MliDno-2022–1284 / Kaava nro 0973

Mikkelin kaupunki

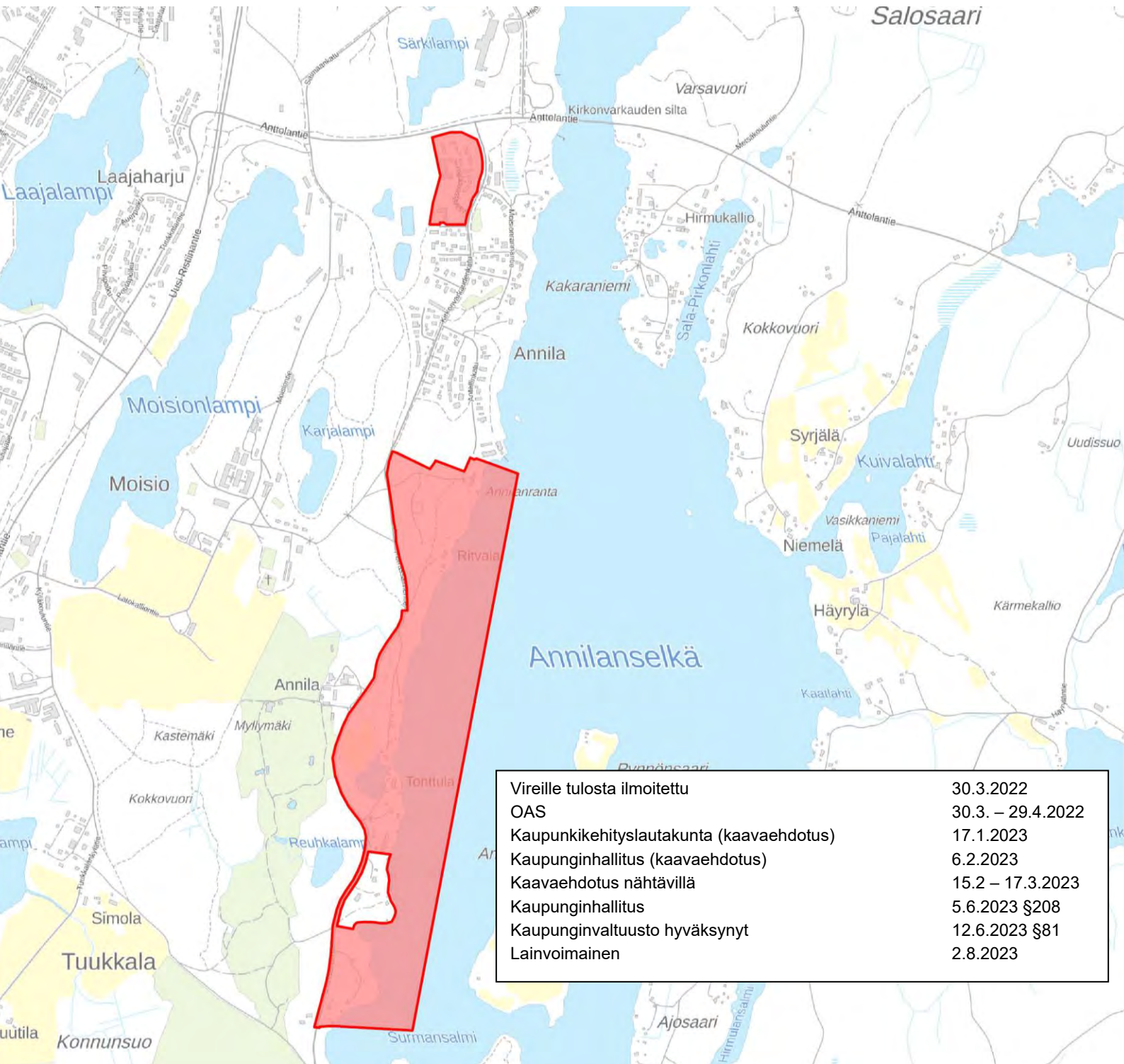
MIKKELI

ANNILANRANTA
ASEMAKAAVA JA ASEMAKAAVAN MUUTOS

Selostus

5.6.2023

RAMBØLL

Vireille tulosta ilmoitettu	30.3.2022
OAS	30.3. – 29.4.2022
Kaupunkikehityslautakunta (kaavaehdotus)	17.1.2023
Kaupunginhallitus (kaavaehdotus)	6.2.2023
Kaavaehdotus nähtävillä	15.2 – 17.3.2023
Kaupunginhallitus	5.6.2023 §208
Kaupunginvaltuusto hyväksynyt	12.6.2023 §81
Lainvoimainen	2.8.2023

PERUS- JA TUNNISTETIEDOT

Asemakaavan ja asemakaavan muutoksen selostus, joka koskee 5. päivänä kesäkuuta 2023 päivättyä kaavakarttaa.

Asemakaavan muutos koskee Mikkelin 29. kaupunginosan Annilan Kirkonvarkauden asemakaavan korttelia 1 ja katualuetta.

Asemakaava koskee Mikkelin 29. kaupunginosan Annilan asemakaavoittamatonta osaa seuraavilla kiinteistöillä:

- 491-404-1-2 MÄNNISTÖ
- 491-404-1-6 TONTTULA
- 491-404-1-45 HARJULA
- 491-404-1-61 KANKAALA
- 491-404-1-62 KOTIRANTA
- 491-404-3-1 Annilanharju
- 491-404-3-4 FURUVIK
- 491-404-3-22 PÄIVÄRANTA
- 491-404-3-23 RITVALA
- 491-404-3-33 ANNILANHARJU
- 491-404-3-6 KOTI-ANNILA
- 491-404-3-8 RANTA-ANNILA
- 491-404-3-36 NIEMI-ANNILA
- 491-895-1-5131 Porrassalmi – yleisen tien alue

Asemakaavalla ja asemakaavan muutoksella muodostuvat Mikkelin 29. kaupunginosan korttelit 1, 20–28 sekä virkistys-, erityis-, katu-, liikenne- ja vesialueet.

Asemakaavan pohjalta laaditaan sitova tonttijako:

- kortteleihin 22, 24 ja 25
- korttelin 21 tonteille 1–4 ja 6

Sijainti

Kaava-alue sijoittuu Etelä-Savon maakuntaan, Mikkelin kantakaupungin eteläosaan Annilan kaupunginosan eteläpuolelle Saimaan Annilanselän rannalle, Kirkonvarkaudenkadun ja Porrassalmentien varteen. Asemakaavan muutoksen kohdealue sijaitsee Kirkonvarkauden asemakaavan korttelissa 1 Anttolantien ja Kirkonvarkaudenkadun risteysalueella.

Asemakaavan tarkoitus ja tavoitteet

Kirkonvarkauden asemakaava sai lainvoiman 4.3.2015. Kaava laadittiin vuoden 2017 asuntomessuja varten, ja tavoitteena oli asemakaavoittaa laajempi alue kuin lainvoiman saanut rajaus. Kirkonvarkauden eteläosa rajattiin kaavan ulkopuolelle sen hyväksymiskäsittelyn yhteydessä.

Asemakaavan tavoitteena on kaavoittaa Kirkonvarkauden eteläosa aina kaupungin omistamaan kiinteistöön Pönttölään asti, mukaan otettiin myös kiinteistö 491-404-1-61, joka muodostaa asemakaavan etelärajan. Alueelle on suunnitteilla uusia pientaloasumielle osoitettuja ranta- ja sisämaan tontteja. Rakennusoikeuksissa tavoitellaan Kirkonvarkauden asemakaavan rakennusoikeuksia. Maanomistajien pyynnöstä kiinteistöt 491-404-1-169 ja 491-404-1-170 ovat jääneet kaavan ulkopuolelle.

Asemakaavan muutoksen kohde sijaitsee Kirkonvarkauden asemakaavan korttelissa 1. Kaavasta poiketen kortteliin on toteutunut mm. päiväkoti ja uusi katuyhteys. Päiväkodin viereisten tonttien ympäristö on muuttunut. Asemakaavamuutoksen tavoitteena on muuttaa asemakaavaa vastamaan toteutunutta tilannetta, ja toisaalta osoittaa tonteille mahdollisuuksien mukaan myös uusia käyttötarkoituksia (kuten voimassa olevan asemakaavan korttelin 1 tonteille 4 ja 5).

SISÄLLYSLUETTELO

1.	Tiivistelmä	7
1.1	Kaavaprosessin vaiheet	7
1.2	Kaavan sisältö	7
2.	Lähtökohdat	8
2.1	Luonnonympäristö	8
2.1.1	Maisemakuva ja -rakenne	8
2.1.2	Korkeussuhteet ja maaperä	8
2.1.3	Vesistöt ja vesitalous	10
2.1.4	Kasvillisuus ja eläimistö	11
2.1.5	Luonnonsuojelu	13
2.2	Rakennettu ympäristö	13
2.2.1	Yhdyskuntarakenne ja asutus	13
2.2.2	Työpaikat, elinkeinotoiminta ja palvelut	14
2.2.3	Liikenne	14
2.2.4	Kunnallistekniikka	15
2.2.5	Virkistys	15
2.2.6	Rakennettu kulttuuriympäristö	15
2.2.7	Muinaisjäännökset	19
2.2.8	Ympäristöhäiriöt	20
2.2.1	Melu	21
2.2.2	Maanomistus	22
3.	Suunnittelutilanne	23
3.1	Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet	23
3.2	Maakuntakaava	23
3.3	Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava	25
3.4	Kantakaupungin osayleiskaava	28
3.5	Asemakaavat	33
3.6	Rakennusjärjestys	34
3.7	Pohjakartta	34
3.8	Päätökset ja kiellot	35
3.9	Muut päätökset ja suunnitelmat	35
3.9.1	Maankäyttösopimukset	35
3.10	Lähtötietoina olevat selvitykset	36
3.11	Kaavaa varten laadittavat selvitykset	37

4. Asemakaavan suunnittelun vaiheet 38
4.1 Asemakaavan suunnittelun tarve 38
4.2 Suunnittelun käynnistäminen ja sitä koskevat päätökset 38
4.3 Osallistuminen ja yhteistyö 38
4.4 Viranomaisyhteistyö 38
4.5 Tavoitteet 39
4.5.1 Kaavan tavoitteet 39
4.5.2 Osallisten tavoitteet 39
4.5.3 Kaavaprosessin aikana syntyneet tavoitteet 39

5. Asemakaavan kuvaus 41
5.1 Kaavan rakenne 41
5.1.1 Kaavaratkaisun kuvaus 41
5.1.2 Mitoitus 42
5.2 Kaavamerkinnät ja -määräykset 43
5.3 Nimistö 48

6. Asemakaavan vaikutukset 49
6.1 Vaikutukset rakennettuun ympäristöön 49
6.1.1 Yhdyskuntarakenne 49
6.1.2 Väestön rakenne ja kehitys 49
6.1.3 Maisema ja taajamakuva 49
6.1.4 Taloudelliset vaikutukset, palvelut ja työpaikat 52
6.1.5 Virkistys 52
6.1.6 Liikenne 52
6.2 Vaikutukset luonnonympäristöön 54
6.2.1 Maa- ja kallioperä 54
6.2.2 Vesistöt ja vesitalous 54
6.2.3 Arvokkaat luontokohteet 54
6.3 Ympäristöhäiriöt 55
6.3.1 Melu 55
6.3.2 Ilmanlaatu 55
6.4 Ympäristön häiriötekijät 55
6.5 Vaikutukset ylemmän asteen kaavoihin 56
6.5.1 Yleiskaavallinen tarkastelu 56

7. Asemakaavan toteutus 57
7.1 Toteuttaminen ja ajoitus 57

7.2 Toteutuksen seuranta 57

Luettelo selostuksen liitemateriaaleista

Liite 1 Osallistumis- ja arviointisuunnitelma

Liite 2 Ote ajantasa-asemakaavasta

Liite 3 Kaavakartta, -merkinnät ja -määräykset

Liite 4 Tilastolomake

Liite 5 Kirkonvarkauden eteläosan luontoselvitys 2021 Ramboll.

Liite 6 Pönttölän luontoselvitys, Faunatican raportteja 59/2022

Liite 7 Moisio-Tuukkala liikenneselvitys 24.5.2023, Ramboll.

Liite 8 Moisio-Kyyhkylä osayleiskaavan meluselvitys, Destia 2013, päivämeluvuonna 2040

Liite 9 Moisio-Kyyhkylä osayleiskaavan meluselvitys, Destia 2013, yömelu vuonna 2040

Liite 10a Moisiontie 5–11 ja Annilanranta kulttuuriympäristöselvitys 2022, Tengbom

Liite 10b Liitekartta: Osa-alueet

Liite 10c Liitekartta: Kulttuuriympäristön arvot

Liite 10d Liitekartta: Kulttuuriympäristön arvot – karttamerkintöjen selitykset

Liite 11 Osallistumis- ja arviointisuunnitelmasta saatu palaute

Liite 12 Ehdotusvaiheen palaute ja vastineraportti

Liite 13 Annilanrannan alueen liito-oravaselvitys, 11.4.2023, FCG Finnish Consulting Group Oy

Liite 14 Porrassalmen museotie, Mikkeli – Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma

Luettelo muista kaavaa koskevista asiakirjoista, taustaselvityksistä ja lähdemateriaalista

- Museovirasto: Valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt
- Mikkelin kaupungin kaupunkisuunnittelu: Porrassalmen maisemaselvitys 2006
- Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavan aineistot, muun muassa:
  - Rakennetun ympäristön kehitys
  - Maisemat ja miljööt
- Mustonen, Tuija: Mikkelin kirkkopuisto kulttuuriympäristöselvitys, 2014
- Vikman, Laura: Mikkelin kauppakatujen historiaselvitys, 2013
- ”Saimaan sylissä Savon sydämessä”. Porrassalmen maisemanhoitosuunnitelma, Etelä-Savon maakuntaliitto, 2000

1. TIIVISTELMÄ

1.1 KAAVAPROSESSIN VAIHEET

- Asemakaavoitus on käynnistynyt kaupungin aloitteesta.
- Asemakaava ja asemakaavan muutos on kuulutettu vireille 30.3.2022.
- Osallistumis- ja arviointisuunnitelma on ollut nähtävillä 30.3.2022–29.4.2022 MRL 63 §:n ja MRA 30 §:n mukaisesti.
- Kaupunkikehityslautakunta on 17.1.2023 § 9 päättänyt lähettää asemakaavaehdotuksen kaupunginhallituksen käsiteltäväksi.
- Mikkelin kaupunginhallitus on 6.2.2023 § 48 päättänyt asettaa asemakaavaehdotuksen nähtäville.
- Asemakaavaehdotus on ollut nähtävillä 15.2.–17.3.2023 MRL 65 §:n ja MRA 27 §:n mukaisesti.
- Mikkelin kaupunginhallitus on 5.6.2023 § 208 päättänyt esittää kaupunginvaltuustolle asemakaavamuutoksen hyväksymistä.
- Mikkelin kaupunginvaltuusto on hyväksynyt asemakaavamuutoksen 12.6.2023 § 81.

1.2 KAAVAN SISÄLTÖ

Asemakaavan ja asemakaavamuutoksen tarkoituksena on saattaa loppuun Kirkonvarkauden asemakaavoitus täydennettynä Annilanrannan ja ns. Pönttölän alueilla sekä päivittää pohjoisosan korttelin 1 asemakaava vastaamaan toteutunutta tilannetta.

Asemakaavoitettavana on Kirkonvarkauden eteläosa ja Annilanranta kiinteistöön 491-404-1-61 saakka. Alueelle on tulossa uusia pientaloasumiselle osoitettuja ranta- ja sisämaan tontteja. Kaavoituksen yhteydessä tutkitaan alueelle sopivaa rakentamisen määrää huomioiden alueen keskeisen sijainnin lähellä Mikkelin ydinkeskustaa. Rakennusoikeuksissa tavoitellaan Kirkonvarkauden asemakaavan rakennusoikeuksia.

Asemakaavan muutoksen kohde sijaitsee Kirkonvarkauden asemakaavan korttelissa 1. Kaavasta poiketen kortteliin on toteutunut mm. päiväkoti ja uusi katuyhteys, Väänäsenpolku. Päiväkodin viereisten tonttien ympäristö on muuttunut. Asemakaavamuutoksen tavoitteena on muuttaa asemakaavaa vastamaan toteutunutta tilannetta, ja osoittaa tonteille myös mahdollisuuksien mukaan uusia käyttötarkoituksia.

2. LÄHTÖKOHDAT

2.1 LUONNONYMPÄRISTÖ

2.1.1 Maisemakuva ja -rakenne

Alue sijoittuu Itäisen Järvi-Suomen maisemamaakuntaan, Suur-Saimaan seutuun. Suur-Saimaan seutu on veden hallitsemaa ja pirstomaa, ja topografia varsin vaihtelevaa. Suunnittelualueet sijaitsevat Saimaan Annilanselän länsipuolella kohoavalla pohjois–eteläsuuntaisella metsä-/harjuselänteellä. Suunnittelualueiden maisema on vähäisesti kumpuilevaa, paikoin rannasta jyrkästikin nousevaa. Pohjoisempi suunnittelualue on pääosin rakennettua ympäristöä. Eteläisemmän suunnittelualueen maisemaa hallitsevat avoimet Annilanselän rannat, peitteiset rantametsät, arvokas harjualue ja niitä rikkovat asutukset puoliavoimine pihapiireineen. Maisematilat vaihettuvat avoimista suljettuihin, pääosa eteläisen suunnittelualueen maisematiloista on suljettuja. Eteläisen suunnittelualueen keskiosissa sijaitsee peltoaukea, ja eteläosissa väljää pientaloasutusta. Eteläisimmän osan rantavyöhykkeellä on osin vesijättöä.

Lähimaisemassa maiseman korkokuva juontuu kallioperästä sekä sen päälle jääkauden aikaansaamista muodostumista. Maasto on pääpiirteissään suhteellisen tasaista, mutta pienpiirteisesti vaihtelevaa. Eteläisemmän suunnittelualueen maisemakuvaa hallitsee harjualueen päälle rakentunut historiallinen museotie, Porrassalmentie.

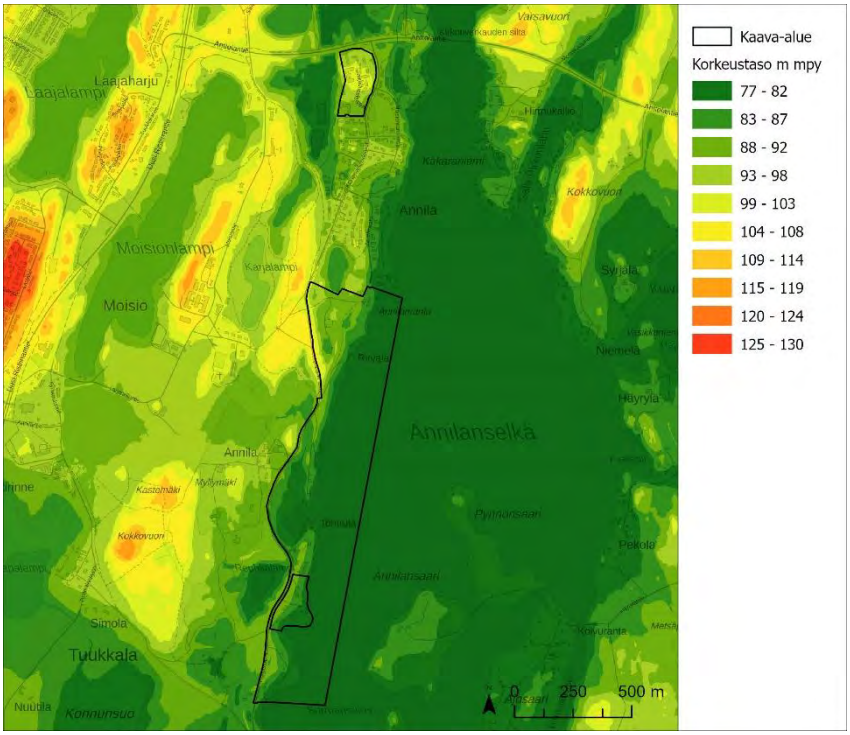
Pohjoisempi suunnittelualue vaihettuu ympärillään muuhun rakennettuun ympäristöön. Eteläisempi suunnittelualue rajautuu idässä Annilanselkään, ja lännessä aluetta halkovan Porrassalmentien rajaamina metsiin, golfkenttään ja Annilan lomakartanon alueeseen. Eteläisemmän suunnittelualueen pohjoispuolella sijaitsee Antellinkadun, Suppakujan ja Pöndisenkujan pientaloasutus.

2.1.2 Korkeussuhteet ja maaperä

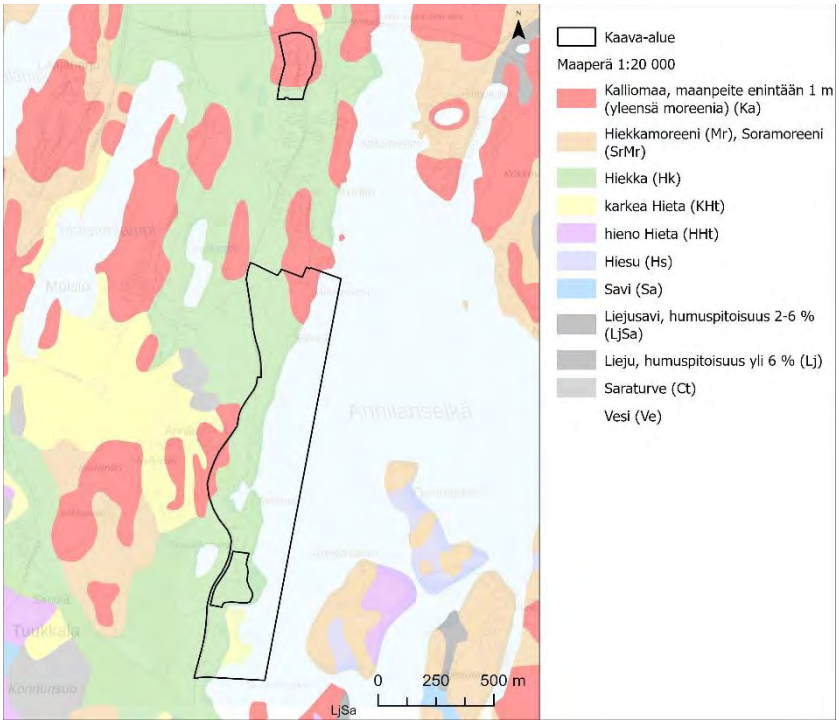
Suunnittelualueet (pohjoisempi ja eteläisempi) sijaitsevat tyypillisessä Järvi-Suomen vesistöjen rikkomassa, kumpuilevassa maastossa ja hiekkavaltaisessa jäätikköjokimuodostumassa.

Eteläisemmän suunnittelualueen rantavyöhyke on maastonmuodostukseltaan vaihtelevaa, osa rannoista on jyrkähköjä, osa tasaisempia. Saimaan Annilanselän keskimääräinen pinnankorkeus on 75,8 metriä merenpinnan yläpuolella; eteläisemmän suunnittelualueen korkeimmat kohdat yltävät noin 100 m mpy – tasaisemmat maastonkohdat ovat n. 80 m mpy. Eteläisempi suunnittelualue on maaperältään pääosin hiekkaa (hiekkavaltaista harjumuodostumaa), pieneltä osin myös kalliomaata ja karkeaa hietaa.

Pohjoisempi asemakaavamuutosalue on tasaisempaa – sen pinnankorkeus on noin 90 m mpy. Asemakaavamuutosalue on maaperältään pääosin kalliomaata, eteläosistaan myös hiekkaa.

Suunnittelualueen topografia. Kaava-alueen sijainti on esitetty mustalla rajauksella.

Suunnittelualueen maaperä. Kaava-alueen sijainti on esitetty mustalla rajauksella.

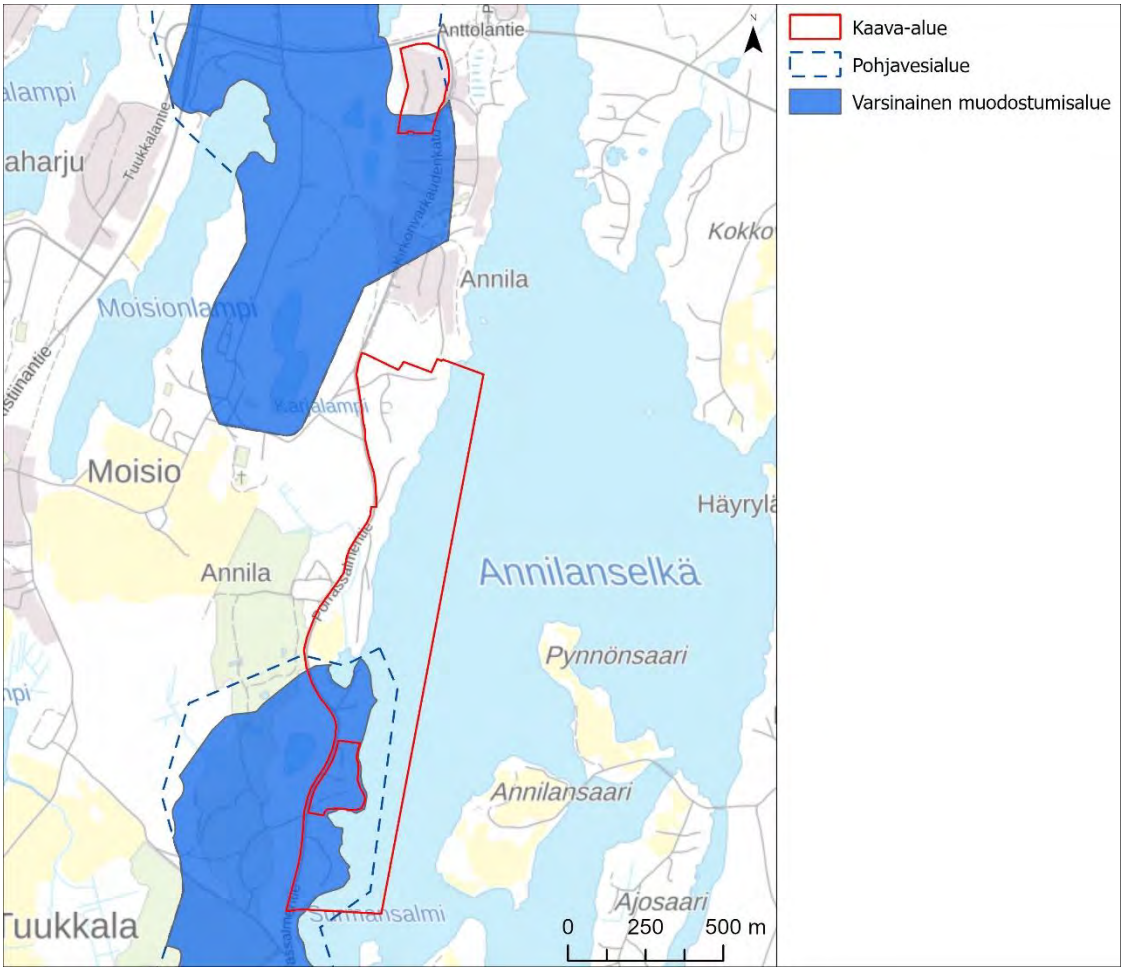
2.1.3 Vesistöt ja vesitalous

Suunnittelualueet sijaitsevat Vuoksen päävesistöalueella, Ukonveden valuma-alueella. Eteläisempi suunnittelualue rajautuu Saimaan Annilanselkään.

Pohjoisempi kaavamuutosalue sijaitsee Pursialan vedenhankintaa varten tärkeällä pohjavesialueella (1. luokka, 0649151), eteläosastaan myös pohjaveden varsinaisella muodostumisalueella.

Eteläisemmän suunnittelualueen eteläisimmät osat (Reuhkalammen ympäristöstä etelään) sijaitsevat Porrassalmen vedenhankintaa varten tärkeällä pohjavesialueella (1. luokka, 0459201), ja sen varsinaisella muodostumisalueella.

Alueen hulevesien käsittelyyn tulee kiinnittää erityistä huomiota. Hulevesien hallinnan toivotaan tapahtuvan pääasiassa tonteilla, mutta siltä osin kuin hallinta tonteilla on mahdotonta tai riittämätöntä, tullaan kaava-alueen hulevedet ohjaamaan kaupungin hulevesijärjestelmään.

Suunnittelualueen sijainti suhteessa pohjavesialueisiin.

2.1.4 Kasvillisuus ja eläimistö

Mikkeli kuuluu kasvimaantieteellisesti eteläboreaaliseen havumetsävyöhykkeeseen, joka käsittää lähes koko Etelä-Suomen. Ilmastollisesti vyöhyke on varsin suotuisa. Alueen metsät ovat pääosin tuoreen kankaan, paikoin järeitäkin, mäntymetsiä.

Suunnittelualueelle on tehty seuraavat luontoselvitykset:

- Moision-Tuukkalan alueen luontoselvitys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 2009.
- Moision-Kyyhkylän luontoselvityksen täydennys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 2012.
- Annilanrannan viitasammakkoselvitys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 2012.
- Annilanrannan vesihuoltolinjan luontoselvitys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 2012.
- Annilanrannan vesi- ja rantakasvillisuusselvitys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 2012.
- Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan ja Kirkonvarkauden asemakaavan luontoselvitys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 30.11.2013.
- Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan ja Kirkonvarkauden asemakaavan liito-oravaselvitys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy. 29.4.2014.
- Kirkonvarkauden eteläosan luontoselvitys 2021 Ramboll.
- Pönttölän luontoselvitys. Muistio 31.10.2022. Faunatican raportteja 59/2022.
- Annilanrannan alueen liito-oravaselvitys. FCG Finnish Consulting Group Oy. 11.4.2023.

<u>Kasvillisuus ja luontotyypit</u>

Luontoselvityksessä 2021 on todettu, että Annilanrannan ojanvarsilehto (kuvassa nro 10) on kasvillisuutensa puolesta arvokas luontotyyppi (vrt. Nironen & Vauhkonen 2013), vaikka sen luonnontilaisuutta on voimakkailla puuston harvennuksilla heikennetty. Kohde ei harvennusten vuoksi täytä enää metsälain 10 § erityisen tärkeän elinympäristön kriteerejä, mutta on muuten arvokas kohde mm. rehevyytensä ja laajan kotkansiipikasvuston vuoksi. Kosteat runsasravinteiset lehdot on luokiteltu vaarantuneeksi (VU) luontotyypiksi.

Kangasvuokko on uhanalainen, vaarantunut laji (Rassi ym. 2010). Mikkelissä on kirjattu 32 kangasvuokon kasvupaikkaa (Kettunen 2009), joista yksi sijoittuu kaava-alueen läheisyyteen (kuvassa nro 20).

Annilanrannan ojanvarsilehto (nro 10) ja kangasvuokon kasvupaikka (nro 20). (Luontoselvitys 2013)

Liito-oravat

Luontoselvityksessä 2013 Porrassalmentieltä rantaan päin laskevalta jyrkältä rinteeltä yhden kolohaavan tyveltä löydettiin liito-oravan jätöksiä (kuvassa nro 17). Kohteessa todettiin kasvavan varttunutta männikköä ja että puustoa on vastikään harvennettu. Rantapuustossa on runsaasti haapaa ja useissa haavoissa on koloja.

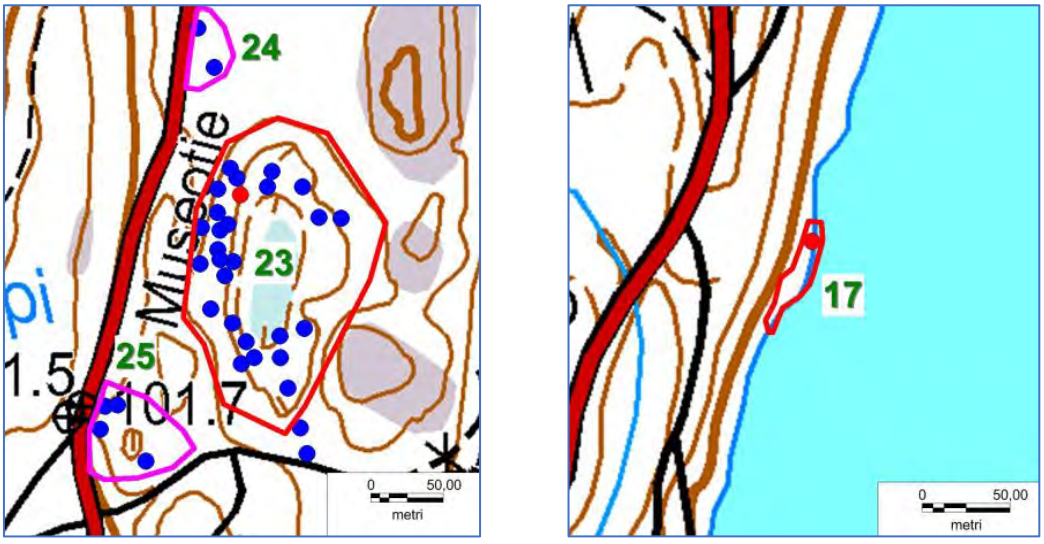
Luontoselvityksessä 2014 Nirosen ja Vauhkosen (2013) raportissa rajatulta liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikalta (nro 17) löytyi jätöksiä yhden pesäpuun (kolohaapa) tyveltä. Osa jätöksistä oli tuoreita. Alueella on ainakin seitsemän muuta kolohaapaa, joiden tyviltä jätöksiä ei löydetty.

Luontoselvityksessä 2014 Porrassalmentien itäreunalta (nro 25) löydettiin liito-oravan jätöksiä. Annilanrannantien risteyksen pohjoispuolella on pienempi suppa, jossa kasvaa harvaa sekametsää. Liito-oravan jätöksiä löydettiin neljän nuorehkon haavan tyveltä. kahdella Porrassalmentien itäpuolisella alueella ei todettu liito-oravalle sopivia pesäpuita, vaan ne ovat todennäköisesti lajin ruokailualueita. Jätöshavainnot liittyvät todennäköisesti läheiseen suppa-alueen reviiriin (kohde 23).

Luontoselvityksessä 2021 alueella vuonna 2014 havaitun liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikan puustoa (nro 17) on viime vuosina voimakkaasti harvennettu. Liito-oravan pesäpuu, kolohaapa, on ilmeisesti kaadettu puuston harvennusten yhteydessä. Lisääntymis- ja levähdyspaikaksi vuonna 2014 merkityllä alueella tai sen läheisyydessä ei ole tällä hetkellä järeitä haapoja tai kuusia, jotka voisivat toimia liito-oravan pesäpuina. Koko selvitysalueen puusto on nykytilassaan liito-oravan elinympäristöksi soveltumatonta ja voi toimia korkeintaan kulkuyhteytenä elinympäristöjen välillä.

Kaupunki ja ELY-keskus selvittivät asiaa vuonna 2022, ja alueelle oli tehty metsänkäyttöilmoitus harvennushakkuusta 4.3.2015. Liito-oravaa koskeva havainto tallennettiin silloiseen Hertta-järjestelmään 9.10.2015. Näin ollen tieto esiintymästä ei ole ollut vielä maaliskuussa Metsäkeskuksen tiedossa eikä metsänkäyttöilmoitus siten ole tullut ELY-keskukselle tiedoksi.

Luontoselvityksen 2022 yhteydessä Pönttölän tilalta (kiinteistö 491-404-1-62) tavattiin liito-oravan elinpiiri ja sen osana myös lisääntymis- ja levähdyspaikka. Kiinteistöltä 491-404-1-2 läheltä Porrassalmentietä tavattiin liito-oravalle sovelias ympäristö.

Porrassalmentien itäpuolelta löydettiin 2013 liito-oravan jätöksiä. Rantaan sijoittuvalta liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikalta ei vuoden 2021 selvityksessä löytynyt järeitä haapoja tai kuusia, jotka voisivat toimia liito-oravan pesäpuina. Koko selvitysalueen puusto on nykytilassaan liito-oravan elinympäristöksi soveltumatonta. (Luontoselvitys 2014)

Pönttölän liito-oravahavainnot sekä lajin elinpiiri, lisääntymis- ja levähdyspaikka. (Luontoselvitys 2022)

Annilanrannan suunnittelualueelle laadittiin uusi liito-oravaselvitys keväällä 2023 (FCG). Selvityksen mukaan selvitysalueelta ei tehty havaintoja liito-oravasta ja selvityksessä todettiin, että alue ei ole liito-oravalle optimaalista elinympäristöä – metsät ovat pääosin mäntyvaltaisia. Vain keskiosalla ja Porrassalmentien varressa on pienialaisesti koivuvaltaista varttuvaa puustoa, ja Ritvalan taloon menevän tien varressa on muutama järeä kuusi. Selvitys on tämän selostuksen liitteenä (Liite 13).

Viitasammakko

Luontoselvityksen 2022 yhteydessä havaittiin, että viitasammakoita pulputti kaikkialla Pönttölän rannan kosteikoilla ja yhteensä äänessä oli satoja koiraita.

Sudenkorennot

Luontoselvityksen 2022 yhteydessä Pönttölän itäreunan ruovikon keskellä sijaitsevan allikon alueella havaittiin kaksi lummelampikorentokoirasta.

2.1.5 Luonnonsuojelu

Suunnittelualueella tai sen välittömässä läheisyydessä ei sijaitse luonnonsuojelualueita. Lähin luonnonsuojelualue on Porrassalmen harjun ja Surmansalmen niemen luonnonsuojelualue (YSA060091) noin 500–600 metriä suunnittelualueesta etelään ja kaakkoon.

2.2 RAKENNETTU YMPÄRISTÖ

2.2.1 Yhdyskuntarakenne ja asutus

Kaava-alue sijaitsee Etelä-Savon maakunnassa, Mikkelin kantakaupungista noin neljä kilometriä etelään, Saimaan Annilanselän rannalla, Kirkonvarkaudenkadun ja Porrassalmentien varressa. Asemakaavamuutosalue sijaitsee Kirkonvarkaudenkadun ja Anttolantien risteyksessä, Kirkonvarkauden alueella.

Etelä-Savon maakuntakeskus Mikkelissä oli vuoden 2022 lopussa n. 52 000 asukasta. Asukasmäärältään Mikkelin suurin taajama on Mikkelin kantakaupunki. Suunnittelualue sijaitsee yhdyskuntarakenteessa tiheän taajama-alueen etelälaidalla, ollen harvaa taajamaa tai taajama-alueen lievealuetta. Alue on pääosin metsäistä, mutta sinne on jo muodostunut paikoin asutusta.

Eteläisempi suunnittelualue liittyy pohjoisessa välittömästi Annilan asuinalueeseen. Asemakaavamuutoksen suunnittelualue sijaitsee tiheän taajaman alueella, Annilan

pohjoisosassa Väänäsenpolun ympäristössä (Kirkonvarkauden asemakaava, kortteli 1), ja siellä sijaitsee mm. rivitaloasutusta, palvelutalo sekä poikkeamisluvalla rakennettu päiväkoti.

2.2.2 Työpaikat, elinkeinotoiminta ja palvelut

Suunnittelualue kuuluu kantakaupungin eteläosan taajaman lievealueeseen, ja sijaitsee hyvien kulkuyhteyksien päässä maakuntakeskustason palvelutarjonnasta ja työpaikoista. Pohjoisella suunnittelualueella, asemakaavamuutosalueella, sijaitsee päiväkoti sekä palvelutalo. Eteläisemmällä suunnittelualueella sijaitsee pääosin pientaloasutusta, muutoin se on metsäistä rakentamatonta ranta-aluetta. Eteläisen suunnittelualueen vieressä Porrassalmentien toisella puolen sijaitsee golfkenttä (Annila Golf) sekä pienimuotoista matkailutoimintaa. Eteläisestä suunnittelualueesta noin 500 metriä länteen Moisiossa sijaitsee sairaala – niin ikään Moisiossa, noin kilometrin etäisyydellä sijaitsee lähin kauppa sekä Moision koulu. Suunnittelualueesta noin kilometri etelään Porrassalmessa sijaitsee kuntoutussairaala.

Mikkeli on Etelä-Savon maakuntakeskus, jonka asukasmäärä 31.12.2022 oli 52 001. Vuonna 2021 työttömyysaste oli 10,6 % ja vuonna 2020 työpaikkaomavaraisuus 103,8 %. Palvelujen työpaikkojen osuus (vuonna 2020) oli 77,6 %, jalostuksen 18,3 % ja alkutuotannon 2,9 %.

2.2.3 Liikenne

Kulku suunnittelualueelle tapahtuu nykytilanteessa kokoojaväylien, Kirkonvarkaudenkadun ja Porrassalmentien kautta. Eteläisempään suunnittelualueeseen sisältyy yleisen tien aluetta (Porrassalmentie, yhdystie 15131). Porrassalmen museotie määriteltiin vuonna 1982 museotieksi, ja se on osa Museoviraston inventoimaa valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY 2009).

Porrassalmentie vaihettuu pohjoisessa Kirkonvarkaudenkatuun, joka liittyy Anttolantiehen (kantatie 62). Liittymä on porrastettu liittymä, jossa on vasemmalle kääntyvien kaistat ja korokkeelliset saarekkeet. Kantatien 62 alitse kulkee alikulku etelästä Kirkonvarkauden alueelta. Kirkonvarkaudenkadun varressa on uutta asumisen aluetta (Kirkonvarkaus). Etelässä Porrassalmentie liittyy Uuteen Ristiinantiehen (valtatie 13). Pohjoisempi suunnittelualue sijaitsee Anttolantien ja Kirkonvarkaudenkadun liittymän tuntumassa. Kirkonvarkaudenkadusta erkaneva Väänäsenpolun katualue on osa asemakaavamuutosaluetta.

Kirkonvarkaudenkadun ja Väänäsenpolun varressa on jalankulun ja pyöräliikenteen väylä. Entinen Porrassalmentie (museotie) on pohjoisosastaan muutettu jalankulku- ja pyörätieksi. Anttolantien, Pursialankadun ja Uuden Ristiinantien varsilla kulkee kävelyn ja pyöräilyn väylät Mikkelin keskustaan, ja keskustan palvelut ovat hyvin saavutettavissa kävellen ja pyöräillen. Kirkonvarkaudentien suojateillä on saarekkeet. Anttolantiellä on alikulku jalankulkua ja pyöräliikennettä varten.

Suunnittelualueen tieyhteydet ovat päällystettyjä (Porrassalmentie, Kirkonvarkaudenkatu, Väänäsenpolku), pienemmät yksityistiet ovat päällystämättömiä. Kirkonvarkaudenkadulla nopeusrajoitus on 40 km/h, Porrassalmentiellä 50–60 km/h. Alueen tonttikaduilla rajoitus on 30 km/h.

Joukkoliikenteen pysäkkejä löytyy varsin kattavasti Kirkonvarkaudenkadun ja Porrassalmentien varresta. Kirkonvarkaudenkadulla kulkee arkipäivisin yksi bussilinja, ja sen vuoroväli on noin tunti. Pohjoista aluetta lähimmät pysäkit ovat Väänäsenpolun liittymän pohjoispuolella. Eteläistä maankäyttöaluetta palvelevia pysäkkejä on Porrassalmentiellä, mutta ne ovat hiukan etäällä alueen jalankulkuyhteyksistä.

Porrassalmentien keskimääräinen liikennemäärä suunnittelualueen eteläosassa on noin 550 ajoneuvoa vuorokaudessa (KVL 2021, Väylävirasto). Anttolantiellä liikennemäärä on noin 3670 Kirkonvarkaudenkadun liittymän kohdalla. Mikkelin seudun liikennemallin perusteella Kirkonvarkaudenkadun liikennemäärä on noin 2000 ajoneuvoa vuorokaudessa. Raskaan liikenteen osuus on suuruusluokkaa 6–11 %.

Alueelle on laadittu Moisio-Tuukkalan liikenneselvitys (Ramboll, 2023). Selvitys on tämän selostuksen liitteenä (Liite 7).

2.2.4 Kunnallistekniikka

Suunnittelualue liittyy kaupungin teknisen huollon verkostoihin. Alue on Mikkelin Vesilaitoksen toiminta-aluetta.

2.2.5 Virkistys

Suunnittelualueen lähiympäristössä on runsaasti virkistyskäyttöön soveltuvia alueita, kuten Karjalammen ja Reuhkalammen ympäristöt, Annilan Golfkeskus ja Kastemäen–Kokkovuoren metsäalueet. Alueen läheisyydessä sijaitsee Tuukkalan lenkin liikuntareitti. Annilanselän ja Kyyhkylänselän vesialtaat ovat soveltuvia virkistyskohteita esim. veneilyyn.

Kyyhkylän uimapaikka sijaitsee Surmansalmen rannalla suunnittelualueen eteläpuolella, ja Kyyhkylässä on lisäksi liikunta-alue tennis- ja beachvolley-kenttineen sekä ulkokuntosalilaitteineen. Kirkonvarkaudessa sijaitsee Heinzenpuiston leikkipaikka sekä lähiliikuntapaikka.

2.2.6 Rakennettu kulttuuriympäristö

Kaavatyön yhteydessä on laadittu Moisiontie 5–11 ja Annilanrannan kulttuuriympäristöselvitys (Tengbom). Annilanrannan maiseman arvoja ovat historiallisesti kerroksellinen kulttuurimaisema ja vaihtelevat luonnonympäristöt, joihin kuuluvat muinaisjäännökset ja muistomerkit, avoimet maisematilat ja niihin avautuvat näkymät, kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennuskokonaisuuksien piha- ja puistoalueet sekä vanha puusto ja kasvillisuuden muodostamat maisematilojen väliset reunavyöhykkeet. Selvitysalueen kulttuurihistoriallinen erityisarvo on sen vaikuttavan luonnonympäristön ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaan rakennuskannan luoma kokonaisuus. Selvitys on tämän selostuksen liitteenä (Liite 10).

Valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö (RKY)

Suunnittelualue on osa valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY 2009), Porrassalmen historiallista maisemaa. Porrassalmi on kulttuurimaisemaa, joka on Suur-Savon alueella historiallisesti ja ajallisesti merkittävintä esihistoriallisine ja historiallisine muistoineen. Historiallisella ajalla alueelle on perustettu lukuisia kartanoita ja suurtiloja.

Historiallinen tie, Porrassalmen museotie

Seitsemän kilometrin pituinen museotie on perua vanhasta Mikkeli-Lappeenranta-tiestä. Maisemallisesti merkittävään Porrassalmen harjuun liittyy lukuisia muistoja Kustaan sodan aikana 1789 käydystä taistelusta. Arkkitehti Armas Lindgrenin suunnittelema muistomerkki tien varrella on paljastettu 1923.

Porrassalmen harjun päällä kulkenutta reittiä käytettiin jo esihistoriallisella ajalla. Kesätieksi se raivattiin viimeistään 1600-luvun aikana. Ennen tien kunnossapidosta huolehtivat talonpojat ja kullekin talolle määrättiin manttaaliluvun mukainen osuus tiestä hoidettavaksi. Osuudet merkittiin 1600–luvulta alkaen tiemanttaalin rajamerkeillä. Yksi tällainen ainutlaatuinen rajakivi, manttaalikivi, sijaitsee noin 150 m Annilan liittymästä pohjoiseen.

Paikallisesti arvokkaat kohteet

Alueelle on laadittu Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavatyön yhteydessä rakennusinventointi (Selvitystyö Ahola 2014). Lisäksi tämän kaavatyön yhteydessä kaava-alueelle sijoittuvat rakennukset on inventoitu (Tengbom 2022).

1914 rakennettu mansardikattoinen Ritvalan puuhuvila edustaa herrasväen kesähuvilakulttuuria 1900-luvun alkupuolelta. Puuhuvilan rakennushistorialliset piirteet ovat ajallisesti kerroksellisia, mutta luontevia Ritvalan edustamalle rakennustyypille, johon liittyy myös vajaat kolme vuosikymmentä kestänyt matkustajakotitoiminta. Talon jatkeeksi valmistui tiilinen omakotitalo 1970-luvun alussa. Pihapiiriin kuuluu lisäksi 1940–1950-luvulla valmistunut rantasauna, 1930–1950-luvulla valmistunut piharakennus sekä maakellari.

Ritvalasta erotetulla tilalla sijaitseva Päivärannan talo on pulpettikattoinen, tiili-, betoni- ja lautarakenteinen talo, joka valmistui noin 1956, ja on ollut käytössä asuinrakennuksena. Päivärannan talo edustaa vaatimattomalla tavalla funktionalismin henkeä ja rakennustekniikaltaan viime sotien jälkeistä pula-ajan rakentamista. Pihapiiriin kuuluu lisäksi 1940–1950-luvulla valmistunut saunamökki.

Männistön huvila on rakennettu noin 1918–1920. Männistön rakennushistoriallisilta piirteiltään eheä ja hyvin säilynyt huvilarakennus edustaa 1900-luvun alun herrasväen huvilarakentamista. Kohde ilmentää aikakauden kesähuvilakulttuuria kaupungin lähiympäristössä. Pihapiiriin kuulu lisäksi piharakennus 1900-luvun alusta, alamökki 1970-luvulta sekä rantasauna 1900-luvun alusta.

Pönttöläksi kutsuttu Kotirannan lautaverhoiltu huvila sijaitsee suunnittelualueen eteläisimmissä osissa, ja on valmistunut arviolta 1918–1920. Rakennuksessa on isot avoverannat, joskaan rakennuksen ulkoasu ei muutoin merkittävästi poikkea aikakautensa asuntorakentamisesta.

Ritvalan huvilarakennus ja saunarakennus. (Tengbom 2022)

Päivärannan huvila. (Tengbom 2022)

Männistön huvila ja rantasauna. (Tengbom 2022)

Pönttölän huvila. (Tengbom 2022)

Kaava-alueen muut rakennukset

Annilanrannan huvila (kiinteistö 491-404-3-4) paloi 1990-luvun puolivälissä ja se on purettu tulipalon jälkeen. Paikalla on uusi puutalo ulkorakennuksineen.

Annilan rantasauna (kiinteistöllä 491-404-3-1) on valmistunut 1960–70-luvulla ja se edustaa rakennusaikakaudelleen tyypillistä arkkitehtuuria.

Tonttulan (kiinteistöllä 491-404-1-6) paikalta on purettu vanha huvila ja nykyinen asuinrakennus on valmistunut 1960-luvun lopulla. Asuinrakennus on muutettu yhdenperheen talosta kahdenperheen asuintaloksi.

Neekerinharjun (kiinteistöllä 491-404-1-45) vanha huvila on purettu ja nykyinen rivitalo on valmistunut 1970-luvulla.

Kiinteistöllä 491-404-1-61 sijaitsee 1980-luvun omakotitalo.

Annilan rantasauna. (Tengbom 2022)

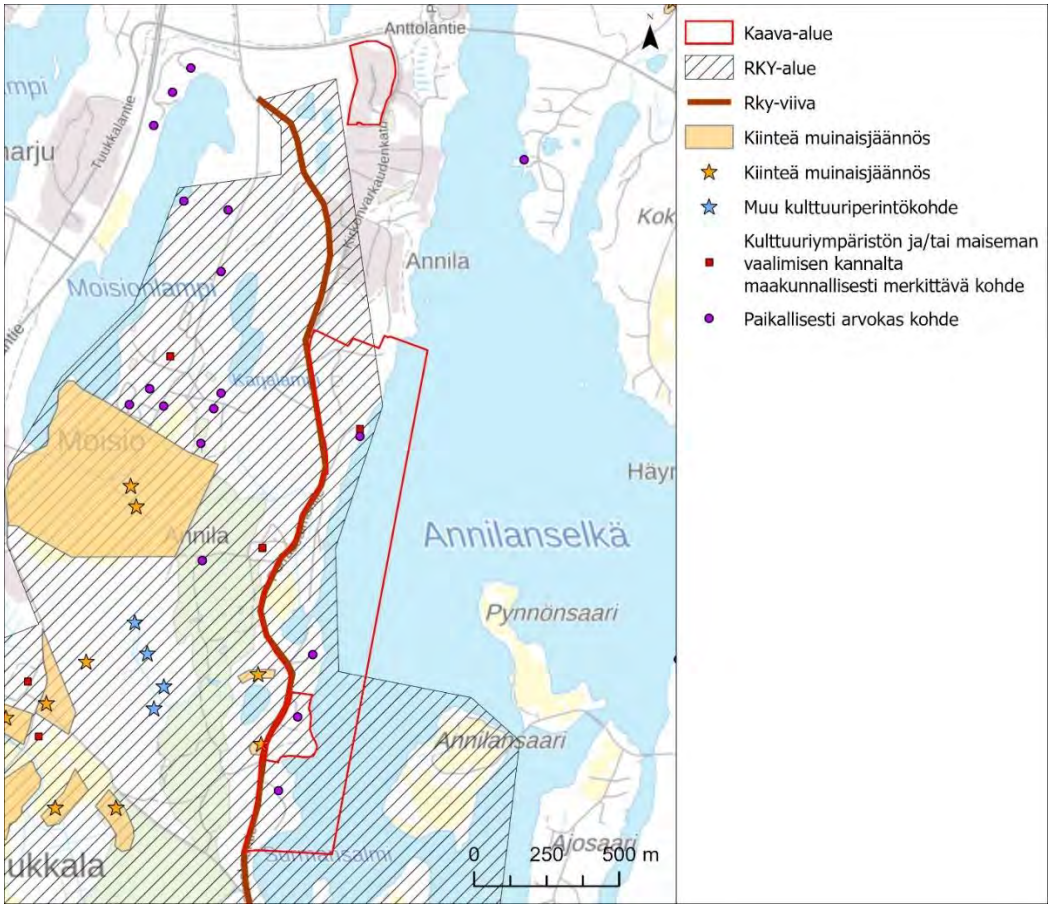

Vasemmalla Annilanranta. (Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan rakennusinventointi 2014)

Vasemmalla Tonttula ja oikealla Neekerinharju rantasauna. (Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan rakennusinventointi 2014)

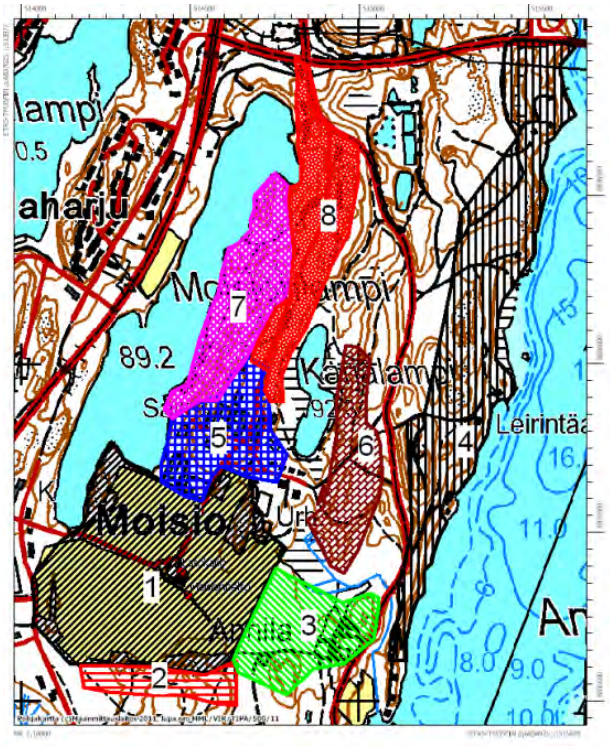

Arvokkaat kulttuuriympäristöt suunnittelualueella. Suunnittelualueen sijainti on esitetty punaisella rajauksella.

2.2.7 Muinaisjäännökset

Itse suunnittelualueella ei ole muinaisjäännöksiä tai muita arvokkaita suojeltuja kulttuuriperintökohteita. Suunnittelualueen rajan läheisyydessä Reuhkalammella sijaitsee kuitenkin Annilan kiinteä muinaisjäännös (kivikautinen asuinpaikka, 1000002254) sekä Reuhkalammen kiinteä muinaisjäännös (kivikautinen asuinpaikka, 1000002260). Muita muinaisjäännösalueita ja -kohteita sijaitsee golfkentän länsipuolella n. 400–500 metrin etäisyydellä eteläisemmästä suunnittelualueesta.

Osa suunnittelualueesta tutkittiin Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavatyön yhteydessä (Moision sairaala-alueen arkeologinen inventointi 2011) kaivamalla alueelle koekuoppia. Alueelta ei löytynyt muinaisjäännöksiä.

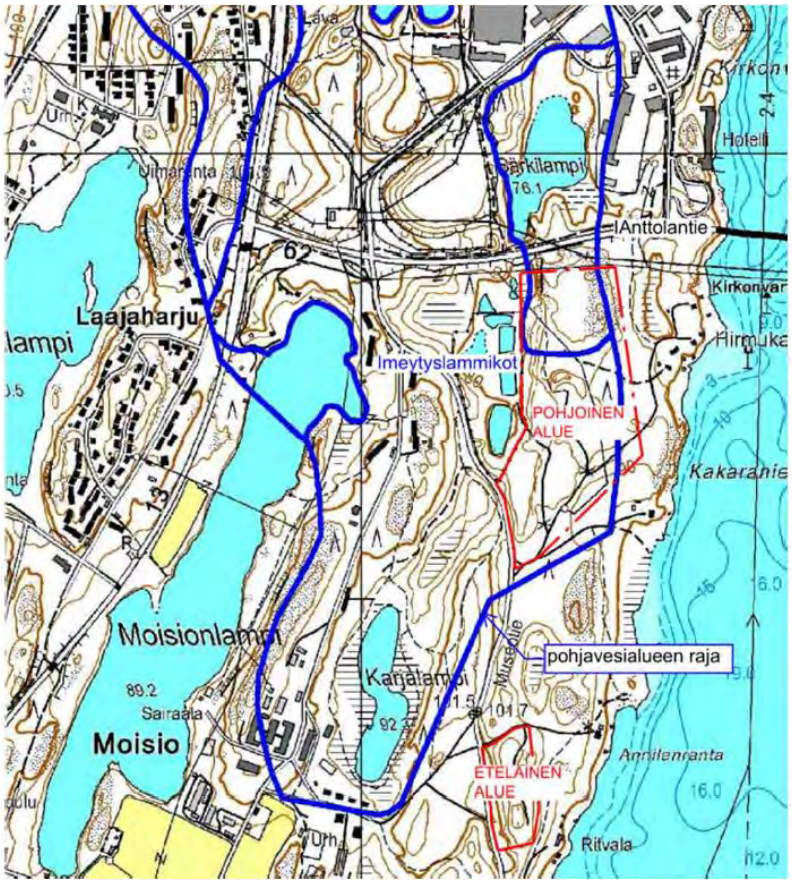
Osa suunnittelualueesta on tutkittu arkeologisessa inventoinnissa vuonna 2011. Kaava-alueelle sijoittuu osin kuvassa näkyvä osa-alue 4. (Moision sairaala-alueena arkeologinen inventointi 2011)

2.2.8 Ympäristöhäiriöt

2.2.8.1 Pilaantuneet maat

Suunnittelualueen pohjoisosaan on Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavatyön yhteydessä laadittu ympäristötekniset tutkimukset vuosina 2013 ja 2014 (Mikkelin asuntomessualueen ympäristötekninen tutkimus 2013 ja lisätutkimus 2014). Pohjoiselta alueelta vanhan soranotto- ja maanläjitysalueen ympäristöstä havaittiin kynnysarvojen ylityksiä, jotka aiheuttavat alueen täyttömaille maa-aineksen käyttörajoitteen. Lisäksi havaitut kynnysarvojen ylitykset edellyttävät VNa:n mukaisesti maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arviointia.

Eteläisellä alueella ei tutkimuksissa havaittu pilaantuneisuutta tutkituilla haitta-aineilla, eikä viitteitä rakennusjätteistä.

Ympäristötekniseen tutkimukseen kuulunut selvitysalue näkyy kuvassa punaisella rajattuna. (Ramboll, 2013 & 2014)

2.2.1 Melu

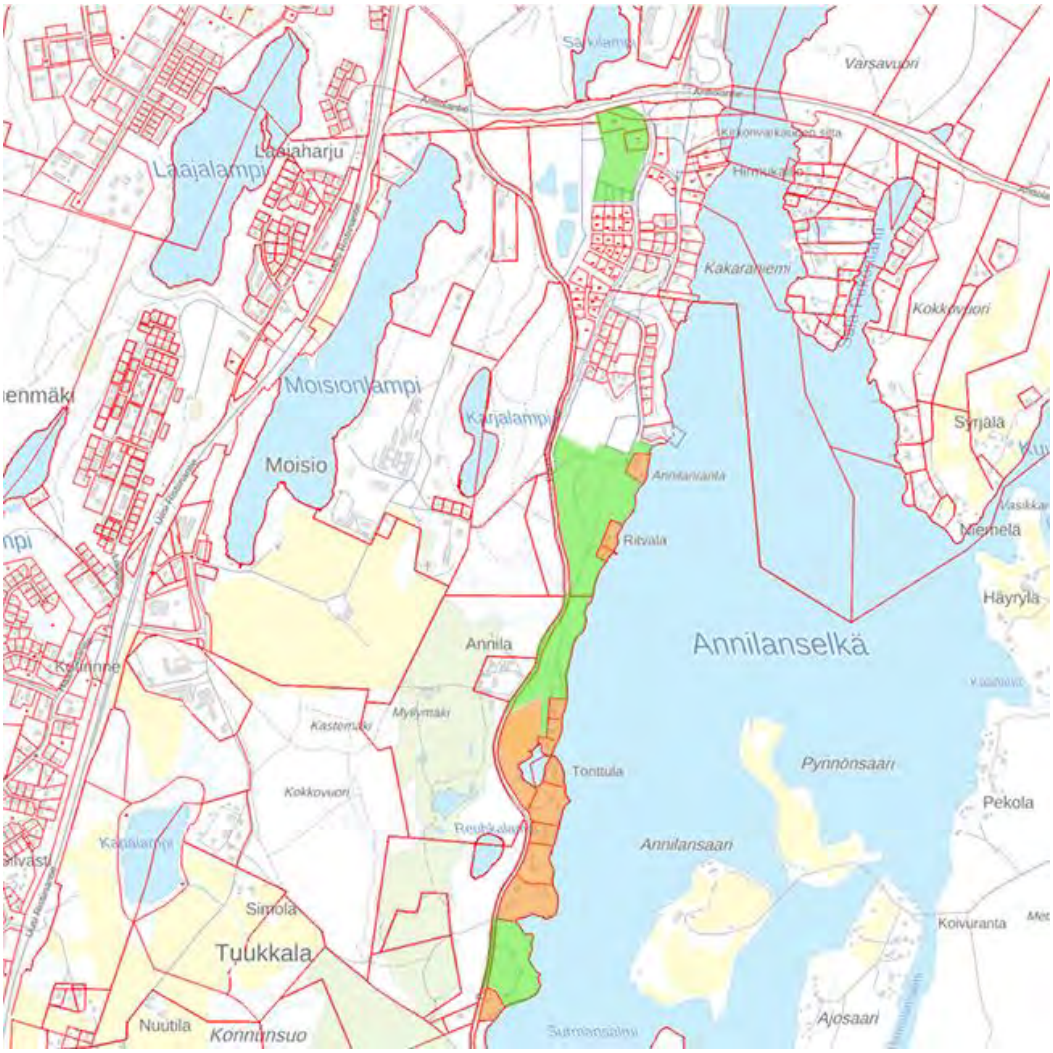
Annilanrannan aluetta on liikenteellisesti suunniteltu samoilla periaatteilla kuin Kirkonvarkauden asuntomessualuetta. Rantaan sijoittuva uusi katu palvelee nykyisiä kiinteistöjä (5 kpl) ja uusia tontteja (19 kpl) sekä Kirkonvarkauden asemakaava-alueelle sijoittuvaa korttelia 19. Kirkonvarkauden asemakaavan alueella sijaitsevaa Antellinkatua jatketaan niin, että sen kautta on mahdollista ajaa kahdelle pohjoisimmalle kiinteistölle.

Rakennukset sijoitetaan niin, että ne muodostavat luonnollisen meluesteen liikennemelulle.

Liikennemelua tutkittiin jo Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavoituksen yhteydessä ja lisääntynyt liikenne ei oleellisesti nosta liikennemelun määrää. Katso liitteet 7 ja 8.

2.2.2 Maanomistus

Suunnittelualueen maanomistus jakautuu kaupungin ja yksityisten maanomistajien välille. Alla olevassa kartassa kaupungin omistukset on esitetty vihreällä ja yksityisten punertavalla värillä. Porrassalmen museotie sijoittuu valtion maille, samoin kantatie 62. Vesialue kuuluu vesiosuuskunnille.

Kaupungin omistukset on esitetty vihreällä ja yksityisten punertavalla värillä.

3. SUUNNITTELUTILANNE

3.1 VALTAKUNNALLISET ALUEIDENKÄYTTÖTAVOITTEET

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet ovat osa maankäyttö- ja rakennuslain mukaista alueidenkäytön suunnittelujärjestelmää. Alueidenkäyttötavoitteiden tehtävänä on:

- varmistaa, valtakunnallisesti merkittävien seikkojen huomioon ottaminen maakuntien ja kuntien kaavoituksessa sekä valtion viranomaisten toiminnassa;
- auttaa saavuttamaan maankäyttö- ja rakennuslain ja alueiden käytön suunnittelun tavoitteet, joista tärkeimmät ovat hyvä elinympäristö ja kestävä kehitys;
- toimia kaavoituksen ennakoivan ja vuorovaikutteisen viranomaistyön välineenä valtakunnallisesti merkittävissä alueidenkäytön kysymyksissä; sekä
- edistää kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoa Suomessa.
- Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan tavoitteet on otettava huomioon ja niiden toteuttamista on edistettävä maakunnan suunnittelussa, kuntien kaavoituksessa ja valtion viranomaisten toiminnassa.

Valtioneuvosto teki 14.12.2017 päätöksen uudistetuista tavoitteista, jotka korvasivat vuonna 2000 hyväksytyt ja 2008 tarkistetut tavoitteet.

Uudistetut valtakunnalliset alueidenkäytön tavoitteet käsittelevät seuraavia kokonaisuuksia:

1) toimivat yhdyskunnat ja kestävä liikkuminen
2) tehokas liikennejärjestelmä
3) terveellinen ja turvallinen elinympäristö
4) elinvoimainen luonto- ja kulttuuriympäristö sekä luonnonvarat
5) uusiutumiskykyinen energiahuolto

3.2 MAAKUNTAKAAVA

Alueella on voimassa Etelä-Savon maakuntakaava (2010) sekä vaihemaakuntakaavat 1 ja 2 (2016). Alla olevassa karttaotteessa on esitetty maakuntakaavojen yhdistelmä.

Suunnittelualue sijoittuu taajamatoimintojen alueelle (A, ruskea väri). Merkinnällä on osoitettu maakunta- ja seutukeskusten taajamatoimintojen alueiden yleispiirteinen sijainti. Merkintä sisältää asumisen, kaupan, matkailun, palvelujen, hallinnon, teollisuus- ja muiden työpaikka- ym. taajamatoimintojen alueita. Siihen sisältyy samoin virkistys-, puisto- ja erityisalueita sekä pääväyliä pienempiä liikennealueita. Lisäksi merkintään sisältyy erikseen luetellut arvokkaat luonnon- ja kulttuuriympäristön kohteet. Merkintä ei estä maa- ja metsätalouskäytössä olevien alueiden säilyttämistä nykyisessä käytössään. Merkintään liittyy seuraava suunnittelumääräys:

Maakuntakaavan keskusverkon (maakuntakeskus, seutukeskukset ja paikalliskeskukset) yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on kiinnitettävä erityistä huomiota alueen oloista johtuviin erityisiin tarpeisiin:

- *kilpailukykyisen tonttitarjonnan varmistamiseen hyödyntämällä ja eheyttämällä olemassa olevaa kaupunki- ja yhdyskuntarakennetta*
- *seudullisten asiointi- ja palvelualueiden toiminnallisen vuorovaikutuksen kehittämiseen ja tukemiseen*
- *seudullisten ja paikallisten palvelu-, työpaikka-, teollisuus- ja matkailualueiden mitoitukseen ja toimintojen yhteensovittamiseen kestävän kehityksen periaatteet huomioiden.*
- *palvelujen ja työpaikkojen saavutettavuuteen julkisella kulkuvälineellä ja kevyen liikenteen avulla*
- *vapaa-ajan asumisen ja matkailun kytkemiseen kiinteäksi osaksi muuta palvelu- ja yhdyskuntarakennetta*

- *riittävien virkistysalueiden varaamiseen, virkistysalueiden ja ulkoilureittien seudulliseen jatkuvuuteen sekä yhteyksiin taajamakeskukseen ja palveluihin*
- *taajamien rakentamattomiin ranta-alueisiin, yhteyksiin luontoon, rantaan ja veteen*
- *alkutuotannon ja maiseman kannalta merkittävien yhtenäisten peltoalueiden säilyttämiseen tuotannossa*
- *luonnon, erityisesti järvi- ja rantaluonnon sekä alueella sijaitsevien kulttuuriympäristön ja/tai maiseman kannalta tärkeiden alueiden ja kohteiden kulttuuri- ja luonnonperintöarvojen vaalimiseen ja säilymiseen sekä kestävään aluetaloudelliseen hyödyntämiseen*
- *Ilmastonmuutoksen ehkäisyyn ja ilmastonmuutoksesta aiheutuvien haittojen, kuten tulvavaaran lisääntymisen, huomioimiseen.*

Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on huomioitava maakuntakaavan kohdeluettelossa yksilöidyt valtakunnallisesti ja/tai maakunnallisesti arvokkaat kulttuuriympäristön kohteet ja alueet sekä muinaisjäännökset.

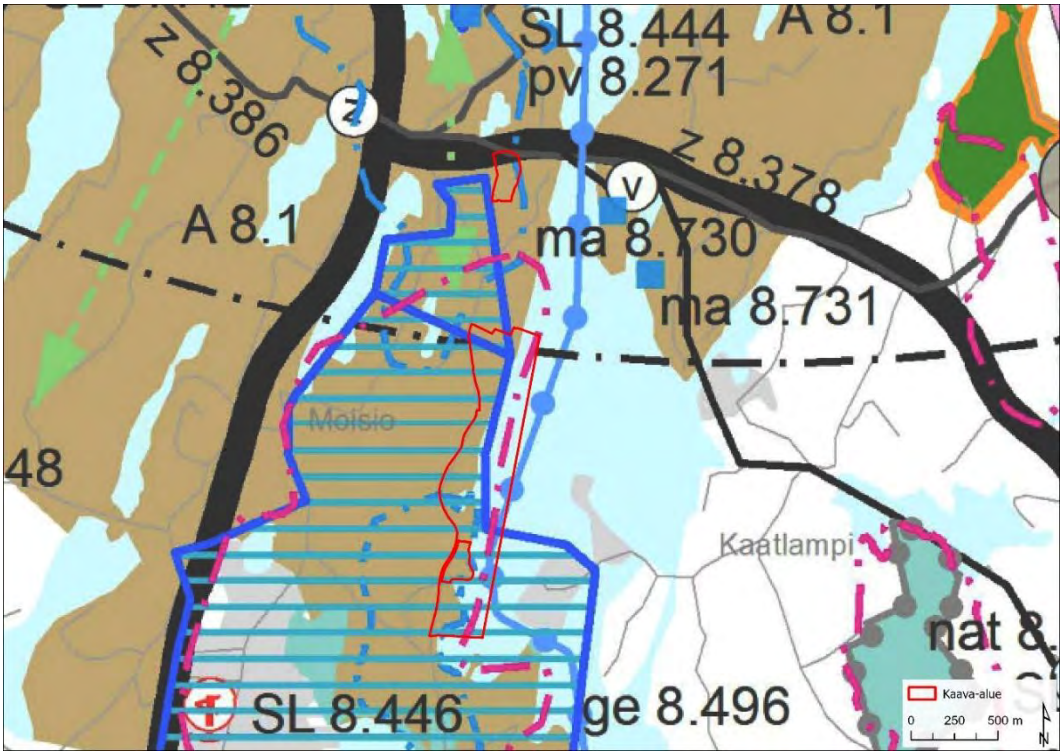
Alue on kulttuuriympäristön ja/tai maiseman vaalimisen kannalta valtakunnallisesti merkittävää aluetta (maV, Porrassalmen kulttuurimaisema). Merkintään liittyy seuraava suunnittelumääräys: *Alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen historiallisesti tai ympäristön kannalta arvokkaat rakennukset, rakennusryhmät, puistot tai maisema-alueet taikka muut niihin verrattavat erityisarvot. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on osoitettava määräykset maiseman ja rakennetun kulttuuriympäristön osatekijöiden, kokonaisuuden ja ominaislaadun säilyttämiseksi.*

Alueella on arvokas geologinen muodostuma (ge, Porrassalmentien varsi, lila pistekatoviiva). Merkintään liittyy suunnittelumääräys: *Alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja –esiintymien säilyminen.*

Alue on osaksi pohjavesialuetta (pv, Pursiala ja Porrassalmi, sininen pistekatkoviiva). Pohjavesialueen merkintään liittyy suunnittelumääräys: *Alueelle ei tule sijoittaa pohjaveden laadulle vaaraa aiheuttavaa toimintaa. Maa-ainesten ottaminen tulee sallia vain maisemointialueille, mikäli se ei vaaranna pohjaveden laatua tai vähennä saatavan pohjaveden määrää.*

Alueen halki kulkee Puumala–Mikkeli laivaväylä (lv, sininen palloviiva). Merkintään liittyy MRL 33 §:n mukainen rakentamisrajoitus sekä suunnittelumääräys: *Vesiliikenteen syväys- ja alikulkukorkeusvaatimusten turvaamiseksi tulee niitä risteävien johtojen ja siltojen suunnittelussa ottaa huomioon merenkulkulaitoksen suositukset.*

Alue sijaitsee myös Hiirolan varalaskupaikan suojavyöhykkeellä (svl). Merkinnällä osoitetaan kantatiellä 72 Hiirolassa ja valtateillä 5 Joroisissa sijaitsevien varalaskupaikkojen suojavyöhykkeet. Merkintään liittyy seuraava suunnittelumääräys: *Lentoliikennettä palvelevien varalaskupaikkojen suojavyöhykkeelle ei tule osoittaa meluherkkiä toimintoja tai esterajoituksia aiheuttavia korkeita rakennelmia. Alueen maankäytössä on varauduttava kattavan rinnakkaistiestön toteuttamiseen. Alueelle sijoittuvista rakennushankkeista on pyydettävä puolustusvoimine lausunto.*

Ote Etelä-Savon maakuntakaavayhdistelmästä. Suunnittelualueen likimääräinen sijainti on merkitty karttaan punaisella rajauksella.

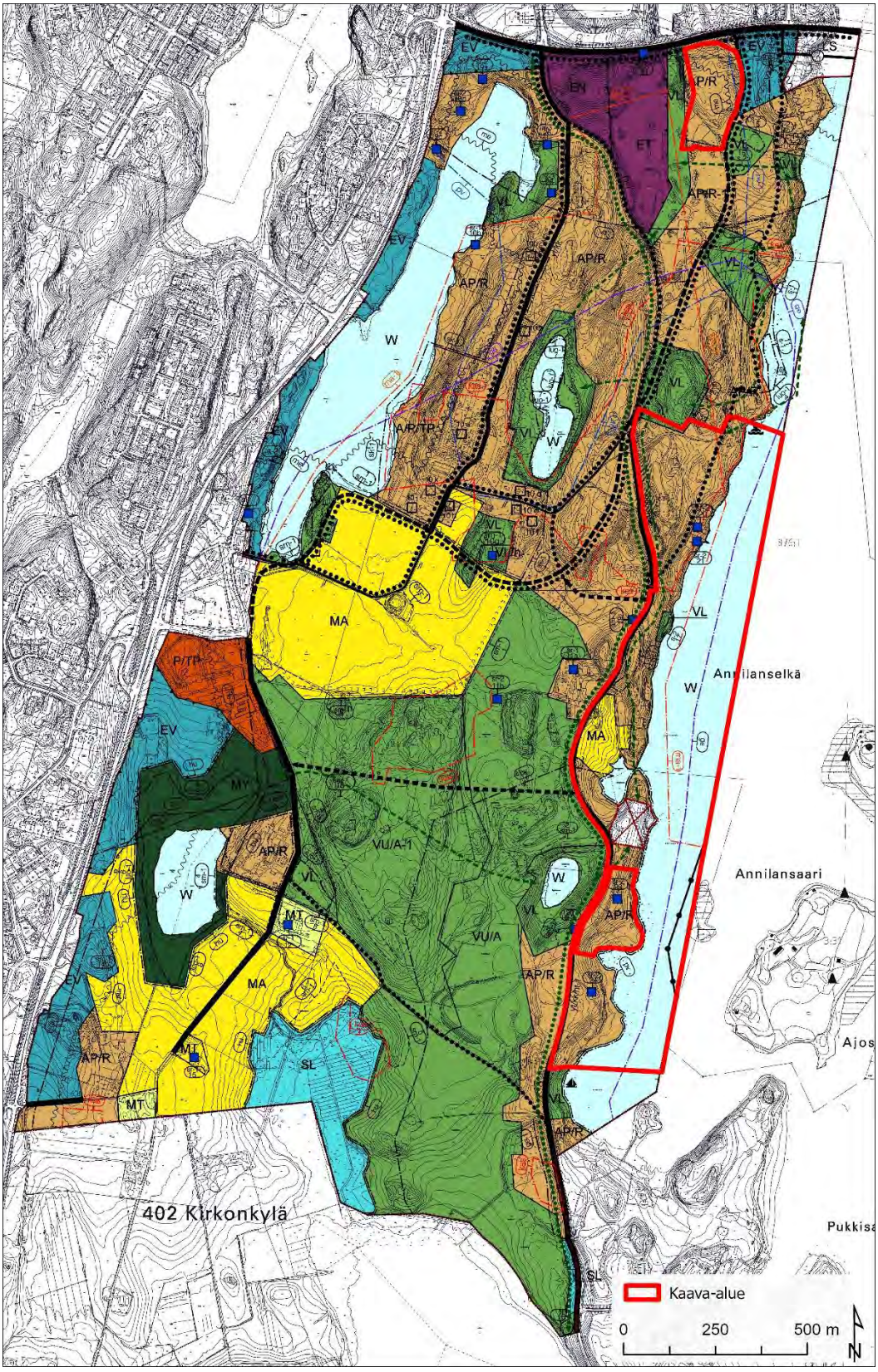
3.3 MOISIO-KYYHKYLÄN OSAYLEISKAAVA

Suunnittelualueella on voimassa Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava, joka on saanut lainvoiman 8.1.2015. Pohjoisempi osa suunnittelualueesta on osoitettu osayleiskaavassa pientalovaltaisena asunto-, loma-asunto- ja matkailualueena (AP/R ja AP/R-1) ja sekä osana pohjavesialuetta (Pursiala).

Myös eteläisempi osa suunnittelualueesta on osoitettu osayleiskaavassa pääosin pientalovaltaisena asunto-, loma-asunto- ja matkailualueena (AP/R). Etelämpänä on osoitettu maisemallisesti arvokas peltoalue (MA). Porrassalmen museotie on osoitettu merkinnällä yt/kk/ht-1. Osayleiskaavakartalle on osoitettu pohjavesialue (Porrassalmi). Alue on myös geologisesti arvokasta harjualuetta ja valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY 2009, Porrassalmen historiallinen maisema).

Alueella on suojeltavia rakennuksia (sr-2, Ritvalan puuhuvila, Päivärannan talo sekä Puuppolan ja Kotirannan huvilat) sekä suojeltava alueen osa (s-2, Annilan liito-orava-alue). Annilan ojanvarsilehto on osoitettu merkinnällä luo-1/10. Aluetta halkovat ekologinen yhteys, ohjeellinen kevyen liikenteen reitti sekä Annilanselällä kulkeva laivaväylä.

Kiinteistö 491-404-1-2 ei ole mukana osayleiskaavassa, mutta on osa Annilanrannan asemakaavan ja asemakaavamuutoksen suunnittelualuetta.

Ote Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavasta. Suunnittelualueen sijainti on merkitty karttaan punaisella rajauksella.

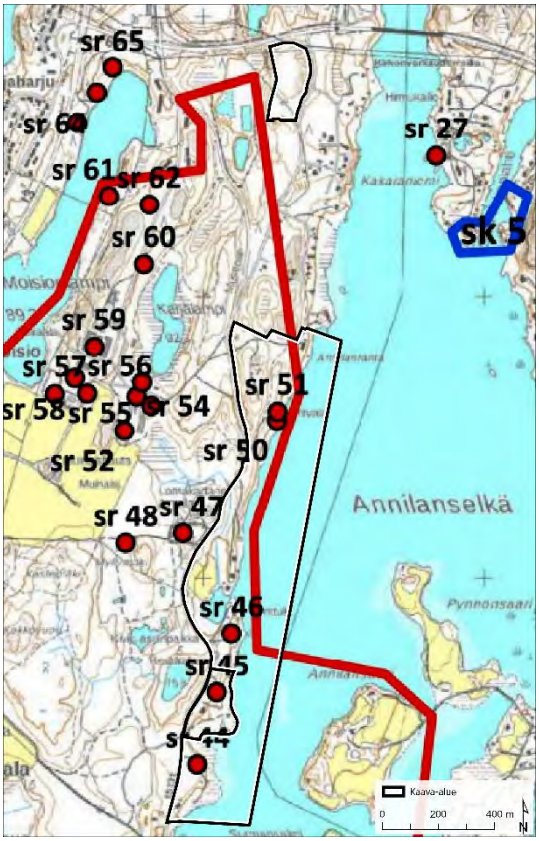
Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa suunnittelualueelle kohdistuvat seuraavat merkinnät ja määräykset:

AP/R	PIENTALOVALTAINEN ASUNTO-, LOMA-ASUNTO- JA MATKAILUALUE. Porrassalmen museotien läheisyydessä rakentamisen on sopeuduttava museotien luonteeseen. Porrassalmen museotien länsipuolen uuden maankäytön tulee tukeutua sitä varten suunniteltuun katuverkkoon. Katuverkon ja maankäytön mitoituksen tulee tukeutua yleiskaavatasoisiin selvityksiin ja ne osoitetaan asemakaavassa.
AP/R-1	PIENTALOVALTAINEN ASUNTO-, LOMA-ASUNTO- JA MATKAILUALUE. Porrassalmen museotien läheisyydessä rakentamisen on sopeuduttava museotien luonteeseen. Alue voidaan ottaa osoitettuun käyttöön, kun maaperä on puhdistettu.
VL	LÄHIVIRKISTYSALUE.
MA	MAISEMALLISESTI ARVOKAS PELTO-ALUE, osa Porrassalmen historiallinen maisema. Tarkemman suunnittelun yhteydessä on selvitettävä alueen arkeologiset arvot. Metsäsaarekkeet ja metsäreunat tulee säilyttää.
	OHJEELLINEN KEVYEN LIIKENTEEN REITTI.
	OHJEELLINEN ULKOILUREITTI.
	OHJEELLINEN MOOTTORIKELKKAILUREITTI.
yt/kk/ht-1	YHDYSTIE/KOKOOJAKATU/HISTORIALLINEN TIE. Museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee kuulla museoviranomaisia.
yt/kk/ht-2	HISTORIALLINEN TIE, jonka käyttöä kevyen liikenteen reittinä tulee edistää. Museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee kuulla museoviranomaisia.
	LAIVAVÄYLÄ.
me	MELUALUE, jolla 45 dBA:n yömelun raja ylittyy vuoden 2040 liikenne-ennusteessa. Alueelle rakennettaessa melu on otettava huomioon. Uudet asuntoalueet voidaan ottaa osoitettuun käyttöön, kun melusuojaus on toteutettu.
s-2	SUOJELTAVA ALUEEN OSA, jolla sijaitsee luonnonsuojelulain §49 tarkoittaman direktiivin, liito-oravan, lisääntymis- ja levähdyspaikka. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta eivät saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille. Numerointi viittaa luontoselvitykseen. 17. Annilan liito-orava-alue.
luo-1	LUONNON MONIMUOTOISEUUDEN KANNALTA PAIKALLISESTI TÄRKEÄ KOHDE. Kohteen arvot on pyrittävä säilyttämään. Numerointi viittaa luontoselvitykseen. 10. Annilan ojanvarsilehto.
	EKOLOGINEN YHTEYS. 10–50 m leveä puustoinen vyöhyke, jota mm. liito-orava voi käyttää liikkumisreittinään. Puuton alue ei saa olla 20 m pitempi ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä.
	VIHERYHTEYS. Porrassalmen museotien vartta kehitetään virkistysalueita yhdistävänä reittinä, jolla edistetään alueen virkistys- ja ulkoilumahdollisuuksia. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa tulee sovittaa yhteen museotien maisema-arvot ja kaavan mahdollistama rakennettu ympäristö.

ma-1	VALTAKUNNALLISESTI MERKITTÄVÄ RAKENNETTU KULTTUURIYMPÄRISTÖ RKY 2009, Porrassalmen historiallinen maisema. Alueen historiallisesti merkittävä kulttuurimaisema esihistoriallisine ja historiallisine muistoineen, sen ominaispiirteet; avoimet peltoalueet metsäsaarekkeineen ja sulkeutuneine metsänreunoineen sekä Moision sairaalan asema maisemaa hallitsevana, on säilytettävä. Alueella tapahtuva rakentaminen ja ympäristönhoito tulee sopeuttaa alueen maisemallisiin, kulttuurihistoriallisiin ja rakennustaiteellisiin arvoihin.
sr-2	KOHDE, JOLLA SIJAITSEE SUOJELTAVA RAKENNUS, RAKENNUSRYHMÄ TAI RAKENNE. Ympäristön uudisrakentaminen tulee sovittaa alueen luonteeseen ja olemassa olevien rakennusten ominaispiirteisiin. Toimenpiteistä on pyydettävä Museoviraston lausunto. Rakennuksia ei saa purkaa ilman MRL 127 §:ssä tarkoitettua lupaa. Numerointi viittaa kulttuuriympäristöselvitykseen. 20. Ritvalan puutarhahuvila. 21. Päivärannan talo 23. Puuppolan huvila 24. Kotirannan huvila
kas	ALUEEN OSA, JOLLA MAHDOLLISESTI SIJAITSEE HISTORIALLISESTI ARVOKKAITA KASKIRAUNIOITA. Kaskirauniot tulee muinaismuistolain mukaisesti säilyttää.
pv	TÄRKEÄ TAI VEDENHANKINTAAN SOVELTUVA POHJAVESIALUE. Alueelle ei tule sijoittaa pohjaveden laadulle vaaraa aiheuttavaa toimintaa.
ge	GEOLOGISESTI ARVOKAS HARJUALUE. Alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja -esiintymien säilyminen.

3.4 KANTAKAUPUNGIN OSAYLEISKAAVA

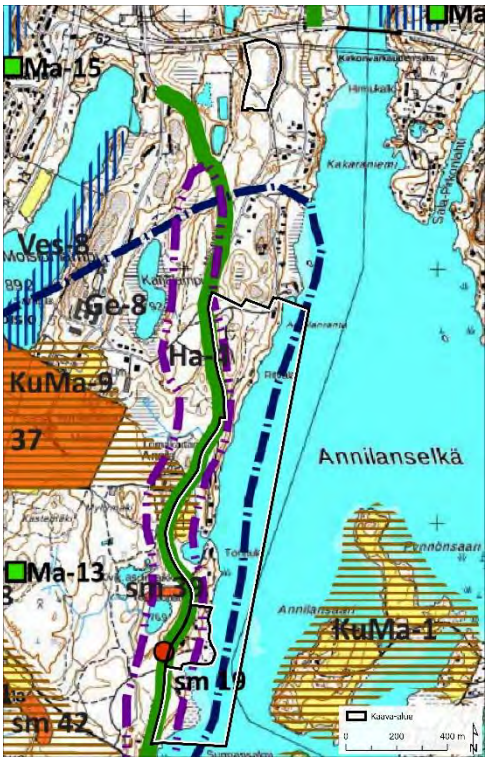
Alueella on voimassa vuonna 2019 hyväksytty Mikkelin kantakaupungin osayleiskaava 2040. Mikkelin kantakaupungin osayleiskaava koostuu seitsemästä oikeusvaikutteisesta teemakartasta, joista kuudella on suunnittelualueelle kohdistuvia merkintöjä. Suunnittelualueen sijainti on osoitettu seuraavilla kartoilla mustalla aluerajauksella.

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (kulttuuriympäristö).

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (liikenne).

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (maisema).

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (viherrakenne).

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (yhdyskuntarakenne).

Suunnittelualueelle kohdistuvia Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavan merkintöjä ja määräyksiä teemakartoittain:

Kulttuuriympäristö	
	Valtakunnallisesti arvokas kulttuuriympäristö. *Aluetta koskevien suunnitelmien ja toimenpiteiden tulee olla kokonaisuuden säilymistä turvaavia ja edistäviä. Mahdollisen korjaus- ja täydennysrakentamisen sekä alueeseen kohdistuvien toimenpiteiden on sopeuduttava kulttuuriympäristön ominaisluonteeseen ja erityispiirteisiin. Alueella ei saa tehdä toimenpiteitä, jotka vähentävät merkittävän aluekokonaisuuden arvoa. Aluetta asemakaavoitettaessa ja asemakaavaa muutettaessa on varmistettava maisemallisten, kulttuurihistoriallisten ja rakennushistoriallisten arvojen säilyminen. Aluetta koskevista toimenpiteistä ja suunnitelmista on neuvoteltava museoviranomaisen (Museovirasto tai maakuntamuseo) kanssa. RKY-alkuinen numerointi viittaa kaavaselostukseen. MRL 41.2 §*
	Rakennussuojelukohde. *Arvokkaita kohteita koskevista toimenpiteistä ja suunnitelmista on neuvoteltava museoviranomaisen ja Mikkelin kaupunkisuunnittelun kanssa.*
Liikenne	
	Yhdystie / Kokoojakatu.
	Väylä, jonka suunnittelussa joukkoliikenne tulee huomioida.

	Ohjeellinen rantareitti. *Saimaan rantoja seuraileva virkistysreitti, joka kokoaa yhteen ranta-alueiden kaupunki- ja asuinympäristöt sekä viheralueet. Suunnitteluohje: Rantareitti on osa Mikkelin imagoa Saimaan rantakaupunkina. Rantareittiä tulee kehittää korkealaatuisena rakennettua kaupunki- ja asuinympäristöä sekä maisemallisesti herkkää rannan viheraluetta yhdistävänä elämysreittinä. Rantareitin varrella suositaan taidetta osana reitin kehittämistä. Rantareittiä kehitetään etelässä Mikkelin kantakaupunkia ja Ristiinan keskustaa yhdistävänä virkistysreittinä.*
	Yhteystarve.
	Laivaväylä.
Maisema	
	Arvokas geologinen alue tai kohde. *Merkinnällä on osoitettu valtakunnallisesti arvokkaat kallioalueet ja muut merkittävät geologiset kohteet. Alueilla on merkittäviä biologisia, luonto- ja maisema-arvoja. Alueelle toimenpiteitä suunniteltaessa ja toteuttaessa on katsottava, ettei aiheuteta haittaa maisemakuvaan tai turmella arvokkaita luonnonmuodostumia. Ge-alkuinen numero viittaa yleiskaavaselostuksen kohdeluetteloon.*
	Harjujakso. *Geologisesti ja maisemallisesti arvokas harjuketjun osa, jolla rakentaminen sekä maaston ja kasvillisuuden käsitteleminen on rajoitettua. Alueelle voidaan esittää pienimuotoista rakentamista edellyttäen, että hankkeilla ei turmella arvokasta maisemakuvaa. Rakentaminen ja metsänhoidolliset tai maaperän muokkaamiseen liittyvät toiminnot tulee toteuttaa siten, että harjuketjun maisemalliset ominaispiirteet reunavyöhykkeineen säilyvät ehjinä. Suunniteltaessa tulee kiinnittää erityistä huomiota rakennetun alueen rajautumiseen avoimessa maisemassa. Ha-alkuinen numero viittaa yleiskaavaselostuksen kohdeluetteloon.*
	Maisematie. *Maisemallisesti arvokas tie, jonka parannushankkeissa sekä lähialueiden suunnittelussa ja rakentamisessa on otettava huomioon tien luonteenomainen geometria, sopeutuminen ympäristöön*
	Muinaismuistoalue tai -kohde. *Alueella sijaitsee muinaismuistolailla (295/1963) rauhoitettu kiinteä muinaisjäännös. Alueen kaivaminen, peittäminen, muuttaminen ja muu siihen kajoaminen on muinaismuistolain nojalla kielletty. Peltoviljely, laiduntaminen ja metsätalous on sallittua. Metsän äestys on kuitenkin kielletty. Kaikista muista aluetta koskevista toimenpiteistä ja suunnitelmista on neuvoteltava Museoviraston kanssa. sm-alkuinen numerointi viittaa kaavaselostukseen.*
	Kulttuurimaisema. *Alueen kulttuurihistoriallisesti arvokkaasta maisemakokonaisuudesta tulee säilyttää tärkeimmät osat maaseutuelinkeinon toimintamahdollisuudet huomioiden. Maisemakokonaisuuden tärkeimpiin osiin kuuluvat viljelyalueen ja yksittäisten rakennusten lisäksi maisemaa jäsentävä historiallinen tiestö, maiseman kannalta tärkeä vanha puusto ja muut kulttuurihistoriallisesti merkittävät rakenteet. Alueelle tapahtuva rakentaminen ja ympäristönhoito tulee sopeuttaa maisemallisiin, kulttuurihistoriallisiin ja rakennustaiteellisiin arvoihin. Maatalouselinkeinoa ja siihen liittyvää yritystoimintaa tukevien toimintojen sijoittaminen alueelle on suositeltavaa. Ku-Ma-alkuinen numero viittaa yleiskaavaselostuksen kohdeluetteloon.*
Viherrakenne	
	Kaupunkivihreä.

	Kaupunkirakenteeseen kytkeytyvä viheralue, jolla voi sijaita puistoja, kaupunkimetsiä, suojaavia viheralueita sekä rakennettuja viheralueita, kuten hautausmaita. Alueen suunnittelussa tulee pyrkiä yhtenäisten virkistysreittien aikaansaamiseen sekä kiinnittää erityistä huomiota ympäristön ja taajamakuvan edustavuuteen. Virkistysalueiden ja -reittien sijoittelussa ja hoidossa tulee huomioida kulttuuriympäristön, maiseman ja luonnon erityispiirteet sekä ekologiset viheryhteydet. Alueella on voimassa MRL 43.2 §:n mukainen ehdoton rakentamisrajoitus. Alueelle voi sijoittaa kuitenkin tämän estämättä liikuntaa ja virkistystä palvelevia rakennuksia ja rakennelmia sekä ja yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevia rakennuksia ja laitteita. Myös maanläjitystoiminta on mahdollista, mikäli tämä perustuu asianmukaiseen hyväksyttyyn suunnitelmaan ja toimet eivät aiheuta pysyvää haittaa alueen virkistyskäytölle ja ympäristön erityisarvoille.
	Maa- ja metsätalousvaltainen alue. *Alue on varattu ensisijaisesti maa- ja metsätaloudelle sekä muulle elinkeinotoiminnalle, joka kokonsa ja ympäristövaikutusten suhteen sopii maaseudulle. Alueelle voi sijoittua myös elinkeinoihin liittyvää asumista, vähäisessä määrin olemassa olevia kyliä täydentävää asumista sekä vapaa-ajan asumista.*
	Luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeä alue. *Tarkemman suunnittelun yhteydessä alueen arvot tulee selvittää ja huomioida. Alueen rakentaminen ja muokkaaminen tulee tapahtua luonnonarvoja heikentämättä. Numerointi viittaa kaavaselostuksen kohdeluetteloon.*
Yhdyskuntarakenteen ohjaus	
	Kehittyvä taajama. *Tiivistyvä, toiminnoiltaan monipuolinen taajamarakenteen alue, jolla maankäytön muutosten ja tehostamisen tulee perustua asemakaavoitukseen. Uusien rakennuspaikkojen muodostaminen vaatii pohjakseen asemakaavan. Alueella voi sijaita monipuolisesti erilaisia talotyyppejä. Suunnittelussa tulee ottaa huomioon lähivirkistyksen tarpeet sekä paikallisten viheryhteyksien jatkuminen. Alueella tulee kiinnittää huomiota joukkoliikenteen, jalankulun ja pyöräilyn olosuhteisiin. Alueelle saa sijoittaa myös asumiselle tarpeellisia lähipalveluita sekä sellaisia pienimuotoisia työtiloja, joista ei aiheudu melua, raskasta liikennettä, ilman pilaantumista tai niihin verrattavia ympäristöhaittoja. Asemakaavoituksessa tulee noudattaa karttojen 2-7 merkintöjä ja määräyksiä.*
	Kasvava taajama. *Toiminnoiltaan monipuolinen taajama-alue, jolla maankäytön muutosten tulee perustua asemakaavoitukseen. Asemakaavoituksen tulee perustua osayleiskaavoitukseen tai erilliseen, MRL 39 § mukaisen yleiskaavan sisältövaatimukset täyttäviin selvityksiin. Uusien rakennuspaikkojen muodostaminen vaatii pohjakseen asemakaavan. Suunnittelussa tulee ottaa huomioon lähivirkistyksen tarpeet sekä paikallisten viheryhteyksien jatkuminen. Alueella tulee kiinnittää huomiota joukkoliikenteen, jalankulun ja pyöräilyn olosuhteisiin. Alueelle saa sijoittaa myös asumiselle tarpeellisia lähipalveluita sekä ympäristöhäiriöitä aiheuttamatonta työpaikkatoimintaa. Asemakaavoituksessa tulee noudattaa karttojen 2-7 merkintöjä ja määräyksiä. Salosaaren alueen kehittäminen edellyttää kävely- ja pyöräily-yhteyden toteuttamista Anttolantiellä ja Kirkonvarkauden sillan yhteydessä.*
	Kaikki viher- ja metsäalueet on kartalla esitetty samalla värillä. Alueiden erityispiirteet sekä niihin liittyvät kaavamääräykset on esitetty kaavakartalla 3. Viherrakenne.
	Yhteystarve.

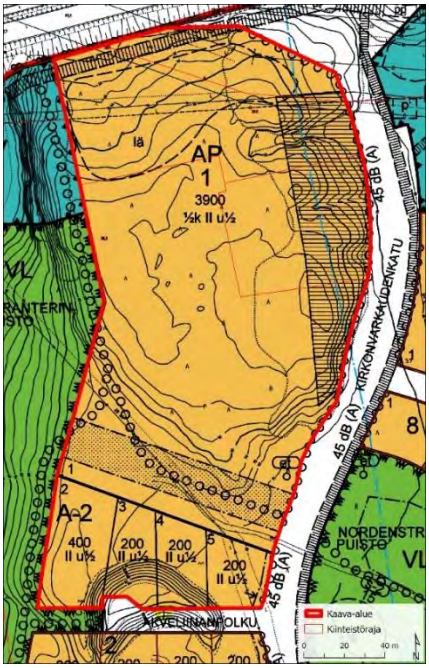
	Yhdystie / Kokoojakatu.
VS	*Varalaskupaikan suojavyöhyke.* *Alueen suunnittelussa tulee huomioida lentoliikenteen varalaskupaikasta johtuvat maankäytön rajoitukset. Alueelle sijoittuvista rakennushankkeista on ennen rakennusluvan myöntämistä pyydettävä puolustusvoimien ja Trafin lausunnot, kun rakennuksen tai rakenteen korkeus yli 30 m. Merkinnällä on osoitettu Hiirolan varalaskupaikan suojavyöhyke.*

3.5 ASEMAKAAVAT

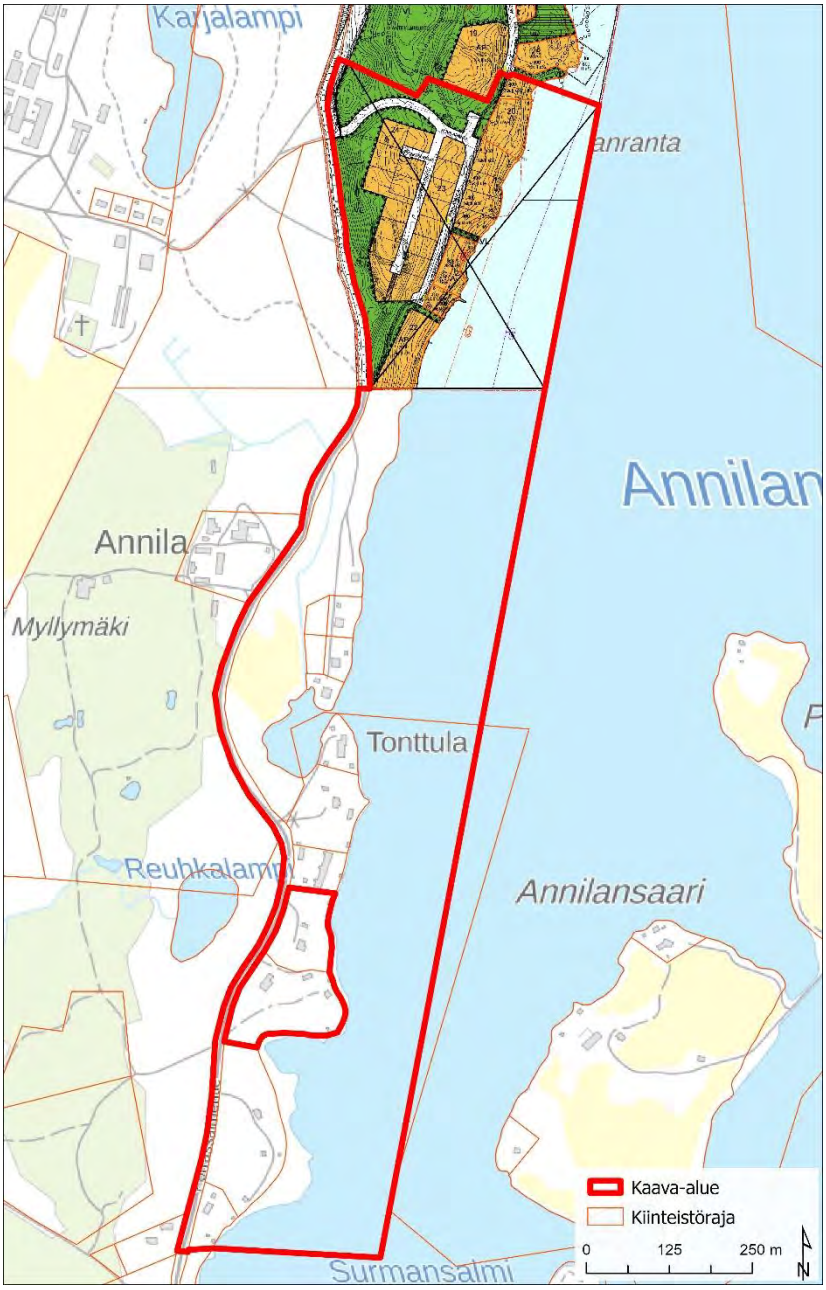
Suunnittelualueen pohjoisosassa on voimassa Kirkonvarkauden asemakaava (lainvoima 4.3.2015), jossa alue on osoitettu AP- eli asuinpientalojen korttelialueeksi ja osittain asuinrakennusten korttelialueeksi (A-2). Korttelin 1 tonteille 2 ja 3 on toteutunut päiväkoti poikkeamisluvalla. AP-alueelle on toteutunut rivitaloyhtiöitä sekä palvelutalo. Päiväkodin pysäköintipaikat sijoittuvat rakennuksen pohjoispuolelle – sen ja palvelutalon rakentaminen edellytti uutta katuyhteyttä.

AP-korttelialueella on rakennusoikeutta kaavan mukaisesti 3900 k-m^2 ja kerrosluku on ½ k II u ½. Asuinrakennusten (A-2) korttelialueella on 4 rakennuspaikkaa, joiden kolmella on rakennusoikeutta 200 k-m^2 ja yhdellä 400 k-m^2.

Kirkonvarkauden asemakaavan 2015 eteläosa jätettiin vahvistamatta, koska sen liikenteelliset järjestelyt edellyttivät tarkempaa tutkimista yhteistyössä Pohjois-Savon ELY-keskuksen kanssa. Alueen liittäminen Porrassalmen museotiehen on osoittautunut haasteelliseksi. Suunnittelualueen eteläosassa ei toistaiseksi ole voimassa olevia asemakaavoja.

Ote voimassa olevasta asemakaavasta, jossa pohjoisempi suunnittelualue näkyy punaisella rajattuna.

Eteläisen suunnittelualueen asemakaavaote. Suunnittelualueelle yltänyt Kirkonvarkauden asemakaavan eteläosa on jätetty vahvistamatta. Suunnittelualue on merkitty karttaan punaisella rajauksella.

3.6 RAKENNUSJÄRJESTYS

Mikkelin kaupunginvaltuusto on hyväksynyt rakennusjärjestyksen 22.5.2017 (§ 43). Rakennusjärjestys on tullut voimaan 1.7.2017.

3.7 POHJAKARTTA

Pohjakarttana on käytetty Mikkelin kaupungin digitaalista pohjakarttaa.

3.8 PÄÄTÖKSET JA KIELLOT

Mikkelin kaupunginvaltuusto hyväksyi 22.3.2022 maakaupan Annilanrannassa, jonka seurauksena kaupungin omistama ranta-alue laajeni etelään n. 320 metriä. Laajennus mahdollistaa osoittaa uusia rantatontteja kaavassa, ja niitä palvelemaan rakennettavan kadun liittämisen Porrassalmen museotiehen liikenteellisesti turvallisemmassa paikassa.

Moision sairaalan alueen asemakaavoitus on tullut vireille 23.6.2021. Alue rajautuu idässä Porrassalmen museotiehen ja sairaalan sekä sen ympäristöön tavoitellaan n. 60 000 k-m^2 uutta rakennusoikeutta.

Kantatien 62 ja Saimaaseen rajautuva entisen Varsavuoren hotellin alueella on käynnistynyt asemakaavan muutos 19.1.2022. Tavoitteena on purkaa jo pitkään käyttämättömänä olleet hotellirakennukset ja rakentaa niiden tilalle pistekerrostaloja, alueen rakennusoikeus ei juurikaan muutu. Samalla tutkitaan päivittäistavarakaupan sijoittamista kantatien ja Pursialankadun tuntumaan.

3.9 MUUT PÄÄTÖKSET JA SUUNNITELMAT

Eteläiselle suunnittelualueelle on laadittu vuonna 2021 Kirkonvarkauden eteläisen kaava-alueen yleissuunnitelma, joka on toiminut pohjana asemakaavaluonnokselle.

Asemakaavan toteuttamiseksi laaditaan tarvittaessa maankäyttösopimuksia tai peritään kehittämiskorvausta maankäyttö- ja rakennuslain 91 a–c §:n mukaisesti.

3.9.1 Maankäyttösopimukset

Asemakaavoitus tuottaa yleensä arvon nousua kaava-alueen maanomistajille mahdollistaen alueen käyttötarkoituksen osoittamisen aikaisempaa tuottavampaan toimintaan kuten asumiseen. Kaupungin velvollisuuksiin kuuluu uuden toiminnan vaatimat mm. katuverkon ja muun kunnallistekniikan rakentaminen. Maankäyttö ja rakennuslain MRL antaa mahdollisuuden kaupungille leikata maanomistajille tulevaa arvonnousua ja periä osan siitä kaupungille kattamaan kaavan toteutuskustannuksia.

Maankäyttö ja rakennuslain MRL 91 a § mukaan maanomistajalla, jolle asemakaavasta aiheutuu merkittävää hyötyä, on velvollisuus osallistua kunnalle yhdyskuntarakentamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

MRL 91 b § toteaa, että kunta voi tehdä kaavoitukseen ja kaavojen toteuttamiseen liittyviä sopimuksia (maankäyttösopimus). Samassa pykälässä todetaan vielä, että maankäyttösopimuksilla voidaan tämän luvun kehittämiskorvausta koskevien säännösten rajoittamatta laajemminkin sopia osapuolten välisistä oikeuksista ja velvoitteista.

MRL 91 c §:ssä todetaan, että kehittämiskorvausta ei saa määrätä maanomistajalle, jonka omistamille alueille osoitetaan asemakaavassa rakennusoikeutta vain asuntorakentamiseen eikä rakennusoikeuden tai rakennusoikeuden lisäyksen määrä ylitä 500 kerrosneliömetriä.

Mikkelin kaupunki on aikaisemmissa asemakaavojen (mm. Nuijamies I ja II) yhteydessä todennut, että maankäyttösopimuksia ei edellytetä, jos uudisrakennusoikeuden lisäys ei ylitä 500 k-m^2. Annilanrannan kaavassa on mukana 10 maanomistajaa, joilla on osayleiskaavaan perustuva rantarakennuspaikka. Näille maanomistajille on pyritty osoittamaan uudisrakennusoikeutta siten, että yhden rakennuspaikan asuinrakennusoikeus on 400 k-m^2 ja rantaan on osoitettu 40 k-m^2 saunaa ja muita talousrakennuksia varten. Käytäntö vastaa viereisen Kirkonvarkauden rantatonttien rakennusoikeuksia.

Yleiskaavoissa yhden loma-asuntoa varten osoitetun rakennuspaikan tontin koko on yleensä 3 000 m^2 ja pysyvän rakennuspaikan vastaavasti 5 000 m^2. Asemakaavoissa tyypillinen tonttikoko Mikkelissä on n. 1 000 m^2. Tästä seuraa, että asemakaavoitus antaa maanomistajille mahdollisuuden jakaa nykyisiä suuria tontteja pienempiin osiin.

Annilanrannan asemakaavassa maanomistajat voivat itse päättää jakamisen aikataulusta, mitään pakkoa siihen ei ole. Vähimmäisvaatimukset uudelle tontille ovat 1 000 m^2 pinta-ala, 400 k-m^2 rakennusoikeutta ja rantaviivaa 25 metriä. Usealla maanomistajalla on mahdollisuus jakaa nykyisen tonttinsa kahtia ja heille on osoitettu 800 + 80 k-m^2 rakennusoikeutta. Kiinteistö 491-404-3-36 sijaitsee niemen kärjessä ja tontin koko sekä muoto ovat sellaisia, että sille on mahdollista osoittaa vain 600 + 60 k-m^2.

Edellä mainituilla perusteilla maanomistajien uudisrakennusoikeus jää alle 500 k-m^2 ja ei edellytä maankäyttösopimusta.

Kiinteistölle 491-404-1-2 on kaavassa osoitettu 1 600 + 120 k-m^2, joka asuinrakennusoikeuden osalta ylittää maankäyttösopimusrajan 700 kerrosneliömetrillä. Kiinteistö sijoittuu Porrassalmen museotien viereen, joka on valtion tie. Valtion teistä vastaavan Pohjois-Savon ELY-keskuksen kanssa on sovittu alustavasti, että Annilanrannan liittymän eteläpuoleinen alue säilyy valtion tienä. Kiinteistö on liitetty yksityiseen vesi- ja viemäriosuuskuntaan. Kaupungille ei tule katu- tai muuta infrarakentamisesta aiheutuvia kustannuksia kyseisen kiinteistön osalta ja tähän perustuen kaupungilla ei ole tarvetta edellyttää maankäyttösopimusta.

3.10 LÄHTÖTIETOINA OLEVAT SELVITYKSET

Kaavaa laadittaessa hyödynnetään seuraavia aikaisemmin tehtyjä selvityksiä:

- Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan selvitykset 2015
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava ja Kirkonvarkauden asemakaava, luontoselvitys, Enviro Oy, 2013
  - Luontoselvityksen täydennys liito-oravista 2014, Enviro Oy
  - Moisio-Tuukkala-alueen osayleiskaavan maisema- ja kulttuuriympäristöselvitys, Destia Oy, 2014
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan liikenneselvitys, Destia Oy, 2014
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan meluselvitys, Destia Oy, 2013
  - Ympäristötekninen tutkimus, Ramboll Oy, 2013
  - Ympäristötekninen lisätutkimus, Ramboll Oy, 2014
  - Rakennettavuusselvitys, Ramboll Oy, 2013 & 2014
  - Moision sairaala-alueen arkeologinen inventointi 23.-27.5.2011, Museovirasto
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan rakennusinventointi, Selvitystyö Ahola, 2014
- Kantakaupungin osayleiskaavan selvitykset 2019
  - Kaupallisen selvityksen päivitys, Santasalo, 2013
  - Liikenneselvitys, Ramboll, 2016
  - Mikkelin kantakaupungin ekosysteemipalvelut ja viherrakenne, Sito, 2016
  - Liito-oravien esiintymisen ja elinympäristöjen kokonaistarkastelu, Enviro, 2016
  - Mikkelin kantakaupungin rakennetun ympäristön selvitys, Mikkelin kaupunkisuunnittelu ja Selvitystyö Ahola, 2017
  - Maisemat ja miljööt. Mikkelin kaupunkisuunnittelu ja Selvitystyö Ahola, 2017
- Porrassalmen maisemanhoitosuunnitelma, Aarnio & Luostarinen, 2000

3.11 KAAVAA VARTEN LAADITTAVAT SELVITYKSET

Kaavatyön aikana on laadittu seuraavat selvitykset:

- Kirkonvarkauden eteläosan luontoselvitys 2021 Ramboll.
- Pönttölän luontoselvitys, Faunatican raportteja 59/2022
- Annilanrannan alueen liito-oravaselvitys 2023, FCG Finnish Consulting Group Oy
- Moisiontie 5–11 ja Annilanranta kulttuuriympäristöselvitys 2022, Tengbom
- Moisio-Tuukkala liikenneselvitys 2023, Ramboll.

Selvitykset ovat tämän kaavaselostuksen liitteinä.

4. ASEMAKAAVAN SUUNNITTELUN VAIHEET

4.1 ASEMAKAAVAN SUUNNITTELUN TARVE

Kirkonvarkauden asemakaava sai lain voiman 4.3.2015. Kaava laadittiin vuoden 2017 asuntomessuja varten, ja tavoitteena oli asemakaavoittaa laajempi alue kuin lainvoiman saanut rajaus. Kirkonvarkauden eteläosa rajattiin kaavan ulkopuolelle sen hyväksymiskäsittelyn yhteydessä.

Kaavan tavoitteena on asemakaavoittaa Kirkonvarkauden eteläosa ja Annilanranta kiinteistöön 491-404-1-61 saakka. Alueelle on tulossa uusia pientaloasumiselle osoitettuja ranta- ja sisämaan tontteja. Rakennusoikeuksissa tavoitellaan Kirkonvarkauden asemakaavan rakennustehokkuuksia.

Asemakaavan muutoksen kohde sijaitsee Kirkonvarkauden asemakaavan korttelissa 1. Kaavasta poiketen kortteliin on toteutunut mm. päiväkoti ja uusi katuyhteys. Päiväkodin viereisten tonttien ympäristö on muuttunut. Asemakaavamuutoksen tavoitteena on muuttaa asemakaavaa vastamaan toteutunutta tilannetta.

4.2 SUUNNITTELUN KÄYNNISTÄMINEN JA SITÄ KOSKEVAT PÄÄTÖKSET

Asemakaavan suunnittelu on käynnistynyt kaupungin aloitteesta. Asemakaavan muutos on tullut vireille 30.3.2022.

4.3 OSALLISTUMINEN JA YHTEISTYÖ

Osallistumis- ja arviointimenettelystä sekä kaavoituksen vaiheista on kerrottu osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa, joka on selostuksen liitteenä (liite 1).

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma on ollut nähtävillä MRL 63 §:n mukaisesti ja sitä päivitetään tarpeen mukaan kaavatyön aikana. Osallistumis- ja arviointisuunnitelma on päivitetty vuoden 2023 alussa. Maanomistajien pyynnöstä kiinteistöt 491-404-1-169 ja 491-404-1-170 ovat jääneet kaavarajauksen ulkopuolelle.

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma on ollut nähtävillä 30.3.2022–29.4.2022 MRL 63 §:n ja MRA 30 §:n mukaisesti ja siitä on mahdollista jättää palautetta. Suunnitelmasta jätettiin 8 lausuntoa ja 2 muistutusta. Koonti saaduista lausunnoista ja muistutuksista sekä niihin laaditut vastineet ovat selostuksen liitteenä (liite 10).

4.4 VIRANOMAISYHTEISTYÖ

Kaavasta on pidetty viranomaisten työneuvottelu 17.3.2022. Viranomaisten kanssa on lisäksi pidetty ehdotusvaiheen nähtävilläolon jälkeen viranomaisneuvottelu 4.5.2023.

4.5 TAVOITTEET

4.5.1 Kaavan tavoitteet

Kaavan tavoitteena on asemakaavoittaa uusia pientaloasumiselle osoitettuja ranta- ja sisämaan tontteja, ja mahdollistaa olemassa olevien suurten kiinteistöjen jakaminen useampiin tontteihin. Rakennusoikeuksissa tavoitellaan Kirkonvarkauden asemakaavan rakennustehokkuuksia.

Asemakaavan muutoksen kohde sijaitsee Kirkonvarkauden asemakaavan korttelissa 1. Kaavasta poiketen kortteliin on toteutunut mm. päiväkoti ja uusi katuyhteys. Päiväkodin viereisten tonttien 4 ja 5 ympäristö on muuttunut. Asemakaavamuutoksen tavoitteena on muuttaa asemakaavaa vastamaan toteutunutta tilannetta, ja osoittaa tonteille 4 ja 5 uusi käyttötarkoitus.

4.5.2 Osallisten tavoitteet

Osallistumis- ja arviointisuunnitelmasta saadussa palautteessa nousivat esiin seuraavat näkökulmat:

- Rakennusoikeudet vanhoilla jo rakennetuilla kiinteistöillä ovat tasapuoliset olemassa olevien Kirkonvarkauden asemakaava-alueen tonttien kanssa.
- Uudisrakentamisen aiheuttaman liikenteen lisäyksen huomioiminen ja liikenneturvallisuuden takaaminen.
- Olemassa olevien kiinteistöjen ympärille suojaa antavat viheralueet.
- Olemassa olevien kiinteistöjen osalta mahdollisuus käyttää nykyisiä teitä museotielle.
- Lähiliikunta-alueen osoittaminen suunnittelualueelle.

4.5.3 Kaavaprosessin aikana syntyneet tavoitteet

Annilanrannan asemakaavan muutoksen ja laajennuksen ehdotusvaiheen aineisto oli nähtävillä 15.2.–17.3.2023 välisen ajan MRL 65 §:n ja MRA 27 §:n mukaisesti. Ehdotusvaiheen kaava-aineistosta saadut lausunnot (9 kpl) ja muistutukset (5 kpl) on koottu ehdotusvaiheen vastineraporttiin, joka on tämän kaavaselostuksen liitteenä. Ehdotusvaiheessa saadun palautteen sekä 4.5.2023 järjestetyn viranomaisneuvottelun perusteella kaavaehdotusaineistoon on tehty seuraavia muutoksia:

- Kaava-alueesta on rajattu pois pohjoisessa Porrassalmentie, joka on osoitettu jo voimassa olevassa asemakaavassa katualueeksi.
- ET-alueen määräykseen on lisätty *”Maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas Porrassalmen ympäristö on otettava rakentamisessa huomioon.”*
- Annilanrannan, Kalevinrannan ja Porrassalmentien risteysalueella on poistettu AO-tontteja korttelista 24 ja lisätty säilytettävää lähivirkistysaluetta (VL/s) rannan osuudelle. Tämän johdosta myös korttelinumerointia on päivitetty.
- Uuden korttelinumeroinnin mukaisen korttelin 25 tontteja on muotoiltu uusiksi ja rakennusaloja päivitetty.
- Kaskiraunioihin viittaava kas-merkintä on poistettu, sillä alueelta ei ole tiedossa historiallisen ajan kaskiraunioita.
- MA-alueen määräyksestä on poistettu epäselvä viittaus arkeologisten arvojen selvittämisestä.
- Kerroslukuja on tarkistettu rakennuspaikkakohtaisesti.
- Museotien ht-2-merkintä on ulotettu etelässä yleisen tien alueelle (LT) ja lisätty sen yhteyteen määräys: ”Museotiestä on laadittu museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma, joka tulee huomioida tiehen kohdistuvissa toimenpiteissä.”
- Suojeltujen rakennusten sr-merkintään on lisätty, ettei rakennuksia saa purkaa ilman pakottavaa syytä, ja muutoksista on pyydettävä lausunto Etelä-Savon alueelliselta vastuumuseolta ja alueelliselta ELY-keskukselta.
- Ma-1-viivamerkinnästä on poistettu maininta Kirkonvarkauden laatu- ja ympäristöohjeista.

- Yleismääräykseen 6 § on lisätty, että aurinkokeräimien ja -paneeleiden sijoittaminen on sallittua kaikilla rakennusten ulkopinnoilla, mutta suojeltujen rakennusten yhteydessä on pyydettävä lausunto museoviranomaiselta.
- Pinta-alaltaan suuri korttelin 27 tontti 2 on muutettu AP/s-alueeksi. Ohjeellisen ajoyhteyden ympärille on osoitettu tontin länsilaitaan luonnontilaisen luonteisena säilytettävä alueen osa.
- Yleismääräystä 22 § on muutettu siten, että tontin vähimmäiskoko on 1000 m^2, ja rantaviivan pituus vähintään 25 metriä.
- Lisätty yleismääräys 24 §: *"Maaston muokkaaminen on suunniteltava ja toteutettava yhteistyössä rajanaapureiden ja kaupungin rakennusvalvonnan kanssa siten, että tonttien välille ei muodostu merkittäviä korkeuseroja."*
- Korttelin 28 tontit 1 ja 2 on yhdistetty.
- Korttelin 23 tonttien rakennusoikeuksia on tarkistettu. Korttelien 23 ja 24 väliin on lisätty lähivirkistysaluetta (VL/s).
- Ranta-alueen mitoitusta ja luonnontilaisen luonteisina säilytettävien osuuksien määrää on tarkistettu.
- Yleismääräys 1 § erillisen sitovan tonttijaon laatimisesta on poistettu. Kortteleita ja tontteja on jaettu sitovan ja ohjeellisen tonttijaon piireihin kuuluviksi.
- Katujen linjausta on tarkastettu.
- Yleisen tien alueelle (LT) on osoitettu likimääräisten ajoneuvoliittymien sijainnit.

5. ASEMAKAAVAN KUVAUS

5.1 KAAVAN RAKENNE

5.1.1 Kaavaratkaisun kuvaus

Asemakaavalla ja asemakaavan muutoksella päivitetään pohjoisen suunnittelualueen asemakaava vastaamaan toteutunutta tilannetta, ja toisaalta eteläisen suunnittelualueen osalta täydennetään Annilanrannan alueen taajamarakennetta Porrassalmentien ja Saimaan Annilanselän välisellä pientaloalueella. Rakennusoikeuksissa noudatetaan pitkälti Kirkonvarkauden asemakaavan rakennusoikeuksia. Asemakaavalla muodostuu uusi Kirkonvarkauden eteläpuolinen asuinalue.

Asemakaavalla ja asemakaavan muutoksella muodostuu asuinpientalojen korttelialuetta (AP), erillispientalojen korttelialuetta (AO), asuinrakennusten korttelialuetta (A), lähipalvelurakennusten korttelialue (PL) ja autopaikkojen korttelialue (LPA, korttelin 1 tontin 5 käyttöön). Lisäksi muodostuu yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten aluetta (ET). Lisäksi kaavalla ja kaavamuutoksella osoitetaan katualueita, yleisen tien aluetta (LT), vesialueita (W), lähivirkistys- (VL) ja suojaviheralueita (EV) sekä maisemallisesti arvokasta peltoaluetta (MA).

Eteläinen suunnittelualue

Porrassalmentie muutetaan eteläisen suunnittelualueen osalta kaupungin katualueeksi (ht-2, Porrassalmen museotie) Annilanranta-kadun risteykseen saakka. Risteyksestä etelään Porrassalmentie osoitetaan yleisen tien alueena (LT), joka on osa Porrassalmen museotietä. Yleisen tien alueelle on osoitettu likimääräisiä ajoneuvoliittymien sijainteja. Porrassalmentien katu- tai yleisen tien alueella museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee museoviranomaiselta pyytää lausunto. Museotiestä on laadittu museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma, joka tulee huomioida tiehen kohdistuvissa toimenpiteissä.

Porrassalmentieltä rantaan osoitetaan katualuetta (kadut nimeltään Annilanranta ja Kalevinranta), joiden kautta kulku uusille tonteille tapahtuu. Korttelin 21 tonteille 5 ja 6 kulku osoitetaan pohjoisesta Antellinkadun kautta (pp/t eli jalankululle ja polkupyöräilylle varatulta tieltä, jolla tontille ajo on sallittu).

Eteläiselle suunnittelualueelle osoitetaan yhteensä 28 AO-erillispientalotonttia, joista 20 on omarantaisia, sekä 3 AP-asuinpientalotonttia, joista kaikki ovat omarantaisia.

Tonteilla rakennusoikeudet ovat pääsääntöisesti 250–400 k-m^2 ja kerrosluku ½ k II u ½. Pinta-alaltaan suurilla AP- ja AO-tonteilla rakennusoikeus vaihtelee 800–2000 k-m^2 välillä. Rantatonteille on osoitettu alueen osat, joiden luonnontilainen luonne tulee säilyttää (rantaviiva). Olemassa olevaa puustoa tulee säilyttää tai korvata uusintaistutuksilla, joissa tulee käyttää alueelle tyypillisiä puulajeja. Alueelle on mahdollista rakentaa rakennusoikeuden osoittama sauna- ja/tai talousrakennus (t).

Lisäksi eteläiselle suunnittelualueelle osoitetaan yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alue (ET) alueellista jätekeräyspistettä varten, lähivirkistysaluetta (VL) sekä maisemallisesti arvokasta peltoaluetta (MA) ja vesialuetta (W). Ritvalan, Päivärannan, Männistön ja Pönttölän talot osoitetaan suojeltavina rakennuksina (sr), joiden ominaisluonne ja erityispiirteet on säilytettävä. Ennallistavat muutokset ovat sallittuja, ja muutoksissa on pyydettävä Etelä-Savon alueellisen vastuumuseon sekä alueellisen ELY-keskuksen lausunto. Suojeltavia rakennuksia ei saa purkaa ilman pakottavaa syytä.

Lähivirkistysalueille osoitetaan ohjeellisia yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten kohdemerkintöjä pumppaamoa varten (et-1), joilla sallitaan enintään 30 m^2 suuruisen rakennuksen rakentaminen. Lisäksi lähivirkistysalueelle osoitetaan ohjeelliset yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten

kohdemerkinnät sähkömuuntamoa varten (et-2). Merkintä sallii enintään 50 m^2 suuruisen rakennuksen rakentamisen.

Eteläisen suunnittelualueen eteläisimpään osaan osoitetaan vesialueelle suojeltava alueen osa (s-1) viitasammakon elinympäristöön ja korttelin 27 tontille 3 suojeltava alueen osa (s-2) liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikalle. Eteläisen suunnittelualueen keskiosiin lähivirkistysalueelle osoitetaan ojanvarsilehtoon luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeä alue (luo-1). Valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö RKY 2009 (Porrassalmen historiallinen maisema) rajataan merkinnällä ma-1. Tärkeä tai vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue osoitetaan merkinnällä pv.

Sitovan tonttijaon piiriin kuuluvat korttelit 22, 24, 25 ja korttelin 21 tontit 1–4 ja 6. Ohjeellisen tonttijaon piiriin kuuluvat korttelit 1, 20, 23, 26, 27, 28 ja korttelin 21 tontti 5.

Pohjoinen suunnittelualue

Pohjoisen suunnittelualueen osalta todetaan osittain alueen toteutunut nykytilanne, ja Väänäsenpolku osoitetaan katualueena Kirkonvarkaudenkadulta. Kortteliin 1 on ajoyhteys Väänäsenpolun lisäksi eteläpuoliselta Koranterinpolulta.

Alueelle osoitetaan asuinrakennusten korttelialuetta (A), erillispientalojen korttelialuetta (AO), lähipalvelurakennusten korttelialuetta (PL), autopaikkojen korttelialuetta (LPA) korttelin 1 tonttia 5 varten, lähivirkistysaluetta (VL) sekä suojaviheraluetta (EV). Asuinrakennusten korttelialueen (A) 20 itälaitaan on osoitettu alueen osa, joka on säilytettävä puustoisena niin, että liito-orava voi käyttää sitä liikkumisreittinään. Pohjoisen suunnittelualueen pohjoisreunaan osoitetaan jalankululle ja pyöräilylle osoitettu katu/tie. Tärkeä tai vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue osoitetaan merkinnällä pv.

5.1.2 Mitoitus

Kaava-alueen pinta-ala on noin 58 hehtaaria. Uutta asemakaavoitettua aluetta muodostuu noin 55 ha. Asemakaavalla ja asemakaavan muutoksella muodostuu rakennusoikeutta yhteensä noin 21 180 k-m^2. Mitoitustiedot on esitetty kaavaselostuksen liitteenä (Liite 4).

Käyttötarkoitus	Pinta-ala, m^2	Rakennusoikeus, k-m^2
A	20 367	3 900
AO	54 367	11 100
AO/s	6 294	1 180
AP	4 812	800
AP/s	32 191	3 600
PL	3 033	600
VL	3 699	-
VL/s	75 600	-
LT	18 426	-
LPA	1 859	-
ET	339	-
EV	2 362	-
MA	18 625	-
W	326 367	-
katu	15 861	-
yhteensä	584 203	21 180

5.2 KAAVAMERKINNÄT JA -MÄÄRÄYKSET

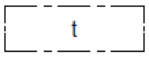
Kaavamerkinnät ja määräykset:

A	Asuinrakennusten korttelialue.
AP	Asuinpientalojen korttelialue.
AP/s	Asuinpientalojen korttelialue, jolla ympäristö säilytetään. Alueella olevia suojeltuja asuinrakennuksia ja niihin liittyviä piharakennuksia ei saa purkaa. Uudet asuin- ja piharakennukset on rakennettava siten, että ne sijainnin, muodon, värityksen ja julkisivujen jäsentelyn osalta noudattavat alueella olevien rakennusten ominaispiirteitä.
AO	Erillispientalojen korttelialue.
AO/s	Erillispientalojen korttelialue, jolla ympäristö säilytetään. Alueella olevia suojeltuja asuinrakennuksia ja niihin liittyviä piharakennuksia ei saa purkaa. Uudet asuin- ja piharakennukset on rakennettava siten, että ne sijainnin, muodon, värityksen ja julkisivujen jäsentelyn osalta noudattavat alueella olevien rakennusten ominaispiirteitä.
PL	Lähipalvelurakennusten korttelialue.
VL	Lähivirkistysalue.
VL/s	Lähivirkistysalue. Maisema- ja luontoarvoiltaan tärkeä metsä, jonka olemassa olevat ympäristöarvot säilytetään. Toimenpiteet vaativat MRL 128 §:n mukaisen maisematyöluvan.
LT	Yleisen tien alue.
LPA	Autopaikkojen korttelialue.
ET	Yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alue. Maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas Porrassalmen ympäristö on otettava rakentamisessa huomioon.
EV	Suojaviheralue.
MA	Maisemallisesti arvokas peltoalue, osa Porrassalmen historiallista maisemaa. Metsäsaarekkeet ja metsäreunat tulee säilyttää.

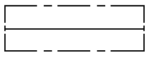
W	Vesialue. Ruopattavalta tai muuten muokattavalta vesialueelta tulee selvittää arkeologiset arvot tarkemmin suunnittelun yhteydessä.
	3 m kaava-alueen rajan ulkopuolella oleva viiva.
	Korttelin, korttelinosan ja alueen raja.
	Osa-alueen raja.
	Ohjeellinen osa-alueen raja.
①	Sitovan tonttijaon mukaisen tontin raja ja numero. Sitovan tonttijaon piiriin kuuluvat korttelit 22, 24, 25 ja korttelin 21 tontit 1-4 ja 6.
	Ohjeellinen tontin/rakennuspaikan raja. Ohjeellisen tonttijaon piiriin kuuluvat korttelit 1, 20, 23, 26, 27, 28 ja korttelin 21 tontti 5.
ANN	Kaupunginosan nimi.
29	Kaupunginosan numero.
20	Korttelin numero.
2	Ohjeellisen tontin numero.
VÄÄNÄSENPOLKU	Kadun, tien, katuaukion, torin, puiston tai muun yleisen alueen nimi.
400	Rakennusoikeus kerrosalaneliömetreinä.
II	Roomalainen numero osoittaa rakennusten, rakennuksen tai sen osan suurimman sallitun kerrosluvun.
1/2k II	Murtoluku roomalaisen numeron edessä osoittaa, kuinka suuren osan rakennuksen suurimman kerroksen alasta saa kellarikerroksessa käyttää kerrosalaan laskettavaksi tilaksi.
II u1/2	Murtoluku roomalaisen numeron jäljessä osoittaa, kuinka suuren osan rakennuksen suurimman kerroksen alasta saa ullakon tasolla käyttää kerrosalaan laskettavaksi tilaksi.
(1,5)	Suluissa oleva numero osoittaa korttelin/tontin, jonka autopaikkoja alueelle saa sijoittaa.

Rakennusala.

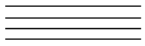
Rakennusala, jolle saa sijoittaa saunan ja/tai talousrakennuksen. Rakennuksessa saa olla yksi kerros.

Rakennuksen harjansuuntaa osoittava viiva.

Nuoli osoittaa rakennusalan sivun, johon rakennus on rakennettava kiinni.

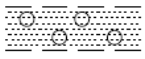
Alueen osa, joka on säilytettävä puustoisena siten, että liito-orava voi käyttää sitä liikkumisreittinään. Puuton alue ei saa olla 20 m pitempi ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä.

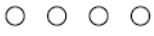
Istutettava alueen osa.

Alueen osa, joka on istutettava siten, että liito-orava voi käyttää sitä liikkumisreittinään. Puuton alue ei saa olla 20 m pitempi ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä.

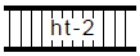
Alueen osa, jonka luonnontilainen luonne tulee säilyttää. Olemassa oleva puusto tulee säilyttää tai korvata uusintaistutuksilla. Uusintaistutuksissa tulee käyttää alueelle tyypillisiä puulajeja. Alueelle on mahdollista rakentaa rakennusoikeuden osoittama sauna ja/tai talousrakennus. Saunan saa rakentaa kiinni rantaviivaan ottaen huomioon rakennusjärjestyksen tulvarajoitukset.

Ohjeellinen ulkoilureitti.

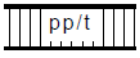
Katu.

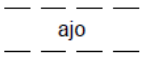
Katu- tai yleisen tien alue, joka on osa Porrassalmen museotietä. Museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee museoviranomaiselta pyytää lausunto. Museotiestä on laadittu museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma, joka tulee huomioida tiehen kohdistuvissa toimenpiteissä.

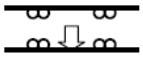
Jalankululle ja polkupyöräilylle varattu katu/tie.

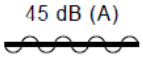
Jalankululle ja polkupyöräilylle varattu katu/tie, jolla tontille/rakennuspaikalle ajo on sallittu.

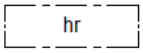
Ohjeellinen ajoyhteys.

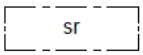
Ajoneuvoliittymän likimääräinen sijainti.

Merkintä osoittaa, että alue on suojattava melulta niin, että melutaso leikki- ja oleskelualueilla on korkeintaan 55 dB(A) klo 7-22 ja korkeintaan 45 dB(A) klo 22-7. Merkinnällä osoitetaan myös katualueen raja, jonka kohdalta ei saa järjestää ajoneuvoliittymää.

Historiallinen rajamerkki. Kulttuurihistoriallisesti arvokas manttaalikivi on otettava huomioon Porrassalmentiehen kohdistuvissa toimenpiteissä.

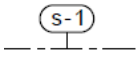
Suojeltava rakennus tai rakennusryhmä, jonka ominaisluonne ja erityispiirteet on säilytettävä. Ennallistavat muutokset ovat sallittuja. Rakennuksia ei saa purkaa ilman pakottavaa syytä. Muutoksista on pyydettävä lausunto Etelä-Savon alueelliselta vastuumuseolta ja alueelliselta ELY-keskukselta.
1. Ritvala
2. Päiväranta
3. Männistö
4. Pönttölä

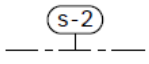
Ohjeellinen yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten kohdemarkintä pumppaamoa varten. Merkintä sallii enintään 30 m^2 suuruisen rakennuksen rakentamisen.

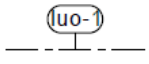
Ohjeellinen yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten kohdemarkintä sähkömuuntamoa varten. Merkintä sallii enintään 50 m^2 suuruisen rakennuksen rakentamisen.

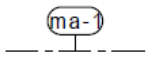
Suojeltava alueen osa, jolla sijaitsee luonnonsuojelulain 49 § tarkoittaman direktiivilajin, viitasammakon elinympäristö. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta eivät saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille.

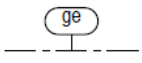
Suojeltava alueen osa, jolla sijaitsee luonnonsuojelulain 49 § tarkoittaman direktiivilajin, liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta eivät saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille.

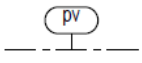
Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue, jolla sijaitsee paikallisesti arvokas luontokohde. Kohteen arvot tulee säilyttää.

Valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö RKY 2009, Porrassalmen historiallinen maisema.

Geologisesti arvokas harjualue. Alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja -esiintymien säilyminen.

Tärkeä tai vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue. Alueelle ei tule sijoittaa pohjaveden laadulle vaaraa aiheuttavaa toimintaa.

Yleiset määräykset:

- 1 §: Alueella tulee noudattaa Mikkelin kaupungin rakennusjärjestyksessä annettua alinta rakentamisoikeutta.
- 2 §: Rakennukset tulee sovittaa maastoon. Rakennukset, kulkureitit, ajotiet ja pysäköintipaikat on sijoitettava tontille siten, että tarve maaston muokkaukselle jää mahdollisimman pieneksi ja että mahdollisimman suuri osa tontista säilyy luonnontilaisena. Tontilla tulee hyödyntää alueelle tyypillistä puustoa ja kasvillisuutta, kuten kunttaa. Rakennusten, pysäköintipaikan ja ajoreittien ulkopuolelle jäävällä alueella rakennusaikana tuhoutunut metsä ja kasvillisuus on ennallistettava.
- 3 §: Pihasuunnitelma ja hulevesien käsittelyn periaatteet tontilla on esitettävä rakennusvalvontaviranomaisille rakennusluvan hakemisen yhteydessä.
- 4 §: Rinteessä sijaitsevien rakennusten jätevesihuolto toteutetaan tarvittaessa kiinteistökohtaisilla pumppaamoilla. Pumppaamo on sijoitettava rakennusrungon sisään.
- 5 §: Tulvavahingoille alttiit rakennuksen osat on sijoitettava vähintään 77,8 mpy korkeudelle.
- 6 §: Aurinkokeräimien ja -paneeleiden sijoittaminen on sallittua kaikilla rakennusten ulkopinnoilla. Rakennussuojelukohteiden yhteydessä on pyydettävä lausunto museoviranomaisilta.
- 7 §: Rakennusten ulkoseinien ja ikkunoiden ja muiden rakenteiden äänieristävyyden on oltava vähintään 35 dB. Asunnot on suunniteltava siten, että keskimääräinen sisämelutaso on alle 35 dB(A) päivällä ja alle 30 dB(A) yöllä.
- 8 §: Rakentamattomat tontinosat, joita ei käytetä tontille välttämättömiin kulkureitteihin, pysäköintiin tai oleskelu- ja leikkialueiksi, on istutettava ja pidettävä huolitellussa kunnossa. Asemakaavassa puustoisena säilytettävät alueen osat on säilytettävä luonnontilassa. Vaaraa aiheuttavat huonokuntoiset puut on syytä poistaa.
- 9 §: Rakennuksen etäisyyden tontin rajasta tulee olla vähintään 4 m, ellei kaavamääräys/merkintä salli tai edellytä rajaan kiinni rakentamista. Talousrakennuksen saa rakentaa keskinäisellä sopimuksella tontin rajaan/naapurin talousrakennukseen kiinni. Saunan saa rakentaa kiinni vesirajaan, kunhan se täyttää 10 §:n vaatimukset.
- 10 §: Alueen infrarakentamisessa, rakennusten massoittelussa ja arkkitehtuurissa tulee ottaa huomioon alueen kulttuurihistorialliset ja maisemalliset arvot siten, että alueelle muodostuu yhtenäinen ja korkealaatuinen rakennettu ympäristö.
- 11 §: Mikäli ajo autotalliin tai -katokseen on suoraan kadulta, tulee autotallin tai katoksen oviseinän etäisyys olla vähintään 6 metriä katualueen rajasta, ellei kaavamääräys/merkintä muuta edellytä.
- 12 §: Rakentamisessa on suositeltavaa käyttää uusiutuvista luonnonvaroista valmistettuja ja vähäpäästöisiä materiaaleja. Julkisivujen on oltava rauhallisia ja huolellisesti viimeisteltyjä. Katemateriaalina on suositeltavaa käyttää sinkittyä, maalattua, konesaumattua peltikattoa. Myös viherkatto on mahdollinen. Talousrakennuksen vesikatteen on oltava samaa materiaalia kuin päärakennuksen katto tai kattohuopaa.
- 13 §: Ennen rakennustöiden aloittamista on esitettävä rakennuslupa-asiakirjoihin liitettävä kirjallinen selvitys sade-/perusvesien johtamisesta sekä rakennusten, katosten ja pihojen perustamistavasta.
- 14 §: Kadut, aukiot, pysäköintialueet sekä korttelien pihat ja rakennukset on suunniteltava ja rakennettava luonnonympäristö huomioon ottaen niin, että pohjavesitasapaino säilyy ja pinta-/hulevedet voidaan johtaa ekologiselle

puhdistamiselle varatuille lähialueille tai muuhun kaupungin hulevesijärjestelmään. Infrarakentamisessa tulee ottaa huomioon maaston muodot ja kasvillisuus.

- 15 §: Tonttien luiskat ja pientareet eivät saa ulottua yleisille alueille, ellei asiasta ole tehty rakennuslupahakemuksen liitteeksi sopimusta tontin haltijan ja kaupungin välillä.
- 16 §: Istutettavista alueista tulee laatia kaupungin viheralueista vastaavan yksikön hyväksymä vihersuunnitelma rakennusluvan liitteeksi ennen rakentamisen aloittamista.
- 17 §: Autopaikkoja on rakennettava todellista tarvetta vastaava määrä, kuitenkin vähintään 2 ap/asunto.
- 18 §: Paloteknisten määräysten vaatimasta palomuurin rakentamisvelvollisuudesta eri tonteilla sijaitsevien ja paloteknisesti erillisten rakennusten välillä saa poiketa rakennusvalvonta- ja paloviranomaisten hyväksymällä tavalla.
- 19 §: Tomutus-, jätehuolto- ja autopaikat tulee tontilla erottaa leikki- ja oleskelualueista tiiviillä istutuksilla ja aitauksilla.
- 20 §: Yhdyskuntateknisen huollon rakennusten ja rakennelmien on oltava tyyliltään moderneja, ja ilmeeltään yhtenäisiä ja rauhallisia.
- 21 §: Rakennettaessa ranta-alueilla on huomattava, ettei rakentamisella estetä tai vaikeuteta alueella olevien väylämerkkien käyttöä tai ylläpitoa. Merkkejä ei saa poistaa eikä niiden näkemäalueille saa tehdä esteitä ilman Väyläviraston lupaa.
- 22 §: Tontteja, joiden asuinrakennusoikeus ylittää 400 k-m^2, voidaan jakaa. Jokaisella uudella tontilla tulee olla rakennusoikeutta vähintään 400 k-m^2, tontin koko tulee olla vähintään 1000 m^2 ja rantaviivaa 25 metriä.
- 23 §: Korttelin 26 tontti 3 voidaan jakaa kahteen erilliseen tonttiin ja 600 k-m^2:n rakennusoikeus näiden välille välittämättä 400 k-m^2:n rajoituksesta.
- 24 §: Maaston muokkaaminen on suunniteltava ja toteutettava yhteistyössä rajanaapureiden ja kaupungin rakennusvalvonnan kanssa siten, että tonttien välille ei muodostu merkittäviä korkeuseroja.

5.3 NIMISTÖ

Eteläisellä kaava-alueella kulkevan, museotienä toimivan katualueen nimi on Porrassalmentie. Muita kadunnimiä ovat pohjoisen kaava-alueen Väänäsenpolku sekä eteläisen kaava-alueen Annilanranta- ja Kalevinranta -nimiset kadut.

6. ASEMAKAAVAN VAIKUTUKSET

6.1 VAIKUTUKSET RAKENNETTUUN YMPÄRISTÖÖN

6.1.1 Yhdyskuntarakenne

Asemakaava täydentää ja eheyttää olemassa olevaa yhdyskunta- ja taajamarakennetta, ja suuntaa uutta asutusta Saimaan ranta-alueelle osana Mikkelin kaupunkirakennetta. Kaavaratkaisu tukeutuu voimakkaasti ympäröivään ja olemassa olevaan yhdyskuntarakenteeseen, ja tukee tältä osin valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden pyrkimyksiä toimivasta aluerakenteesta. Eteläisellä kaava-alueella väljästi rakennettu olemassa oleva asutus täydentyy pientalorakentamisella Kirkonvarkauden eteläosaan. Liikenneyhteyksien osalta kehitetään alueen sisäistä liikenneverkkoa siten, että se palvelee paremmin myös olemassa olevaa asutusta. Asemakaava ja asemakaavan muutos mahdollistaa väestömäärän lisääntymisen alueella. Asemakaava ja asemakaavan muutos ja sen mahdollistama rakentaminen hyödyntävät hyvin olemassa olevaa infrastruktuuria ja täydentävät kaupungin taajamarakennetta.

Alueen rakentuessa infrastruktuuri lisääntyy ja katuverkosto laajenee.

6.1.2 Väestön rakenne ja kehitys

Väestömäärän lisääntyminen alueella tukee julkisten ja kaupallisten palvelujen sijoittamista ja säilyttämistä lähialueella sekä antaa mahdollisuuden kehittää Annilanrannan aluetta yhtenä Mikkelin elinvoimaisista kaupunginosista Saimaan järvimaisemissa hyvien yhteyksien päässä kaupunkikeskustan palveluista.

Asemakaava ja asemakaavan muutos mahdollistaa arviolta yhteensä noin 250–350 asukasmäärän. Nykytilanteessa rakentamaton alue liittyy rakentuessaan osaksi Mikkelin keskusta-alueen eteläisiin asumisen vyöhykkeisiin.

6.1.3 Maisema ja taajamakuva

Asemakaavalla on osin merkittävääkin vaikutusta maisemarakenteeseen ja maisemakuvaan. Kaavaratkaisussa on pyritty väylien muotoilussa sekä korttelien mitoituksessa ja sijoittelussa huomioimaan alueen pienpiirteisyys sekä alueen ”selkärankana” toimiva kulttuurihistoriallisesti arvokas Porrassalmen museotie. Porrassalmentie muutetaan osittain katualueeksi, ja sen linjausta, rakennetta eikä tieympäristöä saa muuttaa. Toimenpiteitä suunniteltaessa tulee alueelliselta museoviranomaiselta pyytää lausunto. Osa Porrassalmentiestä osoitetaan yleisen tien alueena. Porrassalmentie säilyy arvokkaan harjualueen päällä kulkevana, alueen ominaispiirteisenä ”selkärankana”.

Vaikutukset maisemarakenteeseen aiheutuvat maaperän muokkauksista, rinnerakentamisesta sekä kasvillisuuden poistamisesta. Kaava-alueelle osoitetaan merkittävästi uutta rakentamista. Vaikutukset maisemarakenteeseen koetaan erityisesti rakentamisen aikana todennäköisesti negatiivisiksi.

Kaavan toteuduttua, Annilanselälle etelästä saavuttaessa, kaupungin läheisyys alkaa näkyä ja erottua järvenselän rakennettavalla länsirannalla – rakentamattomia vapaa-alueita säilyy Annilanselän itä- ja koillisrannoilla sekä eteläisen Kyyhkylänselän itärannoilla. Maisemakuvallisesti näkymät Annilanrannalta katsottuna muuttuvat rakennetummaksi, ja uuden asuinalueen merkitys maisemassa korostuu. Tonttien rannan puoleinen osa säilytetään puustoisena, mikä lieventää vaikutuksia rantamaisemaan.

Kaavoitettu rakentaminen on pääosin pienpiirteistä, ja sen sijoittuminen ja sovittaminen maisemaan pyritään toteuttamaan niin, ettei maiseman keskeisiä arvoja ja perusrakennetta heikennetä merkittävästi. Alueen rakentaminen muuttaa suunnittelualueen metsäistä luonnonmaisemaa väistämättä urbaanimmaksi, toiminnallisemmaksi kulttuurimaisemaksi, ja harjualueeseen täytyy tehdä leikkauksia alueen rakentumiseksi. Tässä tapauksessa säilytettävien alueiden osien sekä jälkimaisemoinnin roolit korostuvat.

Maisemakuvan muutos on erityisesti lähimaisemassa voimakasta. Merkittäviä vaikutuksia alueen maamerkkeihin ei arvioida kuitenkaan olevan. Asuinpientaloalueiden rakentaminen muuttaa suunnittelualueen maisemakuvaa olennaisesti Porrassalmen tiealueen osalta vähentäen rakentamattoman alueen määrää, ja luoden uusia näkymiä tieltä kohti rakennettuja omakotikortteleita. Erityisesti Porrassalmentien, Annilanrannan ja Kalevinrannan risteysalueella maisema muuttuu merkittävästi muodostaen uutta rakennetumpaa pientaloalueen maisemakuvaa itään päin katsottaessa. Leveämmillä puustoisilla lähivirkistysalueilla muutos tiemaisemaan jää vähäisemmäksi.

Risteysalueen kohdalla vaikutusta rantamaisemaan pyritään lieventämään jättämällä risteysalueen kohdalle lähivirkistysaluetta ja jättämällä istutettavaa viherkaistaa Porrassalmentien ja uuden Annilanrannan katualueen väliin. Erityisesti risteysalueella Porrassalmentieltä avautuu säilyvän puustonkin lomasta näkymiä kohti uutta rakennettua asuinaluetta. Tonttien puustoisuudesta riippuen Porrassalmentielle avautuu myös uusia näkymiä Annilanselälle.

Uuden liittymän kohdalla maisema Porrassalmentieltä rannan suuntaan tulee säilymään puustoisena. Kuvassa oikealla näkyy keskitetty jätekeräyspiste.

Olemassa olevan ja uuden asuinrakentamisen väliin on jätetty metsäisinä säilytettäviä lähivirkistysalueita, jotka turvaavat piha-alueiden näkymiä, säilyttäen myös luonnon läsnäolon alueella. Lisäksi osoitettujen rakennuspaikkojen rakentamattomilla osilla luonnontilaa ja puustoisuutta säilytetään, ja rakennukset sovitetaan maastoon. Rantamaisemassa rakennukset näkyvät osittain säilytettävän puuston takana. Rakennusten yläpuolella kohoaa puustoisena säilyvä harjun profiili.

Rakennuspaikoilla tehtävien uusien istutusten kasvaminen vie kuitenkin vuosia. Eteläisellä kaava-alueella turvataan maisemallisesti arvokkaan peltoalueen (ns. Ruutipellon) säilyminen osana Porrassalmen historiallista maisemaa. Ruutipellosta avautuu Porrassalmen museotieltä näkymiä järvelle.

Etenkin eteläisellä kaava-alueella suljettu, metsäinen maisematila tulee muuttumaan rakennetuksi ympäristöksi, mutta lähivirkistysmetsiä säilyy silti runsaasti. Antellinkadun ja Tonttulan välinen rakentamaton rantaviiva tulee muuttumaan rakennetuksi ympäristöksi, joka aiheuttaa näkyviä muutoksia Saimaan Annilanselältä avautuviin rantamaisemiin. Maisemavaikutuksia lievennetään määräyksillä puuston ja kasvillisuuden säilyttämiseksi. Suunnittelualue muuttuu osaksi Mikkelin eteläistä kaupunkirakennetta.

Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa ja kulttuuriympäristöselvityksessä määritetyt arvokkaat rakennukset (Ritvala, Päiväranta, Männistö ja Pönttölä) suojellaan tässä kaavassa sr-merkinnällä:

"Suojeltava rakennus tai rakennusryhmä, jonka ominaisluonne ja erityispiirteet on säilytettävä. Ennallistavat muutokset on sallittuja. Rakennuksia ei saa purkaa ilman pakottavaa syytä. Muutoksissa on pyydettävä lausunto Etelä-Savon alueelliselta vastuumuseolta ja alueelliselta ELY-keskukselta."

Lisäksi edellä mainitut kiinteistöt on osoitettu kaavassa alueena, jolla kulttuurihistorialliset arvot tulee ottaa huomioon (/s). Alueella olevia suojeltuja asuinrakennuksia ja niihin liittyviä piharakennuksia ei saa purkaa. Uudet asuin- ja piharakennukset on rakennettava siten, että ne sijainnin, muodon, värityksen ja julkisivujen jäsentelyn osalta noudattavat alueella olevien rakennusten ominaispiirteitä.

Uuden asuinalueen toteutuessa alueen kulttuuriympäristö muuttuu merkittävästi, kun asemakaava mahdollistaa uuden ajallisen kerrostuman muodostumisen yksittäisten huvilarakennusten ympäristöön, historiallisen museotien itäpuolelle. Asemakaava kuitenkin parantaa jäljelle jäävien alueen historiasta kertovien elementtien mahdollisuuksia tulla paremmin huomioon otetuiksi ja uuteen taajamarakenteeseen yhdistetyiksi – säästettävien rakennusten rapistuminen saadaan paremmin hallintaan, kun ympäristöä kohennetaan. Kulttuuriympäristön vanhemman kerroksen luettavuutta voidaan parantaa rakennusmassojen sijoittelulla ja detaljoinnilla sekä alueen kasvillisuuden oikeanlaisella sijoittamisella. Suunniteltu uudisrakentaminen jatkaa avoimien huvilatonttien ideaa nykyajassa. Asemakaava mahdollistaa alueelle rakennettavaksi uutta kulttuurimaisemaa, joka tuottaa alueelle arvokasta ympäristöä niin metsäluonnon kuin järviluonnon eli järvimaiseman äärellä.

Rantatonteille osoitetaan rantaviivaan alueen osa, jonka luonnontilainen, puustoinen luonne tulee säilyttää. Olemassa oleva puusto tulee säilyttää tai korvata uusintaistutuksilla, joissa tulee käyttää alueelle tyypillisiä puulajeja. Alueen osalle on mahdollista rakentaa rakennusoikeuden osoittama sauna ja/tai talousrakennus.

6.1.3.1 Maastoon sovittaminen ja kulttuuriympäristö

Tonttulan pohjoispuoleiselle Annilanrannan alueelle on osoitettu uusi katu, joka jakautuu Moisiontien liittymän kohdalla pohjoiseen vievään Annilanrantaan ja etelään johtavaan Kalevinrantaan. Tällä alueella on ennestään 7 asuinrakennuspaikkaa ja yksi sauna. Kiinteistöille johtaa tällä hetkellä kaksi ajoreittiä, joiden linjausta uudet kadut osittain noudattavat. Kalevinrannan kohdalla kaupunki on sopinut nykyisten maanomistajien kanssa, että katua pyritään siirtämään kauemmaksi nykyisistä rakennuksista. Aivan pohjoisimpaan kiinteistöön 3:4 ajetaan tällä hetkellä omaa tietä pitkin. Tien jyrkkyyden takia se on asemakaavassa merkitty kevyen liikenteen reitiksi, ja kiinteistöön 3:4 on osoitettu ajoyhteys Kirkonvarkauden asemakaavan Antellinkadun kautta. Kaava-alueen uudet kadut jäävät pääosin piiloon Saimaan puolelta tarkasteltuna, sillä rantatonttien päärakennusten rakennusala on osoitettu kadun viereen. Tonttien Saimaan puoleinen osa on osoitettu tontin osaksi, jonka luonnontilainen luonne tulee säilyttää ja tarvittaessa täydentää uusintaistutuksilla. Rantatonteille on osoitettu mahdollisuus sijoittaa saunarakennus aivan vesirajaan kiinni. Vastaavaa rakennusten sijoittelua on näkyvissä suojeltujen huvilatonttien kohdalla.

Suurin osa uusista rantatonteista sijoittuu rinnemaastoon. Asemakaavassa näille tonteille on osoitettu kerrosluku ½k I u½, joka mahdollistaa alarinteen puolelta tarkasteltuna kaksikerroksisen rakennuksen – kadun puolelta tämä näyttäytyy enintään 1,5-kerroksisena. Kerrosluvun ½ kertoo, että näihin kerroksiin saa sijoittaa enintään puolet suurimman kerroksen kerrosalaan laskettavasta tilasta. Kaikkein suurimmilla rantatonteilla ja jo rakennettujen tonttien osalla maasto on tasaisempi tai se on rakentamisen yhteydessä tasoitettu. Näille tonteille kerrosluku II u½ mahdollistaa kaksi täyttä kerrosta sekä ullakkokerroksen. Kirkonvarkauden asemakaava-alueella yleisesti käytetty kerrosluku on ½k II u½. Annilanrannan pohjoisosassa on hyödynnetty vastaavaa merkintää, jotta alueet liittyvät kaupunkikuvallisesti toisiinsa.

Annilanrannan rantatonttien koko vaihtelee maaston mukaan. Kapeimmille maaston kohdille on osoitettu virkistysaluetta, ja tonttien rantaviivan osuutta on kasvatettu. Toimenpiteiden avulla Annilanrannan kadun linjausta on voitu tarkistaa siten, että sen ja Moisiontien väliin jää riittävästi leveyttä puustoista vyöhykettä varten.

Asemakaava sijoittuu suurelta osin valtakunnallisesti merkittävälle rakennetun kulttuuriympäristön (RKY), Porrassalmen historiallisen maiseman, alueelle. Porrassalmen kulttuurimaisema avautuu molemmin puolin Porrassalmentietä museotienä, joka yhdistyy etelässä Uuteen Ristiinantiehen Jousijärven kohdalla. Pohjoisessa museotien luonne on muuttunut Kirkonvarkauden asemakaavan alueella. Tiealue yhdistyy uuteen Kirkonvarkaudenkatuun ja museotien osuus jatkuu kevyen liikenteen väylänä aina Anttolantiehen saakka. Asemakaavoituksen myötä museotie on muuttunut juridisesti kaupungin katualueeksi, jonka ylläpitovastuu on kaupungilla. Annilanrannan kaavassa katualueeksi muutetaan n. 80 metrin osuus Kirkonvarkauden asemakaavan ja Porrassalmentien sekä Annilanrannan katuliittymän välillä. Liittymän eteläpuoleinen tie säilyy valtion tiealueena, ja museotietä koskee museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma. Museotien status asettaa tielle rajoitteita, jotka edellyttävät kaupungilta ja valtiolta yhteistä näkemystä esimerkiksi siitä, miten tien turvallisuutta ja käytettävyyttä parannetaan, ja miten alueen asukkaiden näkemykset voidaan parhaiten ottaa huomioon.

Saimaaseen ja museotiehen rajautuva Ruutipelto ja sen vierellä oleva jokivarsilehto on säilytetty. Pohjoisessa suojeltujen Päivärannan ja Ritvalan huviloiden ympärille on osoitettu virkistysaluetta. Ritvalan tontti on osoitettu kiinni katuun, jotta maanomistaja voi itse päättää, kuinka kadulta ajetaan vanhalle piha-alueelle. Suojeltujen (huvila)rakennusten kohdalla kaava velvoittaa säilyttämään rakennuksen/rakennukset, ja edellyttää lausunnon pyytämistä museoviranomaisilta, jos / kun tonteille suunnitellaan muutoksia. Kaava mahdollistaa näille tonteille täydennysrakentamista samalla mitoitusperiaatteella, mitä muille maanomistajille on osoitettu – kunhan alueen arvot otetaan huomioon.

6.1.4 Taloudelliset vaikutukset, palvelut ja työpaikat

Uusi asuinrakentaminen lisää väestömäärää ja rakennuskantaa alueella, ja vaikuttaa myönteisesti palvelujen pysyvyyteen sekä hakeutumiseen alueelle. Tämä lisää myös työpaikkojen sijoittumista alueelle.

Asemakaava muuttaa alueen sosiaalista ympäristöä monipuolistaen sitä.

6.1.5 Virkistys

Virkistykseen soveltuva rakentamaton metsä- ja ranta-alue pienenee nykyisestä asuinalueen toteuttamisen myötä, mutta virkistyksen kannalta tärkeitä alueita säilyy alueella ja lähiympäristössä edelleen runsaasti. Asemakaavalla mahdollistetaan kevyen liikenteen verkon toteuttaminen alueelle, ja alueen kytkeminen olemassa olevaan kevyen liikenteen verkostoon. Uudet kevyen liikenteen yhteydet parantavat ulkoilu- ja virkistysmahdollisuuksia alueella. Suunnittelualueen ympäristössä sijaitsee paljon viheralueita ja virkistysmahdollisuuksia uusiakin asukkaita ajatellen – yleinen uimaranta Kyyhkylässä, Saimaan Annilanselkä veneily- ja kalastusmahdollisuuksineen, ja lisäksi alueella sijaitsee mm. Annilan golfkeskus.

Ei-omarantaisten tonttien rantojen käyttö painottuu lähiympäristön virkistysalueille, perustuen jokamiehenoikeuksiin.

6.1.6 Liikenne

6.1.6.1 Autoliikenne

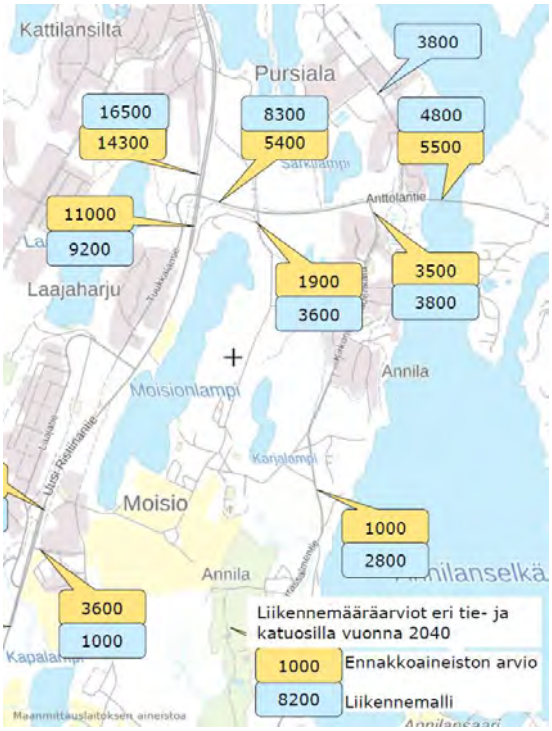
Liikennemäärä tulee kaavan toteutuessa lisääntymään nykyiseen verrattuna, mutta lisäyksellä ei arvioida olevan merkittävää haittaa liikenteen sujuvuudelle tai liikenneturvallisuudelle. Alueelle tehdyn liikenneselvityksen mukaan Annilanrannan kaava-alueen rakentumisen myötä autoliikenteen kasvu nykytilanteeseen verrattuna on Kirkonvarkaudenkadulla muutamia satoja autoja vuorokaudessa. Arvion mukaan suurin osa autoliikenteestä suuntautuu kantatien suuntaan, jota kautta kuljetaan Mikkelin alueen palveluihin, työpaikoille ja muihin kohteisiin. Porrassalmentiellä liikennemäärä asemakaavassa esitetyllä maankäytöllä lisääntyy enintään muutamilla kymmenillä autoilla, jos korttelialueille toteutuu uutta rakentamista.

Kirkonvarkaudenkadun liikennemäärän on ennustettu olevan keskimäärin noin 4000 ajoneuvoa vuorokaudessa vuonna 2040 (Mikkelin seudun liikennemallin mukaan), jos maankäyttö muuttuu yleiskaavan mukaisesti. Anttolantien ennusteliikennemäärä on noin 6000 ajoneuvoa. Lisääntyvä liikenne tulee olemaan pääasiassa henkilöautoliikennettä. Raskas liikenne lisääntyy alueella rakentamisvaiheessa jonkin verran, mutta ei kuitenkaan merkittävästi tai pysyväisluonteisesti. Kirkonvarkauden asutukselle ei liikenteen lisääntyminen aiheuta merkittävää häiriötä, ja kadun liikennemäärä on kokoojakadulle tyypillinen. Kirkonvarkaudenkadun ja Anttolantien liittymä toimii hyvin ennustetilanteessa. Mikäli liikenne kasvaa merkittävästi ennustettua enemmän, liittymän turvallisuutta ja sujuvuutta voidaan parantaa tarvittaessa esimerkiksi liikennevalo-ohjauksella. Kaava-alueella ei tule olemaan läpiajoa lukuun ottamatta Porrassalmentietä, sillä tonttikadut ovat ns. umpikatuja.

Vuonna 2023 laaditussa Moisio-Tuukkalan liikenneselvityksessä (Ramboll Finland Oy) on arvioitu liikennetuotos kahdella tapaa:

1) Rakennusoikeuden määrästä on arvioitu liikennetuotos ”Liikennetarpeen arviointi maankäytön suunnittelussa” -ohjeen perusteella. Tuotos on muutettu eri teiden ja katujen liikennemääräksi, jotka on lisätty nykyverkon ennustetilanteeseen. Lisäksi mukaan on otettu muut lähialueiden maankäyttöennusteiden liikennetuotokset.
2) Apuna on käytetty Mikkelin seudun liikennemallia, jolla on tuotettu ennustetilanteen liikennemäärät.

Kantatien 62 ja Kirkonvarkaudenkadun liittymä ei todennäköisesti tarvitse toimenpiteitä asemakaavan ja asemakaavan muutoksen toteuduttua. Kaava-alueen sisällä rakennetaan uusia katuja maankäytön tarpeen mukaan, lisäksi täydennetään jalankulku- ja pyörätieverkostoa.

Liikennetuotoskartta Moisio-Tuukkalan liikenneselvityksestä (Ramboll, 2023).

6.1.6.2 Joukkoliikenne

Joukkoliikenteen toimintaedellytykset paranevat alueella asemakaavan toteutuessa, sillä asukasmäärä kasvaa.

6.1.6.3 Jalankulku ja pyöräliikenne

Kävelyn ja pyöräilyn kehittäminen eteläisellä alueella mahdollistuu asemakaavan toteutuessa. Annilanranta-kadun yhteyteen rakennetaan jalankulku- ja pyörätie, joka jatkaa Kirkonvarkauden alueelta tulevaa rantareittiä etelään. Pohjoisosalla on jo rakennettu turvalliset ja sujuvat yhteydet. Jalankululle ja etenkin pyöräilylle etäisyydet esimerkiksi Mikkelin ydinkeskustaan ovat otollisia, mikä mahdollistaa kestävien liikkumismuotojen osuuden lisääntymisen. Tulevaisuudessa Porrassalmentien ratkaisuihin vaikuttaa tien museotiestatus, mikä on jatkossa huomioitava tarkemmassa suunnittelussa.

6.2 VAIKUTUKSET LUONNONYMPÄRISTÖÖN

6.2.1 Maa- ja kallioperä

Pientalot on mahdollista toteuttaa eteläiselle kaava-alueelle rinneratkaisuina. Alueen toteuttaminen vaatii jonkin verran maanmuokkausta ja leikkauksia. Suurin osa kaava-alueesta on hiekkaa, mutta paikoin osin myös kalliomaata ja karkeaa hietaa. Hiekka muodostaa rakentamisen kannalta edullisen maapohjan. Karkearakeiset maalajit eivät roudi, kantavat hyvin ja painuvat vain vähän kasaan. Ne ovat myös kaivettavuudeltaan hyviä, ja ne ovat helposti irrotettavia. Jyrkissä rinteissä ja suurien korkeuserojen alueilla maapohjaa pitää kuitenkin usein luiskata, leikata ja pengertää.

Kaava-alue on osaksi geologisesti arvokasta harjualuetta, joka on osoitettu kaavakartalla (ge). Alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja -esiintymien säilyminen.

6.2.2 Vesistöt ja vesitalous

Eteläinen kaava-alue sijaitsee Saimaan Annilanselän rannalla. Pohjoinen kaava-alue sijaitsee lähes kokonaan pohjavesialueella (Pursiala) ja eteläinen kaava-alue osittain eteläisimmästä osastaan (Porrassalmi). Pohjavesialueet on merkitty kaavakarttaan. Kaavamääräyksen mukaan alueelle ei tule sijoittaa pohjaveden laadulle vaaraa aiheuttavia toimintoja.

Pinta- ja pohjavesien suojelun kannalta on kaavaratkaisussa huomioitu hulevesien hallinta – hulevesien määrä tulee rakentamisen myötä luonnollisesti lisääntymään alueella, koska luonnontilainen, vettä läpäisevä maa-ala pienentyy.

Alueella säilyy kuitenkin runsaasti myös rakentamattomia alueita, jotka toimivat luonnollisina hulevesien imeytysalueina. Rakennuspaikkakohtaisen hulevesien hallinnan lähtökohtana on hulevesien käsittelysuunnitelman esittäminen rakennuslupavaiheessa. Tarvittaessa hulevedet voidaan johtaa ekologiselle puhdistamiselle varatuille lähialueille tai muuhun kaupungin hulevesijärjestelmään. Hulevesien tehokkaalla ja asianmukaisella hallinnalla pienennetään myös lisääntyvän asutuksen tuomaa hajakuormitusta Saimaan Annilanselkään.

Kaavassa on annettu seuraava yleismääräys: *”Kadut, aukiot, pysäköintialueet sekä korttelien pihat ja rakennukset on suunniteltava ja rakennettava luonnonympäristö huomioon ottaen niin, että pohjavesitasapaino säilyy ja pinta-/hulevedet voidaan johtaa ekologiselle puhdistamiselle varatuille lähialueille tai muuhun kaupungin hulevesijärjestelmään.”*

Kaavan toteutuminen ei vaaranna pinta- eikä pohjavesien määrää tai laatua.

6.2.3 Arvokkaat luontokohteet

Suunnittelualueelle tai sen välittömään läheisyyteen ei sijoitu luonnonsuojelualueita tai suojeluohjelmien alueita eikä asemakaavalla ja asemakaavan muutoksella siten arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia luonnonsuojeluun.

Asemakaavalla jätetään rakentamisen ulkopuolelle luontoarvoiltaan merkittävimmät kohteet. Luontoselvityksissä esiin tulleet paikalliset luontoarvot huomioidaan. Liito-oravan, lummelampikorennon ja viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on luonnonsuojelulain 49 §:n mukaisesti kiellettyä, joten lajit on huomioitu kaavasuunnittelussa. Näin kaavan toteutuminen ei vaaranna arvokkaita luonnonarvoja.

Pohjoisemman kaava-alueen itäosaan osoitetaan alueen osa, jolla on säilytettävä puustoa siten, että liito-orava voi käyttää sitä liikkumisreittinään. Puuton alue ei saa olla 20 metriä pitempi ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä. Katso myös kohta 2.1.4 ”Liito-oravat”. Lisäksi pohjoisemman kaava-alueen lähivirkistys- eli VL-alueille osoitetaan alueen osat, joille on istutettava puita niin, että liito-orava voi käyttää VL-kaistoja liikkumareitteinään. Vuonna 2023 tehdyn liito-oravaselvityksen mukaan liito-orava voi käyttää aluetta liikkumiseen kaavan toteutumisen jälkeen eikä kaavan toteutumisen arvioida vaikeuttavan lajin liikkumista – kaavan puustoisina säilytettävät lähivirkistysalueet mahdollistavat liito-oravan liikkumisen tiedossa olevien liito-oravakohteiden välillä.

Kaavakartalle osoitetaan myös suojeltavat alueenosat *s-1* ja *s-2*. Suojeltavalla alueen osalla *s-1* (suunnittelualueen eteläosassa, vesialueella W) sijaitsee luonnonsuojelulain (LSL) 49 §:n tarkoittaman direktiivilajin, viitasammakon elinympäristö. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta ei saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille.

Suojeltavalla alueen osalla *s-2* (suunnittelualueen eteläosassa, kortteli 26, rakennuspaikka 3) sijaitsee LSL 49 §:n tarkoittaman direktiivilajin, liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta ei saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille. Suojeltavalla alueen osalla s-2 sijaitsee myös lummelampikorennon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja.

Kaavakartalle osoitetaan myös luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue (luo-1), jolla sijaitsee paikallisesti arvokas luontokohde. Kohteen arvot tulee säilyttää. Kyseessä on rehevä ojanvarsilehto, joka on puuston voimakkaasta käsittelystä huolimatta arvokas luontotyyppi.

6.3 YMPÄRISTÖHÄIRIÖT

6.3.1 Melu

Pohjoisen kaava-alueen itälaidalle, korttelin 1 ja Kirkonvarkaudenkadun väliin osoitetaan kaavassa voimassa olevan asemakaavan mukainen merkintä siitä, että korttelin 20 ja korttelin 1 alueet on suojattava melulta niin, että melutaso leikki- ja oleskelualueilla on korkeintaan 55 dB(A) klo 7–22 välisenä aikana ja korkeintaan 45 dB(A) klo 22–7 välisenä aikana. Merkinnällä osoitetaan samalla katualueen raja, jonka kohdalta ei saa järjestää ajoneuvoliittymää korttelialueelle.

Kaavassa on yleismääräys: *”Rakennusten ulkoseinien ja ikkunoiden ja muiden rakenteiden äänieristävyyden on oltava vähintään 35 dB. Asunnot on suunniteltava siten, että keskimääräinen sisämelutaso on alle 35 dB(A) päivällä ja alle 30 dB(A) yöllä.”*

6.3.2 Ilmanlaatu

Alueella ei ole todettu ilmanlaatuun liittyviä häiriötekijöitä tai selvitystarvetta.

6.4 YMPÄRISTÖN HÄIRIÖTEKIJÄT

Kaava-alueen lähiympäristössä ei ole merkittäviä ympäristöhäiriöitä. Annilanselällä on kesäaikana runsaasti veneliikennettä, josta voi aiheutua ajoittain melua lähialueelle. Asemakaavan ja asemakaavan muutoksen mahdollistamat toiminnot eivät aiheuta ympäristöhäiriöitä.

6.5 VAIKUTUKSET YLEMMÄN ASTEEN KAAVOIHIN

Annilanrannan asemakaava ja asemakaavan muutos ottaa maankäytön suunnittelujärjestelmän ylemmät tasot huomioon.

Kaava toteuttaa seuraavia valtakunnallisia alueidenkäytön tavoitteita:

1) toimivat yhdyskunnat ja kestävä liikkuminen
2) tehokas liikennejärjestelmä
3) terveellinen ja turvallinen elinympäristö
4) elinvoimainen luonto- ja kulttuuriympäristö sekä luonnonvarat

Kaava on maakuntakaavan tavoitteiden mukainen: se osoittaa uutta asumista maakuntakaavan mukaiselle taajamatoimintojen alueelle huomioiden mm. olemassa olevan yhdyskuntarakenteen, kulttuuriympäristön ja maiseman arvot, järvi- ja rantaluonnon, pohjavesialueet ja riittävät virkistysalueet.

Kaava toteuttaa myös yleiskaavatason tavoitteenasetantaa ja ohjausvaikutusta asumisen ja taajamatoimintojen, liikenteen, kulttuuriympäristön ja maiseman sekä virkistyksen osalta. Asemakaavassa osoitetaan yleiskaavaa enemmän viheryhteyksiä turvaavia lähivirkistysalueita, ja suojellaan arvokkaat tunnistetut kulttuuriympäristö- ja luontoarvot.

Kaava vastaa osaltaan lisäksi Mikkelin kaupungin tavoitteisiin – rakentaminen painottuu asumiseen ja taajamatoiminnoille osoitetuille alueille Saimaan rannalle, hyvien liikenneyhteyksien äärelle, vuoden 2017 asuntomessualueen eteläpuolelle. Uudet rantatontit ovat kysyttyjä, ja uusi alue muodostaa luontevan eteläisen kaupunginosakeskuksen olemassa olevan yhdyskuntarakenteen jatkeeksi.

Asemakaava luo MRL 54 §:n mukaisesti edellytyksiä terveelliselle, turvalliselle ja viihtyisälle elinympäristölle, palvelujen alueelliselle saatavuudelle ja liikenteen järjestämiselle – rakennetun ja luonnonympäristön arvoja vaalien. Rakennettu kulttuuriympäristö saa ympärilleen uuden, ajallisesti kerroksellisen kokonaisuuden, ja kaupungin läheinen luonnonmaisema muuttuu osin rakennetuksi kulttuurimaisemaksi. Asemakaavassa osoitetaan riittävästi lähivirkistykseen soveltuvia alueita, ja sopeutetaan rakentaminen osaksi rantamaisemaa rakennuspaikkojen luonnontilaa ja puustoisuutta säästämällä.

6.5.1 Yleiskaavallinen tarkastelu

Kaupungin strateginen periaate on osoittaa kaavoituksessa Kirkonvarkauden pohjoispuoliset Saimaan rannat yleiseen käyttöön, ja siellä missä se on mahdollista, osoittaa rantaan tai sen läheisyyteen kevyen liikenteen rantareitti. Esimerkiksi vireillä olevissa Launialan ja Pursialankatu 38 asemakaavoissa Saimaan ranta-alueet on kaavoitettu tällä periaatteella. Kirkonvarkauden sillan eteläpuolisen alueen aina Ristiinaan saakka on kaupunginvaltuusto aikoinaan linjannut tehokkaamman maankäytön alueeksi, pohjautuen osaksi mm. saatavilla olevien palveluiden hyödyntämiseen.

Kirkonvarkauden asemakaavoituksen yhteydessä vuonna 2013 kaupunginhallitus ohjeisti kaupunkisuunnittelua asemakaavoittamaan Kirkonvarkauden sillan eteläpuoleisen alueen aina Porrassalmelle asti, sillä jo silloin oli tiedossa, että Kyyhkylän sotaveteraanien kuntoutustoiminta tulee päättymään lähitulevaisuudessa. Kaupunkisuunnittelu on selvittänyt alueen kulttuurihistoriallisia, maisemallisia ja jo tunnettuja luontoarvoja, ja kartoittanut ne ranta-alueet, jotka tulee jättää rakentamisesta vapaaksi.

Annilanrannan asemakaava-alueella jo rakennettujen rakennuspaikkojen rantaviivaa on 53 %. Kaupungin alueelle tulevat uudet tontit vievät 24 % rantaviivasta, ja rakentamiselta vapaaksi jää 23 % rantaviivasta. Tarkasteltaessa Kirkonvarkauden ja Kyyhkylän välistä kokonaisuutta, jo rakennettujen rakennuspaikkojen rantaviivaa on 33 %, rakentamiselle sopivaa rantaviivaa on 20 % ja rakentamiselta vapaaksi jäävää 47 % rantaviivasta.

7. ASEMAKAAVAN TOTEUTUS

7.1 TOTEUTTAMINEN JA AJOITUS

Kaava on toteuttamiskelpoinen sen saatua lainvoiman.

7.2 TOTEUTUKSEN SEURANTA

Asemakaavan ja asemakaavan muutoksen toteutusta seurataan rakennuslupamenettelyn yhteydessä.

Ilkka Tarkkanen
Kaupunginarkkitehti
p. 050 311 7130
etunimi.sukunimi@mikkeli.fi

MIKKELIN KAUPUNKI
Kaupunkisuunnittelupalvelut
Maaherrankatu 9–11
50101 MIKKELI

Verkkosivut: www.mikkeli.fi

Tiina Heikkilä
Kaavasuunnittelija, projektipäällikkö
p. 040 139 5193
etunimi.sukunimi@ramboll.fi

Niko Mäkinen
Kaavasuunnittelija
p. 044 534 0061
etunimi.sukunimi@ramboll.fi

RAMBOLL FINLAND OY
Kaavoitusyksikkö
Niemenkatu 73
15140 LAHTI

0973

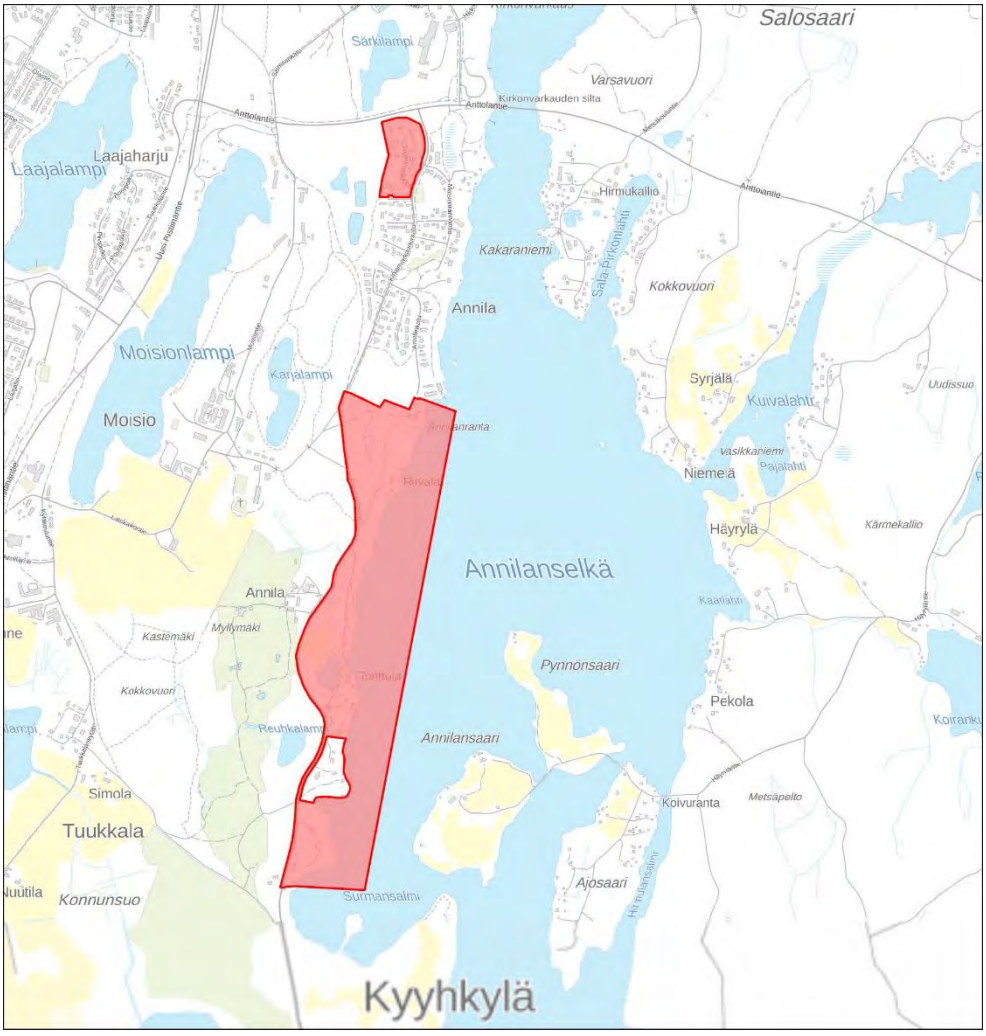
MliDno-2022−1284 (10 02 03)

Mikkelin kaupunki
Asumisen ja toimintaympäristön palvelualue /
Kaupunkikehitys / Maankäyttö ja kaupunkirakenne
PL 33, 50101 Mikkeli

Ilkka Tarkkanen
Kaupunginarkkitehti p. 050 311 7130
S-posti: etunimi.sukunimi@mikkeli.fi

ANNILANRANTA ASEMAKAAVA JA ASEMAKAAVAN MUUTOS

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma 5.1.2023

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma on lakisääteinen (MRL 63 §) kaavan laatimiseen liittyvä asiakirja, jossa esitetään suunnitelma kaavan laatimisessa noudatettavista osallistumis- ja vuorovaikutusmenettelyistä sekä kaavan vaikutusten arvioinnista.

1. SUUNNITTELUALUE

Asemakaava koskee 29. kaupunginosa (Annila) asemakaavoittamatonta osaa seuraavilla kiinteistöillä:

491-404-1-2 MÄNNISTÖ

491-404-1-6 TONTTULA

491-404-1-45 HARJULA

491-404-1-61 KANKAALA

491-404-1-62 KOTIRANTA

491-404-3-1 Annilanharju

491-404-3-4 FURUVIK

491-404-3-22 PÄIVÄRANTA

491-404-3-23 RITVALA

491-404-3-33 ANNILANHARJU

491-404-3-6 KOTI-ANNILA

491-404-3-8 RANTA-ANNILA

491-404-3-36 NIEMI-ANNILA

491-895-1-5131 Porrassalmi – yleisen tien alue

Asemakaavan muutos koskee 29. kaupunginosan (Annila) Kirkonvarkauden asemakaavan korttelia 1 ja katualuetta. Rajaus tarkentuu kaavatyön aikana.

2. TAVOITTEET

Kirkonvarkauden asemakaava sai lain voiman 4.3.2015. Kaava laadittiin vuoden 2017 asuntomessuja varten ja tavoitteena oli asemakaavoittaa laajempi alue kuin lainvoiman saanut rajaus. Kirkonvarkauden eteläosa rajattiin kaavan ulkopuolelle sen hyväksymiskäsittelyn yhteydessä.

Asemakaavan tavoitteena on kaavoittaa Kirkonvarkauden eteläosa aina kaupungin omistamaan kiinteistöön Pönttölään asti, mukaan otettiin myös kiinteistö 491-404-1-61, joka muodostaa asemakaavan etelärajan. Alueelle on suunnitteilla uusia pientaloasumielle osoitettuja ranta- ja sisämaan tontteja. Rakennusoikeuksissa tavoitellaan Kirkonvarkauden asemakaavan rakennusoikeuksia. Maanomistajien pyynnöstä kiinteistöt 491-404-1-169 ja 491-404-1-170 ovat jääneet kaavan ulkopuolelle.

Asemakaavan muutoksen kohde sijaitsee Kirkonvarkauden asemakaavan korttelissa 1. Kaavasta poiketen kortteliin on toteutunut mm. päiväkoti ja uusi katuyhteys. Päiväkodin viereisten tonttien ympäristö on muuttunut. Asemakaavamuutoksen tavoitteena on muuttaa asemakaavaa vastamaan toteutunutta tilannetta.

Mikkelin torille matkaa on noin 4 kilometriä. Asemakaava ja sen muutos rajautuu pohjoisessa kantatie 62:een, etelässä Surmansalmen ja Kyyhkylän alueeseen, lännessä Porrassalmen museotiehen, idässä Saimaaseen ja korttelin 1 osalta Kirkonvarkaudenkatuun. Kortteli 1 kuuluu Pursialan pohjavesialueeseen.

3. NYKYINEN SUUNNITTELUTILANNE

Valtakunnalliset alueiden käyttötavoitteet (VAT) ovat osa maankäyttö- ja rakennuslain mukaista alueidenkäytön suunnittelujärjestelmää.

Alueidenkäyttötavoitteiden tehtävänä on:

- varmistaa, valtakunnallisesti merkittävien seikkojen huomioon ottaminen maakuntien ja kuntien kaavoituksessa sekä valtion viranomaisten toiminnassa,
- auttaa saavuttamaan maankäyttö- ja rakennuslain ja alueiden käytön suunnittelun tavoitteet, joista tärkeimmät ovat hyvä elinympäristö ja kestävä kehitys,
- toimia kaavoituksen ennakoivan ja vuorovaikutteisen viranomaistyön välineenä valtakunnallisesti merkittävissä alueidenkäytön kysymyksissä sekä
- edistää kansainvälisten sopimusten täytäntöönpanoa Suomessa
- Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan tavoitteet on otettava huomioon ja niiden toteuttamista on edistettävä maakunnan suunnittelussa, kuntien kaavoituksessa ja valtion viranomaisten toiminnassa.

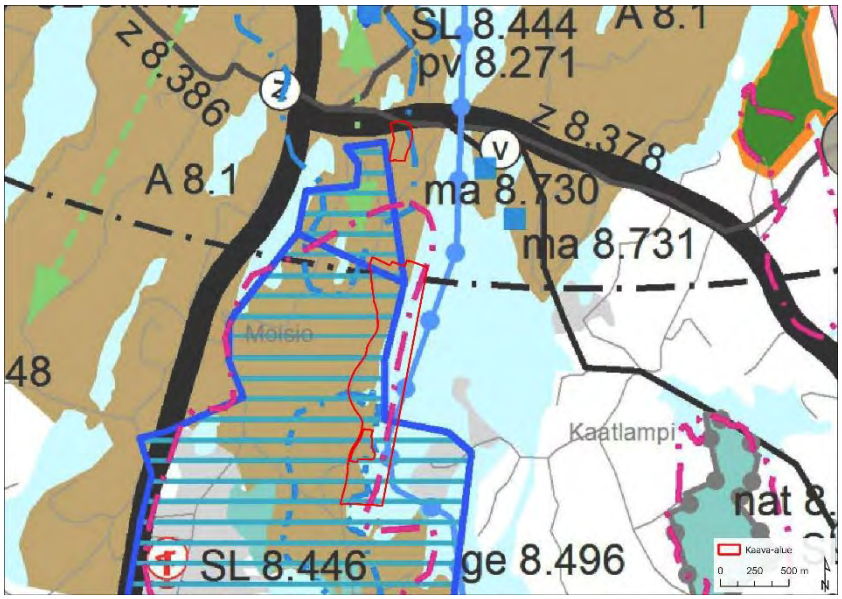
Valtioneuvosto teki 14.12.2017 päätöksen uudistetuista tavoitteista, jotka korvasivat vuonna 2000 hyväksytyt ja 2008 tarkistetut tavoitteet.

Uudistetut valtakunnalliset alueidenkäytön tavoitteet käsittelevät seuraavia kokonaisuuksia:

1) toimivat yhdyskunnat ja kestävä liikkuminen
2) tehokas liikennejärjestelmä
3) terveellinen ja turvallinen elinympäristö
4) elinvoimainen luonto- ja kulttuuriympäristö sekä luonnonvarat
5) uusiutumiskykyinen energiahuolto

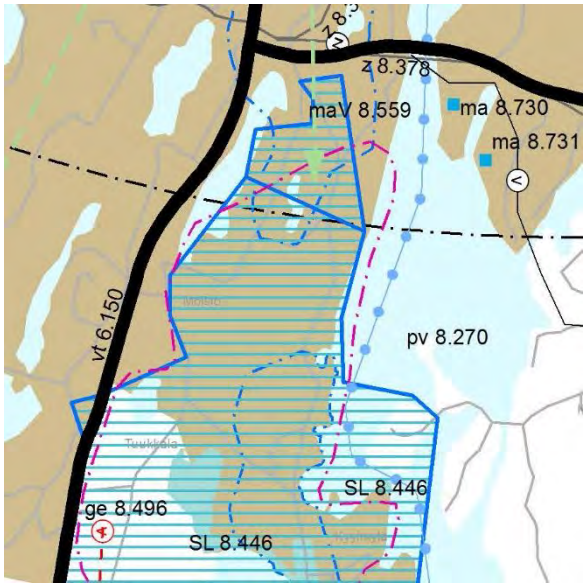
3.1 Maakuntakaava

Alueella on voimassa Etelä-Savon maakuntakaava (2010) sekä vaihemaakuntakaavat 1 ja 2 (2016). Alla olevassa karttaotteessa on esitetty maakuntakaavojen yhdistelmä. Suunnittelualueen likimääräinen sijainti on esitetty punaisella katkoviivalla. Suunnittelualue sijoittuu taajamatoimintojen alueelle (A, ruskea väri).

Ote Etelä-Savon maakuntakaavayhdistelmästä.

Kaava-alueelle kohdistuu seuraavia kohde- ja aluerajausmerkintöjä:

Etelä-Savon maakuntakaavamerkintöjä Kirkonvarkauden ja Annilanrannan kohdalla.

maV 8.559 (sininen vaakaviivoitus)
Porrassalmen kulttuurimaisema
ge 8.496 (lila pistekatkoviiva)
Porrassalmentien varsi
svl2 8.666
Suoja-alue, Hiirola varalaskupaikka
lv 8.200 (sininen palloviiva)
Puumala-Mikkeli laivaväylä
kt 13.150
Mikkeli-Imatra (kantatie)
z 8.378
Sairila-Pursiala sähkölinja
pv 8.271 (sininen pistekatkoviiva)
Pursialan pohjavesialue

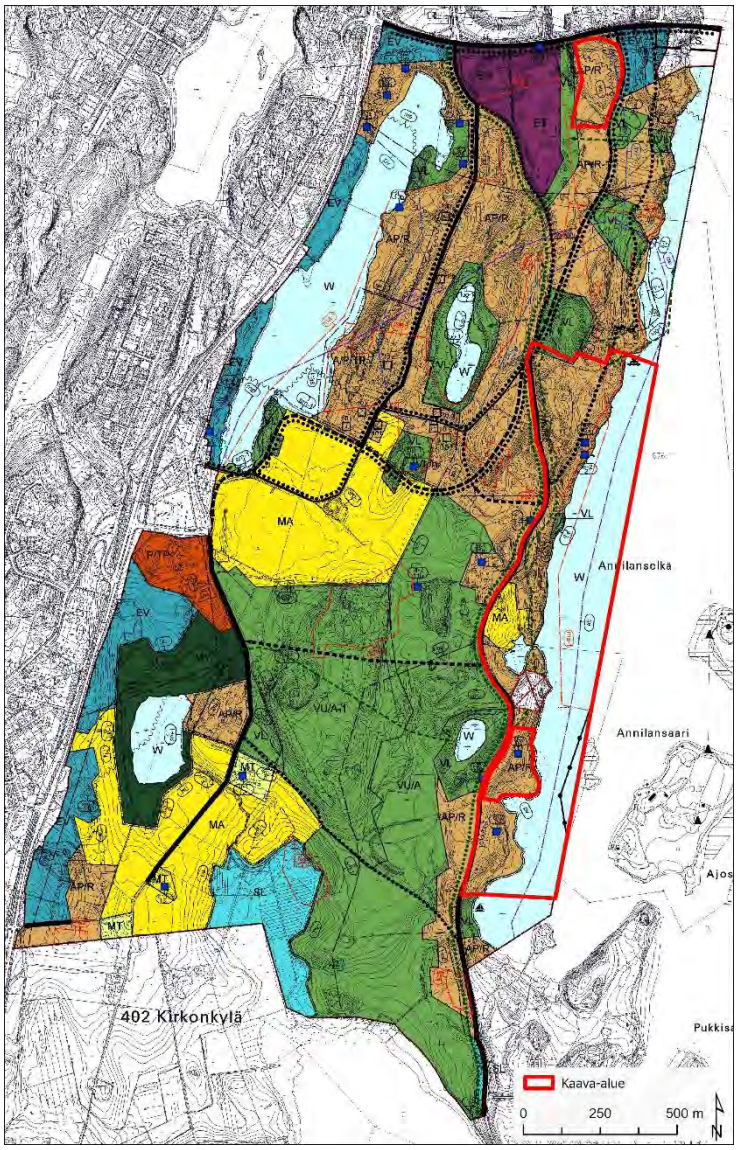
3.2 Moisio-Kyyhkylän yleiskaava

Suunnittelualueella on voimassa Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava, joka on saanut lainvoiman 8.1.2015. Pohjoisempi osa suunnittelualueesta on osoitettu osayleiskaavassa pientalovaltaisena asunto-, loma-asunto- ja matkailualueena (AP/R ja AP/R-1) ja sekä osana pohjavesialuetta (Pursiala).

Myös eteläisempi osa suunnittelualueesta on osoitettu osayleiskaavassa pääosin pientalovaltaisena asunto-, loma-asunto- ja matkailualueena (AP/R). Etelämpänä on osoitettu maisemallisesti arvokas peltoalue (MA). Porrassalmen museotie on osoitettu merkinnällä yt/kk/ht-1. Osayleiskaavakartalle on osoitettu pohjavesialue (Porrassalmi). Alue on myös geologisesti arvokasta harjualuetta ja valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY 2009, Porrassalmen historiallinen maisema).

Alueella on suojeltavia rakennuksia (sr-2, Ritvalan puuhuvila, Päivärannan talo sekä Puuppolan ja Kotirannan huvilat) sekä suojeltava alueen osa (s-2, Annilan liito-orava-alue). Annilan ojanvarsilehto on osoitettu merkinnällä luo-1/10. Aluetta halkovat ekologinen yhteys, ohjeellinen kevyen liikenteen reitti sekä Annilanselällä kulkeva laivaväylä.

Kiinteistö 491-404-1-2 ei ole mukana osayleiskaavassa, mutta on osa Annilanrannan asemakaavan ja asemakaavamuutoksen suunnittelualuetta.

Ote Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavasta. Suunnittelualueen sijainti on merkitty karttaan punaisella rajauksella.

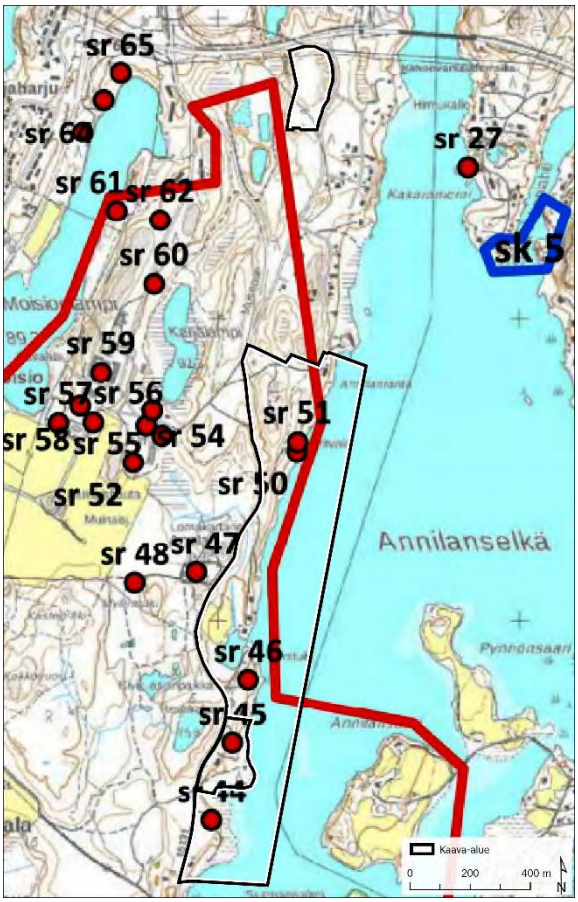
Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa suunnittelualueelle kohdistuvat seuraavat merkinnät ja määräykset:

AP/R	PIENTALOVALTAINEN ASUNTO-, LOMA-ASUNTO- JA MATKAILUALUE. Porrassalmen museotien läheisyydessä rakentamisen on sopeuduttava museotien luonteeseen. Porrassalmen museotien länsipuolen uuden maankäytön tulee tukeutua sitä varten

	suunniteltuun katuverkkoon. Katuverkon ja maankäytön mitoituksen tulee tukeutua yleiskaavatasoisiin selvityksiin ja ne osoitetaan asemakaavassa.
AP/R-1	PIENTALOVALTAINEN ASUNTO-, LOMA-ASUNTO- JA MATKAILUALUE. Porrassalmen museotien läheisyydessä rakentamisen on sopeuduttava museotien luonteeseen. Alue voidaan ottaa osoitettuun käyttöön, kun maaperä on puhdistettu.
VL	LÄHIVIRKSITYSALUE.
MA	MAISEMALLISESTI ARVOKAS PELTO-ALUE, osa Porrassalmen historiallinen maisema. Tarkemman suunnittelun yhteydessä on selvitettävä alueen arkeologiset arvot. Metsäsaarekkeet ja metsäreunat tulee säilyttää.
	OHJEELLINEN KEVYEN LIIKENTEEN REITTI.
	OHJEELLINEN ULKOILUREITTI.
	OHJEELLINEN MOOTTORIKELKKAILUREITTI.
yt/kk/ht-1	YHDYSTIE/KOKOOJAKATU/HISTORIALLINEN TIE. Museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee kuulla museoviranomaisia.
yt/kk/ht-2	HISTORIALLINEN TIE, jonka käyttöä kevyen liikenteen reittinä tulee edistää. Museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee kuulla museoviranomaisia.
	LAIVAVÄYLÄ.
me	MELUALUE, jolla 45 dBA:n yömelun raja ylittyy vuoden 2040 liikenne-ennusteessa. Alueelle rakennettaessa melu on otettava huomioon. Uudet asuntoalueet voidaan ottaa osoitettuun käyttöön, kun melusuojaus on toteutettu.
s-2	SUOJELTAVA ALUEEN OSA, jolla sijaitsee luonnonsuojelulain §49 tarkoittaman direktiivin, liito-oravan, lisääntymis- ja levähdyspaikka. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta eivät saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille. Numerointi viittaa luontoselvitykseen. 17. Annilan liito-orava-alue.
luo-1	LUONNON MONIMUOTOISEUUDEN KANNALTA PAIKALLISESTI TÄRKEÄ KOHDE. Kohteen arvot on pyrittävä säilyttämään. Numerointi viittaa luontoselvitykseen. 10. Annilan ojanvarsilehto.
	EKOLOGINEN YHTEYS. 10–50 m leveä puustoinen vyöhyke, jota mm. liito-orava voi käyttää liikkumisreittinään. Puuton alue ei saa olla 20 m pitempi ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä.
	VIHERYHTEYS. Porrassalmen museotien vartta kehitetään virkistysalueita yhdistävänä reittinä, jolla edistetään alueen virkistys- ja ulkoilumahdollisuuksia. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa tulee sovittaa yhteen museotien maisema-arvot ja kaavan mahdollistama rakennettu ympäristö.
ma-1	VALTAKUNNALLISESTI MERKITTÄVÄ RAKENNETTU KULTTUURIYMPÄRISTÖ RKY 2009, Porrassalmen historiallinen maisema. Alueen historiallisesti merkittävä kulttuurimaisema esihistoriallisine ja historiallisine muistoineen, sen ominaispiirteet; avoimet peltoalueet metsäsaarekkeineen ja sulkeutuneine metsänreunoineen sekä Moision sairaalan asema maisemaa hallitsevana, on säilytettävä. Alueella tapahtuva rakentaminen ja ympäristönhoito tulee sopeuttaa alueen maisemallisiin, kulttuurihistoriallisiin ja rakennustaiteellisiin arvoihin.
sr-2	KOHDE, JOLLA SIJAITSEE SUOJELTAVA RAKENNUS, RAKENNUSRYHMÄ TAI RAKENNE. Ympäristön uudisrakentaminen tulee sovittaa alueen luonteeseen ja olemassa olevien rakennusten ominaispiirteisiin. Toimenpiteistä on pyydettävä Museoviraston lausunto. Rakennuksia ei saa purkaa ilman MRL 127 §:ssä tarkoitettua lupaa. Numerointi viittaa kulttuuriympäristöselvitykseen. 20. Ritvalan puutarhahuvila. 21. Päivärannan talo 23. Puuppolan huvila 24. Kotirannan huvila
kas	ALUEEN OSA, JOLLA MAHDOLLISESTI SIJAITSEE HISTORIALLISESTI ARVOKKAITA KASKIRAUNIOITA. Kaskirauniot tulee muinaismuistolain mukaisesti säilyttää.
pv	TÄRKEÄ TAI VEDENHANKINTAAN SOVELTUVA POHJAVESIALUE. Alueelle ei tule sijoittaa pohjaveden laadulle vaaraa aiheuttavaa toimintaa.
ge	GEOLOGISESTI ARVOKAS HARJUALUE. Alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja -esiintymien säilyminen.

3.3 Kantakaupungin osayleiskaava

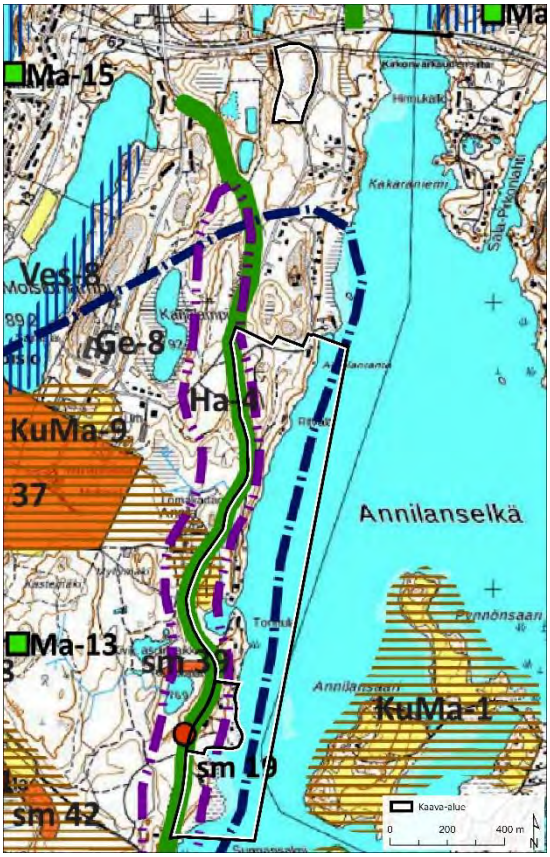
Alueella on voimassa vuonna 2019 hyväksytty Mikkelin kantakaupungin osayleiskaava 2040. Mikkelin kantakaupungin osayleiskaava koostuu seitsemästä oikeusvaikutteisesta teemakartasta. Suunnittelualueen sijainti on osoitettu seuraavilla kartoilla mustalla aluerajauksella.

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (kulttuuriympäristö).

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (liikenne).

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (maisema).

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (viherrakenne).

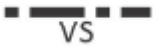

Ote Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavasta (yhdyskuntarakenne).

Suunnittelualueelle kohdistuvia Mikkelin kantakaupungin osayleiskaavan merkintöjä ja määräyksiä teemakartoittain:

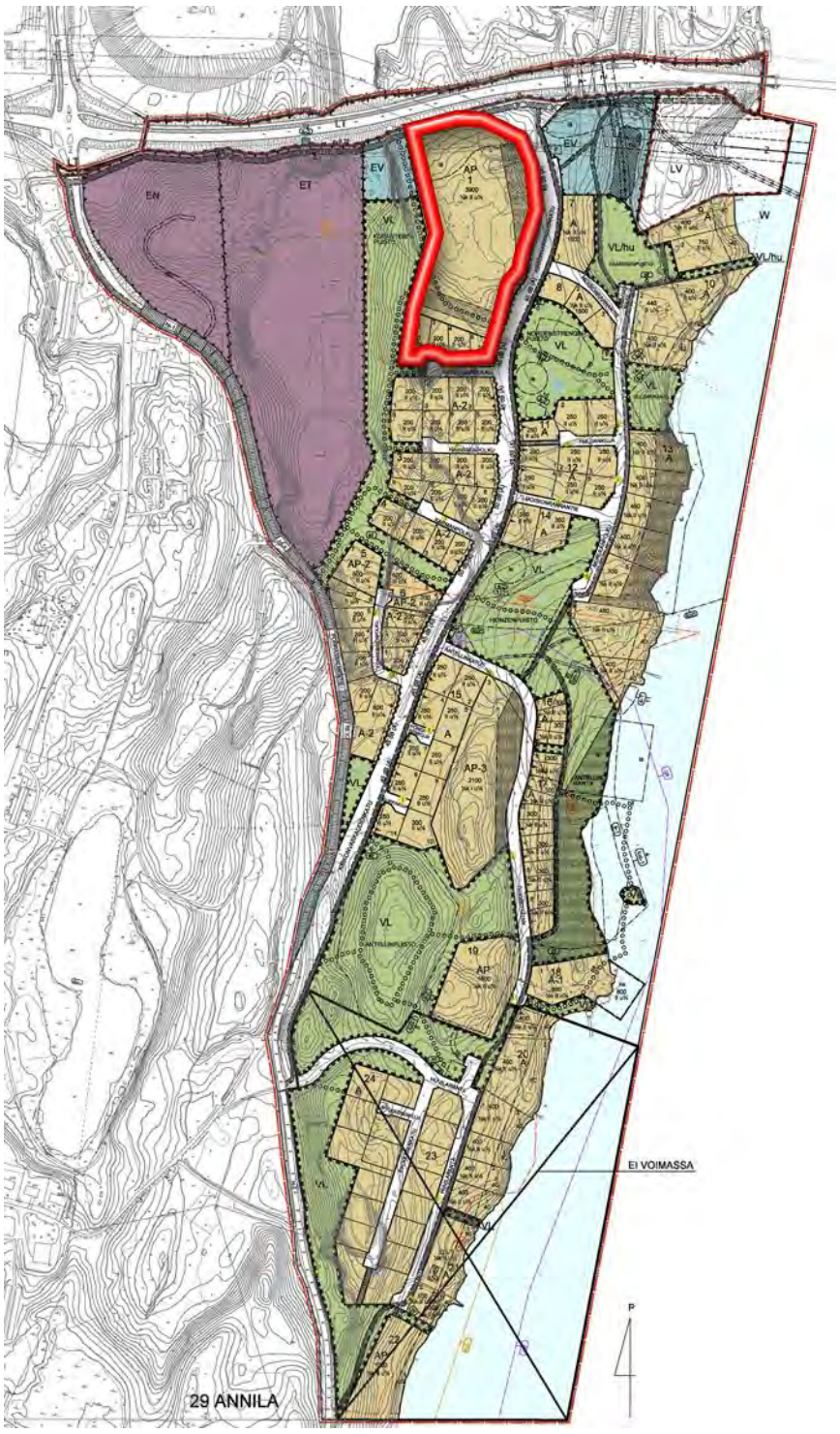
Kaavamerkintä	Selitys / määräys
Kulttuuriympäristö	
	Valtakunnallisesti arvokas kulttuuriympäristö. *Aluetta koskevien suunnitelmien ja toimenpiteiden tulee olla kokonaisuuden säilymistä turvaavia ja edistäviä. Mahdollisen korjaus- ja täydennysrakentamisen sekä alueeseen kohdistuvien toimenpiteiden on sopeuduttava kulttuuriympäristön ominaisluonteeseen ja erityispiirteisiin. Alueella ei saa tehdä toimenpiteitä, jotka vähentävät merkittävän aluekokonaisuuden arvoa. Aluetta asemakaavoitettaessa ja asemakaavaa muutettaessa on varmistettava maisemallisten, kulttuurihistoriallisten ja rakennushistoriallisten arvojen säilyminen. Aluetta koskevista toimenpiteistä ja suunnitelmista on neuvoteltava museoviranomaisen (Museovirasto tai maakuntamuseo) kanssa. RKY-alkuinen numerointi viittaa kaavaselostukseen. MRL 41.2 §*
	Rakennussuojelukohde. *Arvokkaita kohteita koskevista toimenpiteistä ja suunnitelmista on neuvoteltava museoviranomaisen ja Mikkelin kaupunkisuunnittelun kanssa.*
Liikenne	
	Yhdystie / Kokoojakatu.
	Väylä, jonka suunnittelussa joukkoliikenne tulee huomioida.
	Ohjeellinen rantareitti. *Saimaan rantoja seuraileva virkistysreitti, joka kokoaa yhteen rantaalueiden kaupunki- ja asuinympäristöt sekä viheralueet. Suunnitteluohje: Rantareitti on osa Mikkelin imagoa Saimaan rantakaupunkina. Rantareittiä tulee kehittää korkealaatuisena rakennettua kaupunki- ja asuinympäristöä sekä maisemallisesti herkkää rannan viheraluetta yhdistävänä elämysreittinä. Rantareitin varrella suositaan taidetta osana reitin kehittämistä. Rantareittiä kehitetään etelässä Mikkelin kantakaupunkia ja Ristiinan keskustaa yhdistävänä virkistysreittinä.*
	Yhteystarve.
	Laivaväylä.
Maisema	
	Arvokas geologinen alue tai kohde. *Merkinnällä on osoitettu valtakunnallisesti arvokkaat kallioalueet ja muut merkittävät geologiset kohteet. Alueilla on merkittäviä biologisia, luonto- ja maisema-arvoja. Alueelle toimenpiteitä suunniteltaessa ja toteuttaessa on katsottava, ettei aiheuteta haittaa maisemakuvaan tai turmella arvokkaita luonnonmuodostumia. Ge-alkuinen numero viittaa yleiskaavaselostuksen kohdeluetteloon.*
	Harjujakso. *Geologisesti ja maisemallisesti arvokas harjuketjun osa, jolla rakentaminen sekä maaston ja kasvillisuuden käsitteleminen on rajoitettua. Alueelle voidaan esittää pienimuotoista rakentamista edellyttäen, että hankkeilla ei turmella arvokasta maisemakuvaa. Rakentaminen ja metsänhoidolliset tai maaperän muokkaamiseen liittyvät toiminnot tulee toteuttaa siten, että harjuketjun maisemalliset ominaispiirteet reuna-vyöhykkeineen säilyvät ehjinä. Suunniteltaessa tulee kiinnittää erityistä huomiota rakennetun alueen rajautumiseen avoimessa maisemassa. Ha-alkuinen numero viittaa yleiskaavaselostuksen kohdeluetteloon.*

	Maisematie. *Maisemallisesti arvokas tie, jonka parannushankkeissa sekä lähialueiden suunnittelussa ja rakentamisessa on otettava huomioon tien luonteenomainen geometria, sopeutuminen ympäristöön*
	Muinaismuistoalue tai -kohde. *Alueella sijaitsee muinaismuistolailla (295/1963) rauhoitettu kiinteä muinaisjäännös. Alueen kaivaminen, peittäminen, muuttaminen ja muu siihen kajoaminen on muinaismuistolain nojalla kielletty. Peltoviljely, laiduntaminen ja metsätalous on sallittua. Metsän äestys on kuitenkin kielletty. Kaikista muista aluetta koskevista toimenpiteistä ja suunnitelmista on neuvoteltava Museoviraston kanssa. sm-alkuinen numerointi viittaa kaavaselostukseen.*
	Kulttuurimaisema. *Alueen kulttuurihistoriallisesti arvokkaasta maisemakokonaisuudesta tulee säilyttää tärkeimmät osat maaseutuelinkeinon toimintamahdollisuudet huomioiden. Maisemakokonaisuuden tärkeimpiin osiin kuuluvat viljelyalueen ja yksittäisten rakennusten lisäksi maisemaa jäsentävä historiallinen tiestö, maiseman kannalta tärkeä vanha puusto ja muut kulttuurihistoriallisesti merkittävät rakenteet. Alueelle tapahtuva rakentaminen ja ympäristönhoito tulee sopeuttaa maisemallisiin, kulttuurihistoriallisiin ja rakennustaiteellisiin arvoihin. Maatalouselinkeinoa ja siihen liittyvää yritystoimintaa tukevien toimintojen sijoittaminen alueelle on suositeltavaa. Ku-Ma-alkuinen numero viittaa yleiskaavaselostuksen kohdeluetteloon.*
Viherrakenne	
	Kaupunkivihreä. *Kaupunkirakenteeseen kytkeytyvä viheralue, jolla voi sijaita puistoja, kaupunkimetsiä, suojaavia viheralueita sekä rakennettuja viheralueita, kuten hautausmaita. Alueen suunnittelussa tulee pyrkiä yhtenäisten virkistysreittien aikaansaamiseen sekä kiinnittää erityistä huomiota ympäristön ja taajamakuvan edustavuuteen. Virkistysalueiden ja -reittien sijoittelussa ja hoidossa tulee huomioida kulttuuriympäristön, maiseman ja luonnon erityispiirteet sekä ekologiset viheryhteydet. Alueella on voimassa MRL 43.2 §:n mukainen ehdoton rakentamisrajoitus. Alueelle voi sijoittaa kuitenkin tämän estämättä liikuntaa ja virkistystä palvelevia rakennuksia ja rakennelmia sekä ja yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevia rakennuksia ja laitteita. Myös maanläjitystoiminta on mahdollista, mikäli tämä perustuu asianmukaiseen hyväksyttyyn suunnitelmaan ja toimet eivät aiheuta pysyvää haittaa alueen virkistyskäytölle ja ympäristön erityisarvoille.*
	Maa- ja metsätalousvaltainen alue. *Alue on varattu ensisijaisesti maa- ja metsätaloudelle sekä muulle elinkeinotoiminnalle, joka kokonsa ja ympäristövaikutusten suhteen sopii maaseudulle. Alueelle voi sijoittua myös elinkeinoihin liittyvää asumista, vähäisessä määrin olemassa olevia kyliä täydentävää asumista sekä vapaa-ajan asumista.*
	Luonnon monimuotoisuuden kannalta tärkeä alue. *Tarkemman suunnittelun yhteydessä alueen arvot tulee selvittää ja huomioida. Alueen rakentaminen ja muokkaaminen tulee tapahtua luonnonarvoja heikentämättä. Numerointi viittaa kaavaselostuksen kohdeluetteloon.*
Yhdyskuntarakenteen ohjaus	
	Kehittyvä taajama. *Tiivistyvä, toiminnoiltaan monipuolinen taajamarakenteen alue, jolla maankäytön muutosten ja tehostamisen tulee perustua asemakaavoitukseen. Uusien rakennuspaikkojen muodostaminen vaatii pohjakseen asemakaavan.*

	Alueella voi sijaita monipuolisesti erilaisia talotyyppejä. Suunnittelussa tulee ottaa huomioon lähivirkistyksen tarpeet sekä paikallisten viheryhteyksien jatkuminen. Alueella tulee kiinnittää huomiota joukkoliikenteen, jalankulun ja pyöräilyn olosuhteisiin. Alueelle saa sijoittaa myös asumiselle tarpeellisia lähipalveluita sekä sellaisia pienimuotoisia työtiloja, joista ei aiheudu melua, raskasta liikennettä, ilman pilaantumista tai niihin verrattavia ympäristöhaittoja. *Asemakaavoituksessa tulee noudattaa karttojen 2-7 merkintöjä ja määräyksiä.*
	Kasvava taajama. *Toiminnoiltaan monipuolinen taajama-alue, jolla maankäytön muutosten tulee perustua asemakaavoitukseen. Asemakaavoituksen tulee perustua osayleiskaavoitukseen tai erilliseen, MRL 39 § mukaisen yleiskaavan sisältövaatimukset täyttäviin selvityksiin. Uusien rakennuspaikkojen muodostaminen vaatii pohjakseen asemakaavan.* *Suunnittelussa tulee ottaa huomioon lähivirkistyksen tarpeet sekä paikallisten viheryhteyksien jatkuminen. Alueella tulee kiinnittää huomiota joukkoliikenteen, jalankulun ja pyöräilyn olosuhteisiin. Alueelle saa sijoittaa myös asumiselle tarpeellisia lähipalveluita sekä ympäristöhäiriöitä aiheuttamatonta työpaikkatoimintaa.* *Asemakaavoituksessa tulee noudattaa karttojen 2-7 merkintöjä ja määräyksiä.* *Salosaaren alueen kehittäminen edellyttää kävely- ja pyöräily-yhteyden toteuttamista Anttolantiellä ja Kirkonvarkauden sillan yhteydessä.*
	Kaikki viher- ja metsäalueet on kartalla esitetty samalla värillä. Alueiden erityispiirteet sekä niihin liittyvät kaavamääräykset on esitetty kaavakartalla 3. Viherrakenne.
	Yhteystarve.
	Yhdystie / Kokoojakatu.
	Varalaskupaikan suojavyöhyke. *Alueen suunnittelussa tulee huomioida lentoliikenteen varalaskupaikasta johtuvat maankäytön rajoitukset. Alueelle sijoittuvista rakennushankkeista on ennen rakennusluvan myöntämistä pyydettävä puolustusvoimien ja Trafin lausunnot, kun rakennuksen tai rakenteen korkeus yli 30 m. Merkinnällä on osoitettu Hiirolan varalaskupaikan suojavyöhyke.*

3.4 Asemakaavat

Suunnittelualueen pohjoisosassa on voimassa Kirkonvarkauden asemakaava vuodelta 2015.

Kirkonvarkauden asemakaavan korttelin 1 tonteille 2 ja 3 on rakennettu päiväkoti poikkeusluvalla. Tonttien käyttötarkoitusmerkintä on kaavassa A-2, joka mahdollistaa asuinrakentamisen. Korttelin 1 pohjoispuolelle AP korttelialueelle sijoittuu useampi rivitaloyhtiö ja palvelutalo. Tonttien lukumäärä sekä monipuolistunut tonttien käyttö edellyttivät uuden katuyhteyden rakentamista kortteliin. Väänäsenpolku sijoittuu päiväkodin viereisten tonttien 4 ja 5 pohjoispuolella. Ottaen huomioon, että tonttien etelä- ja itäpuolella on katuja, ne eivät ole menneet kaupaksi ja kaupunki miettii niille uutta käyttötarkoitusta.

Kirkonvarkauden eteläosa jätettiin vahvistamatta koska sen liikenteelliset järjestelyt edellyttivät tarkempaa tutkimista yhteistyössä Pohjois-Savon ELY-keskuksen kanssa. Alueen liittäminen Porrassalmen museotiehen on osoittautunut haasteelliseksi. Nykyiset liittymäkohdat eivät ole turvallisuuden tai katujen jyrkkyyden kannalta optimaalisia.

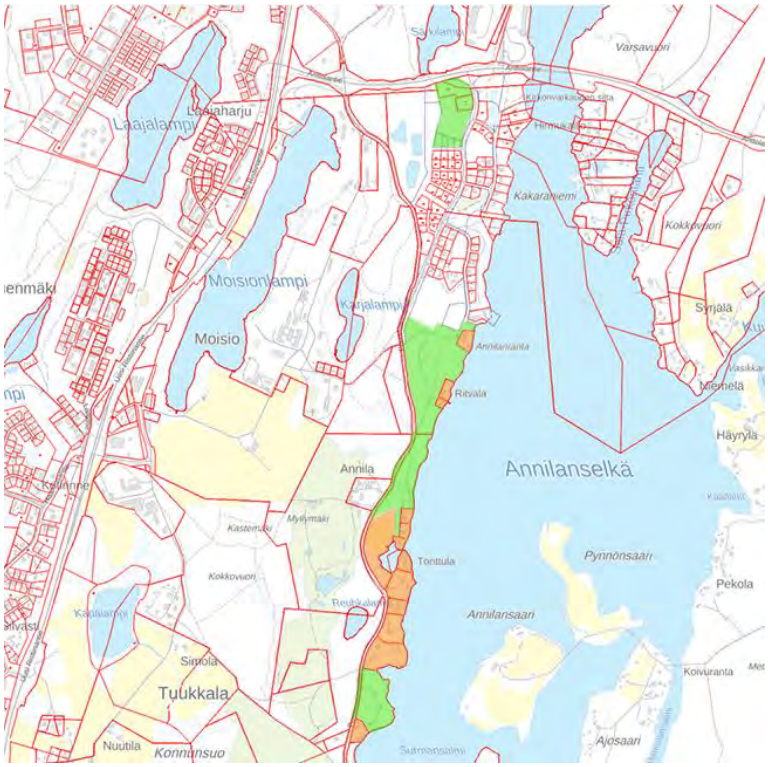
Kirkonvarkauden asemakaava. Kaavamuutosalue korttelissa 1 on esitetty punaisella rajauksella. Eteläosa asemakaavasta rajattiin pois hyväksymiskäsittelyn yhteydessä.

Ilmakuva korttelista 1 kiinteistötietojärjestelmästä.

3.5 Maanomistus

Suunnittelualueen maanomistus jakautuu kaupungin ja yksityisten maanomistajien välille. Alla olevassa kartassa kaupungin omistukset on esitetty vihreällä ja yksityisten punertavalla värillä. Porrassalmen museotie sijoittuu valtion maille, samoin kantatie 62. Vesialue kuuluu vesiosuuskunnille.

Kaupungin omistamien maiden läheisyyteen jää joukko yksityisiä kiinteistöjä. Kaupungin tavoitteena on tarjota näille maanomistajille mahdollisuutta liittyä mukaan asemakaavaan.

3.6 Muut hankkeet, suunnitelmat, päätökset

Kaupunginvaltuusto hyväksyi 22.3.2022 maakaupan Annilanrannassa jonka seurauksena kaupungin omistama ranta-alue laajenee etelään n. 320 metriä. Laajennus mahdollistaa osoittaa uusia rantatontteja kaavassa ja niitä palvelemaan rakennettavan kadun liittämisen Porrassalmen museotiehen liikenteellisesti turvallisemmassa paikassa.

Moision sairaalan alueen asemakaavoitus on tullut vireille 23.6.2021. Alue rajautuu idässä Porrassalmen museotiehen ja sairaalan sekä sen ympäristöön tavoitellaan n. 60 000 k-m^2 uutta rakennusoikeutta.

Kantatien 62 ja Saimaaseen rajautuva entisen Varsavuoren hotellin alueella on käynnistynyt asemakaavan muutos 19.1.2022. Tavoitteena on purkaa jo pitkään käyttämättömänä olleet hotellirakennukset ja rakentaa niiden tilalle pistekerrostaloja, alueen rakennusoikeus ei juurikaan muutu. Samalla tutkitaan päivittäistavarakaupan sijoittamista kantatien ja Pursialankadun tuntumaan.

Eteläiselle suunnittelualueelle on laadittu vuonna 2021 Kirkonvarkauden eteläisen kaava-alueen yleissuunnitelma, joka toimii pohjana asemakaavaluonnokselle.

3.7 Maankäyttösopimus

Asemakaavan toteuttamiseksi laaditaan tarvittaessa maankäyttösopimuksia tai peritään kehittämiskorvausta maankäyttö- ja rakennuslain 91 a–c §:n mukaisesti.

4. KAAVAN VAIKUTUSTEN ARVIOINTI JA SELVITYKSET

4.1 Vaikutusten arviointi

Kaavaprosessin aikana arvioidaan kaavamuutoksen toteuttamisen merkittäviä välittömiä ja välillisiä vaikutuksia (MRL 9 § ja MRA 1 §). Vaikutusten arviointi perustuu selvityksiin ja muuhun kaavoitustyön aikana saatuun tietoon.

Vaikutuksia arvioidaan suunnittelutyön aikana koko kaavaprosessin ajan ja se perustuu riittäviin lähtötilanteen tietojen selvittämiseen. Arvioidut vaikutukset kuvataan kaavaselostuksessa.

Tässä työssä keskeisimpiä arvioidaan vaikutukset:

- yhdyskuntarakenteeseen
- maisemaan ja taajamakuvaan
- asumiseen
- virkistykseen
- liikenteeseen
- tekniseen huoltoon
- rakennettuun kulttuuriympäristöön
- luonnonoloihin ja luonnon monimuotoisuuteen
- vesistöihin ja vesitalouteen

4.2 Lähtötietoina olemassa olevat selvitykset

- Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan selvitykset 2015
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava ja Kirkonvarkauden asemakaava, luontoselvitys, Enviro Oy, 2013
  - Luontoselvityksen täydennys liito-oravista 2014, Enviro Oy
  - Moisio-Tuukkala-alueen osayleiskaavan maisema- ja kulttuuriympäristöselvitys, Destia Oy, 2014
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan liikenneselvitys, Destia Oy, 2014
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan meluselvitys, Destia Oy, 2013
  - Ympäristötekninen tutkimus, Ramboll Oy, 2013

  - Ympäristötekninen lisätutkimus, Ramboll Oy, 2014
  - Rakennettavuusselvitys, Ramboll Oy, 2013 & 2014
  - Moision sairaala-alueen arkeologinen inventointi 23.-27.5.2011, Museovirasto
  - Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan rakennusinventointi, Selvitystyö Ahola, 2014
- Kantakaupungin osayleiskaavan selvitykset 2019
  - Kaupallisen selvityksen päivitys, Santasalo, 2013
  - Liikenneselvitys, Ramboll, 2016
  - Mikkelin kantakaupungin ekosysteemipalvelut ja viherrakenne, Sito, 2016
  - Liito-oravien esiintymisen ja elinympäristöjen kokonaistarkastelu, Enviro, 2016
  - Mikkelin kantakaupungin rakennetun ympäristön selvitys, Mikkelin kaupunkisuunnittelu ja Selvitystyö Ahola, 2017
  - Maisemat ja miljööt. Mikkelin kaupunkisuunnittelu ja Selvitystyö Ahola, 2017
- Kirkonvarkauden eteläisen kaava-alueen luontoselvitys 2021, Ramboll
- Moisio-Kyyhkylä alueen liikenteellinen selvitys 2022, Ramboll
- Porrassalmen maisemanhoitosuunnitelma, Aarnio & Luostarinen, 2000

4.3 Kaavaa varten laadittavat selvitykset

- Luontoselvitys (Faunatica, 2022)
- Kulttuuriympäristöselvitys (Tengbom, 2022)
- Liikenneselvitys (Ramboll, 2023)

5. SUUNNITTELUTYÖN OSALLISET

Kaavoitusmenettelyn tulee perustua riittävään vuorovaikutukseen osallisten kanssa ja myös tätä kautta saatavaan asiantuntemukseen (MRL 1 §). Osallisia ovat kaikki ne, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin kaava saattaa huomattavasti vaikuttaa sekä viranomaiset ja yhteisöt, joiden toimialaa suunnittelussa käsitellään. Alla on lueteltu suunnittelutyön keskeiset osalliset:

- Kaavan ja sen vaikutusalueen maanomistajat, asukkaat, yritykset ja elinkeinon harjoittajat
- Viranomaiset, joiden toimialaa suunnittelussa käsitellään:
  - Kaupungin hallintokunnat
    - rakennusvalvonta
    - ympäristöpalvelut
    - kaupunkiympäristö
  - Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (alueidenkäyttö ja kaavoitus)
  - Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (liikenne)
  - Etelä-Savon maakuntaliitto
  - Alueellinen vastuumuseo / Riihisaari – Savonlinnan museo
  - Etelä-Savon pelastuslaitos
  - Mikkelin vesilaitos
  - Etelä-Savon Energia Oy
  - Suur-Savon Sähkö Oyj
  - teleoperaattorit
  - asukasyhdistykset

6. KAAVOITUKSESTA TIEDOTTAMINEN JA OSALLISTUMINEN

Kaavan vireille tulosta ja osallistumis- ja arviointisuunnitelman nähtävillä olosta ilmoitetaan osallisille kirjeellä. Aineisto on nähtävillä kaupungin verkkosivuilla (www.mikkeli.fi).

Kaavasuunnitelman nähtävillä olosta ehdotusvaiheessa ilmoitetaan kaupungin virallisissa ilmoituslehdissä sekä kaupungin verkkosivuilla (www.mikkeli.fi).

6.1 Aloitusvaihe

Osallistumis- ja arviointisuunnitelma (OAS) on ollut nähtävillä 30.3.–29.4.2022 30 päivän ajan Mikkelin kaupungin verkkosivuilla sekä kaupunkisuunnittelun tiloissa. Nähtävillä oloaikana osallisella on ollut mahdollisuus jättää mielipiteitä osallistumis- ja arviointisuunnitelmasta (MRA 30 §).

Kaupunki voi tarvittaessa neuvotella Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) kanssa osallistumis- ja arviointisuunnitelman (OAS) riittävyydestä ja toteuttamisesta. Osallisella on mahdollisuus esittää ELY-keskukselle neuvottelun käymistä OAS:n riittävyydestä ennen kaavaehdotuksen asettamista julkisesti nähtäville. Jos suunnitelma on ilmeisen puutteellinen, ELY-keskuksen on viivytyksettä järjestettävä kunnan kanssa neuvottelu suunnitelman täydennystarpeiden selvittämiseksi. Neuvotteluun on kutsuttava esityksen tehnyt osallinen ja tarpeen mukaan ne viranomaiset ja yhteisöt, joiden toimialaan asia liittyy (MRL 64 §).

Osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa päivitetään tarvittaessa suunnittelutyön aikana. Jos osallistumis- ja arviointisuunnitelmaan tulee oleellisia muutoksia, niistä tiedotetaan erikseen.

6.2 Tavoitevaihe

Tarkennetaan kaavaa koskevia tavoitteita mm. osallisilta saadun palautteen perusteella sekä täydennetään perusselvityksiä.

6.3 Kaavaehdotus

Kaavaehdotus asetetaan julkisesti nähtäville Mikkelin kaupunkisuunnitteluun sekä kaupungin verkkosivuille 30 päivän ajaksi. Nähtävillä oloaikana osallisella on mahdollisuus antaa muistutus (MRA 27 §). Kaavaehdotuksesta pyydetään lausunnot viranomaisilta, kunnan hallintokunnilta sekä muilta tarpeelliseksi katsottavilta osallisilta (MRL 65 §). Saatu palaute otetaan huomioon kaavaehdotuksen jatkokäsittelyssä hyväksymiskäsittelyä varten. Kirjallisen muistutuksen tehneille ilmoitetaan kunnan perusteltu kannanotto esitettyyn mielipiteeseen vastineen muodossa.

Mikäli katsotaan tarpeelliseksi, kaavaehdotuksen nähtävillä olon aikana järjestetään yleisötilaisuus, jossa esitellään kaavaehdotuksen materiaali. Tilaisuuden ajankohdasta tiedotetaan kaavaehdotuksen nähtäville asettamisen yhteydessä.

6.4 Hyväksymisvaihe ja muutoksenhaku

Kaupungin päätöksentekoelin hyväksyy muistutuksiin ja lausuntoihin laaditut vastineet. Asemakaavan hyväksyy kaupunkikehityslautakunta, Mikkelin kaupunginhallitus tai kaupunginvaltuusto riippuen asemakaavan merkittävyydestä. Kaavan hyväksymisestä ilmoitetaan MRL 67 § ja MRA 94 §:n mukaisesti. Asemakaavan hyväksymispäätös lähetetään heille, jotka ovat sitä pyytäneet. Asemakaavan hyväksymistä koskevaan päätökseen voi hakea muutosta 30 vuorokauden kuluessa valittamalla siitä Itä-Suomen hallinto-oikeuteen ja edelleen Korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusaika alkaa siitä päivästä, kun päätös tulee julkisesti nähtäville. Ilman valituksia kaupunki kuuluttaa kaavan lainvoimaiseksi valitusajan päätyttyä.

6.5 Viranomaisyhteistyö

Kaavaprosessin aloitusvaiheessa toimitetaan osallistumis- ja arviointisuunnitelma tiedoksi viranomaisosallisille. Mikkelin kaupungin ja Etelä-Savon ELY-keskuksen ja mm. museoviranomaisten kanssa on järjestetty aloitusvaiheen viranomaisten työneuvottelu 17.3.2022. Kaavan valmisteluaineistosta ja kaavaehdotuksesta pyydetään lausunnot asianomaisilta viranomaisilta. Ehdotusvaiheen viranomaisneuvottelu ja/tai viranomaisten työneuvotteluja järjestetään tarvittaessa.

7. ALUSTAVA AIKATAULU

Kunkin kaavavaiheen osallistumismahdollisuudet on kuvattu edellisessä luvussa. Alla on esitetty kaavan tavoiteaikataulu, jota päivitetään tarvittaessa:

VALMISTELUVAIHE

17.3.2022	Viranomaisten työneuvottelu 17.3.2022.
30.3.–29.4.2022	Osallistumis- ja arviointisuunnitelma nähtävillä 30 päivän ajan.

EHDOTUSVAIHE

02 / 2023	Kaavaehdotus nähtäville 30 päivän ajaksi.

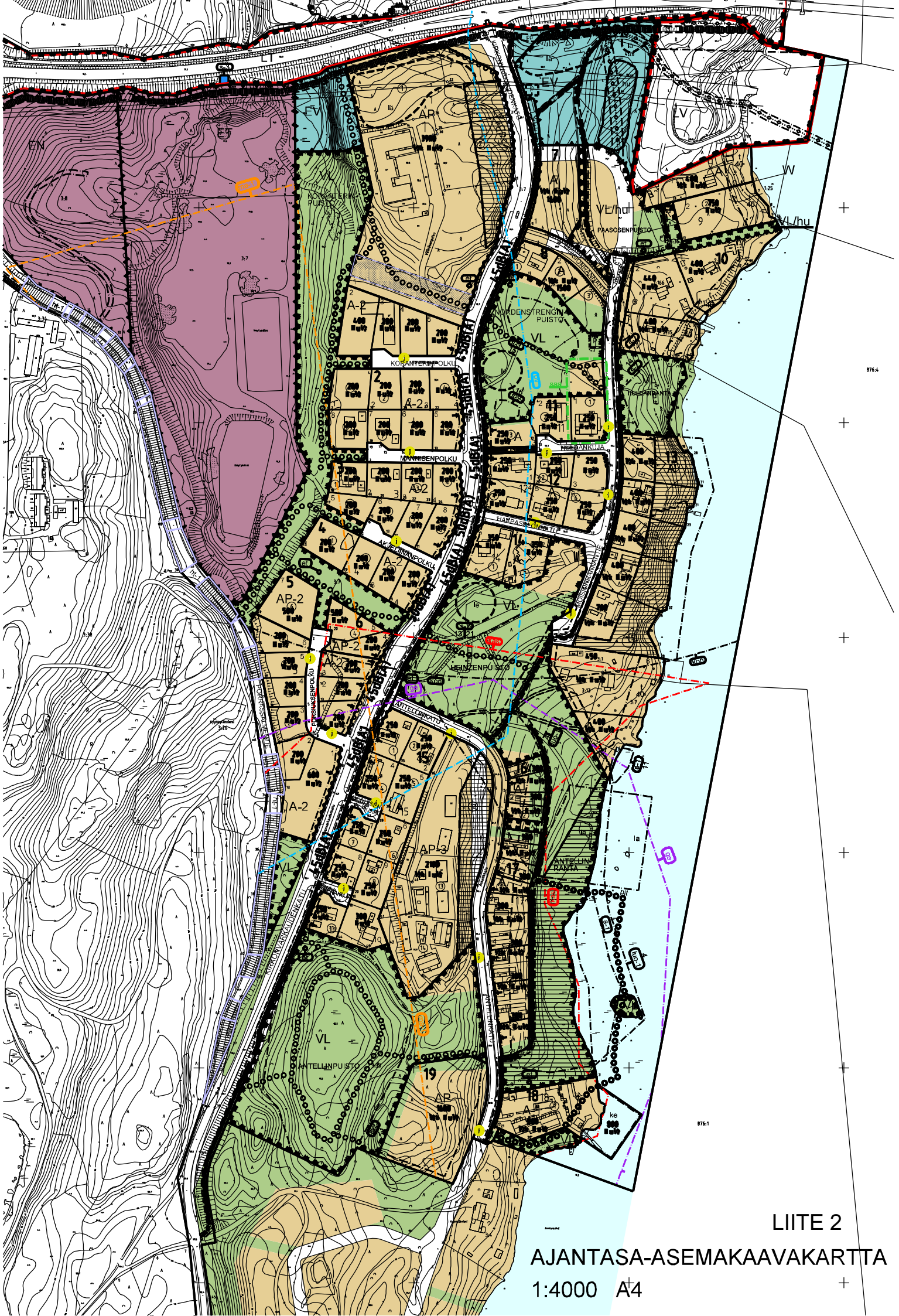
HYVÄKSYMINEN

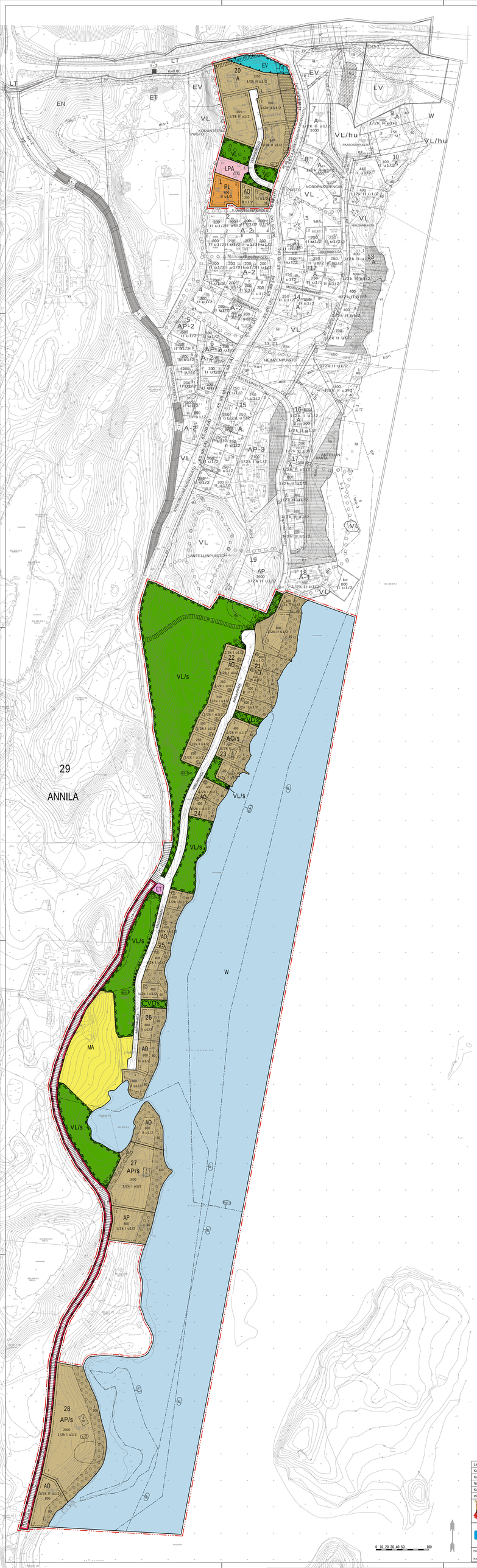
kevät 2023	Kaavan hyväksyminen.

MIKKELIN KAUPUNKI
Verkkosivut: www.mikkeli.fi

Mikkelissä 5.1.2023

Ilkka Tarkkanen
Kaupunginarkkitehti
p. 050 311 7130

LIITE 2
AJANTASA-ASEMAKAAVAKARTTA
1:4000 A4

ASEMAKAAVAMERKINNÄT JA -MÄÄRÄYKSET

A	Asuinrakennusten korttelialue.
AP	Asuinpientalojen korttelialue.
AP/s	Asuinpientalojen korttelialue, jolla ympäristö säilytetään. Alueella olevia suojeltuja asuinrakennuksia ja niihin liittyviä piharakennuksia ei saa purkaa. Uudet asuin- ja piharakennukset on rakennettava siten, että ne sijainnin, muodon, värityksen ja julkisivujen jäsentelyn osalta noudattavat alueella olevien rakennusten ominaispiirteitä.
AO	Erillispientalojen korttelialue.
AO/s	Erillispientalojen korttelialue, jolla ympäristö säilytetään. Alueella olevia suojeltuja asuinrakennuksia ja niihin liittyviä piharakennuksia ei saa purkaa. Uudet asuin- ja piharakennukset on rakennettava siten, että ne sijainnin, muodon, värityksen ja julkisivujen jäsentelyn osalta noudattavat alueella olevien rakennusten ominaispiirteitä.
PL	Lähipalvelurakennusten korttelialue.
LV	Lähivirkistysalue.
VL/hu	Lähivirkistysalue. Maisema- ja luontoarvoiltaan tärkeä metsä, jonka olemassa olevat ympäristöarvot säilytetään. Toimenpiteet vaativat MRL 128 § :n mukaisen maisematyöluvan.
LT	Yleisen tien alue.
LPA	Autopaikkojen korttelialue.
ET	Yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alue. Maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas Porrassalmen ympäristö on otettava rakentamisessa huomioon.
EV	Suojavihersalue.
MA	Maisemallisesti arvokas peltoalue, osa Porrassalmen historiallista maisemaa. Metsäsaarekkeet ja metsäreunat tulee säilyttää.
W	Vesialue. Ruopattavalta tai muuten muokattavalta vesialueelta tulee selvittää arkeologiset arvot tarkemmin suunnittelun yhteydessä.
	3 m kaava-alueen rajan ulkopuolella oleva viiva.
	Korttelin, korttelinosan ja alueen raja.
	Osa-alueen raja.
	Ohjeellinen osa-alueen raja.
	Sitovan tonttijaon mukaisen tontin raja ja numero. Sitovan tontitjaon piiriin kuuluvat korttelit 22, 24, 25 ja korttelin 21 tontit 1-4 ja 6.
	Ohjeellinen tontin/rakennuspaikan raja. Ohjeellisen tonttijaon piiriin kuuluvat korttelit 1, 20, 23, 26, 27, 28 ja korttelin 21 tontit 5.
ANN	Kaupunginosan nimi.
29	Kaupunginosan numero.
20	Korttelin numero.
2	Ohjeellisen tontin numero.
VÄINÖNKATU	Kadun, tien, katuaukion, torin, puiston tai muun yleisen alueen nimi.
400	Rakennusoikeus kerrosalaneliömetreinä.
II	Roomalainen numero osoittaa rakennusten, rakennuksen tai sen osan suurimman sallitun kerrosluvun.
1/2k II	Murtoluku roomalaisen numeron edessä osoittaa, kuinka suuren osan rakennuksen suurimman kerroksen alasta saa kellarikerroksessa käyttää kerrosalaan laskettavaksi tilaksi.
II u1/2	Murtoluku roomalaisen numeron jäljessä osoittaa, kuinka suuren osan rakennuksen suurimman kerroksen alasta saa ullakon tasolla käyttää kerrosalaan laskettavaksi tilaksi.
(1,5)	Suluissa oleva numero osoittaa korttelin/tontin, jonka autopaikkoja alueelle saa sijoittaa.
	Rakennusala.
1	Rakennusala, jolle saa sijoittaa saunan ja/tai talousrakennuksen. Rakennuksessa saa olla yksi kerros.
	Rakennuksen harjansuuntaa osoittava viiva.
	Nuoli osoittaa rakennusalan sivun, johon rakennus on rakennettava kiinni.
	Alueen osa, joka on säilytettävä puustoisena siten, että liito-orava voi käyttää sitä liikkumiseiteinään. Puuton alue ei saa olla 20 m pitempi ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä.
	Istutettava alueen osa.
1	Alueen osa, joka on istutettava siten, että liito-orava voi käyttää sitä liikkumisreitinänään. Puuton alue ei saa olla 20 m pitempi ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä.
	Alueen osa, jonka luonnontilainen luonne tulee säilyttää. Olemassa oleva puusto tulee säilyttää tai korvata uusimmistutuksilla. Uusintaistutuksissa tulee käyttää alueelle tyypillisiä puulajeja. Alueelle on mahdollista rakentaa rakennusoikeuden osoittama sauna jaitai talousrakennus. Saunan saa rakentaa kiinni rantaviivaan ottaen huomioon rakennusjärjestyksen tulvarajatulkset.
	Ohjeellinen ulkoilureitti.
	Katu.
hv-2	Katu- tai yleisen tien alue, joka on osa Porrassalmen museotietä. Museotien linjausta, rakennetta tai tiesympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee museovirastolta pyytää lausunto. Museotiestä on laadittu museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma, jota tulee huomioida tiehen kohdistuvissa toimenpiteissä.
jm	Jalankululle ja polkupyöräilylle varattu katuitie.
jpp/l	Jalankululle ja polkupyöräilylle varattu katuitie, jolla tontille/rakennuspaikalle ajo on sallittu.
ajo	Ohjeellinen ajoyhteys.
	Ajoneuvoliittymän likimääräinen sijainti.
45 dB (A)	Merkintä osoittaa, että alue on suojattava meluilta niin, että melutaso leikki- ja oleskelualueilla on korkeintaan 55 dB(A) klo 7-22 ja korkeintaan 45 dB(A) klo 22-7. Merkinnällä osoitetaan myös katualueen raja, jonka kohdalta ei saa järjestää ajoneuvoliittymää.
hr	Historiallinen rajamerkki. Kulttuurihistoriallisesti arvokas manttaalikivi on otettava huomioon Porrassalmentien kohdistuvissa toimenpiteissä.
sr	Suojeltava rakennus tai rakennusryhmä, jonka ominaisluonne ja erityispiirteet on säilytettävä. Ennalliistavat muutokset ovat sallittuja. Rakennuksia ei saa purkaa ilman pakottavaa syytä. Muistokirista on pyydettävä lausunto Etelä-Savon aluetiliselta vastuumuseolta ja alueellisesta ELY-keskukselta. 1. Rihvala 2. Päiväranta 3. Männistö 4. Pöntölä
vl-1	Ohjeellinen yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten kohdemerkintä pumppaamoa varten. Merkintä sallii enintään 30 m² suuruisen rakennuksen rakentamisen.
vl-2	Ohjeellinen yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten kohdemerkintä sähkömuuntamoa varten. Merkintä sallii enintään 50 m² suuruisen rakennuksen rakentamisen.
s,1	Suojeltava alueen osa, jolla sijaitse luonnonsuojelulain 49 § tarkoittaman direktiivilajin, viitassammakon elinympäristö. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta eivät saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille.
s,2	Suojeltava alueen osa, jolla sijaitsee luonnonsuojelulain 49 § tarkoittaman direktiivilajin, liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka. Alueelle kohdistettavat toimenpiteet tai alueella tapahtuva toiminta eivät saa vaarantaa alueen ominaispiirteitä tai aiheuttaa haittaa direktiivilajille.
luo	Luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeä alue, jolla sijaitsee paikallisesti arvokas luontokohde. Kohteen arvot tulee säilyttää.
kyl	Valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö RKY 2009, Porrassalmen historiallinen maisema.
gl	Geologisesti arvokas harjualue. Alueen käytön suunnitelussa on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja -esiintymien säilyminen.
kr	Tärkeä ta vedenhankintaan soveltuva pohjavesialue. Alueelle ei tule sijoittaa pohjaveden laadulle vaaraa aiheuttavaa toimintaa.

Yleiset määräykset

1 §: Alueella tulee noudattaa Mikkelin kaupungin rakennusjärjestyksessä annettua alinta rakentamiskeutta.

2 §: Rakennukset tulee sovittaa maastoon. Rakennukset, kulkureitit, ajotiet ja pysäköintipaikat on sijoitettava tontille siten, että tarve maaston muokkaukselle jää mahdollisimman pieneksi ja että mahdollisimman suuri osa tontista säilyy luonnontilaisena. Tontilla tulee hyödyntää alueelle tyypillistä puustoa ja kasvillisuutta, kuten kuttaa. Rakennusten, pysäköintipaikan ja ajoreittien ulkopuolelle jäävällä alueella rakennusaikana tuhoutunut metsä ja kasvillisuus on ennallistettava.

3 §: Pihasuunnitelma ja hulevesien käsittelyn periaatteet tontilla on esitettävä rakennusvalvontaviranomaisille rakennusluvan hakemisen yhteydessä.

4 §: Rinteessä sijaitsevien rakennusten jäteveishuolto toteutetaan tarvittaessa kiinteistökohtaisilla pumppaamoilla.

5 §: Tulvavahingoille alttiit rakennuksen osat on sijoitettava vähintään 77,8 mpy korkeudelle.

6 §: Aurinkokeräimien ja -paneeleiden sijoittaminen on sallittua kaikilla rakennusten ulkopinnoilla. Rakennussuojelukohteiden yhteydessä on pyydettävä lausunto museoviranomaisilta.

7 §: Rakennusten ulkoseinien ja ikkunoiden ja muiden rakenteiden äänieristävyyden on oltava vähintään 35 dB. Asunnot on suunniteltava siten, että keskimääräinen sisämelutaso on alle 35 dB(A) päivällä ja alle 30 dB(A) yöllä.

8 §: Rakentamattomat tontinosat, joita ei käytetä tontille välttämättömin kulkureitteihin, pysäköintiin tai oleskelu- ja leikkialueiksi, on istutettava ja pidettävä huoliteltussa kunnossa. Asemakaavassa puustoisena säilytettävät alueen osat on säilytettävä luonnontilassa. Vaaraa aiheuttavat huonokuntoiset puut on syytä poistaa.

9 §: Rakennuksen etäisyyden tontin rajasta tulee olla vähintään 4 m, ellei kaavamääräyksimerkintä salli tai edellytä rajaan kiinni rakentamista. Talousrakennuksen saa rakentaa keskinäisellä sopimuksella tontin rajaan/naapurin talousrakennukseen kiinni. Saunan saa rakentaa kiinni vesirajaan, kunhan se täyttää 10 §:n vaatimukset.

10 §: Alueen infrarakentamisessa, rakennusten massoittelussa ja arkkitehtuurissa tulee ottaa huomioon alueen kulttuurihistoriallisiet ja maisemalliset arvot siten, että alueelle muodostuu yhtenäinen ja korkeatasoinen rakennettu ympäristö.

11 §: Mikäli ajo autotalliin tai -katokseen on suoraan kadulta, tulee autotallin tai katoksen oviseinän etäisyys olla vähintään 6 metriä katualueen rajasta, ellei kaavamääräyksimerkintä muuta edellytä.

12 §: Rakentamisessa on suositeltavaa käyttää uusiutuvista luonnonvaroista valmistettuja ja vähäpäästöisiä materiaaleja. Julkisivujen on oltava rauhallisia ja huolellisesti viimeisteltyjä. Kalemateriaalina on suositeltavaa käyttää siirkirkyä, maalattua, konesaumattua peltikattoa. Myös viherkatto on mahdollinen. Talousrakennuksen vesikatteen on oltava samaa materiaalia kuin päärakennuksen katto tai kattohuopaa.

13 §: Ennen rakennustöiden aloittamista on esitettävä rakennuslupa-asiakirjoihin liitettävä kirjallinen selvitys sade-perusveslen johtamisesta sekä rakennusten, katosten ja pihojen perustamistavasta.

14 §: Kadut, aukiot, pysäköintialueet sekä korttelien pihat ja rakennukset on suunniteltava ja rakennettava luonnonympäristö huomioon ottaen niin, että pohjavesitasapaino säilyy ja pinta-/hulevedet voidaan johtaa ekologiselle puhdistamiselle varatuille lähialueille tai muuhun kaupungin hulevesijärjestelmään. Infrarakentamisessa tulee ottaa huomioon maaston muodot ja kasvillisuus.

15 §: Tonttien luiskat ja pientareet eivät saa ulottua yleisille alueille, ellei asiasta ole tehty rakennuslupahakemuksen liitteeksi sopimusta tontin haltijan ja kaupungin välillä.

16 §: Istutettavista alueista tulee laatia kaupungin viheralueista vastaavan yksikön hyväksymä vihersuunnitelma rakennusluvan liitteeksi ennen rakentamisen aloittamista.

17 §: Autopaikkoja on rakennettava todellista tarvetta vastaava määrä, kuitenkin vähintään 2 ap/asunto.

18 §: Paloteknisten määräysten vaatimasta palomuurin rakentamisvelvollisuudesta eri tonteilla sijaitsevien ja paloteknisesti erillisten rakennusten välillä saa poiketa rakennusvalvonta- ja palovirnomaisten hyväksymällä tavalla.

19 §: Tomutus-, jätehuolto- ja autopaikat tulee tontilla erottaa leikki- ja oleskelualueista tiivillä istutuksilla ja aitauksilla.

20 §: Yhdyskuntateknisen huollon rakennusten ja rakennelmien on oltava tyylitään moderneja, ja ilmeeltään yhtenäisiä ja rauhallisia.

21 §: Rakennettaessa ranta-alueilla on huomattava, ettei rakentamisella estetä tai vaikeuteta alueella olevien väylämerkkien käyttöä tai ylläpitoa. Merkkejä ei saa poistaa eikä niiden näkemäalueille saa tehdä esteitä ilman Väyläviraston lupaa.

22 §: Tonteja, joiden asuinrakennusoikeus ylittää 400 k-m² voidaan jakaa. Jokaisella uudella tontilla tulee olla rakennusoikeutta vähintään 400 k-m², tontin koko tulee olla vähintään 1000 m² ja rantaviivaa 25 metriä.

23 §: Korttelin 26 tontti 3 voidaan jakaa kahteen erilliseen tonttiin ja 600 k-m²:n rakennusoikeus näiden välille välittämättä 400 k-m² rajoituksesta.

24 §: Maaston muokkaaminen on suunniteltava ja toteutettava yhteistyössä rajanaapureiden ja kaupungin rakennusvalvonnan kanssa siten, että tonttien välille ei muodostu merkittäviä korkeuseroja.

Lainvoimainen	2.8.2023
Kunnanvaltuusto § 81	12.6.2023
Kunnanhallitus § 208	5.6.2023
Nähtävillä	15.2.- 17.3.2023
Kaupunkikehityslautakunta § 6	17.1.2023
Vireille tulo	30.3.2022

MIKKELI
ANKLAMMINAN ASEMAKAAVA JA ASEMAKAAVAN MUUTOS

Mittakaava 1:2000
Koordinaattijärjestelmä ETRS GK-27

RAMBØLL
Ramboll Finland Oy
Kasvotlus ja ekologia
Niemenkatu 73, 15140
LAHTI

Päiväys 17.2.2023, tark. 5.6.2023
Piirt. HM
Yhteyshenkilö T.Heikkilä

Kaupunginarkkitehti: Ilkka Tarkkanen

Asemakaavan seurantalomake

Asemakaavan perustiedot ja yhteenveto

Kunta	491 Mikkeli	**Täyttämispvm**	13.09.2023
Kaavan nimi	973 Annilanranta		
Hyväksymispvm	12.06.2023	**Ehdotuspvm**	17.01.2023
Hyväksyjä	V-kunnanvaltuusto	**Vireilletulosta ilm. pvm**	30.03.2022
Hyväksymispykälä	81	**Kunnan kaavatunnus**	973
Generoitu kaavatunnus	491V120623A81		
Kaava-alueen pinta-ala [ha]	58,4203	**Uusi asemakaavan pinta-ala [ha]**	54,6735
Maanalaisten tilojen pinta-ala [ha]		**Asemakaavan muutoksen pinta-ala [ha]**	3,7468

Ranta-asemakaava	**Rantaviivan pituus [km]**	
Rakennuspaikat [lkm]	**Omarantaiset**	**Ei-omarantaiset**
Lomarakennuspaikat [lkm]	**Omarantaiset**	**Ei-omarantaiset**

Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m² +/-]
Yhteensä	**58,4203**	**100,0**	**21180**	**0,04**	**54,6735**	**16280**
A yhteensä	11,8031	20,2	20580	0,17	8,2067	15680
P yhteensä	0,3033	0,5	600	0,20	0,3033	600
Y yhteensä						
C yhteensä						
K yhteensä						
T yhteensä						
V yhteensä	7,9300	13,6			7,9300	
R yhteensä						
L yhteensä	3,6146	6,2			3,4642	
E yhteensä	0,2701	0,5			0,2701	
S yhteensä						
M yhteensä	1,8625	3,2			1,8625	
W yhteensä	32,6367	55,9			32,6367	

Maanalaiset tilat	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m²]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m² +/-]
Yhteensä					

Rakennussuojelu	Suojellut rakennukset		Suojeltujen rakennusten muutos	
	[lkm]	[k-m²]	[lkm +/-]	[k-m² +/-]
Yhteensä				

Alamerkinnät

Aluevaraukset	Pinta-ala [ha]	Pinta-ala [%]	Kerrosala [k-m²]	Tehokkuus [e]	Pinta-alan muut. [ha +/-]	Kerrosalan muut. [k-m² +/-]
Yhteensä	**58,4203**	**100,0**	**21180**	**0,04**	**54,6735**	**16280**
A yhteensä	11,8031	20,2	20580	0,17	8,2067	15680
AP/s	3,2191	27,3	3600	0,11	3,2191	3600
AO/s	0,6294	5,3	1180	0,19	0,6294	1180
A	2,0367	17,3	3900	0,19	1,5240	2900
AP	0,4812	4,1	800	0,17	-2,6025	-3100
AO	5,4367	46,1	11100	0,20	5,4367	11100
P yhteensä	0,3033	0,5	600	0,20	0,3033	600
PL	0,3033	100,0	600	0,20	0,3033	600
Y yhteensä						
C yhteensä						
K yhteensä						
T yhteensä						
V yhteensä	7,9300	13,6			7,9300	
VL/s	7,5600	95,3			7,5600	
VL	0,3700	4,7			0,3700	
R yhteensä						
L yhteensä	3,6146	6,2			3,4642	
Kadut	1,5861	43,9			1,4357	
LT	1,8426	51,0			1,8426	
LPA	0,1859	5,1			0,1859	
E yhteensä	0,2701	0,5			0,2701	
ET	0,0339	12,6			0,0339	
EV	0,2362	87,4			0,2362	
S yhteensä						
M yhteensä	1,8625	3,2			1,8625	
MA	1,8625	100,0			1,8625	
W yhteensä	32,6367	55,9			32,6367	
W	32,6367	100,0			32,6367	

Vastaanottaja
Mikkelin kaupunki

Asiakirjatyyppi
Luontoselvitys, LUONNOS

Päivämäärä
4.10.2021

MIKKELIN KAUPUNKI

KIRKONVARKAUDEN ETELÄISEN KAAVA-ALUEEN LAAJENNUSOSAN LUONTOSELVITYS

RAMBOLL Bright ideas. Sustainable change.

MIKKELIN KAUPUNKI
KIRKONVARKAUDEN ETELÄISEN KAAVA-ALUEEN LAAJENNUSOSAN LUONTOSELVITYS

Projekti	Kirkonvarkauden eteläisen kaava-alueen laajennusosan luontoselvitys
Projekti nro	1510044375-007
Vastaanottaja	Mikkelin kaupunki
Asiakirjatyyppi	Luontoselvitys
Päivämäärä	4.10.2021
Laatija	Satu Laitinen
Tarkastaja	Laura Loponen
Kuvaus	Mikkelin Kirkonvarkauden eteläisen asemakaava-alueen laajennusosan kasvillisuus- ja luontotyyppiselvitys
Kannen kuva	*Kaava-alueen männikköä Annilanselän rannalla syyskuussa 2021*

Ramboll
PL 25
Itsehallintokuja 3
02601 ESPOO

P +358 20 755 611
F +358 20 755 6201
https://fi.ramboll.com

Ramboll Finland Oy
Y-tunnus 0101197-5, ALV rek.
Kotipaikka Espoo

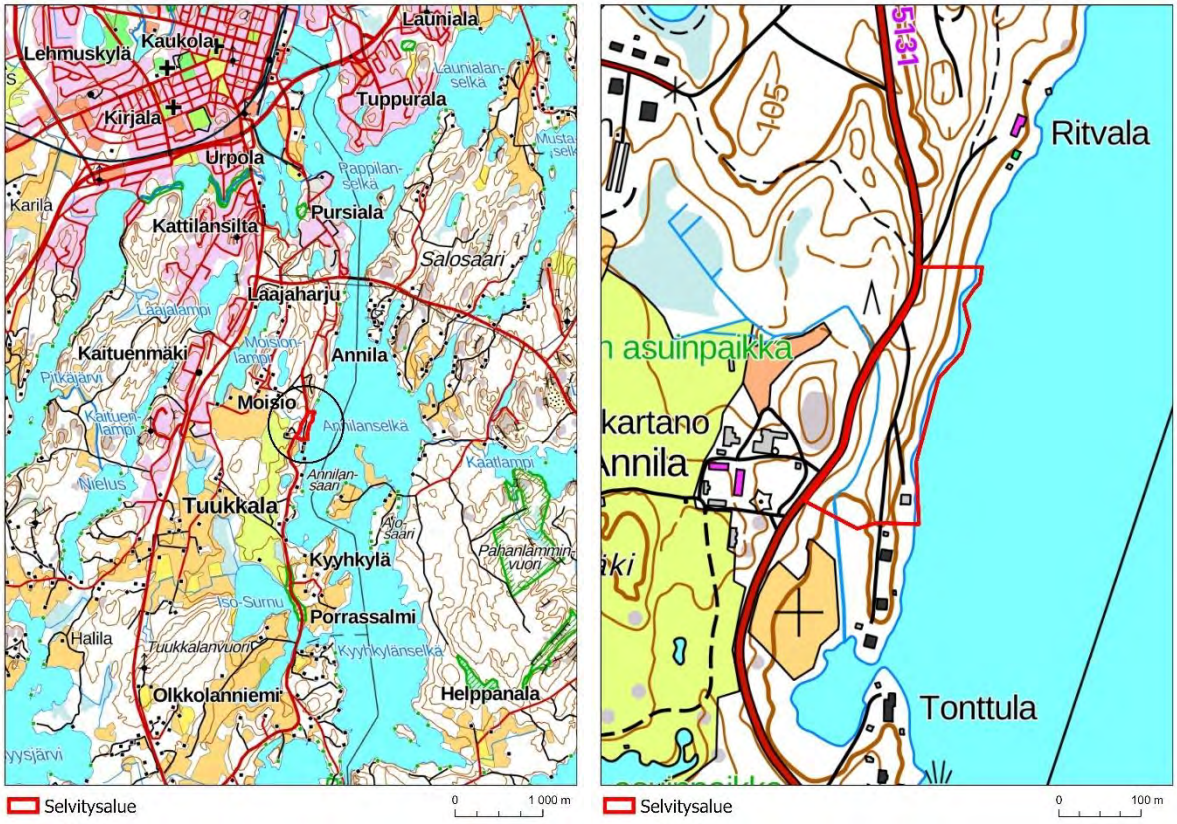
SISÄLTÖ

1.	Johdanto	2
2.	Lähtötiedot	3
3.	Menetelmät	3
4.	Tulokset	3
4.1	Alueen yleiskuvaus	3
4.1.1	Kasvillisuuskuviot	4
4.2	Huomionarvoiset luontotyyppikohteet	7
4.3	Luontodirektiivin lajeille soveliaat elinympäristöt	7
5.	Johtopäätökset	7
6.	Lähteet	8

1. JOHDANTO

Mikkelin Kirkonvarkauden eteläistä asemakaava-aluetta ollaan laajentamassa. Tämä luontoselvitys on laadittu laajennusosan asemakaavoituksen tarpeisiin. Tarkoituksena oli selvittää laajennusosan alueelta (myöhemmin selvitysalue) huomionarvoisia luontotyyppejä ja kasvillisuutta sekä tiukasti suojelluille luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainituille lajeille soveliaita elinympäristöjä. Selvityksen maastotöistä ja raportoinnista vastasi FM biologi, luontokartoittaja Satu Laitinen Ramboll Finland Oy:stä.

Selvitysalue on kooltaan noin kolme hehtaaria ja se sijoittuu Annilanselän länsirannalle noin kolme kilometriä Mikkelin keskustasta etelään. Selvitysalueen sijainti ja rajaus on esitetty kuvassa 1-1.

Kuva 1-1. Selvitysalueen sijainti ja rajaus.

2. LÄHTÖTIEDOT

Osayleiskaavoituksen ja asemakaavoituksen yhteydessä Kirkonvarkauden alueelle on tehty useita luontoselvityksiä vuosina 2009-2014. Liito-oravaselvityksen yhteydessä (Vauhkonen 2014) Annilasta on havaittu liito-oravan pesäpuu ja lisääntymis- ja levähdyspaikka. Havainto sijoittuu nykyisen laajennusosan pohjoisosaan Annilanselän rantaan. Luontoselvityksen yhteydessä (Nironen & Vauhkonen 2013) nykyiselle laajennusosalle sijoittuva Annilan ojanvarsilehto on luokiteltu metsälain 10 §:n erityisen tärkeäksi elinympäristöksi (rehevät lehtolaikut) ja paikallisesti arvokkaaksi kohteeksi.

Selvitysalueen välittömään läheisyyteen ei sijoitu luonnonsuojelualueita, Natura 2000 -verkostoon kuuluvia alueita tai linnustollisesti arvokkaita alueita. Lähin luonnonsuojelualue on noin kilometrin verran selvitysalueesta etelään sijaitseva yksityismaiden luonnonsuojelualue, Porrassalmen harjun ja Surmansalmen niemen luonnonsuojelualue (YSA060091). Muita suojeltuja alueita ei sijaitse kahden kilometrin säteellä selvitysalueesta.

3. MENETELMÄT

Selvitysalueelle tehtiin maastokäynti 28.9.2021. Käynnin yhteydessä havainnoitiin alueen luontotyyppejä, kasvillisuutta sekä EU:n luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainituille lajeille soveltuvia (Nieminen & Ahola 2017) elinympäristöjä. Alue kuvioitiin puuston ja kasvillisuuden perusteella. Erityistä huomiota kiinnitettiin luontotyyppien osalta metsälain 10 § erityisen tärkeisiin elinympäristöihin, vesilain 2 luvun 11 § vesiluontotyyppeihin, luonnonsuojelulain 29 § suojeltuihin luontotyyppeihin, edustaviin uhanalaisiin tai silmälläpidettäviin (Kontula & Raunio 2018) tai muuten huomionarvoisiin luontotyyppeihin. Kasvillisuutta havainnoitiin selvitysajankohdan sallimissa puitteissa, keskittyen uhanalaisiin ja silmälläpidettäviin (Hyvärinen ym. 2019), rauhoitettuihin tai muuten huomionarvoisiin lajeihin.

4. TULOKSET

4.1 Alueen yleiskuvaus

Selvitysalue sijoittuu Porrassalmentien ja Annilanselän väliin melko jyrkkärinteiseen maastoon. Alue on suurimmaksi osaksi tuoreen ja kuivahkon kankaan järeää harvennettua männikköä. Alueen länsiosassa on notkelma, jonka läpi virtaa rehevän kasvillisuuden reunustama oja. Eteläosassa on saunarakennus ja vanhaa peltoa. Luonnontilaisen kaltaisia luontotyyppejä ei alueella ole voimakkaasta puustonkäsittelystä, ojituksesta ja rakentamisesta johtuen. Alueella kasvaa runsaasti vieraslaji isotuomipihlajaa.

Alueella ei havaittu metsälain, vesilain tai luonnonsuojelulain mukaisia luontotyyppejä tai uhanalaisia, silmälläpidettäviä tai rauhoitettuja kasvilajeja.

4.1.1 Kasvillisuuskuviot

Kuva 4-1. Selvitysalueen kasvillisuuskuviot.

Kuvio 1. Kuivahkon kankaan järeä männikkö. Kuvion metsätyyppi on enimmäkseen kuivahkoa puolukkatyypin (VT) kangasta. Männyn lisäksi on jonkin verran koivua ja rannassa varttunutta haapaa (Kuva 4-2). Alikasvoksena on jonkin verran kuusta ja ilmeisesti istutettuja tammen taimia. Puusto on harvennettua ja tasaikäistä eikä lahopuuta ole. Pensaskerroksessa on hieman katajaa ja kenttäkerroksessa lähinnä puolukkaa, mustikkaa, kanervaa ja metsälauhaa, karuimmilla paikoilla myös sianpuolukkaa ja variksenmarjaa. Rannassa on kapea kastikkavaltainen luhtavyöhyke, jolla kasvaa viitakastikan lisäksi rantakukkaa ja melko harvinaista siperiansinivalvattia (Kuva 4-2). Paikoin rannassa on järviruokokasvustoja.

Kuva 4-2. Järeää männikköä kuviolla 1 (vasen kuva) ja rannassa kasvava siperiansinivalvatti (oikea kuva).

Kuvio 2. Tuoreen kankaan järeä männikkö. Metsätyypiltään kuvio on tuoretta mustikkatyypin (MT) kangasta, jonka puusto on samanlaista hoidettua männikköä kuin kuviolla 1. Kuvion eteläpäässä kasvaa myös yksittäisiä lehtikuusia ja vaahteroita. Kenttäkerroksessa on mustikkaa, puolukkaa, riidenliekoa, metsäalvejuurta, lillukkaa ja metsäkastikkaa. Pensaskerroksen on vallannut vieraslaji isotuomipihlaja, joka muodostaa tiheitä kasvustoja (Kuva 4-3).

Kuva 4-3. Järeää männikköä ja pensaskerroksen vallannutta isotuomipihlajaa kuviolla 2.

Kuvio 3. Ojanvarsilehto. Kostea runsasravinteinen lehtojuotti kaivetun ojan molemmin puolin, tyypiltään kuvion eteläosassa käenkaali-mesiangervotyypin (OFiT) ja pohjoisosassa kotkansiipityypin (MattT) lehtoa. Kuvion läpi virtaa kaivettu oja. Puustossa on jonkin verran varttunutta koivua ja harmaaleppää. Puustoa on harvennettu voimakkaasti viime vuosien aikana eikä lahopuuta juuri ole. Pensaskerroksessa on harmaalepän, pihlajan ja kuusen taimia.

Kenttäkerroksessa on mesiangervoa, viitakastikkaa, metsäkortetta, käenkaalia ja pohjoisosassa useiden kymmenien aarien alalla kotkansiipeä (Kuva 4-4).

Kuva 4-4. Kotkansiipilehtoa kuviolla 3.

Kuvio 4. Vanha pelto. Kasvillisuus on rehevää ja kulttuurivaikutteista. Puustossa on varttunutta koivua sekä harmaaleppää, raitaa ja vaahteraa. Pensaskerroksessa on vieraslaji terttuseljaa, vadelmaa ja mustaherukkaa ja kenttäkerroksessa vuohenputkea, nokkosta, sananjalkaa ja jonkin verran kotkansiipeä (Kuva 4-5).

Kuva 4-5. Vanhaa peltoa kuviolla 4.

Kuvio 5. Saunan pihapiiri.

4.2 Huomionarvoiset luontotyyppikohteet

Kuvion 3 ojanvarsilehto on kasvillisuutensa puolesta edelleen arvokas luontotyyppi (vrt. Nironen & Vauhkonen 2013), vaikka sen luonnontilaisuutta on voimakkailla puuston harvennuksilla heikennetty. Kohde ei harvennusten vuoksi täytä enää metsälain 10 § erityisen tärkeän elinympäristön kriteerejä, mutta on muuten arvokas kohde mm. rehevyytensä ja laajan kotkansiipikasvuston vuoksi. Kosteat runsasravinteiset lehdot on luokiteltu vaarantuneeksi (VU) luontotyypiksi.

4.3 Luontodirektiivin lajeille soveliaat elinympäristöt

Selvitysalueella ei nykyisellään sijaitse luontodirektiivin IV (a) -liitteen lajeille hyvin soveltuvia elinympäristöjä.

Alueella vuonna 2014 havaitun liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikan puustoa on viime vuosina voimakkaasti harvennettu. Liito-oravan pesäpuu, kolohaapa, on ilmeisesti kaadettu puuston harvennusten yhteydessä. Lisääntymis- ja levähdyspaikaksi vuonna 2014 merkityllä alueella tai sen läheisyydessä ei ole tällä hetkellä järeitä haapoja tai kuusia, jotka voisivat toimia liito-oravan pesäpuina. Koko selvitysalueen puusto on nykytilassaan liito-oravan elinympäristöksi soveltumatonta ja voi toimia korkeintaan kulkuyhteytenä elinympäristöjen välillä.

Lepakot todennäköisesti käyttävät alueen rantaviivaa ja ojanvartta ruokailu- ja siirtymäympäristöinään. Selvitysalueella ei sijaitse lepakoille soveltuvia mahdollisia päiväpiilo- tai lisääntymispaikkoja.

Alue ei ole erityisen soveltuvaa kirjoverkkoperhosen lisääntymisympäristöksi maitikoiden vähäisyyden vuoksi. Alueella ei sijaitse myöskään viitasammakolle lisääntymispaikoiksi soveltuvia reheviä kosteikoita.

5. JOHTOPÄÄTÖKSET

Selvitysalue on lähes kauttaaltaan voimakkaasti hoidettua männikköä eikä luonnontilaisen kaltaisia alueita ole. Tarkemmille lajistoselvityksille ei alueella nähdä olevan tarvetta.

Selvitysalueella sijaitseva rehevä ojanvarsilehto (kuvio 3, Kuva 4-1) on puuston voimakkaasta käsittelystä huolimatta arvokas luontotyyppi ja suositellaan säästämään. Kuviota on suositeltavaa ennallistaa tukkimalla osittain sen läpi kulkeva oja, antamalla puuston kehittyä luonnontilaisempaan suuntaan ja poistamalla kuviolta ja sen ympäristöstä isotuomipihlajan taimet.

Tiukasti suojeltujen lajien esiintyminen ei aseta rajoitteita alueen kaavasuunnittelulle. Selvitysalueella ei nykyisellään sijaitse liito-oravan pesäpuita tai lajille soveltuvaa elinympäristöä. Alueella ei myöskään ole muille luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainituille lajeille soveltuvaa elinympäristöä.

Alueella esiintyviä vieraslajeja isotuomipihlajaa ja terttuseljaa suositellaan poistamaan alueelta joko toistuvasti raivaamalla tai kaivamalla kasvit juurineen maasta. Pitkällä aikavälillä torjuntaa auttaa, kun antaa metsien aluspuuston ja pensaskerroksen kehittyä luonnontilaisemmiksi ilman voimakkaita harvennuksia, jolloin alkuperäinen lajisto estää kilpailullaan vieraslajeja valtaamasta alaa.

6. LÄHTEET

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019: Suomen lajien uhanalaisuus − Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 703 s.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.) 2018: Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018 − Luontotyyppien punainen kirja. Osat 1 ja 2. Suomen ympäristö 5/2018. Suomen ympäristökeskus ja Ympäristöministeriö, Helsinki.

Luonnonsuojelulaki 1096/1996.

Luontodirektiivi 92/43/ETY.

Metsälaki 1093/1996.

Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. − Suomen ympäristö 1/2017: 1-278.

Nironen, M. & Vauhkonen, M. 2013. Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava ja Kirkonvarkauden asemakaava. Luontoselvitys. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy.

OIVA-tietokanta.

Vauhkonen, M. 2014. Mikkeli, Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava ja Kirkonvarkauden asemakaava. Liito-oravaselvitys 2014. Ympäristösuunnittelu Enviro Oy.

Vesilaki 587/2011.

Vieraslajiportaali. https://vieraslajit.fi/.

Faunatican raportteja 59/2022

Mikkelin luontoselvitykset vuonna 2022: Pönttölä

Juha Kinnunen & Marko Nieminen

Faunatica

MUISTIO 31.10.2022
Faunatican raportteja 59/2022

Mikkelin luontoselvitykset vuonna 2022: Pönttölä

Juha Kinnunen & Marko Nieminen

Sisällys

JOHDANTO JA MENETELMÄT **2**
Menetelmät **3**
TULOKSET **6**
Luontotyypit **6**
Uhanalaiset lajit **6**
Liito-orava **6**
Sudenkorennot **9**
Viitasammakko **10**
JOHTOPÄÄTÖKSET **11**
KIRJALLISUUS **13**

Kansikuva: Pönttölän edustan ruovikossa oleva allikko, joka on lummelampikorennon ja viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikka. (Kuva: Marko Nieminen 29.6.2022)

Ilmakuvat, pohjakartat © Maanmittauslaitos

Johdanto ja menetelmät

Faunatica Oy teki Mikkelin kaupungin (maankäyttö ja kaupunkirakenne) tilauksesta asemakaavatasoisen luontoselvityksen Pönttölän alueella (n. 3,8 ha) vuonna 2022 (kuva 1). Selvitysalueelta ja sitä ympäröivistä alueista on tehty aikaisemmin luontoselvitys (Nironen & Vauhkonen 2013). Työhön sisältyi:

- luontoarvoselvitys (erityisesti huomioitavat luontotyypit ja lajit)
- luonnonsuojelulain 49 §:n lajien esiintymisselvitys (liito-orava, sudenkorennot, viitasammakko; luontodirektiivin liitteen IV(a) lajeja).

Lisätyönä tehtiin liito-oravan esiintymispotentiaalin selvitys syksyllä 2022 Pönttölän pohjois- ja eteläpuolisilla alueilla (n. 8,1 ha) vuonna 2022 (kuva 1).

Kuva 1. Selvitysalueiden rajaukset. Keskimmäinen rajaus on alkuperäinen selvitysalue, ja sen pohjois- ja eteläpuolella lisäalueet.

Menetelmät

Taustatiedoiksi hankittiin Laji.fi-portaalin havaintotiedot uhanalaisista ja muista erityisesti huomioitavista lajeista (pl. linnut) sekä haitallisten vieraslajien havainnot. Merkittävimmät havainnot ovat liito-oravasta.

Maastossa paikannettiin uhanalaiset, luonnonsuojelulain ja vesilain mukaiset luontotyypit sekä metsälain mukaiset erityisen tärkeät elinympäristöt ja muut luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaat alueet. Selvitysalue käytiin maastossa kävellen kattavasti läpi riittävällä tarkkuudella, jotta mikään kartoitettavan alueen kohta ei jäänyt katveeseen. Kartoituksen teki FM Juha Kinnunen kesäaikaan 9.7.2022, jolloin kasvilajisto on kattavimmin havaittavissa ja luontotyyppien ja niiden arvon määrittäminen on luotettavaa.

Liito-oravaselvityksen tavoitteena oli kartoittaa lajin elinpiirien ydinalueet ja lisääntymis- ja levähdyspaikat sekä arvioida liito-oravan liikkumisreitit. Maastokäynnillä 20.5.2022 (FM Juha Kinnunen) paikannettiin liito-oravalle sopivat metsäkuviot, joiden sisällä edettiin siten, että saatiin kattava kuva puustosta sekä kuvioiden laadusta liito-oravalle. Selvitys tehtiin liito-oravan havaitsemisen kannalta optimaaliseen aikaan. Liito-oravan ulostepapanoita etsittiin mahdollisten oleskelu- ja ruokailupuiden ja puuryhmien alta. Papanoiden löytämiseksi järeät kuuset, haavat ja muut lehtipuut tarkastettiin järjestelmällisesti. Mahdolliset pesäpaikat (maasta näkyvät sopivat kolot, pöntöt ja oravan risupesät) ja soveliaat kulkureitit kirjattiin muistiin. Lisäksi etsittiin erilaisia muita merkkejä liito-oravan paikallaolosta: papanoita, virtsajälkiä, pesimiseen viittaavia merkkejä (karvat, pesäainekset) ja lehtisyönnöksiä (toukokuun puolivälistä lähtien). Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikat selvitettiin ja määriteltiin ensisijaisesti ympäristöministeriön julkaisun mukaisesti (Nieminen 2017).

Pönttölän pohjois- ja eteläpuolisten alueiden liito-oravan esiintymispotentiaalin selvitys tehtiin 5.9.2022 (FM Juha Kinnunen).

Luontodirektiivin liitteessä IV mainittujen sudenkorentojen (potentiaalisia lajeja ovat lumme-, siro- ja täplälampikorento) esiintyminen ja lajeille potentiaaliset alueet selvitti FT Marko Nieminen 29.6. klo 12:50–13:10 (klo 12:50 lämpötila 25 °C, pilvisyys 0/8, tuuli 1–4 m/s SW; erinomaiset olosuhteet) ja 13.7.2022 klo 15:15–16:05 (klo 15:15 lämpötila 25 °C, pilvisyys 3/8, tuuli 0–4 m/s SE; erinomaiset olosuhteet). Ensimmäisellä maastokäynnillä havainnoitiin aikuisia sudenkorentoja tavallisten ja lähitarkennuskiikareiden avulla Surmansalmen rannoilla eri pisteistä. Koska vain pieni osa olennaisista paikoista saatiin havainnoitua rannalta käsin, käytettiin toisella käynnillä asukkaan lainaamaa venettä ruovikon ulkoreunan inventointiin ja kaukoputkea kosteikon keskellä olevan allikon inventointiin. Havaitun lummelampikorennon lisääntymis- ja levähdyspaikat selvitettiin ja määriteltiin ympäristöministeriön julkaisun mukaisesti (Pynnönen 2017).

Viitasammakon lisääntymispaikat kartoitti FT Marko Nieminen maastokäynnillä 17.5.2022 klo 22:55–23:25 melko hyvissä sääoloissa (klo 22:55 lämpötila 7 °C, pilvisyys 8/8, tuuli 0–2 m/s NW) lajin soidinaikaan. Työ tehtiin ympäristöministeriön ohjeistuksen mukaisesti (Nieminen & Ahola 2017). Maastotyössä kierrettiin selvityskohde varovasti edeten rantoja seuraillen, ja esiintyminen selvitettiin kuuntelemalla lajityypillisiä soidinääniä. Viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikat selvitettiin ja määriteltiin ympäristöministeriön julkaisun mukaisesti (Saarikivi 2017).

Tulokset

Luontotyypit

Uhanalaisia, luonnonsuojelulain tai vesilain luontotyyppejä taikka metsälaissa mainittuja erityisen tärkeitä elinympäristöjä ei tavattu.

Pönttölän rinteen metsät ovat olleet ihmiskäytössä pitkään. Pönttölän elävä puusto on melko iäkästä (ylispuut 80–100 vuotta), mutta puujatkumo on aikaisemmin katkennut ja metsät ovat hoidettuja. Merkkejä luonnontilaisuudesta tai luonnontilan kaltaisuudesta ei ole. Tällaisia voisivat olla vanha elävä puusto jatkumoineen, eri-ikäinen ja -rakenteinen elävä puusto, useiden puulajien esiintyminen, kuolleen pystypuuston esiintyminen, maapuuston esiintyminen ja jatkumoiden esiintyminen (maajatkumo: koskematon kenttäkerros, puujatkumo: eri-ikäinen ja erirakenteinen puusto, maapuujatkumo: jatkuva puuston kaatuminen maapuiksi).

Selvitysalueen itään järveä kohti laskeutuva rinne on ollut aikaisemmin lähdevesivaikutteinen. Siitä ovat merkkeinä alueelle perustetut lähdevesikaivot ja niiden kohdilta kohti järveä laskeutuvat valumauomat. Paikoitellen on edelleen näkyvissä myös lähteisyyden rehevämpää ilmentäjäkasvillisuutta. Lähdekaivoja on ainakin koordinaateissa (ETRS-TM35FIN): 6834492:515015, 6834537:515072, 6834593:515074, 6834816:515053, 6835145:515131. Vanha kuivunut lähdepaikka tavattiin koordinaateista 6835110:515141 (ETRS-TM35FIN).

Uhanalaiset lajit

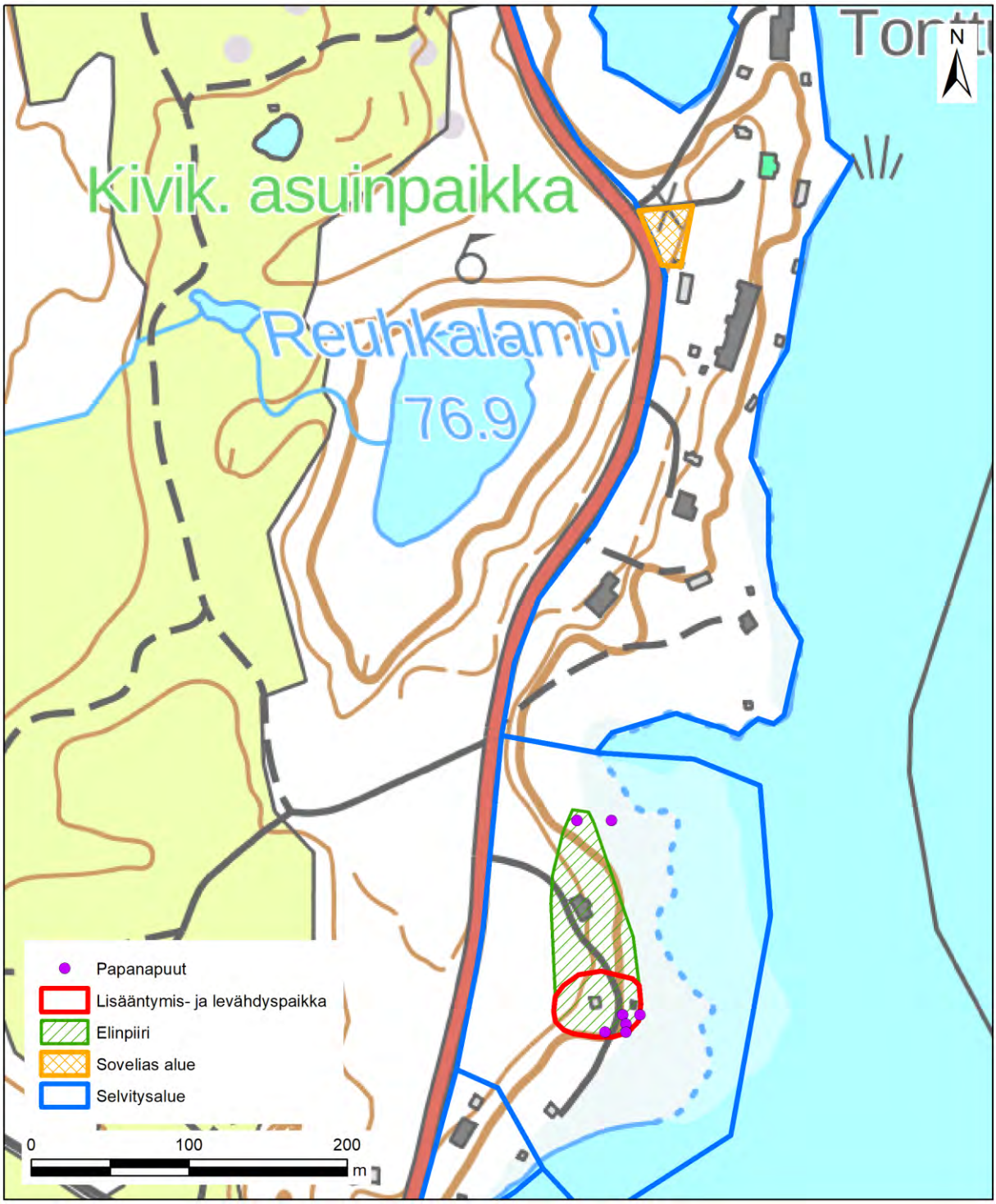
Uhanalaisia lajeja ei tavattu (pois lukien liito-orava, ks. alla).

Liito-orava

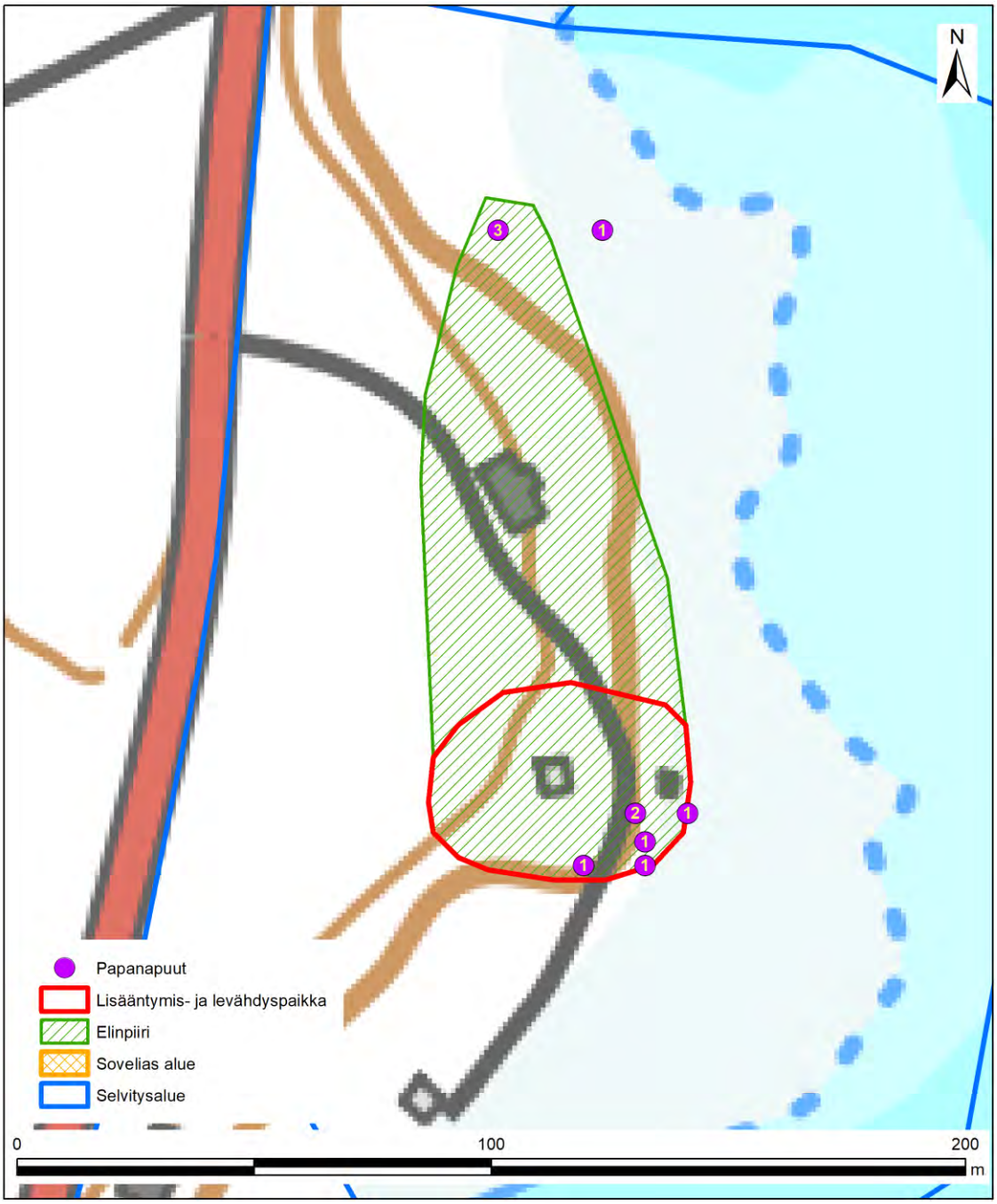
Pönttölän palstalta tavattiin liito-oravan elinpiiri ja sen osana myös lisääntymis- ja levähdyspaikka (kuva 2). Papanoita havaittiin seitsemän puun alta (kuvat 2 & 3).

Liito-oravasta on tehty aiemmin havaintoja lähiseuduilta (Laji.fi-portaalin tiedot; Vauhkonen 2016).

Laji seuraa liikkumisessaan tällä paikalla järvenrantaa. Yhteydet pohjoiseen kohti Kirkonvarkauden ja etelään kohti Kyyhkylän pitkäaikaisia elinpiirejä (Vauhkonen 2016) ovat hyvät ja toimivat.

Kuva 2. Liito-oravahavainnot sekä lajin elinpiiri, lisääntymis- ja levähdyspaikka ja lajille sovelias alue.

Kuva 3. Havaittujen liito-oravan papanapuiden sijainnit. Ympyröiden sisällä olevat luvut kertovat papanoiden määrän (papanat olivat kuusten alla, paitsi kolme papanaa haavan alla ja kaksi papanaa ei selkeästi minkään tietyn puun alla).

Sudenkorennot

Pönttölän selvitysalueen itäreunan ruovikon keskellä sijaitsevan allikon alueella havaittiin kaksi lummelampikorentokoirasta 13.7.2022 (kuva 4).

Kuva 4. Lummelampikorentohavainnot.

Viitasammakko

Viitasammakoita pulputti 17.5.2022 kaikkialla Pönttölän rannan kosteikolla (vähiten eteläosassa), yhteensä äänessä oli satoja koiraita (kuva 5).

Kuva 5. Viitasammakkohavainnot.

Johtopäätökset

Liito-oravan, lummelampikorennon ja viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on luonnonsuojelulain 49 §:n mukaisesti kiellettyä, joten lajit tulee huomioida kaavasuunnittelussa.

Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikat määritellään seuraavasti (Nieminen 2017):

> ”Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkoja ovat pesintään, päivän viettoon, levähtämiseen, suojautumiseen tai ravinnon varastointiin käytettävät puut, pöntöt tai rakennusten osat. Lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin sisältyvät suojaa antavat puut ja ruokailupuut siinä laajuudessa, että yksilö voi käyttää elinpiirinsä lisääntymis- ja levähdyspaikkoja menestyksekkäästi. Yhdellä elinpiirillä on useita lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Liito-oravien tulee pystyä liikkumaan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen sekä mahdollisten erillisten ruokailualueiden välillä. Naarailla lisääntymispaikka ja levähdyspaikka ovat yleensä yhteneväisiä, mutta uroksille voidaan määritellä vain levähdyspaikat eli urosten käyttämät piilopaikat. Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen, ruokailupuiden ja kulkuyhteyksien määrittely on tapauskohtaista.”

Lisääntymis- ja levähdyspaikan alueella ei voi kaataa puita, ja määritellyllä elinpiirillä tulee välttää puuston harvennuksia ja vastaavia elinympäristön tilaa heikentäviä toimia.

Liito-oravien liikkumisen edellytykset lisääntymis- tai levähdyspaikkojen ja tärkeiden ruokailualueiden välillä tulee turvata, jotta ne pystyvät liikkumaan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen sekä elinalueensa muiden osien välillä. Lisääntymis- tai levähdyspaikoilta tulee olla vähintään kaksi toimivaa yhteyttä viereisille alueille ja soveltuviin metsiin. Tämä toteutuu Pönttölän alueella.

Lummelampikorennon lisääntymis- ja levähdyspaikat määritellään seuraavasti (Pynnönen 2017):

> ”Lajin esiintymispaikoilla *lisääntymispaikaksi voidaan tulkita vesialue rantaviivasta niin pitkälle ulospäin kuin siinä kasvaa kasvillisuutta sekä kapea kaistale rantakasvillisuutta. Levähdyspaikka sisältää lisääntymispaikan lisäksi vesialuetta ympäröivän suojaavan kasvillisuuden*, jonka sekaan korennot suojautuvat yöllä ja pilvisen sään aikana. Lisääntymispaikan ympäristössä sijaitsevat naaraiden ja nuorten koiraiden ruokailualueet ovat myös levähdyspaikkoja, sillä niillä oleilevat yksilöt käyttävät alueiden kasvillisuutta lepäilyyn huonolla säällä ja yön yli. Lisääntymispaikasta kauempana olevat levähdyspaikat eivät ole yksiselitteisesti määriteltävissä.”

Lummelampikorennon lisääntymispaikkaan sisältyy koko avovesialue allikolla sekä rantakasvillisuuden reunavyöhyke rantaviivan tienoille asti. Levähdyspaikkaan kuuluu lisäksi rantakasvillisuuden ja puuston välinen avoin vyöhyke sekä reunapuut.

Viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikat määritellään seuraavasti (Saarikivi 2017):

> ”Lajin esiintymispaikoilla *lisääntymispaikaksi voidaan tulkita ne vesialueen osat, joissa koirailla on lisääntymisreviirit, joissa pariutuminen ja kutu tapahtuvat ja joissa nuijapäät elävät*. Soidintaminen riittää osoittamaan lisääntymispaikan olemassaolon. *Levähdyspaikkaan kuuluvat päivälepopaikat* esim. kasvillisuuden suojissa *ja talvehtimispaikat sekä maa- että vesiympäristössä*. Kutualueilla olevia talvehtimispaikkoja lukuun ottamatta levähdyspaikat eivät kuitenkaan ole yksiselitteisesti määriteltävissä. Lisääntymis- ja levähdyspaikan välittömässä läheisyydessä tulee olla levähdyspaikaksi ja ravinnonhakuun soveltuvaa ympäristöä, jonka rajaus on harkittava tapauskohtaisesti.”

Pönttölän ranta-alue on lähes kokonaisuudessaan (eli viitasammakoiden kutualue (kuva 4) tulkittava lisääntymis- ja levähdyspaikaksi. Kaikki toimet, jotka voivat heikentää vesialueen ekologista tilaa, ovat luonnonsuojelulain perusteella kiellettyjä. Tämä tulee huomioida myös maa-alueella tehtävissä toimissa, ettei esim. vedenlaatu heikkene nykyisestä. Toki kyseessä on suuren vesistön pieni osa, joten paikallisilla toimilla on yleensä vain vähäinen merkitys.

Viitasammakon elinvaatimuksiin kuuluu myös soveliaan maaympäristön esiintyminen lisääntymispaikan ympäristössä, sillä viitasammakot elävät lisääntymiskauden jälkeen maaympäristöissä. Aikuiset viitasammakot voivat liikkua kilometrinkin päähän lisääntymispaikasta, mutta tavallisimmin ne elävät todennäköisesti muutaman sadan metrin säteellä siitä (Elmberg 2008). Maa-alueilla levähdyspaikat eivät kuitenkaan ole yksiselitteisesti määriteltävissä (Saarikivi 2017). Pelkän lisääntymispaikan säilyttäminen ei siten ole mahdollista heikentämättä lisääntymispaikkaa, vaan sen heikentämättömyyden (ekologisen toiminnallisuuden) varmistamiseksi tulee myös lisääntymispaikan ympäristössä olevat lajille soveliaat, kosteapohjaiset maa-alueet säästää ainakin pääosin muutoksilta.

Muutoin ei esille tullut sellaisia luontoarvoja, jotka tulisi huomioida kaavasuunnittelussa.

Pönttölän pohjoispuolisella alueella on pieni liito-oravalle sovelias alue ja rannoilla viitasammakon lisääntymispaikoiksi sopivia paikkoja. Pönttölän selvitysalue (ml. lisäalueet) rantoineen on soveliasta elinympäristöä muutamalle lepakkolajille, ja rakennuksissa voi olla niiden lisääntymis- tai levähdyspaikkoja. Suosittelemme näiden lajien esiintymisen selvittämistä, mikäli alueella kaavaillaan maankäytön muutoksia.

Kirjallisuus

Elmberg, J. 2008: Ecology and natural history of the moor frog (*Rana arvalis*) in boreal Sweden. – Zeitschrift für Feldherpetologie, Supplement 13: 179–194. Glandt, D. & Jehle, R. (toim.): Der Moorfrosch/The Moor frog.

Luonnonsuojeluasetus 1997/2005/2013/2021: 14.2.1997 annettu luonnonsuojeluasetus (160/1997), 17.11.2005 annettu muutos (913/2005), 1.7.2013 alkaen voimassa oleva muutos (471/2013) ja 28.6.2021 alkaen voimassa oleva muutos (521/2021) [http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1997/19970160; http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2005/20050913; http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2013/20130471; https://finlex.fi/fi/laki/alkup/2021/20210521].

Luonnonsuojelulaki 1996: 20.12.2006 annettu luonnonsuojelulaki (1096/1996) [http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1996/19961096] ja luonnonsuojelulain perustelut (HE 79/1996) [http://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/1996/19960079].

Mäkelä, K. & Salo, P. 2021: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. – Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47 | 2021

Nieminen, M. 2017: Liito-orava (*Pteromys volans* [Linnaeus, 1758]). – Teoksessa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017, s. 48–55. Ympäristöministeriö, Helsinki.

Nieminen & Ahola (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017.

Nironen, M. & Vauhkonen, M. 2013: Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava ja Kirkonvarkauden asemakaava. Luontoselvitys. – Enviro Oy. 31 s.

Pynnönen, P. 2017: Lummelampikorento (*Leucorrhinia caudalis* [Charpentier, 1840]). – Teoksessa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017, s. 162–165. Ympäristöministeriö, Helsinki.

Saarikivi, J. 2017: Viitasammakko (*Rana arvalis* Nilsson, 1842). – Teoksessa: Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017, s. 90–96. Ympäristöministeriö, Helsinki.

Vauhkonen, M. 2016: Liito-oravien esiintymisen ja elinympäristöjen kokonaistarkastelu. – Enviro Oy. 14 s.

Moisio-Tuukkala

Liikenneselvitys, Moision ja Annilarannan asemakaavat

24.5.2023

RAMBØLL Bright ideas. Sustainable change.

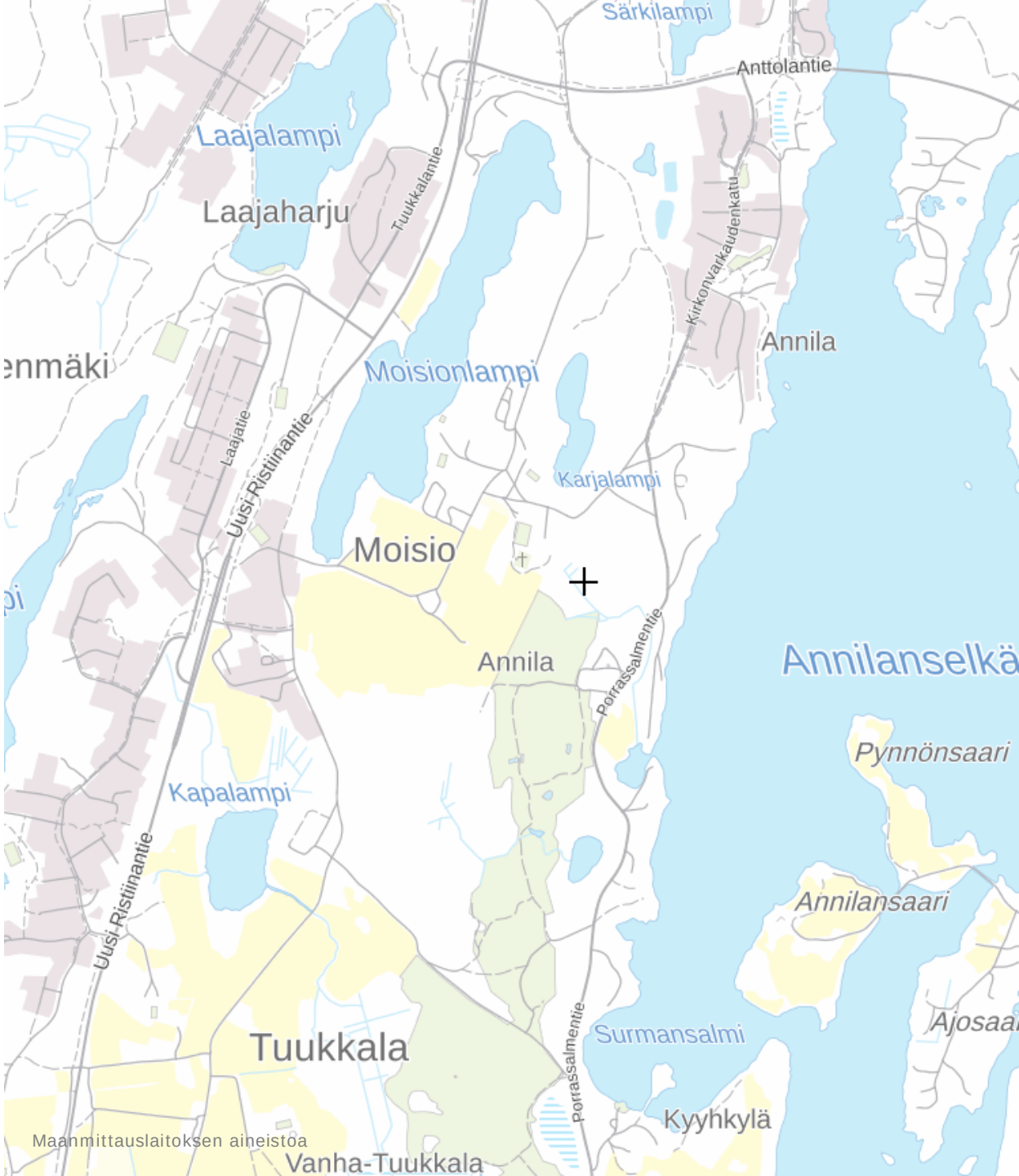
Johdanto

Moision ja Tuukkalan alueille on rakennettu uutta maankäyttöä muun muassa Kirkonvarkaudentien pohjoispäähän (kartalla Annilan alue)

Uutta maankäyttöä sunnitellaan Moision alueelle, Kirkonvarkaudentien eteläosiin ja valtatien 13 (Vanha Ristiinantien) itäpuolelle.

Tämä liikenneselvitys on laadittu Mikkelin kaupungin toimeksiannosta ja se liittyy Moision alueen (ml. Annilan alue) asemakaavoituksiin. Selvitys on laadittu Ramboll Finland Oy:ssä vuosien 2022 ja 2023 aikana.

Selvityksessä on arviotu maankäytön liikenne-tuotoksia ja sitä, minkälaisia liikenneverkon toimenpiteitä mahdollisesti tarvitaan.

Lähtökohdat

Selvitysalue rajoittuu lännessä valtatiehen 13, pohjoisessa kantatiehen 62, idässä Annalan-selän järvialueeseen ja etelässä Tuukkalan peltoalueisiin.

Moisiossa on vanha sairaala-alue, ja siihen liittyviä olemassa olevia asuin- ja sairaalarakennuksia.

Valtatien 13 itäpuolella, Annilan-tien liittymässä on huoltoasema, jonka yhteydessä on lähikauppa. Hiukan pohjoisempana on Moision koulu. Tuukkalankylätien varressa on hoitokoti ja palveluasumista mielenterveyskuntoutujille.

Kirkonvarkaudenkadun varressa on uutta asumisen aluetta. Katu muuttuu etelämpänä maantieksi (Porrassalmentieksi). Sen varrella on vanhempaa pysyvää ja vapaa-ajan asumista sekä muun muassa golf-kenttä ja muita vapaa-ajan palveluita ja majoitusta.

Porrassalmentien on museotie, joka pohjoispäästään on muutettu vain jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden käyttöön.

Alueelle on tyypillistä voimakkaat korkeuserot ja historiallinen konteksti, mm. museotie, Moision sairaala ja vanhat asuinpaikat.

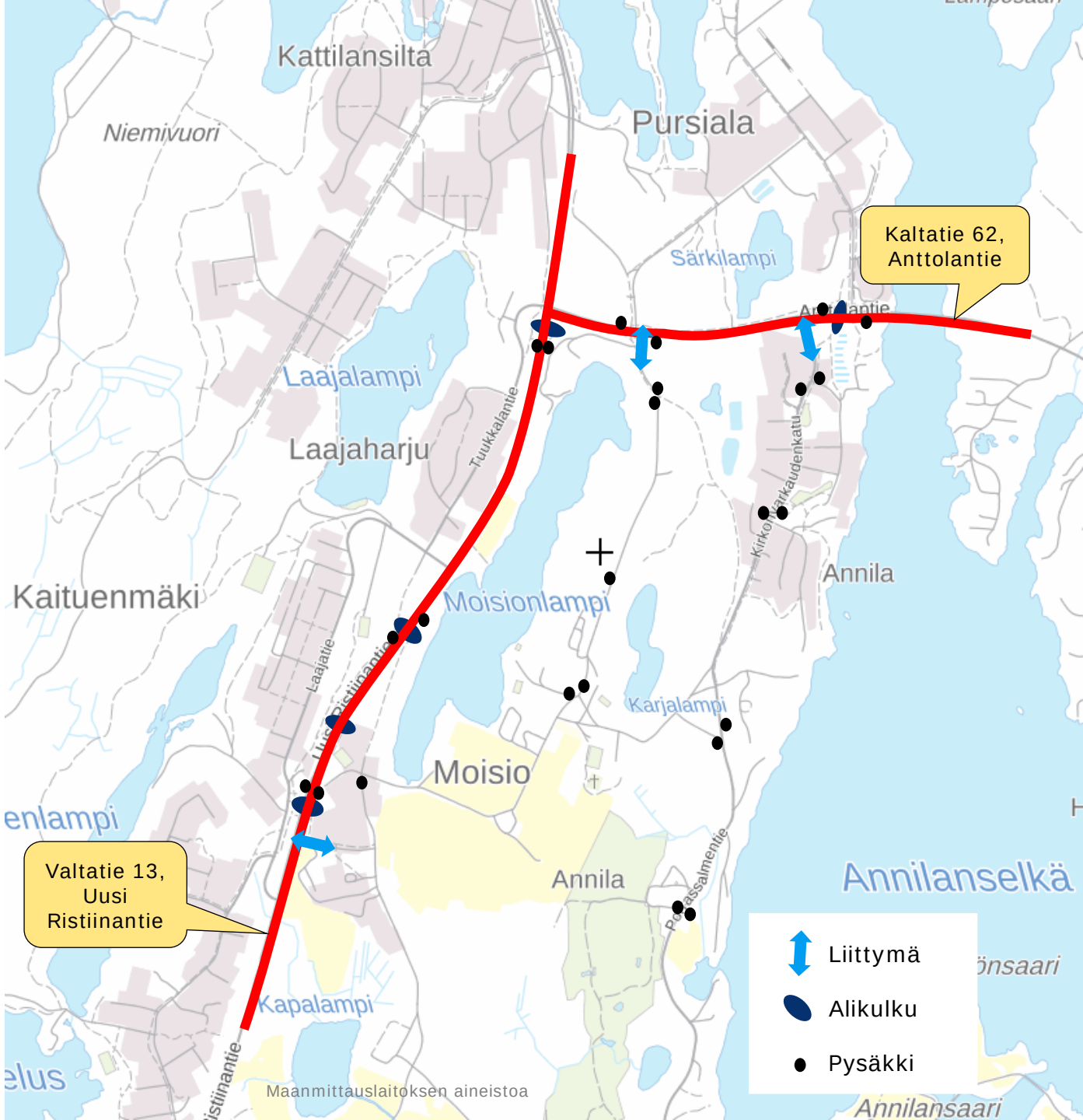

Moision sairaala. Google Maps

Liikenneverkko 1

Nykyinen liikenneverkko on pääperiaatteiltaan selkeä.

- Lännessä ja pohjoisessa on päätiet, joille on yhteensä kolme liittymää. Liittymien vähentämiseen ei ole tarvetta.
  - Valtatien ja Annilantien liittymä on T-liittymä ja kanavoitu. Siinä on vasemmalle ja oikealle kääntyvien kaistat ja korokkeelliset saarekkeet. Nopeusrajoitus on 70 km/h.
  - Kantatien läntisessä (Moisiontien) liittymässä on vain sivusuunnan saarekkeet ja se on nelihaaraliittymä.
  - Kantatien itäinen (Kirkonvarkaudenkatu) liittymä on porrastettu liittymä, jossa vasemmalle kääntyvien kaistat ja korokkeelliset saarekkeet.
- Jalankulku- ja pyöräliikenteelle on viisi alikulkua. Kantatiellä on yksi suojatie Moisiontien liittymässä.
- Linja-autopysäkkejä on valta- ja kantiellä alikulkujen yhteyksissä sekä Moisiontien liittymässä. Moision sairaalan alueella joukkoliikenne on lähinnä palvelulinjoja. Kirkonvarkaudenkadulla kulkee arkipäivisin yksi bussilinja ja sen vuoroväli on noin tunti.

Liikenneverkko 2

Moision vanhalla sairaala-alueella on yksi selkeä kokoojakatutyyppinen väylä, Moisiontie, joka lävistää alueen pohjois-eteläsuunnassa.

Annilassa, selvitysalueen itäosassa on samoin selkeä kokojaväylä, Kirkon-varkaudenkatu / Porrassalmentie, joka seuraa pääosin Annilanselän rantaviivaa.

Valtatielle liittyy Annilantie / Tuukkalan-kyläntie, joka myös jatkuu kohti etelää. Sen ja Moisiontien välillä on kapea tieyhteys, joka kulkee Moision pelto-aukean läpi.

Moision sairaala-alueen ja Annilan välillä on pieniä, lähes polkumaisia tieyhteyksiä. Pohjoisosassa entinen Porrassalmentie (samalla museotie) on muutettu jalan-kulku- ja pyörätieksi. Muita jalankulku- ja pyöräteitä on Annilan ja Moision koulun alueilla sekä valta- ja kantateiden varsilla.

Nykyliikenne

Valtatiellä 13 on selvitysalueen tuntumassa liikennettä noin 7300 – 12200, kantatiellä 4000 ja Porrassalmentiellä 800 ajoneuvoa vuorokaudessa (Väylä, KVL 2021).

- Raskaan liikenteen osuus on suuruusluokkaa 6-11%.

Selvitysyalueella tai sen läheisyydessä on sattunut poliisin tietoon tulleita ja henkilövahinkoon johtaneita onnettomuuksia kahdeksan kappaletta. Niistä Moision alueella tai alueen liittymissä valta- ja kantateihin on sattunut kolme, joista kaksi on ollut suistumisonnettomuuksia kadulla ja yksi kääntymisonnettomuus kantatiellä.

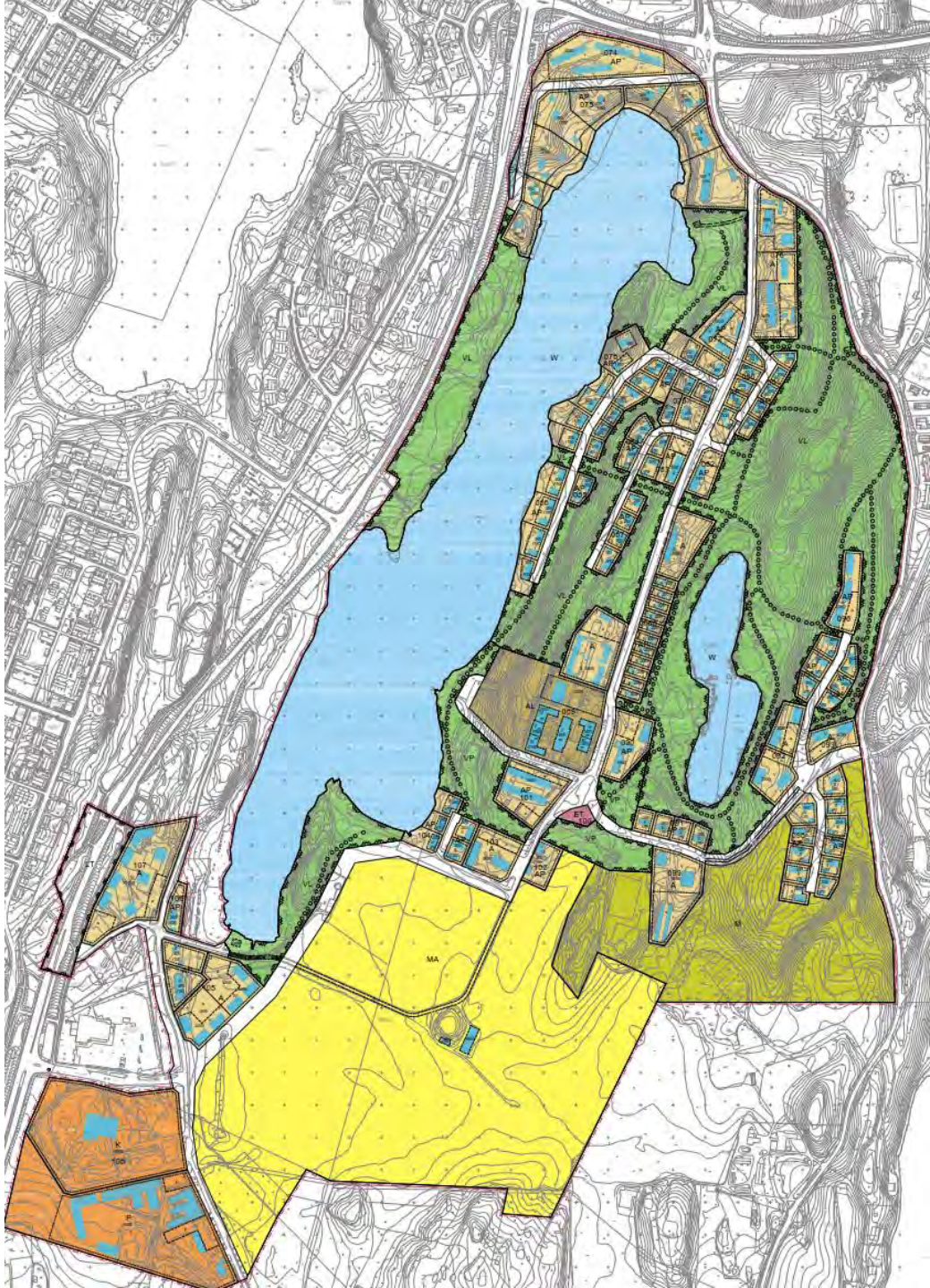
Väyläviraston aineistoa

Moision asemakaavaluonnos

Asemakaavaluonnoksessa on esitetty Moision alueelle uutta ja vanhaa säilyvää maankäyttöä. Pääosa rakentamiseen tarkoistetuista kortteleista on asumista (A ja AP). Moision sairaalan alue on merkinnällä AL, valtatien lähellä on korttelialueet merkinnöillä K ja P.

Liikenteen kannalta oleellista on asumisen lisääntyminen, sairaalakorttelin muutokset nykytilanteesta sekä valtatien lähelle osoitettu liikerakennusten korttelialue (K).

Kaava-alueen liikenneverkko nojautuu nykyverkkoon. Uusia asuinalueita varten on osoitettu uusia tonttikatuja. Kokoojakatuverkon muodostavat nykyiset Moisiontie, Kirkonvarkaudenkatu ja Annilantie / Tuukkalankyläntie. Sairaala-alueelta on osoitettu katu valtatien suuntaan, samoin Kirkonvarkaudenkadulle. Jälkimmäinen on lähinnä tarpeen vain joukkoliikennettä varten.

Annilanrannan asemakaavaehdotus

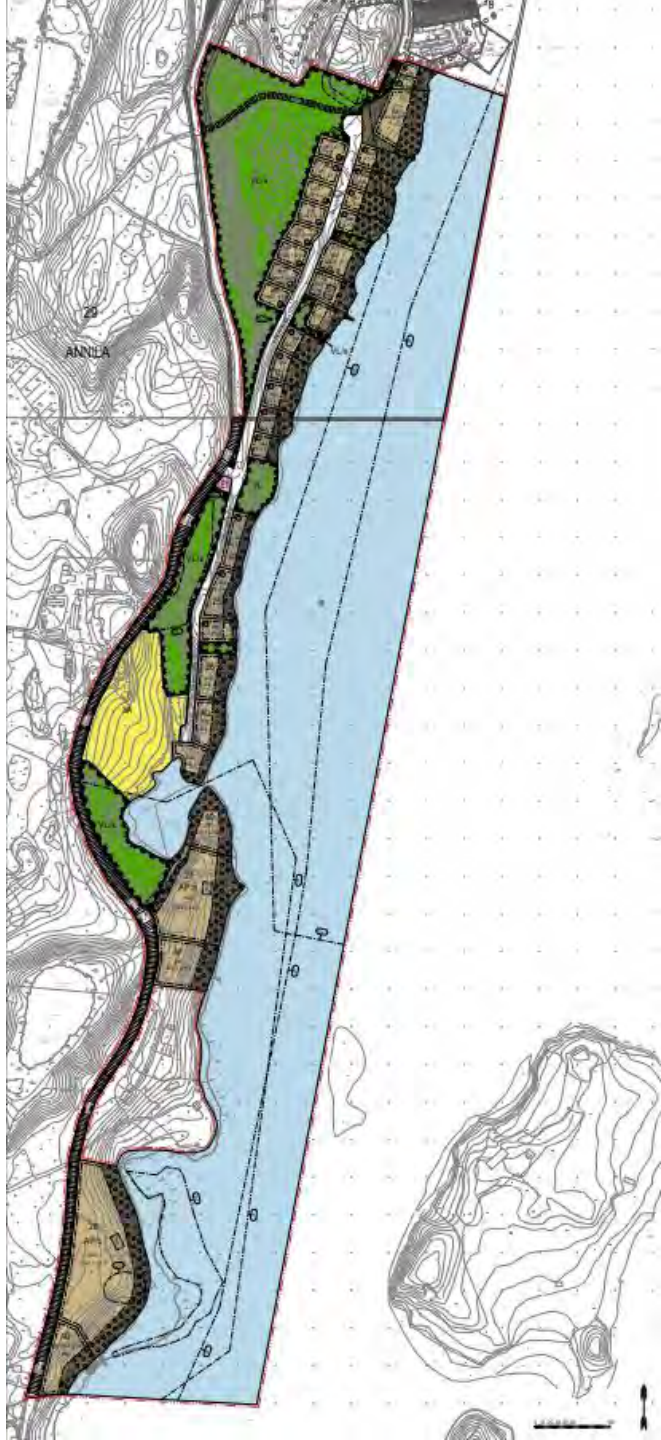

Asemakaavan laatiminen ja muutos sijoittuvat kahteen maantieteellisesti erilliseen alueeseen.

Pohjoisempana, Anttolantien ja Kirkonvarkaudenkadun liittymän läheisyydessä olevalla alueella kaavamuutos vahvistaa toteutuneen tilanteen. Kaavamuutos ei muuta nykyisiä liikennejärjestelyitä tai liikennemääriä.

Eteläisemmällä alueella, Annilanselän ranta-alueelle sijoittuvalle kaava-alueelle on mahdollista rakentaa 35 AO-erillispientalotonttia ja 3 AP-asuinpientalotonttia. Näistä tonteista 8 kpl on pinta-alaltaan tarpeeksi suuria, jolloin maanomistajalla on mahdollisuus jakaa niitä useampiin tontteihin. Alueen asukasmääräksi arvioidaan 250-350 henkeä.

Molemmat kaava-alueet tukeutuvat Kirkonvarkaudenkadun ja Porrassalmentien muodostamaan kokoojaväylään, joka on pohjoisosaltaan katua ja jatkuu etelään valtatielle 13 asti maantienä. Eteläosan kaava-alueelle rakentuu rannan suuntainen tonttikatu, Annilanranta ja Kalevinranta, jonka pohjoispäästä on jalankulku- ja pyörätieyhteys pohjoiseen Antellinkadulle ja länteen Moision suuntaan. Alueen eteläisimmät korttelialueet liittyvät suoraan Porrassalmentiehen nykytilanteen kaltaisesti.

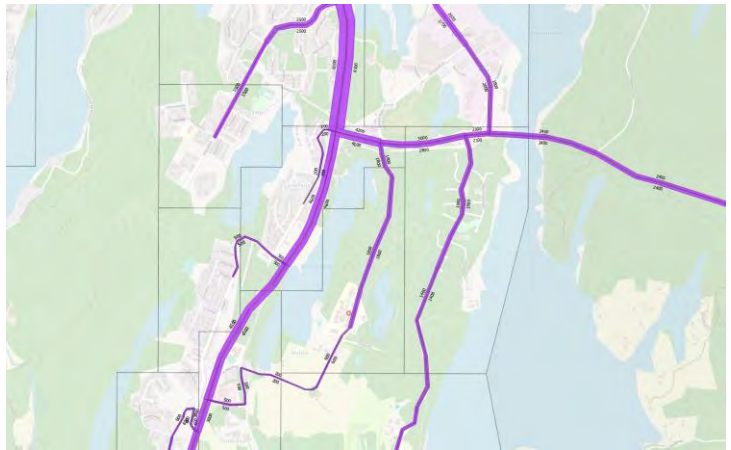

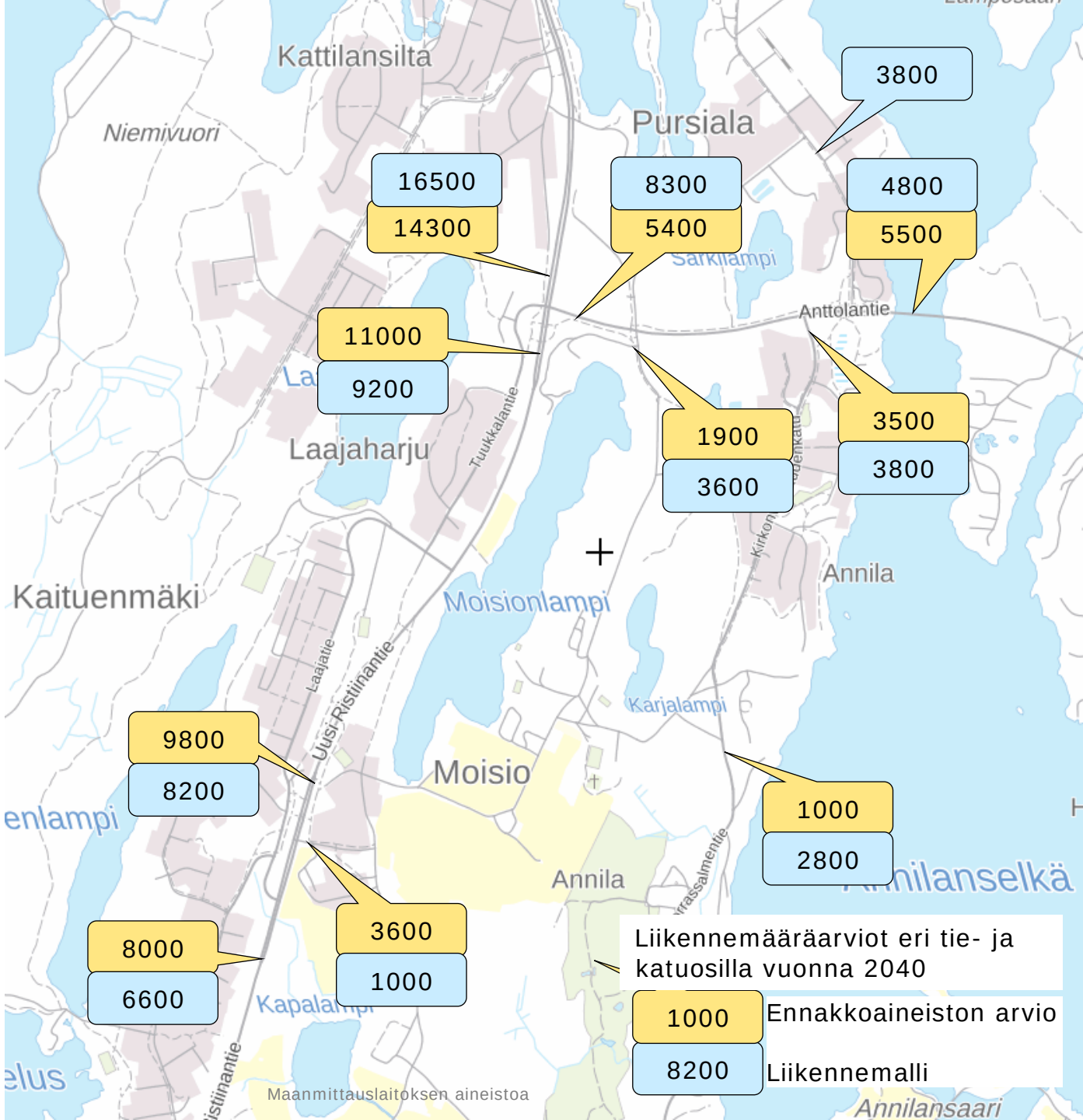
Liikennetuotos

Alueen liikenteellisiä muutoksia on arviotu kahdella tapaa.

1) Tarkastelun kohteena olevalle kaava-alueelle osoitetun rakennusoikeuden määrästä on arviotu liikennetuotos ”Liikennetarpeen arviointi maankäytön suunnittelussa” – ohjeen perusteella. Tuotos on muutettu eri teiden ja katujen liikennemääriksi. Ne on lisätty nykyverkon ennustetilanteeseen. Lisäksi mukaan on otettu muut lähialueiden maankäyttöennusteiden liikennetuotokset. Lähialueiden maankäyttömuutokset on saatu kaupungilta.
2) Apuna on käytetty Mikkelin liikennemallia, jolla on tuotettu ennustetilanteen liikennemäärät.

Erot liikennetuotosarvion ja liikennemallin tulosten välillä johtuvat liikenteen suuntautumisen erilaisista arvioista ja hiukan eri maankäyttömääristä (liikennemallin pohjana on Tuukkalan eteläosissa hiukan enemmän ennustettua maankäyttöä kuin tuotosarvioinnissa).

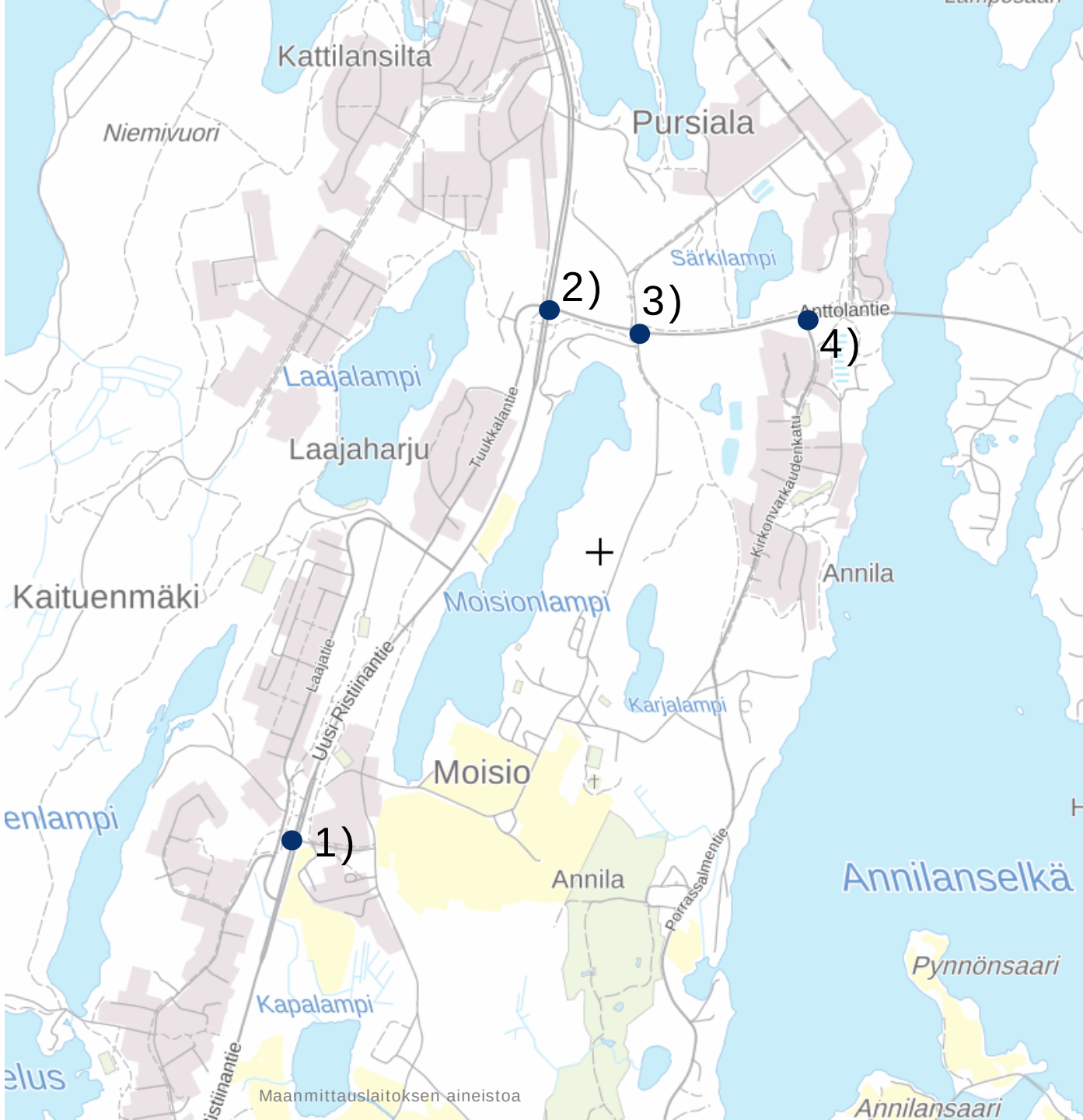

Vaikutuksia ja toimenpidetarpeita

Autoliikenteen ennusteen perusteella

1) Valtatien ja Annilantien liittymän sujuvuus ja turvallisuus alkaa olla kyseenalainen nykyisillä järjestelyillä. Nykytilan perusteella järkevintä on toteuttaa kohteeseen liikennevalo-ohjaus. Jos huoltoaseman ympäristö kehittyy raskaan liikenteen palvelukohteena, liikennevaloille on entistä suurempi tarve ja valo-ohjauksella voidaan suosia raskasta liikennettä etenkin vähäisen liikenten aikaan.
2) Valta- ja kantatien liittymän toimivuus voidaan tarvittaessa varmistaa rakentamalla kantatien suunnasta olevalle vapaalle oikealle liittymiskaista valtatielle pohjoisen suuntaan.
3) Kantatien ja Moisiontien liittymä ei vielä vaadi liikennevalo-ohjausta. Pohjoinen haara eli Saimaankadun liittymä katkaistaan. Liittymä on tarpeen kanavoida. Lisäksi kantatien suojatie on syytä korvata alikululla ja pysäkit siirretään tarpeen mukaan siten, että niille on kulku alikulun kautta.
4) Kantatien ja Kirkonvarkaudenkadun liittymä ei todennäköisesti tarvitse toimenpiteitä.

Jalankulku ja pyöräliikenne, joukkoliikenne

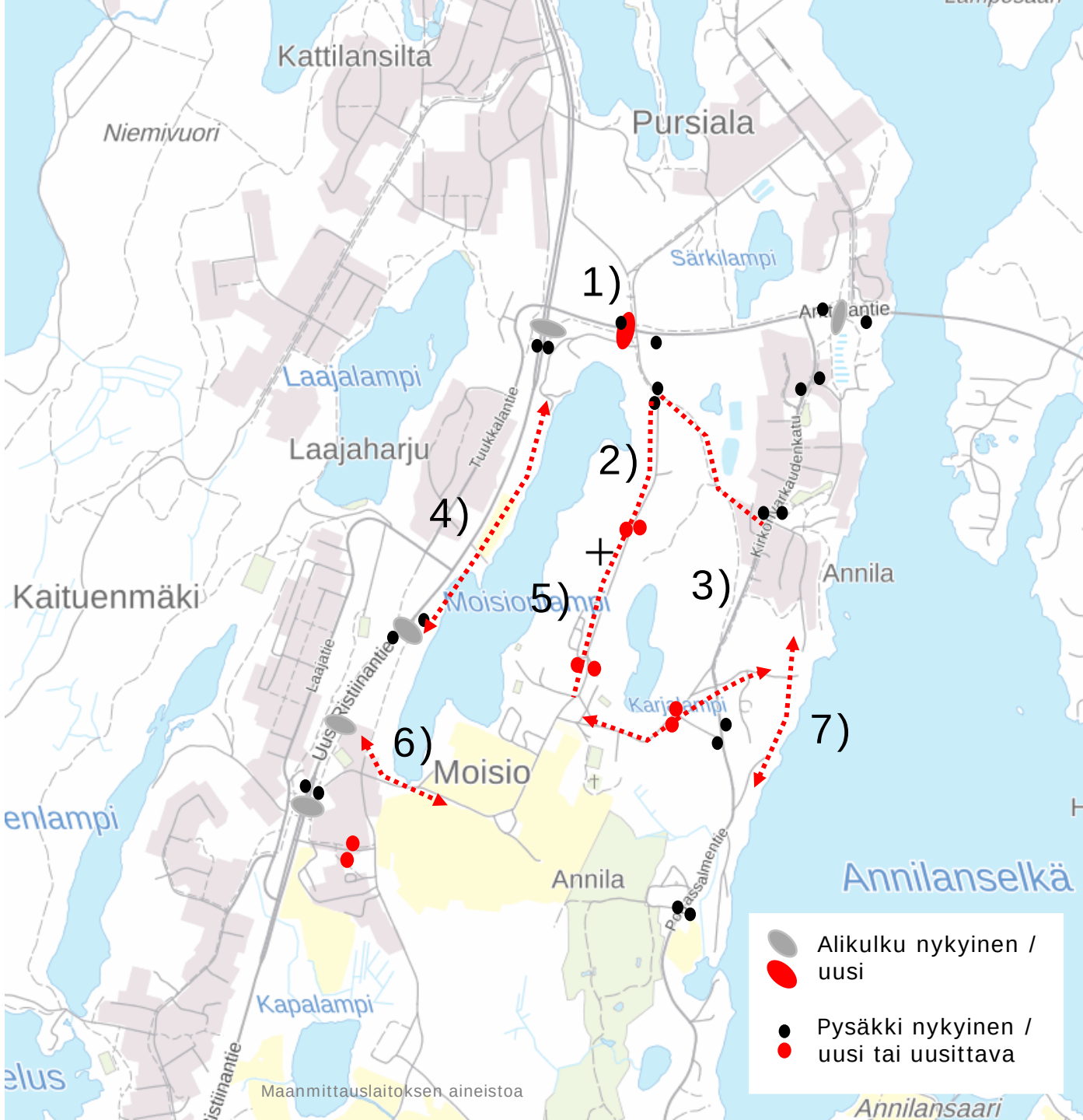
Suurin osa alueen jalankulkuliikenteestä on sisäistä tai lähialueille suuntautuvaa kävelyä palveluille ja työpaikoille. Keskustaan on 2-3 kilometriä, joten ainakin työmatkakävely sinnekin on mahdollista. Merkittävä osa jalan liikkumista on virkistäytymistä ja kuntoilua.

Mikkelin keskusta on sopivan kokoinen pyörällä liikkumiseen. Etäisyydet Moisiosta keskustan palveluille ja työpaikka-alueille ovat pyöräilyyn erittäin sopivia.

Jalankulkun ja pyöräilyn edistämiseksi

1) Kantatien poikki tarvitaan alikulku Moisiontien liittymään.
2) Moisiontien katutilamitoituksessa varaudutaan erilliseen jalankulku- ja pyörätiehen
3) Moision ja Kirkovarkaudenkadun / Annilanrannan välille muodostetaan yhteydet (museotie ja Karjalammentien jatke)
4) Varaudutaan uuteen väylään Moisionlammen länsipuolella
5) Alueen sisälle sora- tai kivituhkapintaisia puistopolkuja
6) Yhteys Moisiontieltä valtatien alikulun suuntaan
7) Annilanrannan kaava-alueen yhteys

Joukkoliikenteen reitit voivat mennä nykyistä reittiä valtatieltä Moision tai Kirkonvarkaudenkadun kautta kantatielle tai Moision ja Annilan kiertäen (Moisiontien ja Kirkonvarkaudenkadun kautta).

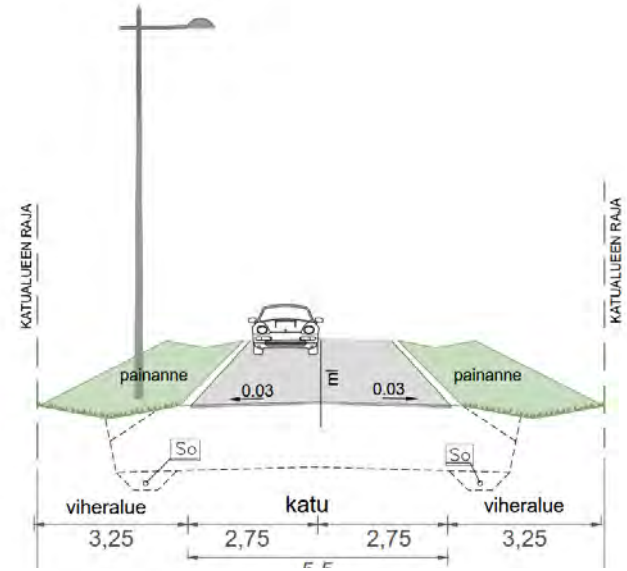
Kadut

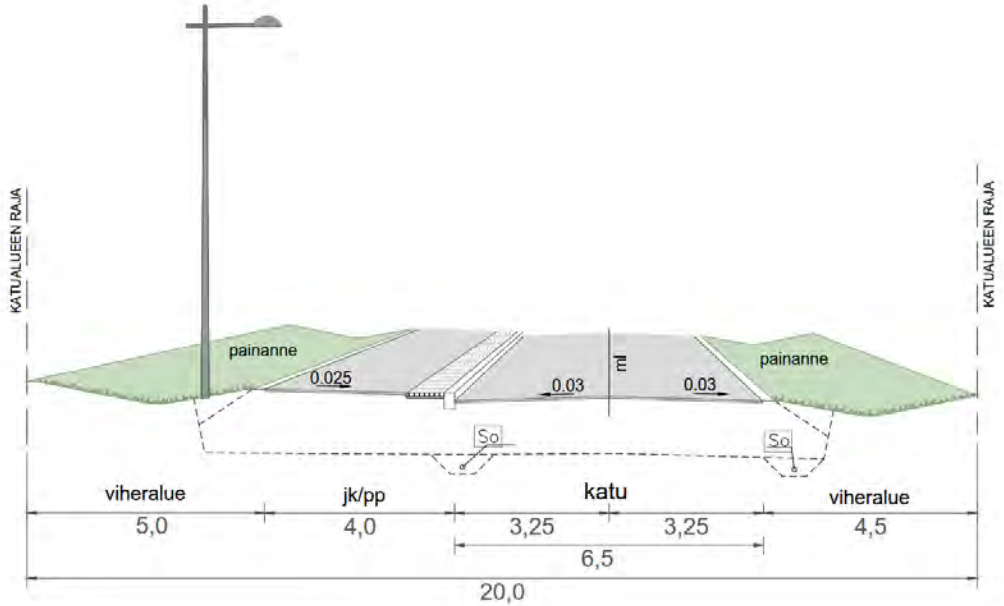
Kaduille varataan tilaa liikkumisen lisäksi vihralueille, jotka toimivat myös lumitiloina.

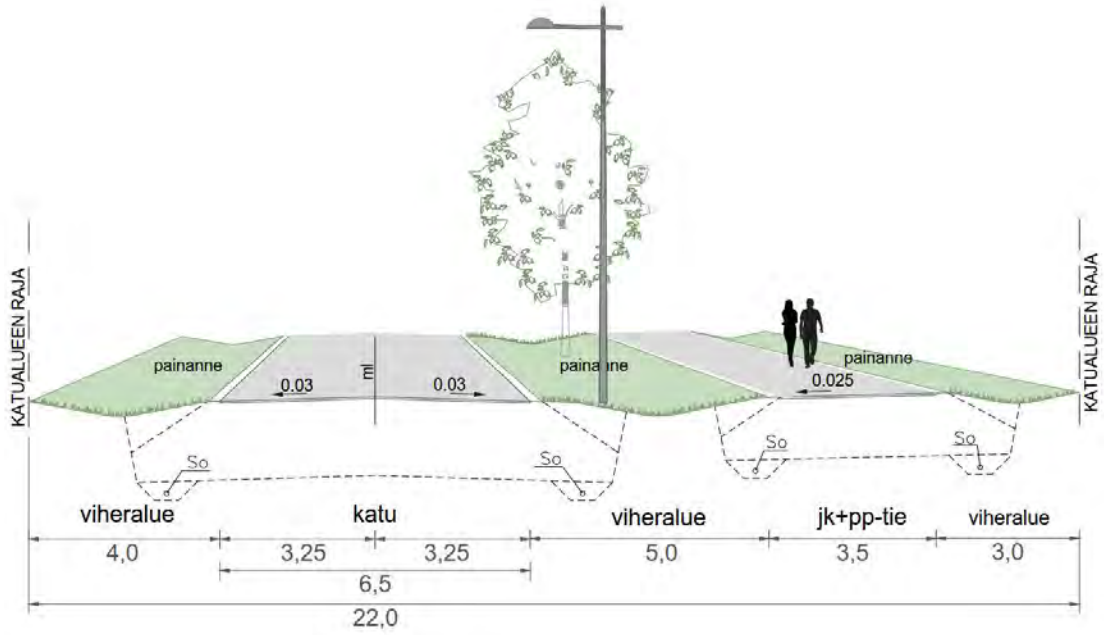
- Näkemät erityisesti liittymissä tarkistetaan.
- Alueella on runsaasti korkeuseroja. Katujen pituuskaltevuuksia on tarkistettu, jotta liian jyrkkiä katujaksoja, ja varsinkaan liittymäalueita ei muodostuisi.
- Tarvittaessa tilaa voidaan varata myös hulevesille ja istutuksille.

Ohessa tavanomaisia katupoikkileikkauksia. Huom. mitat ja tilatarpeet tarkistetaan vielä alueelle sopiviksi, esimerkiksi sairaala-alueella kannattaa tehdä ympäristöön paremmin sopivat katujärjestelyt.

Jalankulku- ja pyörätien osalta tarkastellaan jatkosuunnittelussa Moisiontien varren väylän osalta em. liikennemuotojen erottelua ja väylän leveyttä osana mahdollista aluereittiä Moisiosta keskustaan.

Vaikutukset

Alueen rakentaminen lisää liikennettä niin auto- kuin jalankulku- ja pyörä-liikenteenkin osalta.

Moisiontiellä autoliikenteen kasvu nykytilanteeseen verrattuna voi olla suhteellisesti ottaen huomattava, mutta liikennemäärä on kokoojakatu-tyyppiselle väylälle edelleen tavanomainen.

Kirkonvarkaudenkadulla Annilanrannan kaava-alueen rakentumisen myötä autoliikenteen kasvu nykytilanteeseen verrattuna on muutamia satoja autoja vuorokaudessa. On arvioitu, että selkeästi suurin osa autoliikenteestä suuntautuu kantatien suuntaan, jota kautta pääsee suurimmalle osalle Mikkelin alueen palveluista, työpaikoista ja muista kohteista.

Porrassalmentiellä liikennemäärä asemakaavassa esitetyllä maankäytöllä vain enintään muutamilla kymmenillä autoilla, jos korttelialueille toteutuu uutta rakentamista.

Liikenteen kasvun on arvioitu vaativan joitakin muutoksia valta- ja kantateiden liittymissä. Niillä voidaan varmistaa liikenteen turvallisuus ja sujuvuus. Alueen sisällä rakennetaan uusia katuja maankäytön tarpeen mukaan. Lisäksi täydennetään jalankulku- ja pyörätieverkostoa.

Alue sijaitsee muutaman kilometrin etäisyydellä Mikkelin ydinkeskustasta. Jalankululle ja etenkin pyöräilylle etäisyydet ovat otollisia, mikä mahdollistaa kestävien liikkumis-muotojen osuuden lisääntymisen.

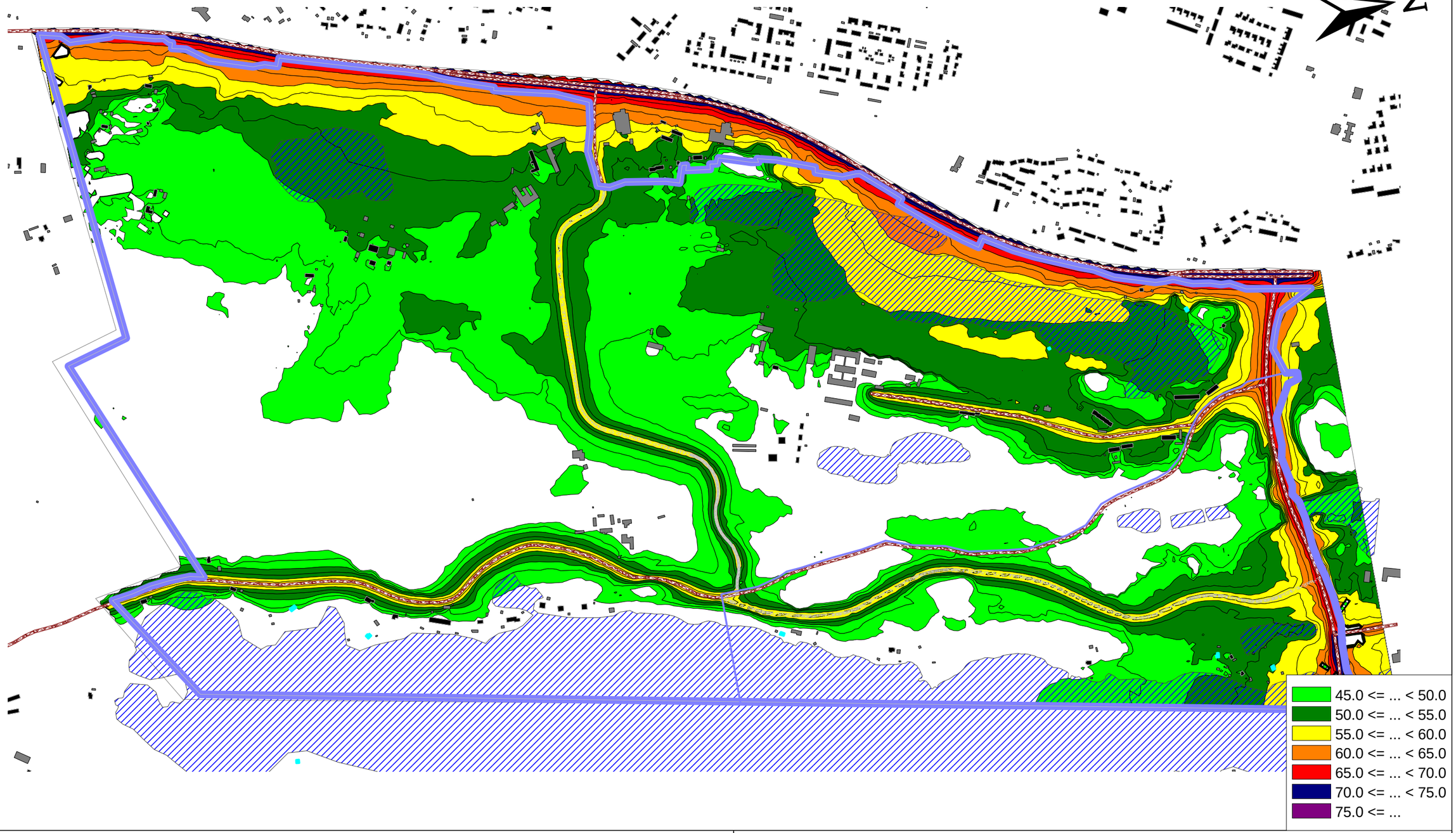
Jalankululle ja pyöräliikenteelle toteutetaan yhteydet erillisiä väyliä, tonttikatuja tai puistokäytäviä pitkin. Porrassalmentien ratkaisuihin vaikuttaa tien museotiestatus, mikä huomioidana jatkossa tarkemmassa suunnittelussa.

Alueella on jo nyt hyvät ja rakentamisen myötä entistä paremmat mahdolli-suudet ulkoiluun.

Joukkoliikenteen toimintaedellytykset paranevat, kun asukkaita on enemmän. Alue voidaan liittää etäämpää tuleviin joukkoliikenteen reitteihin. Mikkelin joukkoliikenteen kehittyminen ja etenkin sairaala-alueen muutokset voivat antaa mahdollisuuden perustaa ydinkeskustan ja Moision välisen reitin.

Katurakentamisen kustannuksia ei ole arvioitu.

LIITE 8

Ennustetilanne 2040
Päiväajan keskiäänitaso LAeq (07-22)

Laskentakorkeus + 5,0 m
Laskentahila 10 x 10 m

Nykyinen maankäyttö

Mikkelin asuntomessualue
MIKKELI

DESTIA

Pvm	Suunn.	Mittakaava (A3)	Liite
1.11.2013 LUONNOS	T. Kumpula	1 : 10 000	9

LIITE 9

N

45.0 <= ... < 50.0
50.0 <= ... < 55.0
55.0 <= ... < 60.0
60.0 <= ... < 65.0
65.0 <= ... < 70.0
70.0 <= ... < 75.0
75.0 <= ...

Ennustetilanne 2040
Yöajan keskiäänitaso LAeq (22-07)

Laskentakorkeus + 5,0 m
Laskentahila 10 x 10 m

Nykyinen maankäyttö

Mikkelin asuntomessualue
MIKKELI

DESTIA

Pvm	Suunn.	Mittakaava (A3)	Liite
1.11.2013 LUONNOS	T. Kumpula	1 : 10 000	10

MOISIONTIE 5-11 JA ANNILANRANTA KULTTUURIYMPÄRISTÖSELVITYS - LUONNOS

TENGBOM

TILAAJA
MIKKELIN KAUPUNKI

SELVITYKSEN LAATIJAT

TENGBOM OY
Salomonkatu 17 A
00100 Helsinki

Carita Lonka, arkkitehti
Kaisa Baiardi, maisema-arkkitehti, suunnitteluhortonomi (AMK)
Elina Järvelä, arkkitehti

Kansikuva: ilmakuva 2011, Mikkelin kaupungin arkisto

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO.....5

1.1. SELVITYKSEN TAUSTA

1.2 SELVITYKSEN TAVOITTEET

1.3 AINEISTOT JA MENETELMÄT

2. ALUEEN HISTORIA JA TUNNISTETUT ARVOT.....6

2.1 ALUEEN HISTORIA

2.2 MAISEMATILAN KEHITYS

2.3 ALUEEN TUNNISTETUT ARVOT

3. YHTEENVETO, ARVOT JA SUOSITUKSET.....17

3.1 INVENTOINNIN TULOKSET JA YHTEENVETO

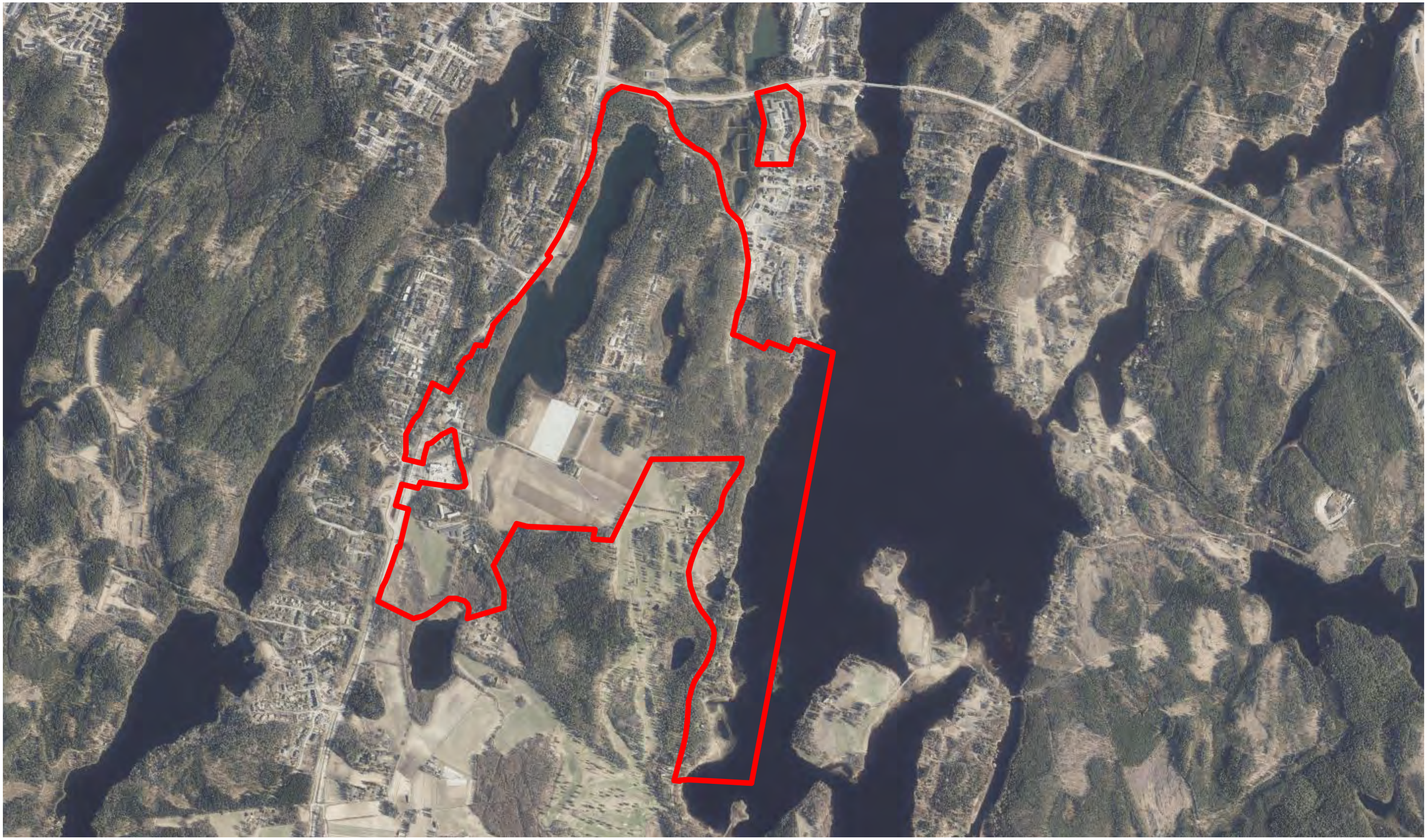
3.1.1 RAKENNETUN YMPÄRISTÖN OMINAISPIIRTEET JA ARVOT

3.1.2 MAISEMAN OMINAISPIIRTEET JA ARVOT

3.2 SUOSITUKSET JATKOSUUNNITTELUA VARTEN

4. LÄHTEET.....48

5. LIITTEET.....49

Kuva. Selvitysalueen rajaus ilmakuvan päällä. (Ilmakuva 2020, MML Avoimien aineistojen tiedostopalvelu, hakupäivä 20.9.2022)

1. JOHDANTO

1.1 SELVITYKSEN TAUSTA

Kulttuuriympäristöselvitys on laadittu Mikkelin kaupungin toimeksiannosta osana alueen asemakaavoitusta. Selvitysalueelle on käynnistetty kaksi asemakaavahanketta, Moisiontie 5-11 ja Annilanrannan asemakaavat. Selvitysalue on laajuudeltaan yhteensä n. 259 ha. Kulttuuriympäristöselvityksen tavoitteena on tarkentaa alueelle aiemmin osayleiskaavojen yhteydessä tehtyjä selvityksiä ja inventointeja asemakaavatasolle sekä arvioida uuden maankäytön vaikutusta alueen kulttuuriympäristön ominaispiirteiden ja arvojen säilymisen kannalta. Tämän lisäksi inventoidaan tarjouspyynnön liitteenä olleen kohdelistan rakennukset Etelä-Savon kulttuuriympäristön tietokannan mallin mukaan.

Selvitysalue sijaitsee noin neljä kilometriä Mikkelin keskustan eteläpuolella, Lappeenrannantien ja Annilanselän välissä. Alueella on monia tunnistettuja kulttuuriympäristön arvoja. Arkeologisten löytöjen perusteella Moision alueella on ollut kivikautista asutusta viime jääkauden jälkeen. Selvitysalueella sijaitsee kaksi muinaisjäännöstä, Moisionpellon rautakautinen asuinpaikka ja Latokallion rautakautinen polttokalmisto. Selvitysalue kuuluu lähes kokonaisuudessaan valtakunnallisesti merkittävään rakennettuun kulttuuriympäristöön Porrassalmen historiallinen maisema (RKY, 2009), jonka läpi kulkee Porrassalmen museotie. Selvitysalueella sijaitsee myös Moision sairaala-alue, joka on osayleiskaavassa määritelty kaupunkikuvallisesti arvokkaaksi alueeksi. Sairaalan rakennusten lisäksi selvitysalueella sijaitsee monia muita sr-merkinnällä osayleiskaavassa merkittyjä rakennuksia, muun muassa huvilarakennuksia vuosisadan alusta, jotka muodostavat tärkeän osan alueen perinteistä miljöötä. Selvitysalueen rakennettua ympäristöä leimaa historiallinen kerroksellisuus sekä vaihtelevuus.

Kulttuurimaisema on historiallisesti kerroksellinen ja sisältää eri tyyppisiä osa-aluekokonaisuuksia. Moisionpelto on aina 1500-luvulta saakka viljelykäytössä ollut avoin alue, jolla sijaitsee myös muinaisjäännöksiä. Selkeään metsänreunaan ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaisiin rakennuksiin rajautuva pelto on säilynyt avoimena ja sillä on tärkeä merkitys alueen kulttuurimaiseman ja alueen sisällä avautumien näkymien kannalta.

Moision sairaala-alueen ympäristö on puoliavoin ja puistomainen, ja piha-alueelta avautuu puiden läpi näkymiä Moisionlammelle. Sairaalan puutarha-alueet suunniteltiin huolella ja ne toimivat osana kuntoutusympäristöä. Alueella on puukujanteita, vanhoja puita, koristekasvillisuutta ja vanhoja puutarhataiteellisia ja sairaalan toimintaan liittyneitä rakenteita, jotka ovat kulttuurihistoriallisesti arvokkaita ja joita voidaan hyödyntää osana alueen kehittämistä.

Huvila-alueiden rakentaminen on antanut mallin rantarakentamiselle Moisionlammella ja Annilanselällä. Pihapiirit ovat vehreitä ja rannan puustoinen reunavyöhyke pääosin eheä. Pienimittakaavaiset piharakennukset pilkahtelevat puiden lomasta vesistönäkymissä.

Mikkelin kaupunki tilasi kulttuuriympäristöselvityksen alueen kaavoituksen tueksi. Kaupungilta työtä on ohjannut kaupunginarkkitehti Ilkka Tarkkanen. Konsulttityöstä on vastannut Tengbom Oy, projektipäällikkönä arkkitehti Carita Lonka, suunnittelijana maisema-arkkitehti Kaisa Baiardi sekä avustajana arkkitehti Elina Järvelä. Selvitystyössä on analysoitu alueen, rakennusten ja maiseman ominaispiirteitä. Analyysin pohjalta on nostettu esille alueen ja rakennetun ympäristön rakennustaiteellisia, historiallisia ja maisemallisia arvoja sekä annettu suosituksia jatkosuunnittelua varten ja arvioitu maankäytön vaikutusta alueen ominaispiirteisiin ja arvoihin.

Selvitystyössä on keskitytty alueen nykytilaan sekä alueen ja rakennuskannan tämänhetkisiin arvoihin ja ominaispiirteisiin. Selvityksessä ei ole käsitelty alueelta purettuja tai poistuneita rakennuksia. Rakennusten sisätilojen inventointi ei sisältynyt selvitykseen muuten kuin Moision koulun aulatilojen osalta.

1.2 SELVITYKSEN TAVOITTEET

Alueelle on osayleiskaavojen yhteydessä laadittu useita selvityksiä ja inventointeja. Tämän selvityksen tavoitteena on tarkentaa näiden inventointien tuloksia asemakaavatasolle.

Selvityksen tavoitteina on:

- Eritellä rakennetun ympäristön ominaispiirteet, arvot sekä rakennusten suojelutarve asemakaavassa.

- Eritellä maiseman ominaispiirteet, arvot ja arvokkaat näkymät alueella.

- Antaa rakennetun ympäristön ja maiseman arvotuksen perusteella suosituksia jatkosuunnittelulle jotta alueen ominaispiirteet ja arvot säilyvät.

- Inventoida tarjouspyynnön liitteenä olleen kohdelistan rakennukset ja/tai täydentää niistä aiemmin laadittuja inventointikortteja Etelä-Savon kulttuuriympäristön tietokannan mallin mukaan. Kohdekortit ovat selvityksen liitteenä.

1.3 AINEISTOT JA MENETELMÄT

Kulttuuriympäristöselvitys on laadittu lähtöaineiston sekä maastokäynneillä tehtyjen havaintojen pohjalta. Maastokäynti on toteutettu 13.-14.10.2022.

Lähtöaineistona on käytetty alueelle aiemmin laadittuja selvityksiä ja inventointeja, kirjallisuutta alueen historiasta sekä vanhoja karttoja ja ilmakuvia.

Maastokäynnillä on tutustuttu selvitysalueeseen, dokumentoiden valokuvaamalla selvitysalueen tärkeimmät maisemalliset elementit ja rakennukset ympäristöineen. Lisäksi Moision koulun aulatilat on dokumentoitu.

Kulttuurimaiseman ja rakennusten arvotus on tehty asiantuntija-arvioina. Rakennetun ympäristön suhteen on arvioitu rakennusten ominaispiirteitä sekä arvoja. Yksittäisten rakennusten lisäksi on arvioitu rakennusten muodostamia kokonaisuuksia sekä niiden roolia laajemmassa maisemassa.

Maiseman historiaa ja arvoja on selvitetty vanhojen karttojen ja ilmakuvien avulla. Maiseman nykytilan kuvaamisessa ja arvottamisessa on kiinnitetty huomiota muun muassa kulttuurimaiseman kannalta merkittäviin näkymiin, kasvillisuuden ominaispiirteisiin alueella ja selvitysalueen rooliin laajemmassa maisemassa.

2. ALUEEN HISTORIA JA TUNNISTETUT ARVOT

2.1 ALUEEN JA RAKENNETUN YMPÄRISTÖN HISTORIA

Selvitysalueella on pitkä historia. Se edustaa Suur-Savon historiallisesti merkittävintä ja ajallisesti vanhinta kulttuurimaisemaa sekä asutuksen että peltoviljelyn osalta. Alueella sijaitsee kaksi rautakautista muinaisjäännöstä, jotka kuuluvat valtakunnallisesti merkittäviin muinaisjäännöksiin (Museovirasto, 2011, s. 5). Olemassa olevat rakennetun ympäristön kohteet selvitysalueella ovat 1900- ja 2000-luvulta vaikka asutusta alueella on ollut jo paljon pidemmän aikaa.

Varhaiset vaiheet

Arkeologisten löytöjen perusteella Moision alueella on ollut kivikautista asutusta viime jääkauden jälkeen. Pysyvä asutus Mikkelin seudulle muodostui 2200 vuotta sitten. Selvitysalueelta on löytynyt rautakautisia ja keskiaikaisia asuin- ja hautapaikkoja.

Selvitysalueella sijaitsee kaksi muinaisjäännöstä, Latokallion rauta-aikainen hautapaikka sekä Moisionpellon rautakautinen ja keskiaikainen asuinpaikka. Molemmat muinaisjäännökset sijaitsevat peltoalueella selvitysalueen keskiosassa.

Kiialan kuninkaankartano

Moisio eli Kiiala kuului 1530–1540-luvuilla Pellosniemen nimismiehelle, Martti Laurinpoika Kirjurille. Virkatalo rajautui pohjoisessa Pursialan rustholliin, idässä Annilan rusthollin maihin ja Karjalampeen, lännessä Hakkolan talon maihin ja etelässä Tuukkalan reservikomppanian maihin (Destia 2014, s. 30). Alueelle perustettiin 1550-luvulla Kiialan kuninkaankartano, joka on alueen vanhimpia kartanoita ja suurtiloja ja josta tuli uuden Pellosniemen voutikunnan hallintokeskus. Samoihin aikoihin tilan nimeksi vakiintui Moisio. Kuninkaankartano lakkautettiin jo vuonna 1562, kun Pellosniemi yhdistettiin Visulahden voutikuntaan. Tämän jälkeen Moisio toimi nimismiestalona ja kruunun palkintolääniytysmaana, kunnes siitä 1680-luvulla tuli ensin ratsumestarin ja sitten kapteenin virkatalo. Vuodesta 1809 eteenpäin Moisio oli valtion vuokratilana ja 1800-luvun aikana vuokrattuna eri perheille. (Ahola 2009 2, s. 4) Virkataloajan rakennukset on maakellaria lukuun ottamatta kaikki purettu.

Annilan ruutipelto Porrassalmentien varrella toimi Moision salpietarikeittämönä 1500-luvun lopulta 1600-luvun lopulle. Keittämössä valmistettiin ruutia (Etelä-Savon kulttuuriperintötietokanta).

Kuva. Ote Pitäjänkartasta 1844-1848 (Mikkelin kaupunki, 2006, liite 7)

Kuva. Latokallion polttokenttäkalmisto kuvattuna vuonna 1939 (Kuvaaja Esko Sarasmo, Museoviraston arkeologian kuvakokoelma)

Kuva. Latokallion polttokenttäkalmisto 2022.

Moision sairaala

Suomeen rakennettiin 1920-1930-luvulla yksitoista kuntainliittojen piirimielisairaalaa ja myös Moision sairaala edustaa tätä järjestelmällisen mielisairaalaverkon luomisen ensimmäistä vaihetta (RKY, Porrassalmen historiallinen maisema). Valtion mielisairaalakomitea esitti 1900-luvun alussa, että Mikkeliin rakennettaisiin 43 sairaalasijaa käsittävä mielisairaala. Vuonna 1914 Mikkelin läänin kunnat olivat valmiita hoitolaitoksen perustamiseen ja kesällä 1925 valtiolta tullut tieto parantuneista valtionapuehdoista vahvisti lopullisesti kuntien tahtoa oman piirimielisairaalan rakentamiseen (Etelä-Savon kulttuuriperintötietokanta).

Vuonna 1925 Moision tila jaettiin yhdeksään osaan, joista kahdeksan myytiin yksityisille ja yhdeksäs Mikkelin läänin kuntainyhtymälle piirimielisairaalan rakennuttamista varten (Ahola 2009 2, s. 5). Aikakauden sairaanhoidollisten näkemysten mukaan suosittiin psykiatristen sairaaloiden sijoittamista maaseudulle (RKY, Porrassalmen historiallinen maisema). Lisäksi tila oli sopiva sairaalan sijoituspaikaksi, sillä siellä oli mahdollisuudet omavaraistalouden edellyttämään viljelyyn. Lisäksi Moisionlammesta saatiin hyvälaatuista käyttövettä (Rodriguez 2006, s. 19).

Valtiolta ostetulle maalle rakennettu Moision sairaala vihittiin käyttöön vuonna 1927. Sairaalan ensimmäiset rakennukset olivat valmistuneet samana vuonna.

Ensimmäinen rakennusvaihe koostui vuosina 1927-1930 toteutetuista arkkitehti Axel Mörnen suunnittelemista kahdesta sairaalarakennuksesta sekä keittiörakennuksesta, jotka muodostavat selkeän ja symmetrisen rakennusryhmän, joka luo keskuksen sairaala-alueen eteläosan tiiviimmin rakennetulle alueelle. Vuonna 1938 sairaala- ja keittiörakennusten pohjoispuolelle valmistui arkkitehti Martti Välikankaan suunnittelema lämpökeskus, joka jatkoi rakennuskokonaisuuden symmetriaa. Vuonna 1956 valmistui pesularakennus saman kokonaisuuden yhteyteen. Pesulaa laajennettiin 1960-luvulla ja se saneerattiin liikuntahalliksi arkkitehti Helge Railon suunnitelmien mukaan. Vuonna 1959 valmistui C-rakennus sairaalarakennusten eteläpuolelle. Rakennuksen suunnitteli arkkitehti Helge Railo.

Lisäksi sairaala-alueeseen kuuluu maatalous- ja huoltorakennuksia sairaalarakennusten eteläpuolella, peltoalueen laidalla. Potilaat osallistuivat tyypillisesti maataloustöihin aikakauden hoitosuositusten mukaan. Maatalous- ja huoltorakennusten rakennusryhmään

Kuva. Ilmakuva sairaala-alueesta vuonna 1933, ensimmäisen rakennusvaiheen valmistuttua. (Maanmittauslaitoksen historiallisten ilmakuvien arkisto)

kuuluvat muun muassa vuonna 1929 valmistunut navettarakennus, vuonna 1930 valmistunut maatilan työväenasuntorakennus sekä siihen liittyvä viljamakasiini. Navetan ullakko-osa tuhoutui tulipalossa vuonna 1963 ja yläosa uusittiin samana vuonna arkkitehti Helge Railon suunnitelmien mukaan.

Sairaala-alueelle on myös rakennettu useita asuinrakennuksia sairaalan henkilökunnan käyttöön. Moisiontien varrella sairaala-alueen pohjoisosassa sijaitsevat vuonna 1930 valmistunut ylilääkärin asunto ja siihen liittyvä saunarakennus Moisionlammen rannassa sekä vuonna 1959 valmistunut osastolääkärien rivitalo. Pohjoisemmassa Moisiontien ja Porrassalmentien varrella sijaitsee myös myöhempiä, 1960-1980 -luvuilla valmistuneita asuinrakennuksia.

Toinen asuinrakennusten keskittymä sijaitsee sairaala-alueen itäosassa Karjalammentien varrella. Tähän kokonaisuuteen kuuluvat vuonna 1941 ja 1949 valmistuneet Kankaantalot, vuonna 1953 valmistunut pistetalo, vuonna 1963 valmistunut kerrostalo sekä 1960-luvulla valmistuneet autokatokset.

Sairaala-alueen eteläosassa, peltoalueen itäpuolella sijaitsi sairaalan hautausmaa sekä vuonna 1927 valmistunut ruumiskellari. Ruumiskellarista on nykyään jäljellä pelkkä sokkeli.

Nykyään sairaala-alueella on eri-ikäistä rakennuskantaa 1920-luvulta 2000-luvulle. Virkataloajalta ei ole säilynyt rakennuksia maakellaria lukuun ottamatta.

Kuva. Moision sairaalan rakennuksia kuvattuna lämpökeskuksen valmistuttua mutta ennen pesularakennuksen valmistumista, eli vuosien 1938 ja 1956 välillä. (Kuvaaja Veljekset Karhumäki Oy, Suur-Savon museon kokoelma)

Huvila-asutus

Moision sairaala-alueen rakennusten lisäksi toinen selvitysalueelle tyypillinen rakennustyyppi ovat ranta-alueilla sijaitsevat huvilat. Säännöllisen laivaliikenteen alettua Mikkelissä asunut herrasväki alkoi rakennuttaa laivareitin varrelle huviloita. (RKY, Porrassalmen historiallinen maisema) Suurin osa selvitysalueen huviloista on 1900-luvun ensimmäisiltä vuosikymmeniltä, lukuun ottamatta Päivärannan asuintaloa, joka on hieman myöhäisempi, 1940-1950 -luvulta. Huvila-alueet sijaitsevat Moisionlammen ja Annilanselän rannalla.

Alueella on erotettavissa kolme huvila-aluetta, Moisionlammen huvilat lammen pohjoispäässä, Ritvalan ja Päivärannan pohjoisemmassa Annilanselän rannalla sekä Männistön, Puuppolan ja Kotirannan huvilat etelämmässä Annilanselän rannalla.

Moisionlammen huvilakokonaisuuden muodostavat huvilat Vallila, Petäjikkö ja Saunakallio sekä niihin liittyvät tukirakennukset. Vallilan huvila on 1910-1920 -luvulta, Petäjikön huvila arviolta 1930-luvulta ja Saunakallion huvila 1920-1930 -luvulta. Rakennuksiin liittyy lisäksi saunarakennuksia, pienempiä mökkirakennuksia sekä huolto- ja varastorakennuksia.

Vallilan huvila toimi Moision sairaalan henkilökunnan virkistyspaikkana 1980-luvulle asti vuodesta 1962 lähtien, kun se ostettiin lääkintäneuvos Ignatiuksen perikunnalta (Destia 2014, s. 36).

Alueen toisen huvilakokonaisuuden muodostavat vierekkäin sijaitsevat Ritvalan huvila ja Päivärannan asuintalo Annilanselän rannalla. Ritvalan huvilarakennus on arviolta 1910-luvulta ja Päivärannan asuintalo 1940-1950 -luvulta. Päivärannan tila on erotettu Ritvalasta.

Kolmannen huvilakokonaisuuden muodostavat toisistaan hieman etäämmällä sijaitsevat Männistön, Puuppolan ja Kotirannan huvilat Annilan selän rannalla selvitysalueen eteläosassa. Männistön huvilarakennus on 1910-1920 -luvulta, Puuppolan huvilarakennus viimeistään 1910-luvulta ja Kotirannan huvilarakennus 1910-1920 -luvulta.

Kuva. Vallilan huvilarakennus sekä tukirakennuksia 2022. Vallilan huvila toimi Moision sairaalan henkilökunnan virkistyspaikkana 1980-luvulle asti.

Kuva. Huvila-alueiden sijainnit ilmakuvan päällä. (Ilmakuva 2020, MML Avoimien aineistojen tiedostopalvelu, hakupäivä 20.9.2022)

Myöhempi rakennuskanta

Moision koulu rakennettiin Moisionlammen pohjoispäähän vuonna 1953. Tätä ennen alueella oli toiminut kansakoulu vuodesta 1949 lähtien Annilanselän rannalla sijainneessa huvilassa,joka tunnettiin nimellä Tohtori Alftanin huvila (Rodriguez 2006, s. 22). Huvilarakennus on myöhemmin purettu. Moision koulua on laajennettu vuosina 1977 ja 1985.

Selvitysalueelle on myöhemmin rakennettu uudempaa rakennuskantaa muun muassa Lappeenrannantien varteen Moision koulun eteläpuolelle sekä Männistön, Puuppolan ja Kotirannan huviloiden läheisyyteen. Lisäksi selvitysalueen koillispuolelle on rakennettu vuoden 2017 asuntomessualue, josta osa kuuluu nyt kaavoitettavaan alueeseen.

Maisemallisesti suuri muutos selvitysalueen maisemassa oli Lappeenrannantien rakentaminen alueelle 1950-1960-luvuilla.

Kuva. Moision koulun vanha osa 2022.

Kuva. Lappeenrannantie rakennettiin alueelle 1950-1960 -luvuilla. (Peruskartta 1969, Maanmittauslaitoksen arkisto)

Kuva. Asuntomessualue selvitysalueen koillisosassa 2021. (Mikkelin kaupungin arkisto)

2.2 MAISEMATILAN KEHITYS

Avoimet, puoliavoimet ja suljetut alueet

Maisema on jatkuvan muutoksen kohteena oleva prosessi. Maisematilalla tarkoitetaan tässä yhteydessä maiseman fyysisten ominaisuuksien, kuten kallio- ja maaperän, kasvillisuuden sekä vesisuhteiden muodostaman rungon sekä ihmisen muokkaaman ympäristön luomaa kokonaisuutta. Maiseman tilallisuus eli avointen, puoliavointen ja suljettujen tilojen vaihtelu, on merkittävin maiseman kokemiseen vaikuttava tekijä. Vaihtelevat maisematilat lisäävät maiseman arvoa ja luovat alueelle tyypillistä ympäristöä.

Suljettuja maisematiloja selvitysalueella ovat tiheät metsät, puoliavoimia puistomaiset piha-alueet ja avoimia pellot ja vesistöt. Tilojen väliset reunavyöhykkeet ovat keskeisessä roolissa maisemakuvassa ja sen kokemisessa.

Nykymaiseman muotoon ovat vaikuttaneet useat tekijät luonnonilmiöistä ihmisen toimintaan. Kun sama alue on vuosikymmenten ja -satojen ajan ollut samassa käytössä (kuten peltona), muodostuu alueelle luonteenomainen kulttuurimaisema. Avoimet alueet ja niiden reunavyöhykkeet ovat kulttuurimaiseman kannalta erityisen tärkeitä, sillä ne näkyvät kauas ja monista eri suunnista. Avointen alueiden, kuten peltojen ja niittyjen säilyminen on täysin riippuvaista ihmisen toiminnasta. Metsittyminen ja rakentaminen ovat uhka avoimen kulttuurimaiseman säilymiselle.

Maiseman historia selvitysalueella

Maiseman perusrunko on saanut muotonsa jääkauden lopussa mannerjään vetäytymisen aikana. Selvitysalueen topografia viettää pohjoisesta etelään ja sille on tyypillistä lounas-koillissuuntaiset kallioselänteet ja pitkittäisharjut. Loivasti kaareileva Porrassalmen harju on mannerjäätikön sulamisvaiheen jäätikköjokikerrostuma, joka on syntynyt vetäytyvän jäätikön railoon tai tunneliin. Mannerjäätikön vetäytymisen jälkeen vesialueet kehittyivät Suur-Saimaan kuroutuessa irti Itämerestä.

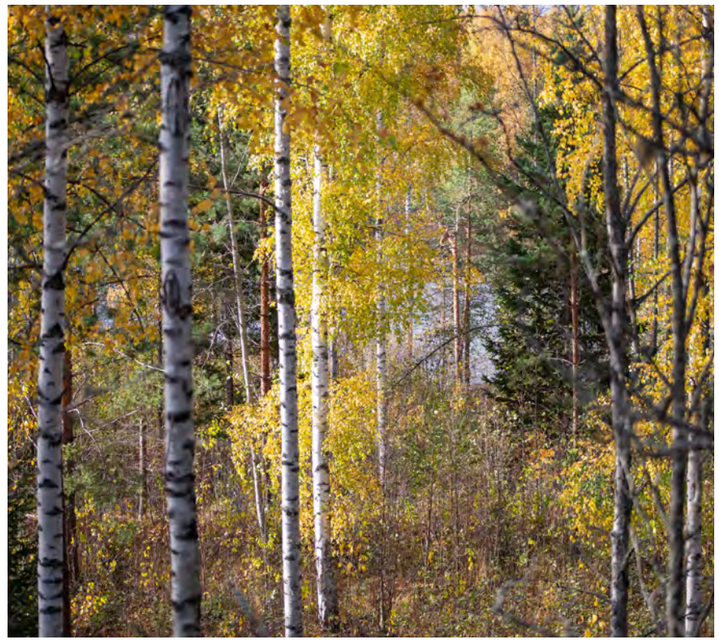
Selvitysalue on ollut asuttuna jo kivikaudelta lähtien. Kapeat lahdet ja suojaisat poukamat loivat turvallisia kulkuväyliä aikakauden ihmisille. Mikkelin vedet olivat ympäristöään kalaisempia ja alueen lukuisat salmet sopivat muinoin käytettyyn sulkukalastukseen. Myös harjut ja niihin liittyvät karut kankaat olivat metsästykseen sopivia pyyntimaita, näkyviä maamerkkejä ja oivallisia kulkureittejä kivikauden ihmisille. Pysyvämpi asutus alueelle levisi rautakaudella, josta seudulla ovat todisteena muinaisjäännökset (Aarnio, Luostarinen, 2000).

Perinteinen rakentaminen alueella sijaitsee tyypillisesti kaskenpolton ja maanviljelyn kannalta otollisimmilla paikoilla loivasti kumpuilevien mäkien rinteillä ja lakialueilla. Saimaan vedenpinnan alenemisesta paljastuneet ranta-alueet hyödynnettiin viljan viljelyyn ja karjan laiduntamiseen. Seudun vanhimmat pellot ovat olleet yhtäjaksoisesti viljeltyinä jo yli 500 vuotta. (Aarnio, Luostarinen, 2000).

1900-luvun alussa selvitysalueelle rakennettu Moision sairaala-alue sijoitettiin Moisionlammen itärannan kallioselänteelle metsäiseen luonnonmaisemaan. Alue on rakentunut sairaalan toimintaan liitty-

Kuvat. Alueelle tyypillisiä maisematiloja. Vasemmalla avoin näkymä Moisionpellolle, keskellä Moision sairaala-alueen puolivointa puistomaista ympäristöä ja oikealla suljettua metsäistä maisemaa Moisiontien ja historiallisen Porrassalmentien välimaastossa.

Kuvat. Ilmakuvat selvitysalueelta vuosilta 1933 (vasemmalla), 1955 (keskellä) ja 2020 (oikealla). Selvitysalueen keskeiset avoimet alueet ovat säilyneet melko muuttumattomina viimeisen vuosisadan aikana. Lappeenrannantien ja Moision koulun ympäristön rakentaminen on aiheuttanut merkittävimmät muutokset selvitysalueen ympäristön maisemassa. Golf-kentän toiminta on ylläpitänyt Annilan historiallisia peltoja avoimena, vaikka alueen maisemakuva onkin muuttunut nykypäivän käytön vaatimusten mukaiseksi. (Maanmittauslaitoksen historiallisten ilmakuvien arkisto)

vien toimintojen monipuolistuessa vuosisadan aikana. Ympäristöllä tiedettiin olevan merkittävä vaikutus potilaiden tervehtymiseen. Viljelyalueet, metsä, suunnitellut puistomaiset piha- ja puutarha-alueet sekä lampien ja peltojen avoimet maisemat loivat maisematilaltaan vaihtelevan ympäristön ja alueelle tyypillisen kulttuurimaiseman, jonka tunnelmaa on säilynyt myös näihin päiviin saakka.

Annilanselälle ja Moisionlammen rannalle 1900-luvun alusta rakennetut huvilat loivat puistomaisia ja vehreitä asumisympäristöjä ranta-alueille. Pienimittakaavaiset rakennukset pilkahtelevat järvimaisemassa. Puoliavoin maisematila ja rantapuusto luovat suojaa pihoille, jolloin maiseman siluetti säilyy yhtenäisenä vesistön suuntaan.

Ihmisen toiminta, liikkuminen, rakentaminen ja erityisesti maanviljelys ovat eniten maisematilan muutoksiin ja nykyiseen maisemakuvaan vaikuttaneita tekijöitä selvitysalueella. Museotien linjaus on pysynyt samana 1700-luvulta saakka ja myös Moisiontie alueen sisäisenä yhteytenä Museotieltä Moisionpellolle saakka näkyy Pitäjän kartassa 1840-luvulta. Merkittävimmät vuosisatoja vanhat viljelyaukeat ovat säilyneet pääosin avoimina ja rakentamisen volyymi yhtenäisenä 1900-luvun alusta lähtien. Avoimen peltoaukean ja puustoisten selänteiden reunavyöhykkeet ovat pääosin yhtenäisiä.

Edellisellä sivulla olevassa kuvasarjassa on kolme ilmakuvaa suunnittelualueen ympäristöstä vuosilta 1933, 1950 ja 2020. Ilmakuvista voidaan nähdä rakennuskannan kehitys ja huomata, että selvitysalueen keskeiset avoimet alueet ovat säilyneet melko muuttumattomina viimeisen vuosisadan aikana. Lappeenrannantien ja sen ympäristön sekä selvitysalueen koillispuolella olevan asuntomessualueen rakentaminen ovat merkittävimpiä maisemaan vaikuttaneita muutoksi viime vuosikymmenten aikana. Keskeiset peltoalueet ovat säilyneet avoimina. Golf-kentän toiminta on pitänyt avoimena selvitysalueen yhteydessä olevan Annilan tilan historiallisia peltoja, vaikka alueen maisemakuva onkin muuttunut nykypäivän käytön vaatimusten mukaiseksi.

Kuva. Vanha kuva sairaalan päärakennuksen pihapiiristä. Puoliavoin puistomainen ja hoidettu viherympäristö on alueelle luonteenomainen. (Kuva. Mikkelin kaupunki)

2.3 ALUEEN TUNNISTETUT ARVOT

Suomen maisemamaakuntajaon mukaan selvitysalue kuuluu itäisen Järvi-Suomen vesistörikkaaseen Suur-Saimaan seutuun. Järvimaisemien lisäksi seudulle tyypillistä ovat laajat pellot ja Porrassalmen harjumuodostelma, joka on osa Mikkelin pitkää harjujaksoa. Porrassalmen harjua myöten mutkittelee historiallisesti merkittävä Museotie, joka tarjoaa kulkijan nähtäväksi Saimaan sinisiä vesiä, vuosisatoja vanhoja peltovainioita ja rakennusperinnöltään arvokkaita taloryhmiä (Aarnio, Luostarinen, 2000).

Selvitysalueen kulttuurimaiseman arvoja on analysoitu useaan otteeseen alueen kehittämisen myötä 2000-luvun aikana. Selvitystyöllä turvataan näiden alueelle luonteenomaisten piirteiden säilyminen osana uutta vaihetta alueen kehityksessä. Tässä selvityksessä kootaan yhteen jo aikaisemmin todetut arvot ja niitä tarkennetaan ja täydennetään alueella käynnissä olevan asemakaavoitustyön avuksi. Alueella on erityyppisiä ympäristöjä, jotka muodostavat historiallisesti kerroksellisen ja vaihtelevan, mutta vuosien saatossa ominaispiirteensä hyvin säilyttäneen kokonaisuuden.

Kuva. Porrassalmen museotien maisemaa.

Kuva. Moision sairaala-alueen puistomaista kulttuurimaisemaa.

Maiseman ja rakennetun ympäristön arvot aiemmissa inventoinneissa

Valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö (RKY 2009), Porrassalmen historiallinen maisema

Lähes koko selvitysalue kuuluu valtakunnallisesti arvokkaaksi määriteltyyn Porrassalmen historialliseen maisemaan, jota halkoo Porrassalmen museotie.

Porrassalmi on Suur-Savon historiallisesti merkittävintä ja ajallisesti syvintä kulttuurimaisemaa esihistoriallisine ja historiallisine muistoineen. Porrassalmen kulttuurimaisema avautuu molemmin puolin vanhan Mikkelin ja Lappeen väliseltä maantieltä. Seitsemän kilometrin mittainen Porrassalmen museotie on yksi Porrassalmen historiallista ympäristöä muovaavista elementeistä.

Porrassalmen kulttuurimaisemaa ovat muovanneet Moision kuninkaankartano, sittemmin sotilasvirkatalo. Paikalla ovat nykyisin Moision 1920-luvulla perustetun piirimielisairaalan rakennukset puutarhoineen ja puistoineen. Sairaala-alue on monipuolinen, hyvin säilynyt ja ajallisesti kerroksinen kokonaisuus, joka kuvastaa sairaalarakentamisen suunnitteluperiaatteita sekä sairaanhoidon kehitystä 1920-luvulta nykypäivään.

Kuva. Porrassalmen historialliallinen maisema, näkymä Moisionpellolle.

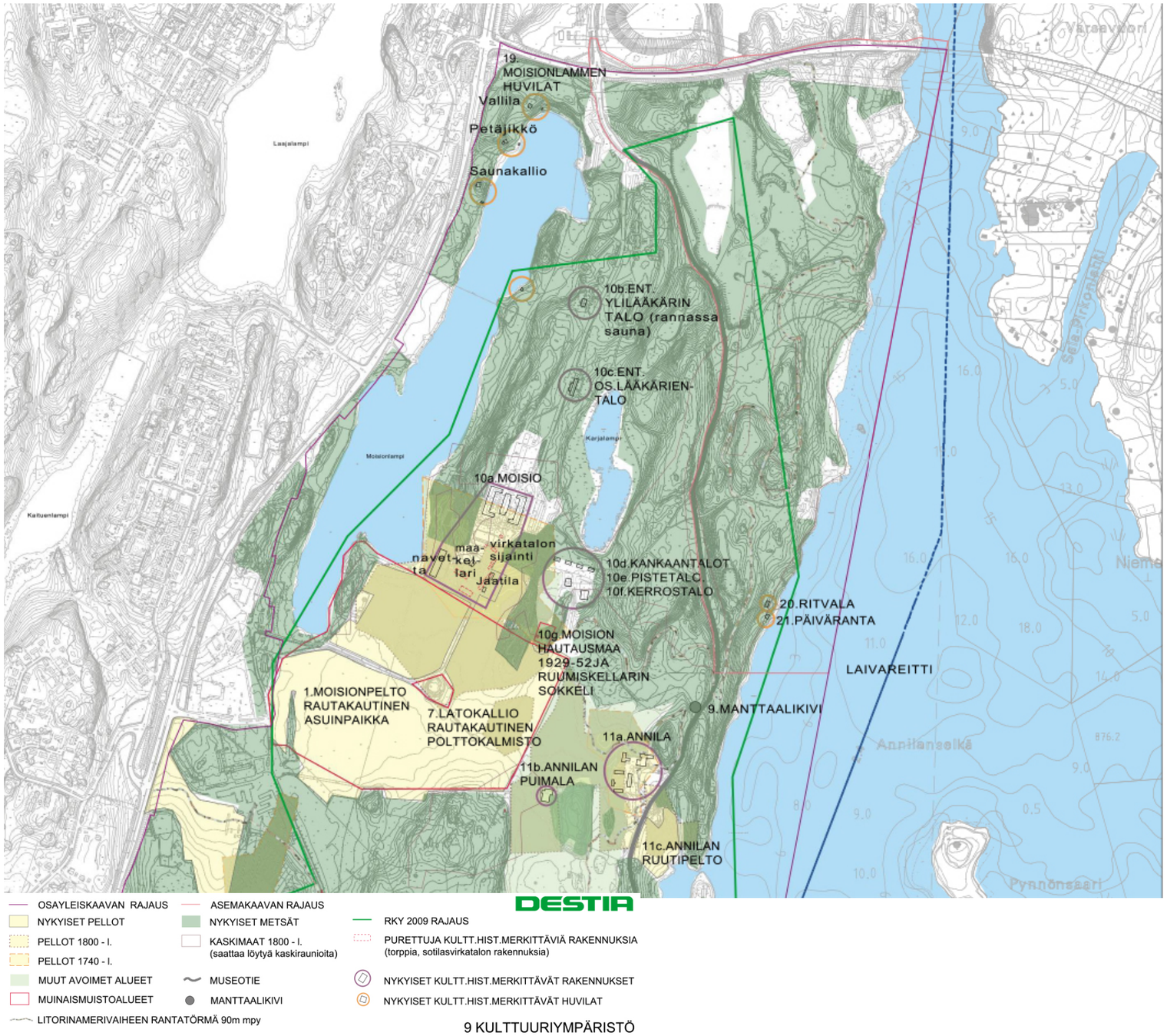
Historiallinen tie, Porrassalmen museotie

Seitsemän kilometrin pituinen museotie on perua vanhasta Mikkeli-Lappeenranta -tiestä. Maisemallisesti merkittävään Porrassalmen harjuun liittyy lukuisia muistoja Kustaan sodan aikana 1789 käydystä taistelusta. Arkkitehti Armas Lindgrenin suunnittelema muistomerkki tien varrella on paljastettu 1923.

Mikkelin kirkonkylän kohdalla Suurelta Savontieltä erkani 1500–luvulla sivu-ura etelään, joka johti Porrassalmen ja Ristiinan kautta Lappeelle ja edelleen Viipuriin. Porrassalmen harjun päällä kulkenutta reittiä käytettiin jo esihistoriallisella ajalla. Kesätieksi se raivattiin viimeistään 1600–luvun aikana. Ennen tien kunnossapidosta huolehtivat talonpojat ja kullekin talolle määrättiin manttaaliluvun mukainen osuus tiestä hoidettavaksi. Osuudet merkittiin 1600–luvulta alkaen tiemanttaalin rajamerkeillä.

Selvitysalueella on jäljellä tällainen ainutlaatuinen rajakivi, manttaalikivi, joka sijaitsee 150m Annilan liittymästä pohjoiseen. Kivestä on tulkittu teksti T.TUUKKANEN KYYHKYLÄNNIEMI NO. 3. Se merkitsee, että Kyyhkylän kylän manttaalirekisteriin merkityn maanomistaja T. Tuukkasen tiehoitoalueen raja on kiven osoittamassa paikassa. Porrassalmentie on 7,2 km pitkä ja se määriteltiin museotieksi vuonna 1982. Nykyään museotiearvo on noin viiden kilometrin matkalla Moisiontien risteyksestä Siikasalmentien risteykseen (Piltz et al. 2010; Destia, Maisemaselvitys 2014; ELY-keskus, Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma, 2010).

Porrassalmentien historiallisesti näyttävin tapahtuma on ollut Porrassalmen taistelu 13.6.1789. Taistelun vuoksi harjun puustoa raivattiin tykkien ampuma-alaksi ja maisema muuttui aikaisempaa avoimemmaksi. Sotatoimet edellyttivät myös tien parantamista. Porrassalmentien nykyinen linjaus noudattelee jokseenkin täsmällisesti Kustaa III:n sotaa varten laatimien sotilaskarttojen linjausta vv. 1776–1805. (ELY, 2010)

Kuva. Kulttuuriympäristön arvot selvitysalueen lähiympäristössä vuonna 2014 valmistuneessa Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavaa varten tehdyssä maisema- ja kulttuuriympäristöselvityksessä (Destia, 2014).

Maakunnallisesti merkittävät kulttuurimaisemat ja ympäristökohteet

Etelä-Savon maakuntakaavassa (YM, 2010) alueelle on merkitty kulttuuriympäristön ja/tai maiseman vaalimisen kannalta valtakunnallisesti merkittävä alue. Aluetta koskee suunnittelumääräys: ”Alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen historiallisesti tai ympäristön kannalta arvokkaat rakennukset, rakennusryhmät, puistot tai maisema-alueet taikka muut niihin verrattavat erityisarvot. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on osoitettava määräykset maiseman ja rakennetun kulttuuriympäristön osatekijöiden, kokonaisuuden ja ominaislaadun säilyttämiseksi. Lisäksi maakuntakaavassa on suositeltu, että ympäristöön merkittävästi vaikuttavista toimenpiteistä tulee pyytää lausunto museoviranomaiselta ja alueelliselta ympäristökeskukselta.”

Porrassalmen harjualue on merkitty Etelä-Savon maakuntakaavassa arvokkaaksi geologiseksi muodostumaksi. Kaavassa määrätään, että alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja – esiintymien säilyminen. Erityisesti on huomiota kiinnitettävä ehjien harjumuodostumien säilymiseen ja pohjaveden suojeluun.

Arkeologinen kulttuuriperintö

Selvitysalueella sijaitsee kaksi kiinteää muinaisjäännöstä, Moisionpellon rautakautinen asuinpaikka ja Latokallion rautakautinen polttokalmisto.

<u>Moisionpellon rautakautinen asuinpaikka</u>

Moisionpellon rautakautinen asuinpaikka sijaitsee Moision sairaalarakennusten eteläpuolella olevalla lähes tasaisella peltoalueella, Latokallion rautakautista polttokenttäkalmistoa (kohde 491010012) ympäröivien peltojen alueella.

<u>Latokallion rautakautinen polttokalmisto</u>

Latokallion polttokalmisto sijaitsee Moision sairaala-alueen ja Moisiolammen eteläpuolella tasaisen peltoaukean keskellä olevan kallion juurella ja päällä. Kallio on noin 7 m korkea ja 50 x 40 m kokoinen, loivahko reunoiltaan ja tasalakinen. Ympärillä olevan pellon pinnalta on sieltä täältä tullut myös esille rautakautisia löytöjä. Latokallion löydöt ajoittuvat noin vuoden 1000 vaiheille.

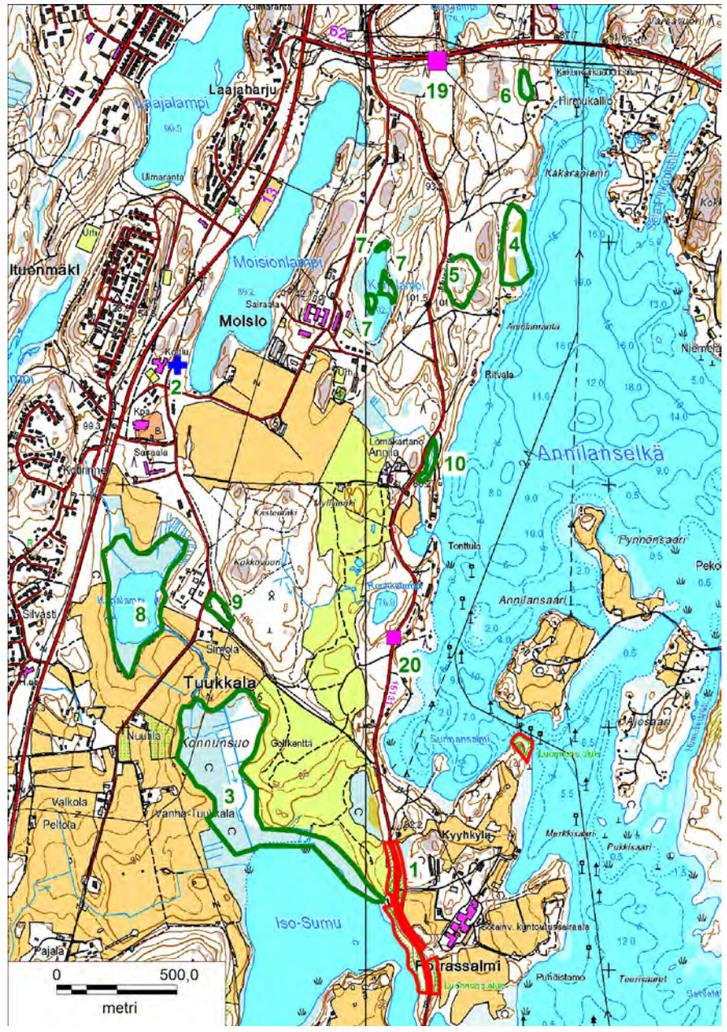
Vuonna 1993 Latokallion kaakkoispuolella tehdyssä koekaivauksessa paljastui merkkejä asuinpaikasta (kohde Moisionpelto, 491010031). Sen löytöihin kuuluu mm. ristiretkiaikainen riipuskoru. Latokallion eteläpuolella, aivan sen juurella on säilyneenä osia ajoittamattomasta muinaispellosta. Peltoalueella on mahdollisesti myös ruumishautoja. Moisionlammen rannassa sijaitsevan kallion eteläpäästä on löydetty rautakuonaa, joten paikalla on voinut olla raudanvalmistuspaikka tai paja. Alueen muinaisjäännöksille on määritetty vuonna 1998 suoja-alue (Museovirasto, Kulttuuriympäristön palveluikkuna, hakupäivä 2.11.2022).

Muut paikallisesti arvokkaat kulttuuriympäristökohteet

Moisio-Kyyhkylä osayleiskaavassa (2015) on alueelle merkitty kulttuurihistoriallisesti arvokkaita kohteita, jotka ovat Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa olleet luokiteltuina historiallisen ajan muinaisjäännöksiksi. Nämä kohteet ovat Museotien varrella sijaitseva manttaalikivi sekä Moision sairaala-alueen entinen hautausmaa ja siihen kuuluva vanhan ruumiskellarin sokkeli vuodelta 1927. Hautausmaalla on muistokivi 208:lle henkilölle, jotka on haudattu alueelle vuosina 1929–1952.

Kuva. Moision sairaalan entinen hautausmaa, joka on alueen kulttuurihistorian kannalta merkittävä paikallinen kohde ja muinaismuisto sekä viehättävä alueen historiasta kertova, hoidettu ja puistomainen viherympäristö alueella.

Kuva. Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavoituksen yhteydessä kartoitetut luontokohteet selvitysalueen lähiympäristössä. Selvitysalueella näistä kohteista ovat (2) Moision koivu, (7) Karjalammen rantasuot ja (10) Annilan ojanvarsilehto. (Enviro, 2014)

3. YHTEENVETO, ARVOT JA SUOSITUKSET

3.1 INVENTOINNIN TULOKSET JA YHTEENVETO

Selvitysalueella, sen rakennetulla ympäristöllä ja maisemalla on useita rakennustaiteellisia, historiallisia ja maisemallisia arvoja. Selvitysalue kuuluu lähes kokonaisuudessaan valtakunnallisesti merkittävään rakennettuun kulttuuriympäristöön (RKY 2009) Porrassalmen historiallinen maisema. Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa (2015) RKY-alueesta on linjattu, että alueen historiallisesti merkittävä kulttuurimaisema esihistoriallisine ja historiallisine muistoineen sekä sen ominaispiirteet; avoimet peltoalueet metsäsaarekkeineen ja sulkeutuneine metsänreunoineen ja Moision sairaalan rooli maisemaa hallitsevana elementtinä, on säilytettävä. Myös 1900-luvun alun huvilarakentaminen edustaa alueelle tyypillistä perinteistä rakentamista ja on säilytettävä arvopiirre.

Seuraavan sivun Kulttuuriympäristön arvot -kartalla on esitetty alueen rakennetun ympäristön ja maiseman ominaispiirteet ja arvot.

3.1.1 Rakennetun ympäristön ominaispiirteet ja arvot

Rakennetun ympäristön kannalta arvokkaita ja selvitysalueelle keskeisiä kokonaisuuksia ovat Moision sairaalan alue sekä ranta-alueiden huvilarakentaminen. Näiden alueiden ominaispiirteet ja arvot sekä niiden rooli maisemassa tulee ottaa huomioon jatkosuunnittelussa ja alueen täydennysrakentamisessa.

Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa suurin osa sairaalan alueesta on merkitty sk-1 -merkinnällä (kaupunkikuvallisesti arvokas alue).

sk-1: Merkinnällä osoitetaan miljööltään ja kulttuurihistorialtaan arvokas Moision kulttuuriympäristöalue, jolla sijaitsee rakennus- ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaita piirimielisairaalan käyttöön rakennettuja rakennuksia ja rakenteita sekä puistoalueita, jotka on säilytettävä. Asemakaavoituksen yhteydessä tulee määrätä rakennetun kulttuuriympäristön arvopiirteiden suojelusta. Toimenpiteistä ja maankäyttösuunnitelmista on pyydettävä Museoviraston lausunto. Tarkemman suunnittelun ja alueella tapahtuvien muutostöiden yhteydessä on selvitettävä alueen arkeologiset arvot. Alueella olevia rakennuksia ei saa purkaa ilman MRL 127 §:ssä tarkoitettua lupaa.

Sairaalan alueen inventoiduista rakennuksista sk-1 alueen ulkopuolelle jää pelkästään entisen ylilääkärin talon sauna Moisionlammen rannassa, joka on osayleiskaavassa merkitty sr-1 -merkinnällä. Inventoitavat kohteet sairaalan alueelta on myös kantakaupungin osayleiskaavassa (2019) merkitty sr-merkinnällä ja arvotettu valtakunnallisesti arvokkaiksi, lukuun ottamatta sairaalarakennus C:tä, jota ei aiemmissa osayleiskaavoissa ole arvotettu.

Selvitysalueella sijaitsee kahdeksan huvilarakennusta 1900-luvun ensimmäiseltä puoliskolta. Näistä seitsemän on Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa merkitty sr 2 -merkinnällä. Huvilarakennuksista Männistön suojeluun ei Moisio-Kyyhkylän kaavakartassa ole otettu kantaa, kaavaselostuksessa se on merkitty suojeltavien rakennusten listaan. Kantakaupungin osayleiskaavassa kaikki huvilarakennukset on merkitty sr-merkinnällä ja arvotettu paikallisesti (Vallila, Petäjistö, Saunakallio, Päiväranta) tai valtakunnallisesti (Ritvala, Männistö, Puuppola, Kotiranta) arvokkaiksi.

Selvitysalueen inventoitavista kohteista sairalarakennus C, Moision koulu ja Annilan rantasauna ovat uusia inventoitavia kohteita, eivätkä ne ole olleet mukana aiemmissa osayleiskaavoissa.

Moision sairaala

Moision sairaala-alue sijaitsee historiallisella paikalla entisen kuninkaankartanon ja sotilasvirkatalon alueella. Se on historiallisesti kerroksellinen kokonaisuus, joka sisältää erilaisia rakennustyyppejä ja -alueita. Kerroksellinen ympäristö on sairaala-alueille tyypillinen ominaispiirre, johon ovat vaikuttaneet niin sairaalan omat tarpeet, lääkintähallituksen määräyksiin perustuvat tilatarpeet kuin sairaanhoidon kehittyminen viime vuosisadan aikana. Eri aikakausien rakennukset edustavat kukin omaa tyylisuuntaansa muodostaen pienempiä kokonaisuuksia sairaala-alueen sisälle.

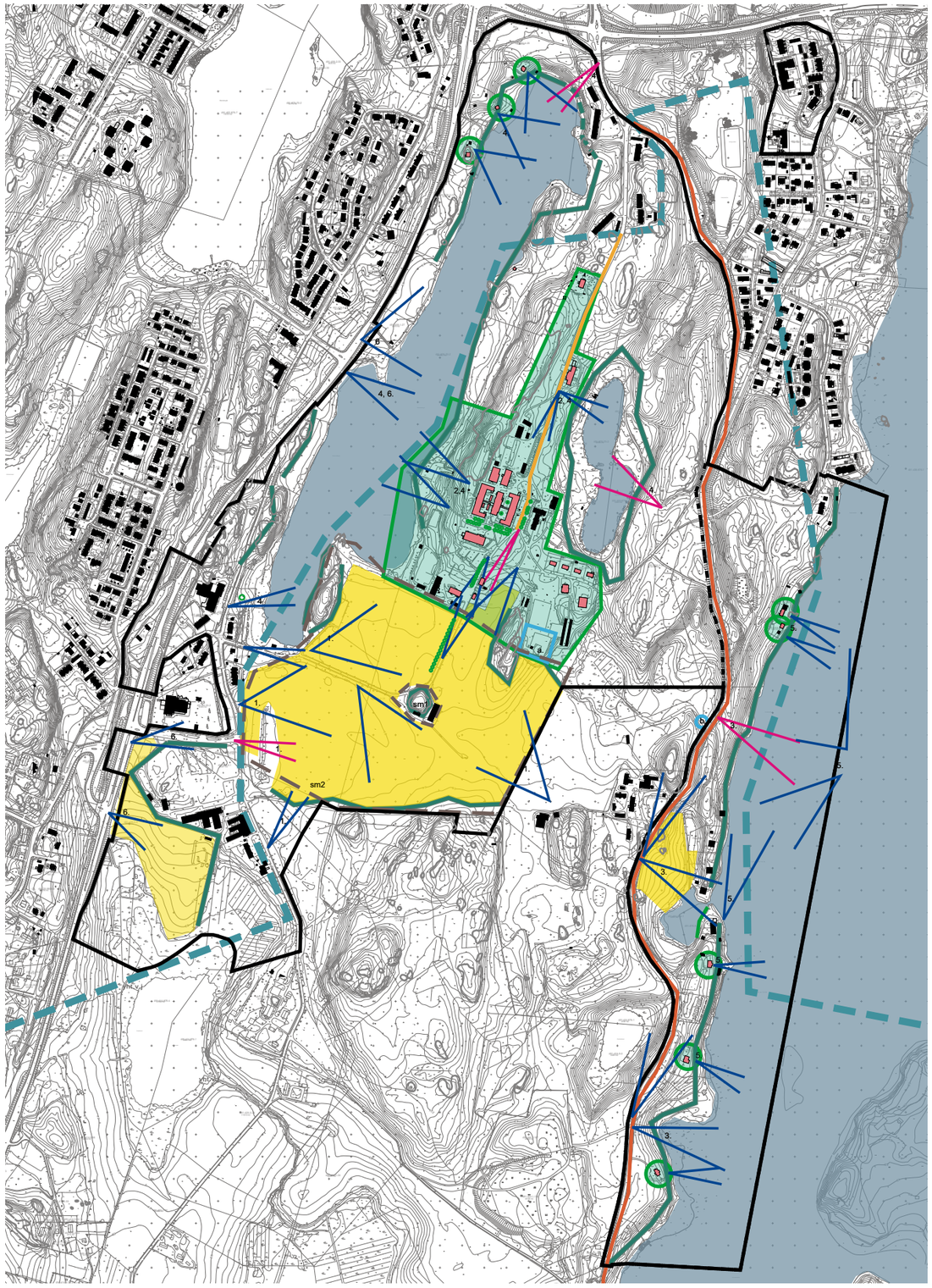
Vanhimman kokonaisuuden ja sairaala-alueen sydämen muodostavat alueen vanhimmat, vuosina 1927-1930 toteutetut A- ja B -rakennukset sekä keittiörakennus, jotka muodostavat selkeän ja symmetrisen rakennusryhmän alueen keskelle. Tähän kokonaisuuteen liittyvät myös vuonna 1938 valmistunut lämpökeskus sekä pesula (nyk. liikuntahalli). Rakennusten ympärille on myöhemmin noussut muita rakennuksia, mutta Axel Mörnen suunnittelemat rakennukset muodostavat näyttävän keskustan sairaala-alueelle yhdessä Niilo Uuskallion suunnittelemien viheralueiden kanssa. Sairaalan puistomainen ympäristö on myös aikakauden sairaala-alueille tyypillinen piirre. Puistomainen ympäristö ja luonnonmaisema on nähty tärkeänä osana sairaanhoitoa ja potilaiden hyvinvointia.

Toinen kokonaisuus sairaala-alueella on alueen pitkään maatalo-ushistoriaan liittyvä maatalous- ja huoltorakennusten muodostama kokonaisuus sairaala-alueen eteläosassa peltoalueen laidalla. Tämän ryhmän vanhimmat rakennukset ovat vuonna 1929 valmistunut navettarakennus sekä vuonna 1930 valmistunut maatilan työväenasuntorakennus ja siihen liittyvä viljamakasiini. Lisäksi rakennusryhmään liittyy myöhempiä rakennuksia 1950-, 1960-, 1970- ja 1990-luvuilta. Rakennukset erottuvat aukean peltoalueen laidalla ja muodostavat osan alueen maataloushistorialle tyypillistä maisemaa. Peltoalue on ollut viljelyssä pitkään ja palautuu vanhimmilta osin kuninkaankartanon aikaan 1500-luvulle. Maatalous on tärkeä osa alueen ja sairaalan historiaa. Se on vaikuttanut sairaalan sijoituspäätökseen omavaraisuuden kannalta ja työterapia on ollut keskeinen osa potilaiden hoitoa ja kuntoutusta sairaalan toiminnassa.

Lisäksi sairaala-alueella sijaitsee kaksi eriluonteista asuinaluekokonaisuutta. Pohjoisessa Moisiontien varressa sijaitsee asuinrakennuskantaa harvakseltaan eri vuosikymmeniltä. Vanhin rakennuksista on ylilääkärin talo 1930-luvulta, joka on sittemmin toiminut päiväkotina. Moisiontien varrella sijaitsee lisäksi vuonna 1959 valmistunut osastolääkärien rivitalo sekä uudempia asuinrakennuksia 1960-, 1970- ja 1980-luvuilta. Rakennukset sijoittuvat lähelle Moisiontietä ja erottuvat puiden lomasta tielle. Rakennukset ovat eri aikakausilta ja sijoittuvat Moisiontien varteen harvakseltaan, eivätkä ne yhdessä muodosta kovin selkeää kokonaisuutta.

Toinen asuinaluekokonaisuus sijaitsee sairaala-alueen kaakkoiskulmassa, jossa 1940-luvulla rakennetut Kankaantalot, 1953 valmistunut pistetalo sekä vuonna 1963 valmistunut kerrostalo muodostavat Moisiontien asuinrakennuksia selkeämmän kokonaisuuden. Rakennukset edustavat eri vuosikymmeniä, mutta niiden arkkitehtuuri on harmonista ja yhteensovitettua. Rakennukset sijaitsevat lähempänä toisiaan ja yhdessä piha-alueiden kanssa ne muodostavat viihtyisän asuinalueen.

Sairaala-alueen arvot koostuvat rakennustaiteellisesti, historiallisesti ja maisemallisesti arvokkaista rakennuksista, niihin liittyvistä puistomaisista ja erityisesti sairaalaa varten suunnitelluista viheralueista, rakennusten muodostamista yhtenäisistä kokonaisuuksista sekä rakennusryhmien ja maiseman elementtien muodostamista tyypillisistä näkymistä laajemmassa maisemassa.

MERKINTÖJEN SELITYS

Valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö (RKY 2009).
Porrassalmen historiallinen maisema.

Alueen kulttuurimaiseman kannalta keskeisin historiallinen peltoaukea, Moisionpelto. Alue on ollut viljelyksessä/avoimena 1500-luvulta saakka.
Alueeseen sisältyvät kaksi kiinteää muinaisjäännöstä:
sm1. Moisionpelto rautakautinen asuinpaikka
sm2. Latokallio, rautakautinen polttokalmisto.

Kulttuurimaiseman kannalta merkittävä pelto/niitty.
Viljelyksessä/avoimena ainakin 1800-luvun alusta ollut alue, jonka reunavyöhykkeellä merkitystä ekologisena käytävänä.

Merkittävä puistomainen piha-alue. Moision sairaalan alue.
Kulttuurihistoriallisesti arvokkaan rakennuskannan ja sen ympäristön muodostama yhtenäinen kokonaisuus, jonka ominaispiirteet tulisi säilyttää.

Kulttuurimaiseman kannalta merkittävä reunavyöhyke, jolla on myös ekologisia arvoja.

Rakennustaiteellisesti, kulttuurihistoriallisesti ja/tai maisemallisesti arvokas rakennus, joka suositellaan suojeltavaksi asemakaavassa sekä sen lähiympäristön muodostama kokonaisuus.

Maisemallisesti ja historiallisesti merkittävä tie. Porrassalmen museotie.
Tieympäristön maisemanhoitoon tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Maisemallisesti ja historiallisesti merkittävä tie tai polku. Yhteys suositellaan säilytettävän ja sen historiallinen luonne tulisi ottaa huomioon aluetta kehitettäessä.

Paikallisesti arvokas kulttuuriympäristökohde.

a. Moision sairaalan vanha hautausmaa. Alueella on myös historiallisen ruumiskellarin (vuosi) sokkeli.
b. Manttaalikivi

Merkittävä kasvillisuus, puu, puurivi.
Moisionkoivu, Latokalliontien koivukujanne, Moision sairaala-alueen keskeiset puurivit- ja kujanteet. (puiden sijainti arvio)

Avokallioalueet

Kulttuurimaiseman kannalta merkittävät näkymäkokonaisuudet:

1. Moisionpellon historiallinen maisema
2. Moision sairaalaa-alue
3. Museotien näkymät
4. Moisionlammen ja Karjalammen ranta-alueet
5. Annilanranta
6. Näkymät Lappeenrannantieltä

Kehitettävä näkymä, harkiten avattava näkymälinja.

Selvitysalueen raja

Lähteet:

Pohjakartta, Mikkelin kaupunki 2022
Ilmakuvat 1933, 1944, 1955, 2000, 2010, 2022 (MML, Paikkatietoikkuna)
Pitäjän kartta 1844-1848 (Mikkelin kaupunki)
Enviro Oy 2014, Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan luontoselvitys
Destia 2014, Moision-Kyyhkylä osayleiskaavan kulttuuriympäristöselvitys
Maastokäynti lokakuu 2022

Kartta. Kulttuuriympäristön arvot. Kartta löytyy mittakaavassa 1:8000 (pysty A3) selvityksen liitteenä.

Huvila-alueet

Selvitysalueella on erotettavissa kolme pientä huvila-aluetta. Moisionlammen huvilat sijaitsevat lammen pohjoispäässä. Kokonaisuuteen kuuluvat huvilarakennukset Vallila, Petäjikkö ja Saunakallio sekä niihin liittyvät lisä- ja tukirakennukset. Huvilat ovat 1900-luvun alusta, Vallila 1910-1920 -luvulta, Saunakallio 1920-1930 -luvulta ja Petäjikkö 1930-luvulta. Rakennuksia yhdistävät 1900-luvun alkupuolen huviloille tyypilliset piirteet: Jyrkkä kattokulma ja isot verannat. Rakennukset sijoittuvat rinteeseen, mistä aukeavat näkymät Moisionlammelle. Huvilat sijaitsevat reilun sadan metrin etäisyydellä toisistaan ja puiden lomasta avautuu pilkahtelevia näkymiä huvilalta toiselle, vaikka huviloiden ympäristö on säilynyt metsäisenä.

Toinen, kahden huvilan muodostama kokonaisuus sijaitsee Annilanselän rannalla, sairaala-alueesta itään. Tähän ryhmään kuuluvat vuonna 1914 rakennettu Ritvala sekä 1940- ja 1950-luvuilla rakennettu Päiväranta lisärakennuksineen. Ritvala edustaa 1900-luvun alun puuhuviloita alueella. Moisionlammen huviloista poiketen siinä on harjakaton sijaan mansardikatto. Julkisivuissa on puulaudoitus ja Annilanselän puolella iso veranta. Puuhuvilan jatkoksi on myöhemmin rakennettu tiilinen laajennus. Viereinen Päivärannan huvila sijaitsee Ritvalasta erotetulla tilalla. Päiväranta on alueen muita huviloita nuorempi ja edustaa funktionalismia sekä sota-ajan jälkeistä pula-ajan rakentamista. Se eroaa myös arkkitehtuuriltaan muista huviloista. Rapatussa rakennuksessa on jyrkkä pulpettikatto. Rakennuksen korkea julkisivu aukeaa näyttävästi Annilanselän suuntaan. Huvilarakennukset sijaitsevat lähellä toisiaan, mutta eivät arkkitehtonisesti muodosta yhtenäistä kokonaisuutta. Molemmat huvilarakennukset ovat kuitenkin yksittäisinä rakennuksina arvokkaita.

Kolmas huvilakokonaisuus sijaitsee selvitysalueen eteläosassa Annilanselän rannalla. Ryhmään kuuluvat vuosina 1910-1920 -luvuilla rakennetut Männistön, Puuppolan ja Kotirannan huvilarakennukset lisärakennuksineen. Huviloissa on nähtävissä samoja vuosisadan alun huvilarakentamisen piirteitä kuin Moisionlammen huviloissa: harjakatto ja isot verannat. Männistön puurakenteinen ja jugend-vaikutteinen huvila on rapattu, Puuppolassa ja Kotirannassa on lautaverhoilu julkisivussa.

1900-luvun alun huvilakulttuuria edustavat rakennukset sijoittuvat maastoon väljästi. Vierekkäisten rakennusten välillä aukeaa näkymiä rakennukselta toiselle puuston lomasta vaikkeivät rakennukset muodostakaan kenties kovin selkeää kokonaisuutta. Ne muodostavat kuitenkin laajemman alueelle tyypillisen kerrostuman ja edustavat alueelle tyypillistä 1900-luvun alun rakentamista. Huvilat muodostavat tärkeän osan kulttuurimaisemaa pilkahdellen alueella liikuttaessa puiden välistä ja etenkin vesistöjen suunnasta.

Varhaisempien huviloiden arkkitehtuurissa on monia niitä yhdistäviä piirteitä, kuten näyttävät kattomuodot, isot verannat sekä moniruutuiset tai T-ikkunat. Männistön huvila on rapattu ja muissa huviloissa on lautaverhoilu julkisivuissa. Poikkeavin kahdeksasta huvilasta on hieman muita nuorempi Päiväranta. Rakennukset ovat säilyttäneet suhteellisen hyvin alkuperäisiä piirteitään. Pienempien lisärakennuksien liittyminen isompaan huvilarakennukseen on alueelle tyypillinen rakentamismuoto.

Huvilarakentamisen arvot koostuvat 1900-luvun alun huvilarakentamiselle tyypillisten ja autenttisten piirteiden säilymisestä, huvilarakennusten ja niihin liittyvien lisärakennusten muodostamista kokonaisuuksista sekä rakennusten roolista maisemassa, kun rakennusten välille avautuu näkymiä puuston välistä ja rakennukset pilkahtelevat maisemassa kasvillisuuden lomassa.

Kartta. Ritvalan rantasauna rantamaisemassa.

Kartta. Puuppolan huvilarakennus näkymälinjan päätteenä, etualalla siihen liittyviä lisärakennuksia.

3.1.2 Maiseman ominaispiirteet ja arvot

Moision ja Annilanrannan maiseman arvoja ovat historiallisesti kerroksellinen kulttuurimaisema ja vaihtelevat luonnonympäristöt, joihin kuuluvat muinaisjäännökset ja muistomerkit, avoimet maisematilat ja niihin avautuvat näkymät, kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennuskokonaisuuksien piha- ja puistoalueet sekä vanha puusto ja kasvillisuuden muodostamat maisematilojen väliset reunavyöhykkeet. Selvitysalueen kulttuurihistoriallinen erityisarvo on sen vaikuttavan luonnonympäristön ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaan rakennuskannan luoma kokonaisuus.

Maiseman ominaispiirteitä ja arvoja selvitysalueella ovat:

- Historiallinen Moisionpelto ympäristöineen, jossa sijaitsevat myös muinaisjäännökset Moisionpellon rautakautinen asuinpaikka ja Latokallion rautakautinen polttokalmisto.

- Avoimena säilyneet vanhat peltoalueet, puuston ja kasvillisuuden muodostamat peltojen ja vesistöjen reunavyöhykkeet, erityisesti RKY-alueella teiden varsilla ja pihoilla kasvava kookas puusto, erityisesti jalopuut, kookkaat havupuut ja koivut.

- Moision kulttuurihistoriallisesti arvokas sairaala-alue ja sen puistomainen ympäristö kokonaisuutena.

- Vanhojen Moisionlammen ja Annilanselän rannoilla sijaitsevien huviloiden ympäristöt.

- Museotien linjaus ja tiemaisema. Myös Moisiontiellä on historiallista arvoa, sillä yhteys Porrassalmen museotieltä sairaala-alueen läpi aina Moisionpellolle saakka näkyy jo ainakin 1800-luvun kartoissa.

- Merkittävä kasvillisuus kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten ympäristössä, teiden varsilla sekä peltojen ja vesistöjen reunavyöhykkeillä.

- Luonnonympäristön kannalta arvokkaaksi todetut ympäristöt: rauhoitettu Moision koivu, Karjalammen rantasuot ja Annilan ojanvarsilehto.

- Muut paikallisesti arvokkaat kulttuuriympärisökohteet: Sairaala-alueella sijaitseva vanha hautausmaa sekä Museotien manttaalikivi.

Kuva. Moisionlammen rantaa. Maisemalle on ominaista puiden lomasta pilkahtelevat rakennukset ja muuten eheä puustoinen rannan reunavyöhyke.

Kuva. Panoramakuva Moision sairaala-alueen puistomaisesta ympäristöstä. Alueen kasvillisuus, vanhoissa kartoissa ja suunnitelmissa näkyvät polkuverkostot ja näkymät alueen sisällä ovat osa kulttuurihistoriallisesti arvokasta ympäristöä.

Kulttuurimaiseman kannalta merkittäviä näkymäkokonaisuuksia alueella ovat:

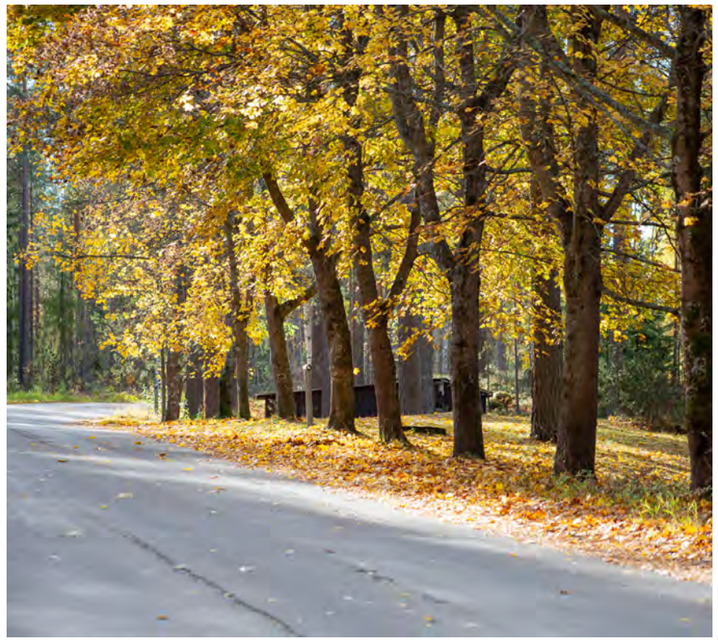
1. Moisionpellon historiallinen maisema
2. Moision sairaala-alue
3. Museotien näkymät
4. Moisionlammen ja Karjalammen ranta-alueet
5. Annilanranta
6. Näkymät Lappeenrannantieltä

Merkittävä kasvillisuus

Kasvillisuudella ja erityisesti puustolla on merkittävä rooli maiseman arvojen kannalta. Puusto luo maiseman siluetin niin maiseman korkeilla paikoilla, rannoilla kuin peltojen reunassakin ja rajaa rakennettuja alueita, kuten teitä ja pihoja. Kookas puusto on jo sellaisenaan arvokasta ja tulisi lähtökohtaisesti säilyttää, mutta toisaalta ympäristön rehevöityminen ja avointen alueiden metsittyminen uhkaavat kulttuuriympäristön arvoja. Ympäristön kehittämisessä pitäisi pyrkiä vaihtelevien maisematilojen ja elinympäristöjen luomiseen alueen historiallista kerroksellisuutta ja maiseman arvoja korostaen. Merkittävän kasvillisuuden kartoittamisella pyritään turvaamaan kulttuurimaiseman arvojen säilyminen myös alueen käynnissä olevassa kehittämisprosessissa.

Selvitysalueen kulttuurimaiseman kannalta merkittäväksi kasvillisuudeksi määritellään kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden rakennusten, Moision sairaala-alueen puistoalueet ja kasvillisuus sekä huviloiden ympäristön puusto. Alueella on puukujanteita ja -rivejä teiden varsilla sekä kookkaita lehti- ja havupuita. Erityisesti jalopuut, koivut ja vanhat kuuset ja männyt ovat kulttuurimaiseman kannalta arvokkaita. Maiseman arvojen säilymisen kannalta merkittävää kasvillisuutta on myös avointen maisematilojen kuten peltojen ja vesistöjen reunavyöhykkeiden kasvillisuus.

Alueelle on laadittu luontoselvitys (Enviro Oy, 2014), jossa alueella on todettu useita luontoarvoja. Moision koulun itäpuolella kasvavan Moision koivun on arvioitu olevan jo 130-vuotias. Se on luonnonsuojelulain perusteella rauhoitettu luonnonmuistomerkki. Lisäksi selvitysalueella sijaitsee Annilan ojanvarsilehto, Annilan geologisesti arvokas suppa sekä Karjalammen kasvillisuudeltaan

Kuvat. Selvitysalueen kulttuurimaisemalle merkittävää kasvillisuutta ovat mm. teitä rajaavat puurivit- ja kujanteet sekä avointen maisemapeltojen reunavyöhykkeen puusto. Kuvassa vasemmalla ylhäällä Moisiontien varren vaahteroita ja alhaalla Tuukkalan kylätien koivuja, oikealla ylhäällä Latokartanontien koivukujanne ja oikealla alhaalla (kuva. Mikkelin kaupunki) Moisionpellon puustoista reunavyöhykettä.

monipuoliset rantasuot sekä useita liito-oravan elinympäristöjä (Enviro, 2014).

Seuraavassa on lueteltu selvitysalueen kulttuurimaiseman kannalta merkittävä kasvillisuus:

- Yleisesti RKY-alueella kasvava kookas ja vanha puusto sekä teitä rajaavat puukujanteet ja -rivit, erityisesti jalopuut, kookkaat havupuut sekä koivut.

- Latokalliontien koivurivi.

- Peltojen ja niittyjen reunavyöhykkeet. Avoimen ja suljetun maisematilan rajalla oleva reunavyöhyke on maisemallisesti arvokas ja tärkeää säilyttää yhtenäisenä. Se luo maiseman siluetin ja toimii merkittävänä ekologisena käytävänä.

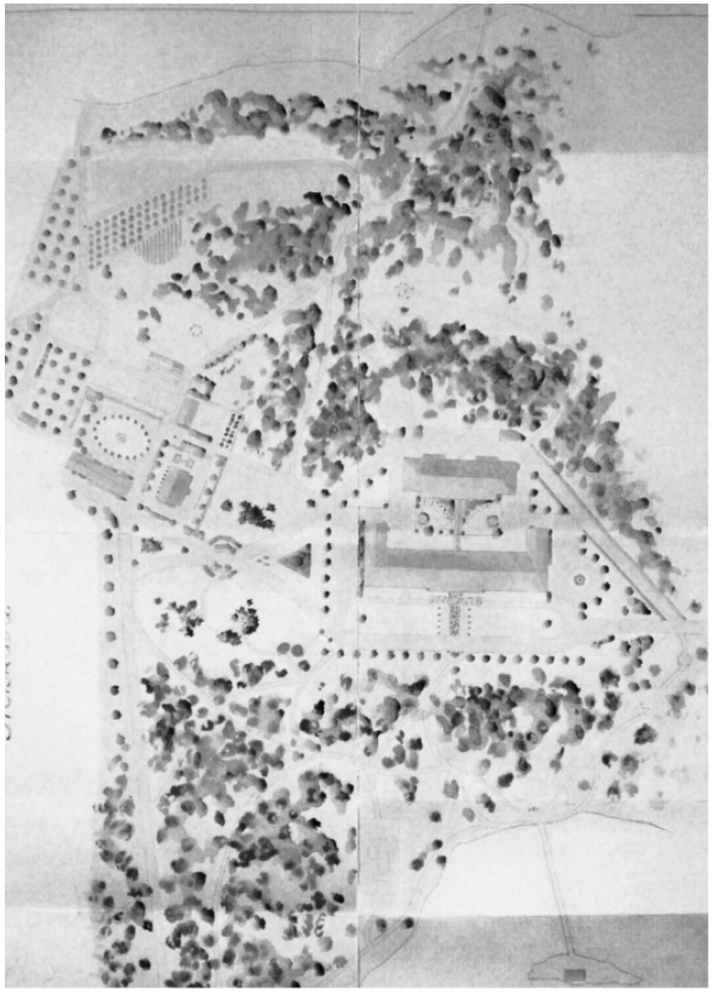
- Rantapuusto. Rantojen puusto on arvokasta, sillä se luo maiseman siluetin ja toimii merkittävä ekologisena käytävänä.

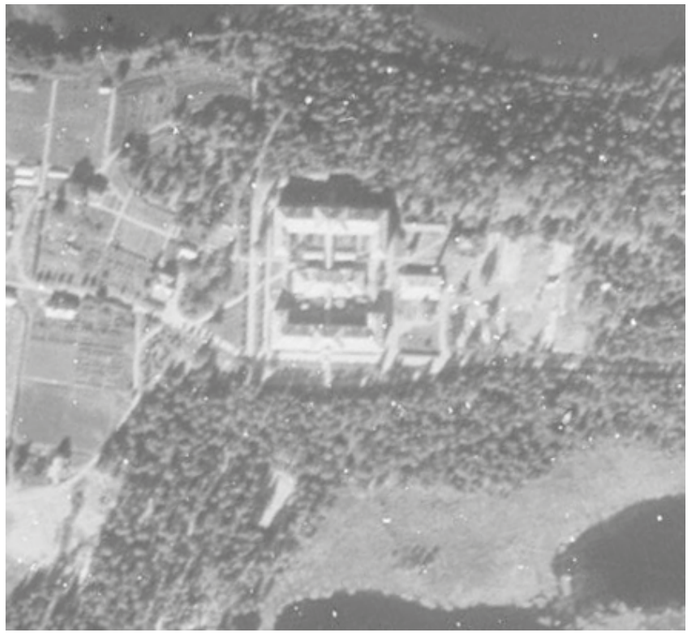
- Moision sairaala-alueen puoliavoin, puistomainen ympäristö, kasvillisuus ja puutarhataiteelliset elementit. Moision sairaala-alueelle tehtiin puutarhasuunnitelma Niilo Uusikallion toimesta vuonna 1928. Alueelle tyypillinen puoliavoin puistomainen ympäristö, kookkaat puut, puurivit ja -kujanteet sekä puutarhakasvillisuus ja puutarhataiteelliset elementit sekä puiston vanhasta suunnitelmasta jäljellä olevat diagonaalit kadut ja koordinaatisto ovat osa kulttuurihistoriallisesti arvokasta ympäristöä.

- Huviloiden ympäristön kookas puusto pihapiirissä ja rannassa.

- Luontoselvityksessä arvokkaaksi merkityt luontokohteet ja kasvillisuus (ks. kartta sivulla 16).

- Avokallioalueiden elinympäristöt

Kuvat. Vasemmalla kuva Niilo Uusikallion puutarhasuunnitelmasta vuodelta 1928 (Hallinto- ja talousarkisto Ia 3 :1, skannattu teoksesta Ahola 2009 2, s. 6). Oikealla ylhäällä ilmakuva vuodelta 1944 ja oikealla alhaalla ilmakuva vuodelta 2022 (Maanmittauslaitoksen historiallisten ilmakuvien arkisto). Osa puutarhasuunnitelman elementeistä, kuten sairaalarakennusta ympäröivät kulkuväylät puuriveineen ja rakennusten koordinaatiston kanssa diagonaaliset polkuverkostot ovat jäänteitä vanhasta suunnitelmasta.

Kulttuurimaiseman kannalta merkittävät näkymät

Kulttuuriympäristön kokeminen tapahtuu keskeisiltä alueilta avautuvien näkymien kautta. Näkymien analysoinnin tarkoituksena on tunnistaa ne fyysisen ympäristön tekijät ja ominaispiirteet, joiden huomioiminen on tärkeää alueen kehittämisen yhteydessä. Maisemaa ei ole tarkoitus museoida, vaan turvata niiden arvojen säilyminen, jotka kertovat myös tuleville sukupolville alueen vaiherikkaasta historiasta.

Erilaisten maisematilojen (avoin, puoliavoin, suljettu) vaihtelu, kasvillisuuden muodostamat reunavyöhykkeet ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaat kohteet maisemassa ovat merkittävimpiä alueen arvoa nostavia tekijöitä. Seuraavassa on arvioitu selvitysalueen kulttuurimaiseman kannalta merkittävimmät näkymäkokonaisuudet ominaispiirteineen, jotka tulisi huomioida tulevassa asemakaavasuunnittelussa. Osa näkymistä on nykyisiä ja osa kehitettäviä näkymiä, joilla kulttuurimaiseman arvoa voitaisiin korostaa entisestään. Näkymät on merkitty Kulttuuriympäristön arvot -karttaan. Osa-alueittain annetuissa jatkosuosituksissa on annettu tarkempia maiseman käsittelylle ja hoidolle.

1. Moisionpellon historiallinen ympäristö

Alueen keskeinen peltoalue on alueen historiallisesti arvokkain avoin maisematila, jolla on merkittävä rooli alueen kulttuurimaisemalle tyypillisille näkymille. Moisionpelto näkyy avoimena tai puiden läpi monesta eri suunnasta. Pellon pohjoisreunassa Moision sairaala-alueeseen kuuluvat vanhat rakennukset muodostavat osan maiseman siluettia. Näkymille on ominaista puiden muodostama yhtenäinen reunavyöhyke pellon reunassa, Latokallion puukujanne ja historiallisten rakennusten dominoiva rooli näkymässä.

Kuvat. Moisionpellon avointa historiallista ympäristöä.

2. Näkymät Museotieltä

Museotien maisemalle on luonteenomaisia erilaiset näkymät Saimaalle, huvila-alueille ja metsään. Tie kulkee ympäristöään korkeammalla ja sen varrella on kulttuurihistoriallisesti arvokkaita kohteita (huvilat), muistomerkkejä (Manttaalikivi) ja luontokohteita (Annilan ojanvarsilehto).

Tiemaisema on eriluonteinen selvitysalueen pohjois- ja eteläosissa. Pohjoisessa tie mutkittelee kangasmetsän halki suljetussa maisematilassa. Tieltä avautuu kapeita näkymälinjoja ja puoliavoimia näkymiä kuivaan kangasmetsään. Luonnonmaisema on näkymissä pääosassa.

Etelämmässä tie lähenee Annilanrantaa ja tienäkymissä vaihtelevat puiden lävitse pilkottavat järvinäkymät, historialliset huvilat ja metsäisemmät osuudet. Tiemaisema on vaihtelevampi ja tieympäristö rakennetumpi.

Kuvat. Museotien näkymiä. Ylhäällä vasemmalla tieympäristöä Annilan kohdalla. Oikealla ylhäällä Museotieltä vanhan Annilan ruutipellon yli vesistöön avautuva näkymä ja alhaalla eteläosassa näkymä puiden läpi Annilanselälle. Vanhalla ruutipellolla kasvavat männyt uhkaavat näkymän avoimuutta.

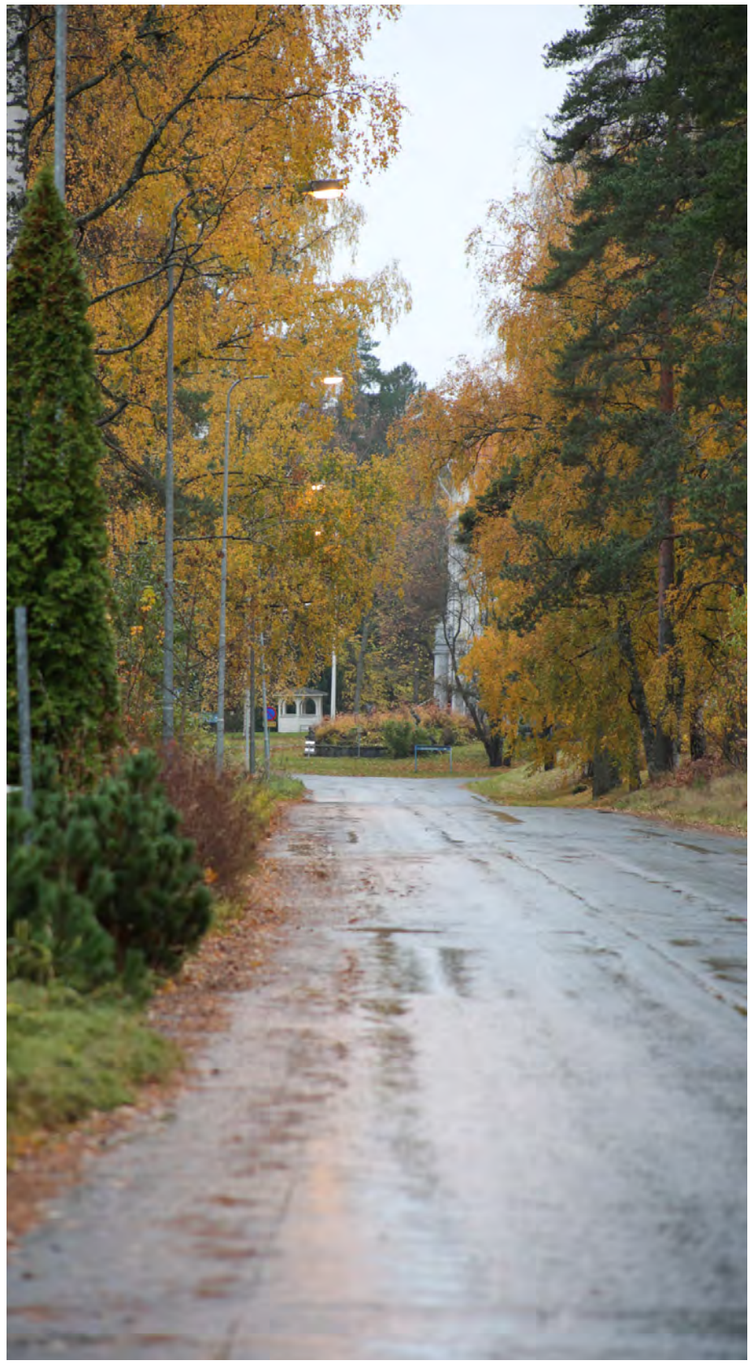
3. Moision sairaala-alueen näkymät

Sairaala-alueen ympäristö on puoliavoin ja puistomainen. Kulttuurihistoriallisesti arvokkaalle alueelle on tyypillistä puoliavoimet näkymät alueen sisällä rakennukselta toiselle ja puuston läpi avautuvat näkymät Moisionlammelle.

Kulttuurimaiseman kannalta merkittäviä ovat näkymät, joiden päätteenä on arvokas rakennus tai joita reunustaa kulttuurihistoriallisesti arvokas puurivi/kujanne. Arvokkaita ovat myös kapeat näkymät Moisiontien eteläosasta ja Karjalammentieltä Moisionpellolle.

Kuvat. Näkymiä Moision sairaala-alueella. Ylhäällä vasemmalla kapeita näkymälinjoja Moisionlammelle sairaalan länsipuolen kallioselänteeltä. Vesemmalla alhaalla puoliavoin puistomainen näkymä sairaalamiljööstä. Oikealla näkymä Moisiontietä etelään sairaalan päärakennukselle.

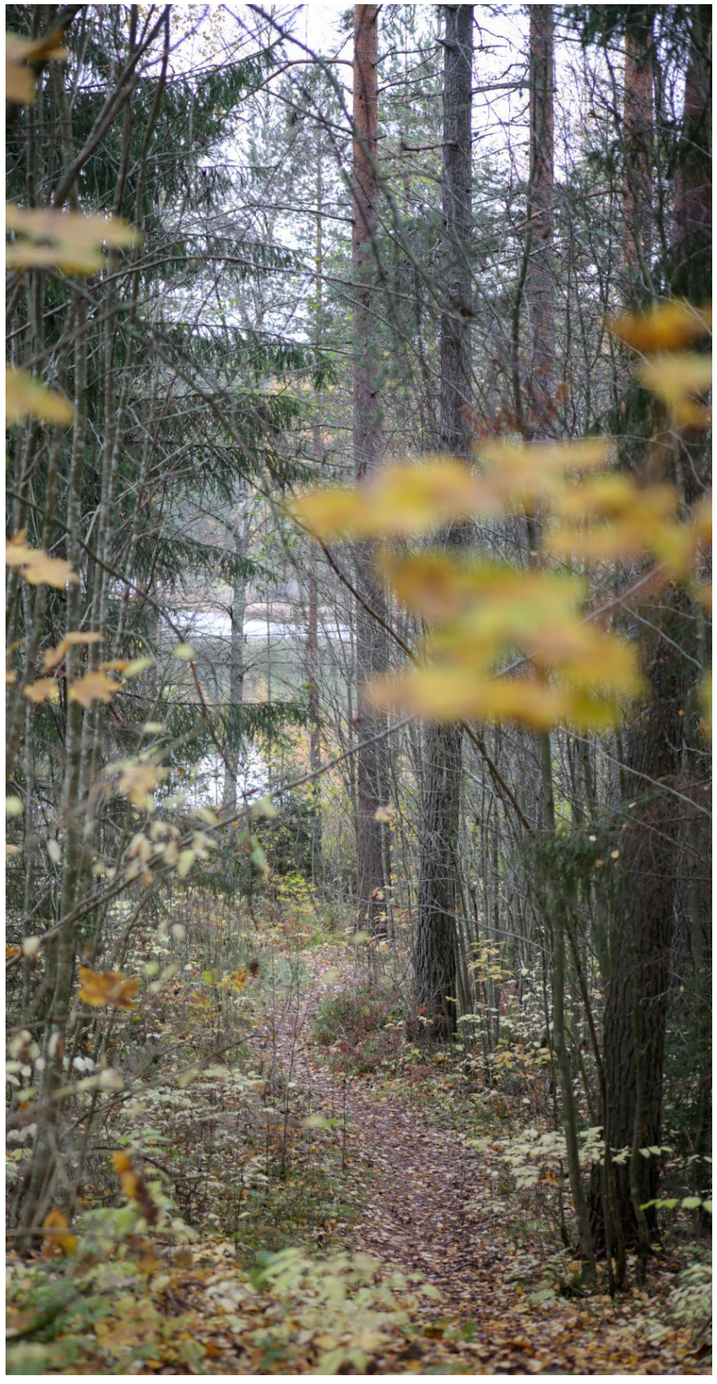
4. Moisionlammen ja Karjalammen näkymät

Lammet muodostavat merkittävät avoimet maisematilat selvitysalueella, kuten myös arvokkaan ekologisen ympäristön. Kuten viljelyalueiden, myös vesistöjen reunavyöhykkeet ovat tärkeitä maiseman ja luonnonarvojen säilymisen kannalta.

Lampien ympäristön näkymiin kuuluvat näkymät metsän läpi Moisionlammen huviloiden pihoilta lammelle, rantavyöhykkeeltä avautuvat avoimet näkymät, joissa pääosassa ehyt maiseman siluetti (ranta- ja pihakasvillisuus) ja puuston läpi avoimeen maisemaan pilkottelevat pienimittakaavaiset rakennukset.

Myös teiltä avautuu monessa paikassa näkymiä Moisionlammelle. Karjalampi näkyy Moisiontieltä ja kapeina vilahduksina Karjalammentieltä.

Kuvat. Vasemmalla Moisionlammen rantaa. Rantapuusto rajautuu vesistöön tiukasti ja reunavyöhyke on yhtenäinen. Oikealla olevassa kuvassa kapea näkymä Karjalammentieltä Karjalammelle.

5. Annilanrannan näkymät

Annilanrannan vesistönäkymille tyypillistä on puustoinen ranta-vyöhyke ja yhtenäinen maiseman siluetti vesistöön. Huviloiden pienimittakaavaiset rakennukset pilkottelevat puiden lomasta järvimaisemassa. Huviloiden piha-alueet ovat puoliavoimia ja puistomaisia.

Kuvat. Kuvia Annilanselälle. Kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden huviloiden pihapiireistä avautuu viehättäviä puoliavoimia näkymiä järvelle. Rantavyöhyke on puustoinen ja maiseman siluetti pääosin eheä. Rakennukset pilkottavat vesistömaisemaan puiden lomitse.

6. Näkymät Lappeenrannantieltä selvitysalueelle

Tiemaisemassa vaihtelevaa maisemaa ja merkittäviä näkymiä luovat avoimet maisematilat kuten pellot ja vesistöt. Pitkiä näkymiä selvitysalueelle avautuu pellolle Kotirinteen kohdalla ennen Annilantien risteystä ja Laajatien risteyksen kohdilta Moisionlammelle. Pohjoisemmalta osalta tietä ei maastonmuotojen ja kasvillisuuden vuoksi ole juurikaan näköyhteyttä lammelle/selvitysalueelle.

Kuva. Näkymä Laajatien risteyksen eteläpuolelta Moisionlammelle.

Kuvat. Vasemmalla näkymä avoimen peltoaukean kohdalta Moisionlammelle Laajatien risteyksen pohjoispuolella. Keskellä valokuva pienehköstä tehtaasta tai voimalaitoksesta Lappeenrannantien suuntaan. Punatiilinen piippu näkyy Lappeenrannantieltä ja on viehättävä yksityiskohta peltomaisemassa. Oikealla näkymä piipusta alueen sisäisen hiekkatien päätteenä.

3.2 SUOSITUKSET JATKOSUUNNITTELUA VARTEN

Selvitysalueella sijaitsee monia erityyppisiä ja -henkisiä alueita. Kyseessä ei ole rakennuskannaltaan tai maisemaltaan homogeeninen alue. Selvitysalueella sijaitsee rakennuksia eri aikakausilta, erilaisia rakennustyyppejä (asuinrakennuksia, palvelurakennuksia, maatalousrakennuksia, koulurakennus) sekä erilaisia typologioita ja mittakaavoja. Osa alueesta on tiiviimmin ja osa väljemmin rakennettu, osalla aluetta ei ole rakennuskantaa lähes ollenkaan. Jatkosuunnittelussa on tärkeää tunnistaa kunkin osa-alueen ominaispiirteet ja pyrkiä vaalimaan näitä myös asemakaavoituksessa, jotta eri alueiden luonteet ja alueen monipuolinen ympäristö säilyvät myös jatkossa.

Alueen yleisen monipuolisuuden lisäksi selvitysalueella on useita arvokkaita rakennetun ympäristön kohteita sekä kulttuurimaiseman arvoja, kuten arvokkaita näkymiä ja avoimia alueita. Myös nämä piirteet on tärkeä tunnistaa ja huomioida jatkosuunnittelussa.

Alueiden ominaispiirteiden ja luonteen perusteella selvitysalue on jaettu viiteen osa-alueeseen, jolle kullekin annetaan omat suosituksensa jatkosuunnittelun kannalta. Moision sairaalan alueella on lisäksi nostettu esiin viisi osakokonaisuutta. Suosituksia pohdittaessa on arvioitu mahdollisen täydennysrakentamisen ja maankäytön vaikutusta alueiden ominaispiirteisiin ja arvoihin sekä annettu suosituksia rakennusten suojelua asemakaavassa koskien.

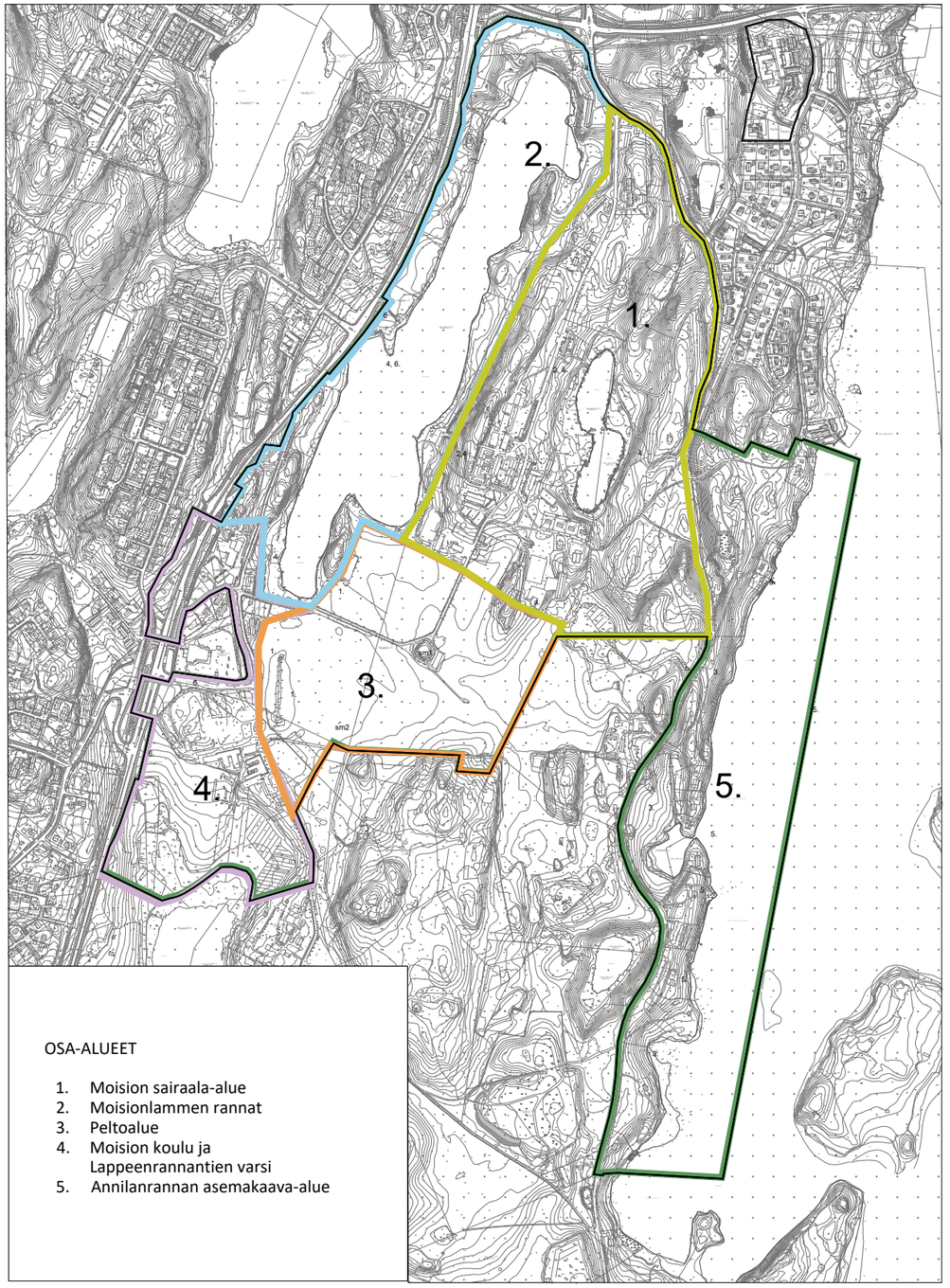
1. Moision sairaalan alue

Moision sairaalan alue muodostaa keskeisen kokonaisuuden selvitysalueella. Laajemmassa maisemassa se erottuu varsinkin etelän suunnasta avoimen peltomaiseman laidalla sekä osittain myös Karjalammen suunnasta, jossa päärakennuksen katto näkyy puuston lomasta. Sairaala-alue on aikaisemmin ollut vielä keskeisempi maamerkki alueella, mutta korkeaksi kasvaneen puuston myötä se on peittynyt kasvillisuuden taakse.

Sairaalan alue on eri-ikäisten rakennusten ja niihin liittyvien viheralueiden muodostama rakennustaiteellisesti, historiallisesti ja maisemallisesti arvokas kokonaisuus, jonka ominaispiirteiden ja arvojen säilymiseen tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Päärakennuksen ympäristö

Itse sairaala-alueen sisällä sijaitsee eriluonteisia alueita. Sairaala-alueen keskustan muodostavat Axel Mörnen suunnittelemat

Kartta. Selvitysalueen osa-alueet. Kartta löytyy selvityksen liitteenä.

sairaala-alueen vanhimmat rakennukset 1927-1930-luvuilta, niihin läheisesti liittyvät lämpökeskus ja pesularakennus sekä rakennuskokonaisuuden ympärille myöhemmin nousseet rakennukset, kuten C-rakennus rakennusten eteläpuolella ja G-rakennus 1970-luvulta lähempänä Karjalampea. Lisäksi pienempiä rakennuksia ovat muutamat puurakennukset pysäköintikentän pohjoispuolella sekä parakkirakennus päärakennusta vastapäätä Moisiontien itäpuolella.

Osa-alueen rakennettua ympäristöä leimaavat rakennusten noudattama koillis-kaakkosuuntainen koordinaatisto sekä ympäristöä hallitsevien vanhimpien rakennusten muodostama kokonaisuus: julkisivujen valkoiset rappaukset, uusklassistiset detaljit, siniset ikkunankarmit sekä voimakkaan punaiset katot ja kattolinjat, jotka luovat kontrastin valkoisille julkisivuille. Myös nuoremmassa C-rakennuksessa on nähtävissä samoja aiheita: vaaleat julkisivut, punainen peltikatto sekä sinisen värin käyttö ikkunoiden väliin jäävissä umpiosissa.

Sairaalarakennusten ympäristö ja puistoalue ovat osa kulttuurihistoriallisesti arvokasta kokonaisuutta. Niilo Uuskallion laatimista suunnitelmista jäljellä olevat piirteet, vanha puusto, puukujanteet ja puutarhakasvillisuus, ovat vaalimisen arvoisia elementtejä ympäristössä. Viereisellä sivulla olevassa vanhassa viistoilmakuvassakin voidaan nähdä puutarhasuunnitelman diagonaalisia polkuverkostoja, joita on vielä paikoitellen jäljellä sairaalan ympäristössä. Sairaalan lännenpuoleisilta piha-alueilta avautuu kapeita näkymälinjoja metsän läpi Moisionlammelle.

<u>Suositukset alueen kehittämiselle</u>

Päärakennuksen, lämpökeskuksen ja pesularakennuksen yhteyteen ei suositella sijoitettavan uutta rakentamista, ettei alkuperäinen kokonaisuus hämärry. Myöskään C-rakennuksen kaakkoispuolelle ei suositella täydennysrakentamista, etteivät näkymät sairaalan päärakennukselle etelän suunnasta katkea.

Pienimuotoista täydennysrakentamista on mahdollista sijoittaa Moisiontien itäpuolelle tai pysäköintikentän pohjoispuolelle. Täydennysrakentamisessa tulisi ottaa huomioon osa-alueen rakennusten noudattama selkeä koordinaatisto. Uusien rakennusten tulisi mittakaavaltaan olla alisteisia olemassa oleville rakennuksille, niin että vanhimmat rakennukset ja niiden muodostama kokonaisuus säilyvät alueen keskeisenä elementtinä. Täydennysrakentaminen tulee myös arkkitehtuuriltaan sovittaa olemassa olevaan rakennuskantaan.

Sairaalan päärakennuksen ympäristön puistoalue, vanha puusto, puurivit ja -kujanteet, puutarhakasvillisuus sekä puutarhataiteelliset elementit ja rakenteet alueella suositellaan säilytettäväksi ja ylläpidettäväksi. Jos alueelle sijoitetaan täydennysrakentamista, tulisi se suunnitella niin, että alueen kulttuurimaisemalle luonteenomaiset puurivien tai historiallisten rakennusten rajaamat pitkät näkymäakselit sekä alkuperäisestä puistosuunnitelmasta peräisin olevat polkuverkoston diagonaalit linjat rakennusten koordinaatistoon nähden säilyvät.

Alueen puuston kuntoa tulisi tarkkailla säännöllisesti ja huonokuntoiset puut merkitä ja poistaa mahdollisimman pian. Teiden varsilla ja puukujanteissa kasvavat puut suositellaan korvattaviksi uusilla niiden kunnon huonontuessa. Puustoa ja pensaita tulisi myös hoitaa säännöllisin hoitoleikkauksin. Puistomaisten alueiden umpeenkasvaminen suositellaan turvattavan liiallisen pohjakasvillisuuden ja vesakon poistamisella. Esimerkkinä Sairaalan, Moisiontien ja Karjalammentien väliin jäävä alue, joka voi olla viehättävä puisto kehittyvällä alueella, ja jonka puoliavoimuuden säilyttäminen on tärkeää myös etelään pellon suuntaan avautuvien kapeiden näkymien säilymisen kannalta.

Sairaala-alueen ympäristön maisemaa suositellaan kehitettävän puoliavoimena ja puistomaisema. Sairaalan länsipuolelta Moisionlammelle avautuvia kapeita näkymälinjoja tulisi pitää yllä metsän aluskasvillisuuden säännöllisellä karsimisella ja metsänhoidollisilla toimenpiteillä. Kallioselänteen, rinteen ja rantavyöhykkeen puusto tulisi säilyttää yhtenäisenä. Myös sairaala-alueelta Moisionpellolle avautuvia näkymäakseleita suositellaan pidettävän avoimina.

Sairaalan päärakennus, lämpökeskus, pesula ja C-rakennus suositellaan suojeltaviksi asemakaavassa.

Kuva. Teitä reunustavat puurivit ja -kujanteet ovat tyypillinen ominaisuus sairaalan puistolle. (Kuva: Mikkelin kaupunki)

Kuva. Päärakennus muodostaa kiintopisteen ja keskeisen elementin alueella.

Kuva. Rakennusten arkkitehtuurille tyypillisiä piirteitä ovat vaaleat, rapatut julkisivut, punaiset peltikatot voimakaine muotoineen sekä siniset ikkunankarmit.

Kuva. Näkymä etelän suunnasta C-rakennuksen vierestä Moisiontietä pitkin sairaalan päärakennukselle.

Kuva. Ilmakuva sairaala-alueesta vuodelta 1937. (Kuva: Mikkelin kaupungin arkisto)

Maatalousrakennukset

Toisen osakokonaisuuden sairaala-alueella muodostavat maatalousrakennukset avoimen peltoalueen reunalla. Nämä rakennukset muistuttavat alueella pitkään vallinneesta elinkeinosta. Kokonaisuuteen kuuluvat navettarakennus, maatilan työväenasuntorakennus ja siihen liittyvä viljamakasiini sekä muutamia myöhempiä rakennuksia.

Alueen rakennettua ympäristöä leimaa peltoalueen puolella rakennuksien matala ja horisontaalinen yleisilme avoimen alueen reunalla, loivat harjakatot, tummat julkisivut ja kontrastina vaalea pohjakerros muutamissa rakennuksissa. Rakennusten taustalla näkyy C-rakennus, joka peltoalueen suunnasta peittää vanhimmat sairaalarakennukset taakseen. Myös maatilan työväenasuntorakennus ja siihen liittyvät viljamakasiini jatkavat harjakattoisten ja matalien rakennusten linjaa.

Maatalousrakennuksilla on merkittävä rooli alueen kulttuurimaisemassa. Sijainti pellon reunassa avoimella paikalla tekee matalista rakennuksista osan maiseman siluettia historiallisella peltoaukealla. Rakennusten läheisyydessä vehreä ympäristö luo viehättävää ja pienimittakaavaista miljöötä.

Kuva. Maatalousrakennukset Moisionpellon suunnasta kuvattuna.

<u>Suositukset alueen kehittämiselle</u>

Maatalousrakennukset sijaitsevat historiallisen Moisionpellon reunavyöhykkeellä. Tämän alueen kehittäminen on syytä suunnitella huolella. Alueen kulttuurimaisemalle on tyypillistä kulttuurihistoriallisten arvokkaiden rakennusten dominoiva rooli maiseman siluetissa. Kasvillisuuden muodostamalla reunavyöhykkeellä on merkittävä rooli avoimen maisematilan rajalla.

Täydennysrakentamisessa olisi hyvä kunnioittaa rakennusten matalaa siluettia, niin ettei peltoalueen laidalle sijoiteta korkeampia rakennuksia. Täydennysrakentamisen olisi hyvä myös mittakaavaltaan ja massoittelultaan seurata nykyisten rakennusten horisontaalista ilmettä. Pellon ja uuden rakentamisen väliin tulisi jättää vähintään muutaman puurivin levyinen kasvillisuusvyöhyke. Jos rakennettavalla alueella ei ole olemassa olevaa puustoa, tulisi monilajinen reunavyöhyke istuttaa tarpeeksi kookkaista ja laadukkaista taimista, alueelle tyypillisistä kotimaisista lehti- ja havupuista.

Navettarakennus, maatilan työväenasuntorakennus sekä siihen liittyvä viljamakasiini suositellaan suojeltaviksi asemakaavassa.

Kuva. Maatilan työväenasuntorakennus ja viljamakasiini.

Moisiontien asuinrakennukset

Kolmannen osakokonaisuuden sairaala-alueella muodostavat Moisiontien molemmin puolin väljästi sijoittuvat asuinrakennukset eri aikakausilta. Vanhimmat rakennukset ovat entinen ylilääkärin talo 1930-luvulta ja entinen osastolääkärien talo 1950-luvulta. Lisäksi Moisiontien pohjoispäähän on rakentunut asuinrakennuksia 1960-, 1970- ja 1980-luvuilla.

Rakennukset eivät Moisiontien varressa muodosta selkeää kokonaisuutta. Rakennukset edustavat eri aikakausia ja typologioita, eikä niissä ole juurikaan yhdistäviä piirteitä. Ne eivät myöskään Moisiontien katukuvassa muodosta selkeää kokonaisuutta eikä rakennusten välillä synny selkeitä näkymiä, vaikka rakennukset erottuvatkin Moisiontielle.

Moisiontien maisema on puoliavoin ja tietä reunustaa puusto sen molemmilta puolilta. Rakennukset ja pihat pilkahtelevat puiden lomasta. Tielinjaus on pysynyt kutakuinkin samana ainakin 1800-luvulta saakka. Maisemallisesti arvokkain osa Moisiontietä on suurin piirtein Karjalammen kohdalta sairaalan päärakennuksen eteen päättyvä tienpätkä.

<u>Suositukset alueen kehittämiselle</u>

Rakennukset eivät muodosta selkeää kokonaisuutta, ja Moisiontien vartta voidaankin tiivistää täydennysrakentamisella, mikä tarjoaisi myös selkeämmän sisääntulon Moisiontietä pitkin sairaala-alueelle. Rakennusten mittakaava ja kerroskorkeus on vanhempien rakennusten lähistöllä hyvä pitää maltillisena, niin etteivät vanhat ja arvokkaat rakennukset jää uuden rakennuskannan varjoon. Korkeampaa rakentamista on mahdollista sijoittaa Moisiontien pohjoispäähän.

Kadun vartta rajaava puustoinen vyöhyke suositellaan säilytettäväksi uuden rakentamisen ja Moisiontien rajalla. Erityisesti kookkaat männyt ja kuuset, jalopuut ja koivut tulisi säilyttää. Metsän reunavyöhykkeen kasvillisuus on paikoin tiheää ja sitä olisi hyvä harventaa kookkaita, hyväkuntoisia puita säästäen. Metsänreunaa tulisi myös valmentaa, jos alueelle sijoitetaan uutta rakentamista ja metsää tullaan kaatamaan.

Moisionlammelle voidaan kadun lampea lähellä olevissa kohdissa avata harkittuja kapeita näkymälinjoja. Piha-alueet tulisi suunnitella puistomaisiksi ja puustoa säilyttää mahdollisimman paljon, erityisesti lähellä Moisionlammen ja Karjalammen rantavyöhykettä. Rakentamisen sijoittamisessa suhteessa katuun suositellaan nou-

Kuva. Näkymä Porrassalmentieltä Moisiontien risteyksen suuntaan. Etualalla oikealla 1960-luvulla rakennettu rivitalo ja taustalla vasemmalla kasvillisuuden välistä pilkistävä 1960-luvun kerrostalo.

Kuva. 1980-luvulla rakennettuja rivitaloja Moisiontien varressa.

Kuva. 1960-luvun kerrostalo Moisiontien ja Porrassalmentien risteyksessä.

Kuva. 1970-luvun rivitalo Moisiontien varressa.

Kuva. Entinen ylilääkärin talo 1930-luvulta.

Kuva. Entinen osastolääkärien talo 1950-luvulta. Kuten valokuvista käy ilmi, Moisiontien asuinrakennukset eivät muodosta selkeää kokonaisuutta.

datettavaksi Moisiontien pohjoispäädyssä sijaitsevien rakennusten noudattamaa etäisyyttä. Puustoisen vyöhykkeen säilyttäminen uuden rakentamisen ja Moisiontien välillä korostaa myös tienvarren vanhimpia rakennuksia maisemassa niiden sijoittuessa lähemmäs katulinjaa.

Moisiontien arvokkain osa on tienpätkä sairaala-alueella. Karjalammen kohdalta etelään Moisionkadun näkymän päätteenä on sairaalarakennuksen päätyjulkisivu. Myös Karjalampi pilkottaa puiden välistä katunäkymässä kadun itäpuolella ja sairaala-aluetta lähestyessä puiston kookkaat puut rajaavat katuympäristöä kujannemaisesti. Nämä alueen kulttuurimaisemalle tyypilliset piirteet tulisi säilyttää. Myös tien ympäristö sairaala-alueella on maisemallisesti arvokas. Alueella on paljon kookkaita havu- ja lehtipuita sekä koristeistutuksia. Tien linjaus ja sen puoliavoin puistomainen ympäristö ja kasvillisuus suositellaan säilytettäväksi.

Ylilääkärin talo ja osastolääkärien talo suositellaan suojeltaviksi asemakaavassa.

Kuvat. Moisiontien eteläosan vehreää ympäristöä. Karjalammen kohdalta avutuvan näkymän päätteenä on sairaalan päärakennuksen päätyjuölkisivu.

Kaakkoisosan asuinalue

Neljäs osakokonaisuus alueella on asuinalue sairaala-alueen kaakkoisosassa. Tämän kokonaisuuden muodostavat Kankaan talot (1940-luku) yhdessä pistetalon (1950-luku) ja kerrostalon (1960-luku) kanssa. Lisäksi rakennusten eteläpuolella sijaitsevat 1960-luvulla rakennetut autotallit.

Kaakkoisosan asuinalue on selkeämpi kokonaisuus kuin Moisiontien varren asuinrakennukset. Kankaan talojen, pistetalon ja kerrostalon arkkitehtuurissa on nähtävissä yhdistäviä piirteitä, kuten yksinkertaiset rakennusmassat, vaaleat, sileät julkisivut, tummemmat harjakatot tai visuaalinen vaikutelma harjakatosta sekä neliömäiset ikkunat. Kerrostaloja yhdistää myös niiden noppamainen massa. Osa-alueen rakennukset ovatkin kuin eri vuosikymmenien tulkintoja samasta teemasta. Rakennusten välillä aukeavat näkymät ja niiden väliin muodostuu selkeä piha-alue hoidettuine nurmikkoineen.

Kaakkoisosan asuinalueen ympäristö on vehreä ja puistomainen. Rakennusten ja kadun (Karjalammentie) väliin jää viherkaistale, jossa kasvaa lehti- ja havupuita sekä koristepensaita. Pihat on rajattu kasvillisuudella, puilla ja pensasryhmillä. Alueen eteläpuolella sijaitsee Moision sairaalan vanha hautausmaa, joka on paikallisesti arvokas kulttuuriympäristökohde ja muinaisjännös, joka on suojeltu osayleiskaavassa.

Kuva. Kankaan taloja.

<u>Suositukset alueen kehittämiselle</u>

Alueelle voidaan sijoittaa täydennysrakentamista, mutta sen olisi hyvä mukautua jo olemassa olevien rakennusten ominaispiirteisiin esimerkiksi massoittelun, materiaalien ja värityksen puolesta. Näin alueen visuaalinen yhtenäisyys säilyy.

Alueen puoliavoin, puistomainen ympäristö ja puusto suositellaan säilytettäväksi. Alueen nykyisen rakennustavan mukaisesti kadun ja rakennusten väliin suositellaan jätettäväksi viherkaistale. Pihojen rajaamisessa voidaan hyödyntää vapaasti kasvavia monilajisia pensas- ja puuryhmiä. Moision sairaalan vanhan hautausmaan ympäristö suositellaan suojeltavaksi ja ylläpidettäväksi.

Vanhoja sairaala-alueen puiston rakenteita suositellaan hyödynnettäviksi uudella alueella, kuten esimerkiksi Kankaan talojen ja hautausmaan välinen heinittynyt urheilukenttä.

Kankaan talot, pistetalo ja kerrostalo suositellaan suojeltaviksi asemakaavassa.

Kuva. Näkymä Karjalammentieltä, vasemmalla Kankaan talot ja oikealla 1950-luvulla rakennettu pistetalo.

Kuva. Kankaan talot, vasemmalla taustalla erottuu 1950-luvun pistetalo. Rakennuksia yhdistävät yksinkertaiset rakennusmassat, vaaleat sileät julkisivut, harjakatto kattomuotona tai visuaalinen vaikutelma harjakatosta sekä tummat ikkunankarmit.

Kuva. Vasemmalla taustalla 1960-luvulla rakennettu kerrostalo, etualalla pistetalo. Rakennukseen on 2009 tehty julkisivukorjaus, jolloin myös parvekkeet on uusittu.

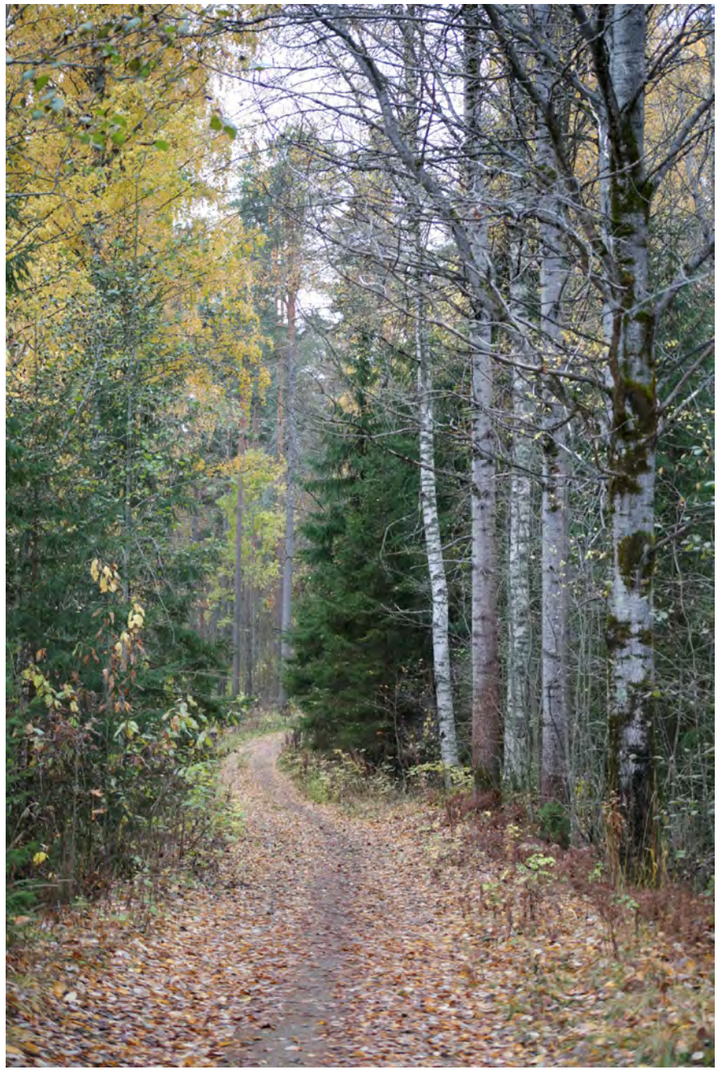
Kuva. Pistetalo ja kerrostalo. Rakennusten välillä aukeaa näkymiä ja ne muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden.

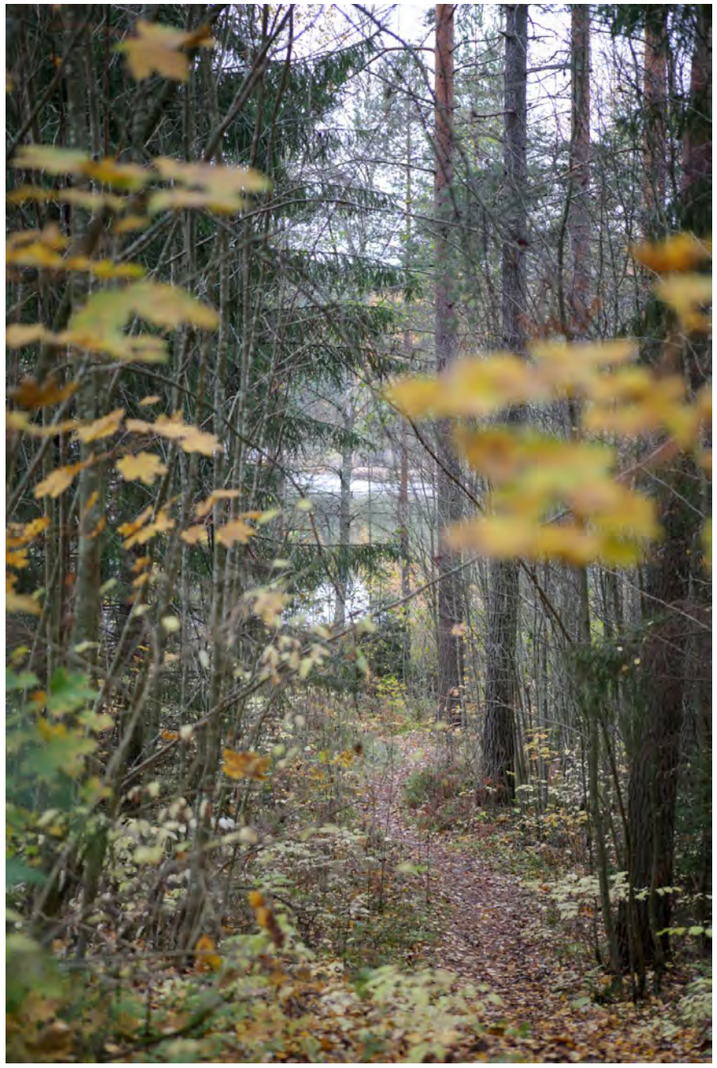

Kuva. Kerrostalo ja autotallit oikealla.

Karjalammen idänpuoleinen alue

Karjalammen itäpuolelle jäävä alue on kasvillisuudeltaan pääosin tiheää sekametsää. Alueelle voidaan sijoittaa uudisrakentamista, mutta Karjalammen luonnonympäristöltään arvokkaalle rantavyöhykkeelle tulee jättää riittävän leveä rakentamaton suojavyöhyke. Piha-alueet suositellaan jätettävän luonnonmukaisiksi ja puustoisiksi. Rakennusten ja teiden väliin suositellaan jätettäväksi puistomainen ja puustoinen vyöhyke.

Kuvat. Ympäristöä Karjalammen itäpuolella. Alueelta voidaan avata harkittuja näkymälinjoja lammelle.

2. Moisionlammen rannat

Moisionlampi muodostaa keskeisen elementin alueen maisemassa. Ranta-alueilla ei tällä hetkellä ole muutamia yksittäisiä rakennuksia lukuunottamatta paljoa rakentamista. Moisionlammen pohjois-päässä sijaitsee yksi selvitysalueen huvila-alueista, joka koostuu Vallilan, Petäjikön ja Saunakallion huvilarakennuksista sekä niihin liittyvistä tuki- ja lisärakennuksista. Lisäksi Moisionlammen rannalla sijaitsee 1960-luvulla rakennettuja sairaalan asuinrakennuksia lammen pohjoispäässä, ylilääkärin asunnon rantasauna lammen itärannalla sekä muutamia yksittäisiä pienempiä rakennuksia lammen eteläpäädyssä.

Tällä hetkellä alueen rakennuskanta sijoittuu maastoon väljästi ja sijoittelultaan vapaasti. Huvilarakennukset pilkahtelevat kasvillisuuden lomasta ja huvilalta toiselle aukeaa muutamia näkymiä. Myös rantasauna erottuu rantamaisemassa. Huvilarakennuksia leimaavat 1900-luvun alkupuolen huviloille tyypilliset piirteet: Jyrkkä kattokulma, isot verannat sekä puu julkisivumateriaalina sekä päärakennuksiin liittyvät pienemmät tukirakennukset. Myös ylilääkärin rantasauna on pieni harjakattoinen puurakennus. Alueelle tyypillisestä perinteisestä rakentamista poikkeavat pohjoispäädyn uudemmat rivitalot 1960-luvulta.

Moisionlampi on maisemallisesti merkittävä avoin maisematila, jonka rannoilla on tärkeä rooli alueen kulttuurimaisemassa. Puuraja ulottuu vesirajaan saakka ja rannat ovat paikoitellen jyrkkiä ja kallioisia. Ranta-alueen puusto muodostaa maiseman kauas näkyvän siluetin. Huvilat ja niiden piharakennukset pilkahtelevat rantapuuston välistä, mutta muuten rantojen ympäristö on luonnonmukaista.

<u>Suosituksen alueen kehittämiselle</u>

Moisionlammen ranta-alueille voidaan sijoittaa täydennysrakentamista. Täydennysrakentaminen suositellaan pidettävän myös sijoittelultaan väljänä ja sen seuraavan olemassa olevan rakennuskannan mittakaavaa. Huviloiden läheisyyteen tulisi sijoittaa erillispientalo- ja pienempine lisä- ja tukirakennuksineen. Suuria rakennusmassoja tulee välttää. Rakennusten arkkitehtuuri tulisi sovittaa perinteiseen huvilarakentamiseen.

Rantaan tulisi jättää vähintään 20-30 metrin puustoinen vyöhyke rakennusten ja lammen väliin ja ainoastaan pienimittakaavaisia saunarakennuksia tulisi tuoda lähelle vesirajaa. Pihoilla tulisi säilyttää mahdollisimman paljon olevaa puustoa. Alueelle ominaisen

Kuva. Petäjikön huvila erottuu puuston lomasta rantamaisemassa, mutta muuten huvilarakennukset ovat pääosin kasvillisuuden peitossa. Puuston muodostama maiseman siluetti on eheä.

Kuva. Ylilääkärin talon rantasauna.

Kuva. 1960-luvulla rakennettujen rivitalojen pitkät rakennusmassat erottuvat rantamaisemassa. Moisionlammen rannoille suositellaan mieluummin rakennettavaksi erillispientaloja. Uuden rakentamisen ja lammen väliin suositellaan jätettävän vähintään 20 metriä leveä luonnonmukainen puustoinen suojavyöhyke.

luonnonmukaisen ilmeen säilyttämiseksi pihojen rajaamisessa suositellaan käytettävän vapaasti kasvavia pensas- ja puuryhmiä.

Huviloiden päärakennukset sekä ylilääkärin rantasauna suositellaan suojeltavaksi asemakaavassa.

Kuva. Vallilan, Petäjikön ja Saunakallion huvilarakennukset. Rakennuksia yhdistävät 1900-luvun alun huviloiden tyypilliset piirteet: Jyrkkä kattokulma ja isot verannat.

Kuva. Alueelle tyypillistä rakennettua ympäristöä leimaavat huvilarakennukset ja niihin liittyvät pienemmät lisä- ja tukirakennukset.

Kuva. Rakennukset sijoittuvat maastoon väljästi, mutta huviloiden välillä aukeaa myös näkymiä kasvillisuuden välistä.

3. Peltoalue

Moisionpelto on avoin peltoalue selvitysalueen eteläosassa, joka muodostaa keskeisen osan alueen maisemaa. Peltoalueella sijaitsee kaksi muinaisjäännöstä: Moisionpellon rautakautinen asuinpaikka sekä Latokallion rautakautinen polttokalmisto.

Peltoalueella ei muinaismuistokumpareen juurella sijaitsevan ajoneuvoladon ja huonokuntoisen mökkirakennuksen lisäksi ole muuta rakentamista.

Moisionpelto on selvitysalueen kulttuurimaiseman kannalta merkittävin avoin maisematila ja valtakunnallisesti arvokas kulttuuriympäristö. Alue on säilynyt avoimena satoja vuosia ja rajatuu tiukasti metsäiseen reunavyöhykkeeseen. Pellolla on tärkeä merkitys alueella ja alueelle aukeavissa näkymissä.

<u>Suosituksen alueen kehittämiselle</u>

Peltoalueelle ei sen maisemallisten arvojen ja muinaisjäännösten myötä suositella ollenkaan uutta rakentamista. Avoimen alueen reunavyöhykkeet tulisi säilyttää eheänä ja puustoisena. Annilantien ja Kyläkouluntien risteyksen edessä ja Latokalliontien alkuosassa kasvava pusikkomainen puusto voidaan poistaa, jos sisääntulonäkymää ja avointa tilaa halutaan korostaa. Yleisestikin pellon avoimena säilyttäminen maisemanhoidollisin toimenpitein tai viljelykäytössä säilyttämällä on kulttuurimaiseman kannalta oleellista.

Jos pellon reuna-alueille suunnitellaan uutta rakentamistra, tulisi sen mittakaavaltaan ja arkkitehtuuriltaan sopia alueen kulttuurihistoriallisesti arvokkaisiin rakennuksiin. Pellon ja uuden rakentamisen väliin suositellaan jätettäväksi vähintään 20-30 metrin levyinen puustoinen suojavyöhyke. Jos puustoa ei ole, tulisi pellon reunaan istuttaa kookkaista taimista uusi reunavyöhyke, jonka tulisi olla monilajinen ja kerroksinen ja koostua alueen kulttuurimaisemaan sopivista paikallisista lajeista. Latokalliontien muinaismuistoalueen metsäsaarekkeelta sairaala-alueelle johtavan tienpätkän koivukujanne suositellaan säilytettäväksi.

Vanhojen rakennusten tulisi säilyttää dominoiva rooli maiseman siluetissa pellon reunoilla.

Kuva. Mökki ja ajoneuvolato näkyvät muinaismuistokumpareen vieressä.

Kuva. Tuukkalan kylätieltä avoimeen historialliseen peltoaukeaan avautuva näkymä. Kulttuurihistoriallisesti arvokkaat rakennukset ja puustoinen pellon reunavyöhyke muodostavat maiseman siluetin.

4. Moision koulu ja Lappeenrannantien varsi

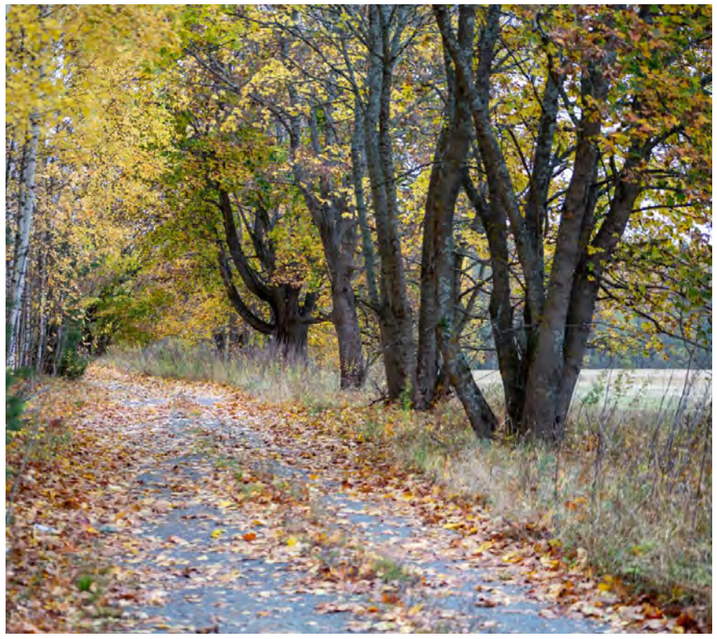
Lappeenrannantien varressa sijaitsee rakennettu alue, jonne sijoittuu Moision koulu, asuinrakennuksia, huoltoasema sekä palvelukotikokonaisuus. Sisääntulo Moision alueelle tapahtuu Lappeenrannantieltä tältä kohdalta.

Huoltoaseman ja Moision koulun lisäksi alueen rakennettu ympäristö koostuu pääasiassa matalista rivi- ja erillistaloista. Palvelukotikokompleksi muodostaa punatiilisen kerros- ja rivitaloista koostuvan kokonaisuuden. Alueen rakennettu ympäristö ei kuitenkaan muodosta selkeää kokonaisuutta eikä alueella ole selkeää yhtenäistä ilmettä. Osa-alueella ei myöskään ole Moision koulun vanhan osan lisäksi samalla tavalla arvokkaita rakennetun ympäristön kohteita kuten muilla selvitysalueen osa-alueilla.

Lappeenrannantien reunan avoin peltoalue on jäänne vanhoista, satoja vuosia viljelyssä olleista maatalousalueista. Vaikka alue rajautuukin valtakunnallisesti arvokkaan Porrassalmen historiallisen maiseman ulkopuolelle, on se paikallisesti arvokas avoin maisematila ja tiemaisemaa elävöittävä kokonaisuus. Puusto muodostaa eheän maiseman siluetin pellon reunassa. Moision koulun ja lammen välissä kasvaa rauhoitettu Moisionkoivu, jonka on arvioitu olevan noin 130-vuotias. Kyläkouluntieltä avautuu avoimia näkymiä Moisionpellolle.

Kuva. Moision koulu.

Kuva. Pellon reunassa kasvava puusto suositellaan säilytettäväksi.

<u>Suosituksen alueen kehittämiselle</u>

Tälle alueelle voidaan sijoittaa täydennysrakentamista ja täydennysrakentaminen voi olla vapaampaa kuin muilla osa-alueilla, joilla on enemmän rakennustaiteellisia ja maisemallisia arvoja. Alueelle voidaan sijoittaa mittakaavaltaan myös korkeampaa rakentamista, kuten kerrostaloja.

Lappeenrannantien varrella oleva avoin pelto suositellaan säilytettävän rakentamattomana. Jos pellonreunaan sijoitetaan uutta rakentamista, tulisi avoimen alueen ja rakentamisen välille jättää tarpeeksi leveä, usean puurivin levyinen suojavyöhyke. Jos rakentamista tuodaan lähelle pellonreunaa, tulisi uusi monilajinen ja -kerroksellinen reunavyöhyke istuttaa kotimaisista ja alueella luonnontilaisena kasvavista lehti- ja havupuista sekä pensaista.

Moision koulun alkuperäinen osa suositellaan suojeltavaksi asemakaavassa.

Kuva. Kuvakaappaus Google maps katunäkymästä vuodelta 2020. Lappeenrannantien varrella sijaitseva vanha peltoaukea on merkittävä alueen sisääntulomaiseman kannalta. Pelto on myös harvoja vanhoista viljelyalueista avoimena säilyneistä maisematiloista. Pellon reunavyöhyke on säilynyt eheänä.

Kuva. Alueen punatiilistä rakennuskantaa peltoalueen reunassa.

Kuva. Esterin palvelukodin rakennuksia.

5. Annilanrannan kaava-alue

Annilanrannan kaava-alue sijaitsee Annilanselän länsirannalla, Annilanselän ja Porrassalmentien välissä. Lisäksi kaava-alueeseen kuuluu pieni alue selvitysalueen pohjoispäädyssä Anttolantien varrella. Annilanselän alueella sijaitsee viisi huvilarakennusta 1900-luvun ensimmäiseltä puoliskolta, rakennuksiin liittyvät lisä- ja tukirakennukset sekä Annilan rantasauna. Ritvalan ja Päivärannan huvilat sijaitsevat pohjoisemmassa ja Männistön, Puuppolan ja Kotirannan huvilat etelämmässä. Huviloiden läheisyydessä on myös uudempaa rakentamista. Selvitysalueen pohjoispäässä sijaitseva pieni alue on rakennettu asuntomessujen yhteydessä.

Moisionlammen ranta-alueiden tapaan Annilanselän länsirannan rakennetulle ympäristölle tyypillisiä ovat väljästi sijoittuvat pientalot rannan tuntumassa sekä niihin liittyvät pienemmät lisä- ja tukirakennukset. Osassa Annilanselän huvilarakennuksissa on nähtävissä samoja piirteitä kuin Moisionlammen huviloissa: Harjakatot, isot verannat, puulaudoitus julkisivumateriaalina. Lisäksi Ritvalassa on muista huviloista poiketen mansardikatto ja Männistön puurakenteisessa huvilassa rappaus julkisivussa. Poikkeavin huviloista on Päiväranta, joka edustaa funktionalismia ja sota-ajan jälkeistä pula-ajan rakentamista. Huvilarakennuksien välillä aukeaa näkymiä, ja ne muodostavat tärkeän osan ranta-alueen perinteistä miljöötä, vaikkeivät ne muodostakaan selkeää arkkitehtonista kokonaisuutta keskenään.

Annilan rantasauna on pieni puurakenteinen sauna 1960-1970-luvulta.

Huvila-alueiden maisemalle on tyypillistä päärakennusten ja apurakennusten, puuston ja veden rajaama puistomainen ja puoliavoin pihapiiri, josta avautuu näkymiä vesistöön. Rannempana sijaitsevat pienimittakaavaiset rakennukset pilkahtelevat vesistön avoimessa maisemassa puiden välistä. Vesistöstä katsottaessa rannan reuna-vyöhyke ja maiseman siluetti on puustoinen ja eheä.

Pohjoisessa sijaitsevan pienen alueen ympäristö on paikoitellen kallioista kuivaa kangasmetsää. Uuden pientaloalueen pihoille on tyypillistä vihreiden nurmialueiden rajautuminen luonnonmaastoon. Voimalinja halkoo aluetta pohjoisosassa.

<u>Suositukset alueen kehittämiselle</u>

Annilanselän rannalle voidaan sijoittaa täydennysrakentamista. Moisionlammen ranta-alueiden tapaan täydennysrakentaminen suositellaan pidettävän sijoittelultaan väljänä ja sen seuraavan olemassa olevan rakennuskannan mittakaavaa. Huviloiden läheisyyteen tulisi sijoittaa erillispientaloja pienempine lisä- ja tukirakennuksineen. Suuria rakennusmassoja tulee välttää. Varsinkin huvilarakennusten läheisyydessä täydennysrakentamisen arkkitehtuuri tulisi sovittaa perinteiseen rakentamiseen.

Ranta-alueelle rakennettaessa vesistön reunaan suositellaan jätettäväksi vähintään 20-30 metrin levyinen puustoinen vyöhyke. Ainoastaan pienimittakaavaisia apurakennuksia tulisi sijoittaa rantavyöhykkeelle lähemmäksi vesirajaa. Rakentaminen tulisi suunnitella niin, että mahdollisimman paljon olemassa olevaa puustoa säilyy. Pihojen rajaaminen suositellaan tehtäväksi alueelle tyypillisesti kasvillisuudella, vapaasti kasvavilla pensas- ja puuryhmillä. Maiseman siluetin rannan suuntaan tulisi pysyä yhtenäisenä ja puustoisena. Arvokkaiden huvilarakennusten pihojen ympäristö ja puusto suositellaan säilytettäväksi osana kulttuurihistoriallisesti arvokasta ympäristöä.

Kaava-alueen reunassa kulkevan Museotien ympäristön hoitoon tulisi kiinnittää huomiota jatkossakin. Tien linjaus ja ympäristö suositellaan säilytettäväksi ja sen varrella oleva Manttaalikivi suojeltavaksi asemakaavassa. Kapeita näkymiä Annilanselälle suositellaan pidettävän avoimena maisemassa. Tien varrella sijaitseva vanha ruutipelto on kulttuurimaiseman kannalta arvokas ja se tulisi säilyttää avoimena.

Alueen huviloiden päärakennukset suositellaan suojeltaviksi asemakaavassa. Ritvalasta suositellaan suojeltavaksi alkuperäinen osa.

Kuva. Pihoilta avautuu puuston läpi näkymiä Annilanselälle.

Kuva. Annilanselän rannan huvilarakennukset Ritvala, Päiväranta, Männistö, Puuppola ja Kotiranta. Huvilarakennukset lisärakennuksineen edustavat ranta-alueille tyypillistä perinteistä rakentamista ja niissä on nähtävissä yhteisiä piirteitä, vaikka ne edustavatkin osin eri aikakausia. Harjakatot, puulaudoitus ja isot verannat toistuvat useimmissa rakennuksissa.

Kuva. Näkymä Päivärannalta Ritvalan huvilalle päin. Huviloiden pihat ovat luonnonmukaisia ja puustoisia.

Kuva. Annilan rantasauna 1960-1970 -luvulta.

4. LÄHTEET

Pohjakartat ja ilmakuvat

Pohjakartta

Mikkelin kaupunki, 2022.

Ilmakuvat

MML Maanmittauslaitos, Karttapaika-palvelu: https://asiointi.maanmittauslaitos.fi/karttapaikka/, hakupäivä 20.9.2022.

Vanhat ilmakuvat vuosilta 1933, 1944, 1955, 1994, 2000, 2011

MML Maanmittauslaitos, Karttapaika-palvelu: https://asiointi.maanmittauslaitos.fi/karttapaikka/, hakupäivä 20.9.2022.

Vanhat kartat 1969, 1987, 1995:

MML Maanmittauslaitos, Vanhat painetut kartat: http://vanhatpainetutkartat.maanmittauslaitos.fi/, hakupäivä 20.9.2022

Pitäjän kartta 1844-1848, Porrassalmen maisemaselvitys 2006, liite 7.

Kaavat ja kaavaselostukset

Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava 2015.

Mikkelin kantakaupungin osayleiskaava 2040.

Selvitykset

Ahola, Teija 2009. Moision sairaalan rakennushistoriaselvitys. Osa I. Ensimmäinen ja toinen sairaalarakennus, talousrakennus, lämpökeskus ja pesula.

Ahola, Teija 2009. Moision sairaalan rakennushistoriaselvitys. Osa II. Sairaala-alue.

Aarnio, Jouni., Luostarinen, Maria. 2000. Saimaan sylissä, Savon sydämessä, Porrassalmen maisemanhoitosuunnitelma. Etelä-Savon maakuntaliiton julkaisu 40/2000.

Destia 2014. Moisio─Tuukkala-alueen osayleiskaavan maisema- ja kulttuuriympäristöselvitys.

Museovirasto, 2011. Moision sairaala-alueen arkeologinen inventointi.

Rodriguez, Kaisa 2006. Porrassalmen maisemaselvitys.

Piltz, Martti, Soosalu, Laura. 2010. Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma. Pirkanmaan ELY:n julkaisuja.

Ympäristösuunnittelu Enviro Oy, 2014. Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava-alueen luontoselvityys.

Sähköiset lähteet

Etelä-Savon kulttuuriperintötietokanta: Moision sairaala

https://www.kulttuuriymparisto.fi/netsovellus/es/es_default.aspx

RKY: Porrassalmen historiallinen maisema

http://www.rky.fi/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=1132

Maastokäynnit

13.-14.10.2022 Elina Järvelä, Tengbom Oy

Valokuvat (ellei muuten mainittu)

Elina Järvelä, Tengbom Oy

5. LIITTEET

Liite 1, kartta: Kulttuuriympäristön arvot 1:8000 (A3)

Liite 2, kartta: Osa-aluejako 1:8000 (A3)

Liite 3, kohdekortit (A4)

MOISIONTIE 5-11 JA ANNILANRANTA KULTTUURIYMPÄRISTÖSELVITYS 2022

TENGBOM

MIKKELIN KAUPUNKI

MOISIONTIE 5-11 JA ANNILANRANNAN ASEMAKAAVOJEN
KULTTUURIYMPÄRISTÖSELVITYS

KULTTUURIYMPÄRISTÖN ARVOT 1 : 8 000

13.12.2022

TENGBOM OY

Salomonkatu 17 A 00100 HELSINKI puh. +358 291 705 880

www.tengbom.fi

MERKINTÖJEN SELITYS

Valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö (RKY 2009).
Porrassalmen historiallinen maisema.

Alueen kulttuurimaiseman kannalta keskeisin historiallinen peltoaukea, Moisionpelto. Alue on ollut viljelyksessä/avoimena 1500-luvulta saakka.
Alueeseen sisältyvät kaksi kiinteää muinaisjäännöstä:
sm1. Moisionpelto rautakautinen asuinpaikka
sm2. Latokallio, rautakautinen polttokalmisto.

Kulttuurimaiseman kannalta merkittävä pelto/niitty.
Viljelyksessä/avoimena ainakin 1800-luvun alusta ollut alue, jonka reunavyöhykkeellä merkitystä ekologisena käytävänä.

Merkittävä puistomainen piha-alue. Moision sairaalan alue.
Kulttuurihistoriallisesti arvokkaan rakennuskannan ja sen ympäristön muodostama yhtenäinen kokonaisuus, jonka ominaispiirteet tulisi säilyttää.

Kulttuurimaiseman kannalta merkittävä reunavyöhyke, jolla on myös ekologisia arvoja.

Rakennustaiteellisesti, kulttuurihistoriallisesti ja/tai maisemallisesti arvokas rakennus, joka suositellaan suojeltavaksi asemakaavassa sekä sen lähiympäristön muodostama kokonaisuus.

Maisemallisesti ja historiallisesti merkittävä tie. Porrassalmen museotie.
Tieympäristön maisemanhoitoon tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Maisemallisesti ja historiallisesti merkittävä tie tai polku. Yhteys suositellaan säilytettävän ja sen historiallinen luonne tulisi ottaa huomioon aluetta kehitettäessä.

Paikallisesti arvokas kulttuuriympäristökohde.

a. Moision sairaalan vanha hautausmaa. Alueella on myös historiallisen ruumiskellarin (vuosi) sokkeli.
b. Manttaalikivi

Merkittävä kasvillisuus, puu, puurivi.
Moisionkoivu, Latokalliontien koivukujanne, Moision sairaala-alueen keskeiset puurivit- ja kujanteet. (puiden sijainti arvio)

Avokallioalueet

Kulttuurimaiseman kannalta merkittävät näkymäkokonaisuudet:

1. Moisionpellon historiallinen maisema
2. Moision sairaalaa-alue
3. Museotien näkymät
4. Moisionlammen ja Karjalammen ranta-alueet
5. Annilanranta
6. Näkymät Lappeenrannantieltä

Kehitettävä näkymä, harkiten avattava näkymälinja.

Selvitysalueen raja

Lähteet:

Pohjakartta, Mikkelin kaupunki 2022
Ilmakuvat 1933, 1944, 1955, 2000, 2010, 2022 (MML, Paikkatietoikkuna)
Pitäjän kartta 1844-1848 (Mikkelin kaupunki)
Enviro Oy 2014, Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan luontoselvitys
Destia 2014, Moision-Kyyhkylä osayleiskaavan kulttuuriympäristöselvitys
Maastokäynti lokakuu 2022

MIKKELIN KAUPUNKI

MOISIONTIE 5-11 JA ANNILANRANNAN ASEMAKAAVOJEN KULTTUURIYMPÄRISTÖSELVITYS

KULTTUURIMAISEMAN ARVOT
MERKINTÖJEN SELITYS

TENGBOM OY **Salomonkatu 17 A 00100 HELSINKI puh. +358 291 705 880** **www.tengbom.fi**

13.12.2022

OSA-ALUEET

1. Moision sairaala-alue
2. Moisionlammen rannat
3. Peltoalue
4. Moision koulu ja Lappeenrannantien varsi
5. Annilanrannan asemakaava-alue

MIKKELIN KAUPUNKI

MOISIONTIE 5-11 JA ANNILANRANNAN ASEMAKAAVOJEN KULTTUURIYMPÄRISTÖSELVITYS

OSA-ALUEET 1 : 8 000

xx.xx.2022

TENGBOM OY

Salomonkatu 17 A 00100 HELSINKI puh. +358 291 705 880

www.tengbom.fi

LIITE 11 (1/5)

Annilanrannan asemakaava ja asemakaavan muutos

Saatu palaute osallistumis- ja arviointisuunnitelmasta.
Lausuntoja saatiin 8 kpl, mielipiteitä jätettiin 2 kpl.

1. Etelä-Savon ELY-keskus 20.4.2022 1.1 Alueella tehty useita maisemaselvityksiä, jotka ovat tarpeellisia lisäyksiä OAS:n kohtaan 4.2. 1.2 Kaavahankkeen varsinkin erityisesti arvioitavat vaikutukset tulee pääsääntöisesti mainita jo OAS:issa, tältä osin OAS:aa syytä täydentää. 1.3 OAS:ssa ei ole ollut mukana alustavaa kaavaluonnosta, epäselväksi jää onko sen tarkoitus olla erikseen nähtävillä? 1.4 ELY-keskus toteaa, että yleiskaavallinen ohjausvaikutus viime kädessä on tässä tapauksessa v. 2019 lainvoiman saaneella kantakaupungin osayleiskaavalla, vaikka suunnittelualueella on voimassa v. 2015 lainvoiman saanut Moisio-Kyyhkylän yleiskaava. Moisio-Kyyhkylän yleiskaavan maankäyttöratkaisua ja sen yhteydessä tehtyjä selvityksiä on myös perusteltua pitää asemakaavatyön lähtökohtina. 1.5 Ei muuta huomautettavaa.	Osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa täydennetään esitetyn mukaisesti. Muilta osin merkitään tiedoksi.
2. Pohjois-Savon ELY-keskus, Liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue 29.4.2022 2.1 Asemakaavassa tulee kiinnittää erityistä huomiota jalankulun ja pyöräilyn turvallisten yhteyksien järjestämiseen sekä turvallisiin ajoneuvoliittymien järjestelyihin Porrassalmentiellä (mt 15131). 2.2 ELY-keskus näkee Porrassalmentien osan kaduksi muuttamisen perusteltuna, mutta muistuttaa, että tien osan mahdollisesti siirtyessä kadunpidon piiriin, tulee kaupungin vaalia tien kulttuurihistoriallista arvoa ja turvata kulttuurihistoriallisesti arvokas tieympäristö.	Porrassalmentie osoitetaan kaavassa katualueena, jonka linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Merkitään tiedoksi ja otetaan huomioon kaavoituksessa.
3. Etelä-Savon maakuntaliitto 15.4.2022 3.1 Alueelle kohdistuvat maakuntakaavamerkinnät kuvattu OAS:issa taajamatoimintojen alueen (A) merkintää lukuun ottamatta. Ko. merkintä pitää sisällään asumisen, kaupan, matkailun, palvelujen, hallinnon, teollisuus- ja muiden työpaikka- ym. taajamatoimintojen alueita. Tämä tulisi lisätä OAS:iin. Osallisten kannalta voisi olla myös	Osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa täydennetään esitetyn mukaisesti. Muilta osin merkitään tiedoksi ja otetaan huomioon kaavoituksessa.

hyvä kertoa, mikä kaavamerkintä on minkäkin värinen kartalla, sillä osallisille se ei ole välttämättä itsestään selvää. 3.2 Moisio-Kyyhkylän osayleiskaava. Suunnittelualueelle on osoitettu myös s-2-merkintä (suojeltava alueen osa, jolla sijaitsee LSL 49 § tarkoittaman direktiivin, liito-oravan, levähdyspaikka). Tämä merkintä OAS:ista näyttäisi puuttuvan. 3.3 OAS:in mukaan osayleiskaavan merkinnät ovat vähäisiltä osin vanhentuneet, ja vuoden 2021 luontoselvityksen perusteella liito-oravien elinpiirien kohdalla on tapahtunut muutoksia. Lisäksi suunnittelualueelle kohdistuu luo-1-merkintä, joka näyttäisi myös puuttuvan OAS:ista. 3.4 Mikkelin strategiassakin Mikkelin vahvuutena tunnistettu Saimaa. Kaavoitushanke lähtökohdiltaan on hyvä, ja kaava mahdollistaa asumisen lähellä palveluja, Saimaan rannalla. 3.5 Maakuntaliitto kiinnittää huomiota OAS:in tavoitteet kohtaan. Siinä on esitetty valtakunnallisten alueidenkäytön tavoitteiden (VAT) osalta vanhentuneet VAT:it, jotka tulisi korvata uusilla. Valtioneuvosto korvasi ko. VAT:it 14.12.2017 päätöksellään. 3.6 OAS:issa ei ole nyttemmin kerrottu millaisiin selvityksiin vaikutusten arviointi perustuu, ja minkä suhteen vaikutusten arviointia on tarkoitus tehdä (esim. suunnitelman suhde yleiskaavaan, vaikutukset luonnonympäristöön ja maisemaan jne.). Maakuntaliiton näkemyksen mukaan OAS:issa tulisi tuoda esille keskeisimmät vaikutukset, joita prosessin yhteydessä on tarkoitus arvioida. 3.7 Edellä mainittujen osalta OAS:ia tulisi päivittää.	
4. Savonlinnan museo 25.4.2022 4.1 Alueella sijaitsee 5 kulttuurihistoriallisesti merkittävää rakennuskohdetta: Ritvala, Päiväranta, Männistö, Puuppola, Kotiranta (Pönttölä). Rakennukset on inventoitu ja muilla paitsi Männistöllä on sr-2 merkinnät Moisio-Kyyhkylän yleiskaavassa. Mikkelin kantakaupungin osayleiskaava 2040:ssä kohteet on huomioitu sr-merkinnöin. Alueella sijaitsee lisäksi maisemallisesti arvokas peltoalue, Ruutipelto. Alueella muutakin rakennuskantaa inventoitujen kohteiden lisäksi, jotka tulee kuvata kaavaselostukseen tekstein ja valokuvin.	Rakennetun kulttuuriympäristön osalta alueelle laaditaan rakennusinventointi. Muilta osin lausunto merkitään tiedoksi ja otetaan huomioon kaavoituksessa.

4.2 Suunnittelualueen eteläosan ollessa pitkälti valtakunnallisesti merkittävää aluetta ja museotien varrella, on erityisen tärkeää selvittää miten muuttuva maankäyttö vaikuttaa mm. museotiehen ja museotieltä avautuviin maisemiin ja järveltä näkyvään maisemaan sekä uudisrakennusten sopiminen alueen luonteeseen. Yleiskaavatyön yhteydessä tehtyjen selvitysten lisäksi on laadittu Porrassalmen maisemanhoitosuunnitelma (Aarnio & Luostarinen 2000). 4.3 Museo ottaa kantaa mahdolliseen arkeologisen kulttuuriperinnön inventointitarpeeseen kaavan luonnosvaiheessa, kun muuttuva maankäyttö selvillä.	
5. Väylävirasto 26.4.2022 5.1 Annilanrannan kiinteistöllä 491-404-1-62 KOTIRANTA sijaitsee Väyläviraston ylläpitämän Puumala-Mikkeli väylän kiinteä turvalaite, Huuhkalanpohja ylempi -linjamerkki. Väylämerkkiä ei saa poistaa eikä sen näkemäalueelle saa tehdä esteitä. 5.2 Vesiväylien osalta ei muuta huomautettavaa. Maanteiden osalta lausunnon antaa toimivaltainen ELY-keskus.	Väylämerkki otetaan huomioon yleisissä määräyksissä.
6. ESE – Verkko OY, 29.4.2022 6.1 ESE – Verkko Oy tarvitsee kaava-alueelta Ritvalan kohdilta paikan uudelle puistomuuntamolle (liitteenä kuva, johon tulisi saada sijoitettua).	Varaus puistomuuntamolle merkitään kaavaan.
7. Etelä-Savon pelastuslaitos, 31.3.2022 7.1 Ei huomautettavaa.	Merkitään tiedoksi.
8. Mielipide 1 17.4.2022 8.1 As Oy painottaa, että rakennusoikeudet vanhoilla jo rakennetuilla tonteilla ovat tasapuoliset Kirkonvarkauden tonttien kanssa. 8.2 Kaavamuutoksen yhteydessä selvitettävä Porrassalmentien museotien oikeudellinen asema ja siihen kohdistuvien rajoitusten perusteet. 8.3 Jo toteutunut uudisrakentaminen lisännyt liikennemääriä ja samalla vaarantanut liikenneturvallisuutta. Samalla vaarantunut museotien käyttö jalankulkuun/pyöräilyyn ja muuhun virkistyskäyttöön. Asemakaavan muutoksen mahdollistama lisärakentaminen tulee entisestään nostamaan liikenteen määriä ja tuo tarpeen muutokseen.	Rakennusoikeuksissa tavoitellaan Kirkonvarkauden asemakaavan mukaista rakentamisen määrää ja tehokkuutta. Liikennevaikutukset arvioidaan kaavatyön yhteydessä. Muilta osin mielipide merkitään tiedoksi.

Liikenneturvallisuus ja muut vaatimukset tulevat nostamaan esille kevyen liikenteen väylän rakentamistarpeen ainakin suurimmalla osalla museotietä. Oikein toteutetuilla toimenpiteillä nousee museotien arvo ja samalla kuitenkin säilyy museotien status. Sillä on vaikutusta matkailuun, joka on kaupungin yksi kehittämisen alue. 8.4 As Oy nostaa esille myös museotien rakenteeseen kohdistuvat kiellot, jotka eivät ole tämän ajan tarpeiden mukaisia aiheuttaen merkittäviä lisäkustannuksia. Niihin on saatava myös muutos ja ajan tasalla olevat ohjeet. 8.5 Ei huomauttamista OAS:iin	
9. Mielipide 2 9.1 Pyydämme jättämään tämänhetkisen tien (n. 200 m), joka lähtee museotieltä ja päättyy tontillemme, käyttöömme, kuten se nytkin on. Jos liikenne meille ohjattaisi kulkemaan Anilanharjun ja sinne suunnitellun uuden liittymän kautta, jatkaisi tämä meillä matkaa joka kerta 1 km:n lähdettäessä kotoa keskustan suuntaan (ylimääräinen lenkki). Ko. olemassa olevasta tiestä ei tiettävästi haittaa alueen rakentamiselle. Tie pidetty kunnossa omasta toimesta ympäri vuoden, vaikka käytetään ulkoilureittinä ja kevyen liikenteen väylänä. Näin olemme valmiit toimimaan jatkossakin, kunhan saamme liikkua kotiin sitä kautta. Pyydämme keskustelemaan kanssamme ennen kaavaehdotusta, jos tämä vaatimamme tien käyttö ei ole mielestänne mahdollista toteuttaa tällä tavoin. 9.2 Saman alueen edellisessä kaavoitetussa osassa (asuntomessualue) kaikkien olemassa olevien kiinteistöjen ympärille jätetty viheralueet niin, etteivät uudet tontit rajaudu suoraan reunimmaisena olemassa olevaan tonttiin. Yhdenmukaisen kohtelun vuoksi tonttimme reunoille tulisi jättää samanlainen kaista suojaavaa puustoa. Samoin tonttimme yläreunaan luultavasti rakennettavan kevyen liikenteen väylän ja tontin väliin pyytäisimme jättämään tällä hetkellä olevan puuston lähinnä näkösuojaksi paikalleen. (Liitteenä kuva) 9.3 Meistä seuraavan, Ritvalan suuntaan rajoittuvan tontin rakennusalueen pyytäisimme sijoittamaan tontin Ritvalan puoleiseen	Maanomistajan kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta ajoyhteys osoitetaan Antellinkadun kautta. Olemassa olevien kiinteistöjen ympärille pyritään jättämään viheralueen mahdollisuuksien mukaan.

reunaan. Tulemme näillä näkymin rakentamaan tontillemme uuden rakennuksen niin lähelle Ritvalan puoleista tontin rajaa kuin mahdollista. 9.4 Näillä pyynnöillä pyrimme säilyttämään edes pienen osan entisestä rauhallisesta ympäristöstä, jota varten olemme aikanaan tänne tulleet.	
10. Mielipide 3 Mielipide koskee Korianteripolun tyhjiä tontteja (tontit 4 ja 5). Kirkonvarkauden kaupunginosassa ei ole sen asukkaille ja varhaiskasvatuksen käyttöön osoitettua lähiliikunta-aluetta. Asianmukaiset lähiliikuntamahdollisuudet tukisivat Kirkonvarkauden elin- ja toimintoympäristön kehittymistä. Eri koululiikuntalajien kokeiluihin soveltuva lähiliikuntapaikka heti päiväkodin läheisyydessä tarjoaisi otolliset puitteet lasten liikuntakasvatuksen edistämiseen.	Merkitään tiedoksi.
Suomen luonnonsuojeluliiton Suur-Savon yhdistys ry. 3.9.2018 Yhdistys antoi palautetta vuoden 2018 osallistumis- ja arviointisuunnitelmasta (MliDno-2018-1672) jossa he toteavat, että suunnitelmassa ei mainita alueelta aiemmin tehtyjä luontoselvityksiä eikä kerrota, että sellainen laadittaisiin kaavaprosessin aikana. Yhdistys pyytää, että se lisätään pysyvästi lausunnon antajiin koskien kaupungin kaavahankkeita.	Kaava laitettiin uudestaan vireille 30.3.2022 jonka seurauksena sille osoitettiin uusi diaarinumero (MliDno-2022-1284) ja vanha palaute jäi käsittelemättä. Uudessa OAS:ssa tuodaan esille käytettävissä olleet luontoselvitykset ja todetaan, että selvityksiä täydennetään tarvittaessa. Yhdistykseltä pyydetään kaavaehdotuksesta lausunto.

LIITE 12 (1/5)

Annilanrannan asemakaava ja asemakaavan muutos Ehdotusvaiheen vastineraportti

Saadut lausunnot ja muistutukset sekä niihin laaditut vastineet ehdotusvaiheen aineistosta. Lausuntoja saatiin 9 kpl, muistutuksia jätettiin 5 kpl.

Lausunto / muistutus	Vastine
1. Pohjois-Savon ELY-keskus, 17.3.2023	
1.1 Moision alueen asemakaavoituksen yhteydessä on tehty liikenneselvitys, jossa on arvioitu myös Annilanrannan alueen liikenteen vaikutuksia. Liikenneselvitys toimii kohtuullisena pohjana Annilanrannan asemakaavamuutoksen lähtöaineistona, mutta liikenneselvitys on kohdistettu pääosin Moision alueen kehittämiseen, jolloin jää epäselväksi, millä lähtötiedoilla ja oletuksilla Annilanrannan aluetta käsitellään selvityksessä. Kaavaselostuksessa olisi syytä tarkentaa liikenneselvityksen soveltuvuutta Annilanrannan asemakaavamuutokseen soveltamiseen.	1.1 Liikenneselvitystä on päivitetty suhteessa lausunnossa ELY-keskuksen esittämiin näkökohtiin ja sen mukaisia tietoja on täydennetty kaavaselostukseen. Päivitetty selvitys on lisätty kaavaselostuksen liitteisiin.
1.2 Kaavaselostuksessa on todettu, että uuden Annilanrannan/Kalevinrannan ja Porrassalmentien liittymään on syytä rakentaa pysäkkipari. ELY-keskus huomauttaa, että pysäkkiparin sijoittamisessa tulee kiinnittää erityistä huomiota pysäkkien näkyvyyteen sekä niille johtavien jalankulku- ja pyöräilyväylien turvallisuuteen ja havaitsemiseen geometrialtaan vaihtelevalla Porrassalmentiellä. Etelä-pohjoissuuntainen jalankulku ja pyöräilyväylä on tarkoitus sijoittaa kaava-alueen eteläosassa Annilanranta-nimiselle kadulle, josta väylä jatkuu pohjoiseen Antellinkadun jalankulku- ja pyöräilyväylää pitkin Kirkonvarkaudenkadulle. Annilanranta-kadun pohjoispäästä on osoitettu lännen suuntaan jalankulku- ja pyöräilyväylä, joka yhtyy Porrassalmentielle Karjalammentien liittymän vastapäätä. Yhteys mahdollistanee jatkossa jalankulun ja pyöräilyn Moisiontielle, mikäli Moision alueen kaavoitus toteutuu. ELY-keskus pitää järjestelyitä hyvinä, mutta muistuttaa, että Porrassalmentietä käyttävät myös museotiestä ja sen ympäristöstä kiinnostuneet liikkujat, mikä tulee huomioida tien liikenneturvallisuustoimenpiteitä suunnitellessa.	1.2 Porrassalmentien eteläosa säilyy yleisen tien alueena (LT). Kyseiselle yleisen tien osuudelle on lisätty ht-2-määräys, jonka mukaan museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee museoviranomaiselta pyytää lausunto. Museotien yhteyteen ei tulla osoittamaan linja-autopysäkkejä tai kevyen liikenteen järjestelyitä eikä muita toimenpiteitä, mitä ei voida toteuttaa museotien statuksen johdosta. Kevyen liikenteen yhteysmahdollisuudet ja niiden toteuttaminen tarkastellaan Porrassalmentien länsipuolisen alueen asemakaavoituksen yhteydessä. Porrassalmentien suuntaisesti kulkee kantakaupungin osayleiskaavassa osoitettu ohjeellinen Mikkeli–Ristiinan välinen noin 30 km pitkä rantaraitti, joka toteutetaan alueiden asemakaavoituksen yhteydessä. Jatkossa kun asemakaavoitus etenee Porrassalmentien länsipuolelle, tullaan ratkaisemaan myös kevyen liikenteen yhteys Porrassalmentiellä.

Porrassalmentie on Mikkelin kaupungin omistamaa katua kaavaehdotuksen Kalevinrannan/Annilanrannan liittymästä pohjoiseen. Eteläinen osuus Porrassalmentiestä (maantie 15131) on esitetty yleisen tien alueena (LT). Porrassalmentie on museotietä sekä maantieosuudella että katuosuudella. Asemakaavaehdotuksessa kaupungin omistama museotien osuus on osoitettu museotiehen kuuluvana katualueena (ht-2). Merkinnän mukaan museotien linjausta rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee museoviranomaiselta pyytää lausunto. ELY-keskus pitää merkintää lähtökohtaisesti hyvänä. ELY-keskus kuitenkin korostaa, että merkintä voi myös aiheuttaa tilanteen, ettei museotietä voida kehittää asemakaavan tuottamaa liikennettä tyydyttävälle tasolle, esimerkiksi tien leveyden tai bussipysäkkien suhteen. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan ennen kaavan hyväksymistä tulisi kaupungin teettää museotien ja sen ympäristön kehittämisestä alustavat suunnitelmat, joiden toteuttamisedellytyksiin toimivaltainen museoviranomainen voisi ottaa kantaa.	
1.3 Annilanranta/Kalevinranta ja Porrassalmentien liittymäalueen eteläpuolinen osuus Porrassalmentiestä tulisi myös osoittaa *ht-2*-merkinnällä. Porrassalmentie on valtatien 13 rinnakkainen maantie, joka palvelee pääasiassa paikallista liikennettä, minkä vuoksi se tulisi osoittaa katuna kaavassa MRL 83 § 4 mom mukaisesti. Kaavamerkinnästä tulee käydä ilmi museotien status ja sitä koskevat rajoitteet ja erityispiirteet. ELY-keskus myös muistuttaa, että Porrassalmen museotiestä on laadittu museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma (liitteenä), joka tulisi huomioida tiehen kohdistuvissa toimenpiteissä. Hoito- ja ylläpitosuunnitelma tulisi mainita kaavaselostuksessa tai kaavaselostuksen liitteenä.	1.3 Porrassalmentien eteläosa säilyy yleisen tien alueena (LT). Porrassalmentien eteläosaan on lisätty ht-2-merkintä ja merkinnän yhteydessä mainitaan Porrassalmentien museotielle laaditusta hoito- ja ylläpitosuunnitelmasta. Suunnitelma on mainittu kaavaselostuksessa ja lisätty kaavaselostuksen liitteisiin.
1.4 ELY-keskus pitää valitettavana, että kaavaprosessi eteni osallistumis- ja arviointisuunnitelman jälkeen suoraan ehdotusvaiheeseen, kun kyseessä on kuitenkin merkittävä asemakaava. Edellä esitettyjen huomioiden vuoksi ELY-keskus pitää tarpeellisena järjestää työneuvottelu ehdotusvaiheen nähtävillä olon ja lausuntojen huomioimisen jälkeen.	1.4 Ehdotusvaiheen nähtävillä olon jälkeen on järjestetty viranomaisten työneuvottelu 4.5.2023.

2. Etelä-Savon ELY-keskus, 24.3.2023	
2.1 Kaavan eteläosan ensisijaisena tavoitteena on osoittaa pientalovaltaiselle asumiselle ranta- ja sisämaan tontteja. Tämä sinällään hyväksyttävä tavoite on Etelä-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen käsityksen mukaan korostuneesti johtanut kaavaesitykseen, joka ei kaikilta osin tuottaisi toteutuessaan viihtyisää elinympäristöä ja lisäksi se heikentäisi alueen moninaisia arvoja. ELY-keskus katsookin, seuraavin perusteluin, että on sangen kyseenalaista täyttääkö kaavaehdotuksen maankäyttö asemakaavalle asetettuja sisältövaatimuksia. Porrassalmi on Suur-Savon historiallisesti merkittävintä ja ajallisesti syvintä kulttuurimaisemaa, jonka vuoksi on tärkeää tunnistaa ja turvata alueen eri historiakerrostumat. Uudisrakentamisen ja muiden muutoksien lähtökohtana tulee olla sopeuttaminen kulttuuriympäristön ominaisluonteeseen ja erityispiirteisiin. ELY-keskus huomauttaa, ettei kaavatyön yhteydessä ei ole riittävällä tavalla arvioitu kaavaratkaisujen vaikutusta rakennettuun kulttuuriympäristöön ja kulttuurimaisemaan. Rantamaisemaan sijoittuviin huvilarakennuksiin liittyy erityisiä maisemallisia ja rakennushistoriallisia arvoja, jotka tulee turvata asemakaavassa. Kulttuuriympäristöselvityksessä (Tengbom Oy 2022) todetaan, että huviloiden pihapiirit ovat vehreitä ja rannan puustoinen reunavyöhyke pääosin eheä. Maisemakuvan lisäksi ylimitoitettu rantarakentaminen heikentää kulttuurihistoriallisesti arvokkaiden huvilarakennuksien asemaa rantamaisemassa.	2.1 Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa Annilanrannan alue on osoitettu pientalovaltaisena asunto-, loma-asunto- ja matkailualueena (AP/R) ja kantakaupungin osayleiskaavassa kasvavana taajamana. Yleiskaavan puitteissa on todettu, että alueelle voidaan toteuttaa pientaloasumista. Ehdotuksena nähtävillä olleen kaavan tehokkuus on e=0,23, mikä on varsin väljän omakotialueen normaali mitoitus. Suunniteltu uudisrakentaminen jatkaa avoimien huvilatonttien ideaa nykyajassa. Asemakaava mahdollistaa alueelle rakennettavaksi uutta kulttuurimaisemaa, joka tuottaa alueelle muuttujille mielekästä ja statukseltaan arvokasta ympäristöä niin metsäluonnon kuin järviluonnon eli järvimaiseman äärellä. Vaikutusten arviointia on täydennetty kaavaselostukseen. Lisäksi alueelta laaditaan havainnekuvamateriaalia.
2.2 Kaavaehdotuksessa on osoitettu Ritvalan, Päivärannan, Männistön ja Pönttölän huviloihin (sr) kaavamerkintä suojeltava rakennus tai rakennusryhmä, jonka ominaisluonne ja erityispiirteet on säilytettävä. Kaavamääräykseen tulee lisätä, että rakennusta ei saa purkaa. Huviloiden piha- ja rantarakennuksilla on todettu olevan kulttuurihistoriallisia arvoja, myös näiden säilyminen tulee turvata asemakaavan yhteydessä suojelumerkinnöillä.	2.2 Huviloiden piha-alueiden säilyminen on turvattu /s-merkinnällä, joka määrää alueen kulttuurihistorialliset arvot otettavaksi huomioon. Sr-määräykseen on lisätty määräys, ettei rakennuksia saa purkaa ilman pakottavaa syytä. Lisäksi ranta-alue on osoitettu alueena, jonka luonnontilainen luonne tulee säilyttää.

2.3 Porrassalmentie on yksi Porrassalmen historiallista ympäristöä muovaavista elementeistä. Kulttuuriympäristöselvityksessä nostetaan esille, että Porrassalmentien nykyinen linjaus noudattelee Kustaa III:n sotaa varten laatimien sotilaskarttojen linjausta vv. 1776−1805. Kaavaehdotuksessa tiemaisemaan on osoitettu yhdyskuntateknistä huoltoa palvelevien rakennusten ja laitosten alue (*ET*). Maisemallisesti herkälle alueelle sijoitettu huoltorakennus olisi ristiriidassa alueen kulttuurihistoriallisten arvojen kanssa.	2.3 ET-alueen määräykseen on lisätty, että maisemallisesti ja kulttuurihistoriallisesti arvokas Porrassalmen ympäristö on otettava rakentamisessa huomioon. Tämä tarkoittaa myös maisemointia.
2.4 Rantamaiseman lisäksi uudisrakentamisen vaikutusta tulee tarkastella historiallisesti ja maisemallisesti keskeisen tielinjan maisemasta.	2.4 Vaikutukset kohdistuvat pääosin Annilanranta-kadun risteyksen kohdille, jossa VL-alue jää kapeaksi. Muutoin uusien tonttien ja Porrassalmentien väliin jää metsäistä lähivirkistysaluetta (VL). Vaikutuksia tiemaisemaan on täydennetty kaavaselostukseen.
2.5 Porrassalmentien varteen sijoittuva manttaalikivi on pitäjänkartan (1850-luku) mukaan alkuperäisellä paikallaan. Tiehistoriallisesti alkuperäisellä paikallaan oleva manttaalikivi on erittäin arvokas, jonka vuoksi asemakaavan pientä laajentamista tällä kohdin tulee harkita ja kivi huomioida asianmukaisella suojelumerkinnällä.	2.5 Manttaalikivi on lisätty kaavakartalle. Manttaalikivi on osoitettu kaavakartalle merkinnällä hr eli historiallinen rajamerkki. Määräysten mukaan kulttuurihistoriallisesti arvokas manttaalikivi on otettava huomioon Porrassalmentiehen kohdistuvissa toimenpiteissä.
2.6 Ruutipellon säilyttäminen kaavassa maisemallisesti arvokkaana peltoalueena (*MA*) on tärkeää sekä historiallisista että maisemallisista syistä, joskin sen maisemallista arvoa alkaa heikentää alueelle istutettu männyn taimikko. Kaavamääräyksessä todetaan, että tarkemman suunnittelun yhteydessä on selvitettävä alueen arkeologiset arvot. Lause jättää epäselväksi sen, mihin muuttuvan maankäytön toimenpiteisiin kaavamääräyksessä viitataan.	2.6 Maisemallisesti arvokkaalle peltoalueelle ei ole tiedossa muuttuvaa maankäyttöä. Epäselvä viittaus alueen arkeologisiin arvoihin on poistettu.
2.7 Mikkelin strategisessa yleiskaavassa (maisemakartta) sekä Moisio-Kyyhkylän yleiskaavassa koko suunnittelualue on geologisesti arvokasta harjualuetta (*ge*), jolla on otettava huomioon alueen maisemakuvan, luonnonkauneuden, geologisten muodostumien sekä erikoisten luonnonolosuhteiden ja -esiintymien säilyminen. Alueelle toimenpiteitä suunniteltaessa ja toteutettaessa on katsottava, ettei aiheuteta haittaa maisemakuvaan tai turmella arvokkaita luonnonmuodostumia. Lisäksi suunnittelualue rajautuu Porrassal-	2.7 Annilanrannan ja Kalevinrannan sekä näiden liittymän linjaukset Porrassalmentielle on osoitettu parhaimpaan mahdolliseen kohtaan. Maisematila tulee väistämättä muuttumaan risteysalueella. Avoimesta maisematilasta voidaan saada edustava näkymä Annilanselälle. Rakennettavat infraratkaisut tullaan esittämään katusuunnittelun yhteydessä tarkemmin. Eteläisen Saimaan alue, pohjoisesta Salpausselästä kohti pohjois-luodetta on täynnä har-

men historiallisesti ja maisemallisesti arvokkaaseen museotiehen. Kaava-alueen pussikatujen (Annilanranta ja Kalevinranta) rakentaminen vaatisi huomattavia harjun leikkauksia ja Annilanranta-kadun alkupään linjaus aivan Porrassalmentien viereen merkitsisi käytännössä museotien maisematilan rikkoutumista ja muuttumista leveäksi tiemaisema-alueeksi. Tämä on ristiriidassa myös museotietä koskevien yleiskaavamääräysten kanssa.	jumuodostumia, joille on rakennettu ja rakennetaan. Porrassalmen harjualue ei ole kaupungin tai Etelä-Savon ainoa harjualue.
2.8 Kaavaehdotuksessa käytännössä koko suunnittelualueen noin 1.8 kilometrin mittainen ranta-alue on osoitettu rakennuskäyttöön muutamaa epäoleellista kapeaa rantaan rajoittuvaa lähivirkistysaluetta lukuun ottamatta. Tälle rakennuskäyttöön osoitetulle rantaan rajoittuvalle alueelle on kaavaselostuksen mukaan mahdollista rakentaa yli 30 asuinrakennusta tonteille, joille on osoitettu varsinaista rakennusoikeutta pääasiassa 400 kem. Lisäksi tontteihin kuuluvalle rantaan rajoittuvalle luonnontilassa säilytettävälle paikoin hyvin kapealle alueelle on osoitettu talousrakennukselle 40−80 kem rakennusoikeutta. Tonttikohtaisen rakennuksen kerrosluku sallii asuinrakennukseen kellarikerroksen, kaksi varsinaista asuinkerrosta sekä ullakkokerroksen, jolloin rannasta päin katsottuna rakennus näyttäytyy tosiasiassa nelikerroksisena. Kaavaehdotuksen sallima rakentaminen muuttaa huomattavasti arvokasta harjumaisemaa sekä varsinkin Saimaan rantamaisemaa ja vähentää selkeästi valtakunnallisesti arvokkaan historiallisen maiseman (RKY) arvoja. Kaavan kulttuuriympäristöselvityksen (Tengbom 2022) mukaan Annilanselän rannalle voidaan sijoittaa täydennysrakentamista, joka suositellaan pidettäväksi sijoittelultaan väljänä. Ranta-alueelle suositellaan jätettäväksi vähintään 20−30 metrin levyinen puustoinen vyöhyke ja maiseman siluetin rannan suuntaan tulisi pysyä yhtenäisenä ja puustoisena. Kaavaehdotuksessa esitetyssä ranta-alueen rakentamisessa ei ole kaikin paikoin noudatettu tätä kaavan perusselvityksen periaatteita.	2.8 Kirkonvarkauden asemakaava-alueella rantaviivasta noin 42 % on vapaata tai jota ei voida rakentaa. Annilanrannan alueella rantaviivasta noin 23 % on vapaata tai jota ei voida rakentaa. Annilanrannan eteläpuolella Kyyhkylän alueella sijaitsee ranta-alueella lukuisia muinaisjäännöksiä ja sr-kohteita, jotka estävät rantarakentamisen. Kyyhkylän alueella vapaaksi alueeksi rannasta tulee jäämään vähintään 67 %. Kokonaisuutena tarkasteltuna vapaata ranta-aluetta tulee jäämään keskimäärin 47 %. Rakentaminen merkitsee väistämättä maaston merkittävää muokkaamista. Kaavassa pyritään siihen, että rantamaastoa ja olemassa olevaa kasvillisuutta säilytetään. Kaavassa on osoitettu rakennusalat, luonnontilaisen luonteisina säilytettävät alueen osat sekä annettu yleismääräyksiä rantarakentamiseen liittyen, myös maiseman arvojen huomioimiseksi. Kaavamääräyksissä korostetaan sitä, että rakennusten ja rannan väliin on jätettävä luonnontilaista puustoa, kuten mäntyjä ja koivuja, jotka lieventävät vaikutuksia rantamaisemaan. Asemakaavaa on tarkennettu siten, että uuden liittymän kohdalta Annilanrannan katulinjausta on muutettu ja osa tonteista muutettu VL/s-alueeksi. Kalevinrannan viereen sijoittuvia tontteja on levennetty ja lisätty luonnontilaisena säilyvän alueen osaa. RKY-alue on varsin tavanomaista Saimaaseen kallistuvaa jääjoen pohja-aluetta, jonka historiallisen maiseman arvostus nojautuu lähinnä 1800-lunun lopun kansallisromanttiseen maisema-ajatukseen suomalaisesta järvi- ja harjumaisemasta. Näitä alueita Suomessa on paljon. Kaavassa osoitetuille tonteille on osoitettava riittävä rakennusala. Tämän johdosta rannan puustoisena säilytettävä vyöhyke on paikoin kapeampi kuin 20 metriä. Paikoin on jätetty yli 30 metrin levyisiä puustoisia vyöhykkeitä.

FCG Finnish Consulting Group

Annilanrannan alueen liito-oravaselvitys

Mikkelin kaupunki

Kärkkäinen Jari

11.4.2023

P48334P002

Sisällys

1 Johdanto 4
2 Menetelmät ja aineisto 5
2.1 Lähtötiedot 5
2.2 Maastotyöt 5
2.3 Käsitteet 5
2.4 Epävarmuustekijät 6
3 Liito-orava 6
4 Tulokset 7
5 Lähteet 8

Paikkatietoaineistot:

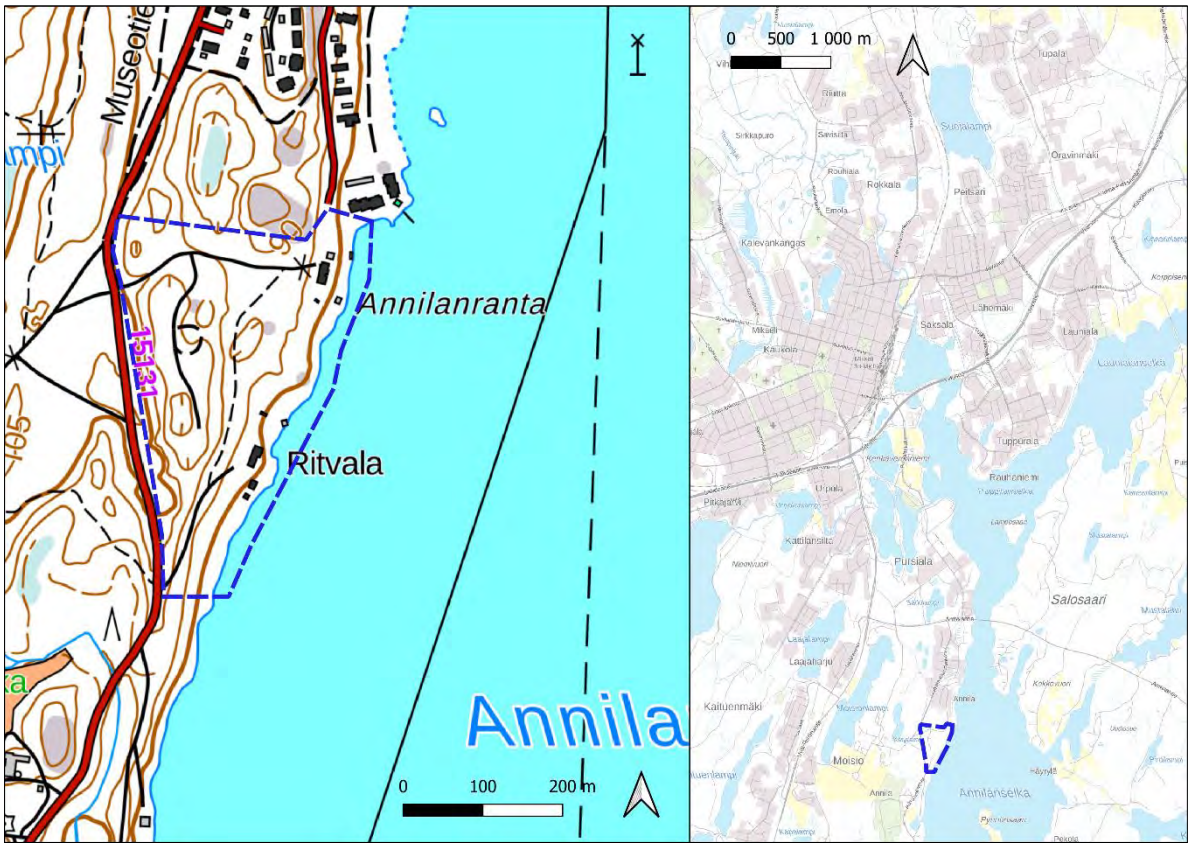
Maastokartta © MML WMS 2023

Annilanrannan alueen liito-oravaselvitys

1 Johdanto

Työssä laadittiin liito-oravaselvitys Annilanrannan alueelle Mikkelin kaupungissa. Selvitysalueen sijainti on esitetty kuvassa 1. Selvitysalueen pinta-ala on noin 8,7 hehtaaria. Selvitysalue on valtaosin mäntykangasta.

Liito-oravaselvitys laadittiin viranomaisohjeistuksen (Nieminen & Ahola 2017) mukaisesti. Selvityksen on laatinut FCG Finnish Consulting Group Oy:n FM biologi Jari Kärkkäinen.

Kuva 1. Annilanrannan selvitysalue.

2 Menetelmät ja aineisto

2.1 Lähtötiedot

Selvityksen työvaiheet olivat lähtöaineiston koonti ja analysointi, maastoinventoinnit sekä raportointi. Selvitystä laadittaessa on otettu huomioon ympäristöviranomaisten antama yleinen ohjeistus:

- Katariina M., ja Salo, P. 2021: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47.
- Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017: 1–278.
- Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi –kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. – Suomen ympäristökeskus, Ympäristöopas-sarja 109, Helsinki;

Lähtötietoina on käytetty Suomen Lajitietokeskuksen Laji.fi-portaalin aineistoa. Lähimmät liito-oravahavainnot on tehty selvitysalueen pohjois- ja länsipuolelta.

2.2 Maastotyöt

Liito-oravaselvityksen maastotöihin käytettiin yksi maastotyöpäivä huhtikuussa 2023 (5.4.2023). Selvitys tehtiin viranomaisohjeistuksen (Nieminen & Ahola (toim.) 2017) mukaisesti.

Maastossa inventoitiin koko alue. Alueelta tarkistettiin haapojen ja kookkaiden kuusten tyvet liito-oravan jätöspapanoiden varalta ja mikäli papanoita löydettiin, etsittiin maasta käsin havaittavia potentiaalisia pesäpaikkana toimivia koloja, risupesiä ja liito-oravalle soveltuvia pönttöjä. Löydetyt papana- ja pesäpuut paikannettiin käsi-GPS:llä. Lisäksi kiinnitettiin huomiota liito-oravan kulkuyhteyksiin ja mahdollisiin ruokailualueisiin.

2.3 Käsitteet

Liito-orava-alueiden luokittelu on tehty seuraavan käsitteistön pohjalta:

- **Ydinalue** on kartoituksissa tunnistettu yhtenäinen alue, josta on tunnistettu pesäpuu eli liito-oravan lisääntymis- tai levähdyspaikka. Ydinaluerajaus tehdään myös silloin, kun pesän olemassaolosta on voimakkaita merkkejä, mutta itse pesää ei havaita. Ydinaluerajaus tehdään pesäpuun ympärille papanahavaintojen ja puuston

laadun mukaan niin laajaksi, että yksi naaras selviää ydinalueella poikasineen talven yli ja pystyy lisääntymään keväällä. Ydinalueilla on yleensä runsaammin papanoita kuin elinympäristössä. Ydinalueella suojelutoimenpiteet ovat tiukempia kuin muilla liito-orava-alueilla. Ydinalueen minimilaajuutena on yleisesti pidetty vähintään noin yhtä hehtaaria (mm. Kuopion kaupunki 2017).

- **Elinympäristö** on liito-oravalle soveltuvaa aluetta, jossa on liito-oravalle ruokailuun, lepoon, liikkumiseen ja pesimiseen soveltuvaa puustoa. Elinympäristörajauksen tavoitteellisena minimikokona on pidetty 5-10 hehtaaria, mutta tarkempi koko määräytyy alueen ominaisuuksien perusteella. Tiheään rakennetuilla alueilla tai voimakkaasti käsitellyillä metsäalueilla koko voi olla selvästi tätä pienempi. Elinympäristölle voi sijoittua yksi tai useampi ydinalue.

- **Soveltuva alue** on olosuhteiltaan liito-oravan elinympäristöksi hyvin soveltuva alue, josta ei nyt havaittu liito-oravia.

- **Liito-oravien kulkuyhteys** on yli 10 metristen puiden latvusten muodostama yhteys, jota liito-orava käyttää siirtyäkseen elinympäristöjen välillä tai elinympäristön sisällä. Yhteyksien pituudet ja leveydet vaihtelevat ja yhteys voi olla osa liito-oravan elinympäristöä.

2.4 Epävarmuustekijät

Liito-oravakartoitus on tehty viranomaisohjeistuksen mukaisesti optimaalisena ajankohtana keväällä (huhtikuussa). Alue on inventoitu maastokartoituksessa tarkasti läpi.

Liito-orava elinympäristöt voivat olla joinain vuosina asumattomia, mikä aiheuttaa yleensä epävarmuutta selvitystuloksiin. Selvitykseen ei katsota sisältyvät merkittäviä epävarmuustekijöitä. Liito-oravaselvitys arvioidaan alueen maankäytön suunnittelun kannalta riittäväksi.

3 Liito-orava

Liito-orava on luontodirektiivin liitteen IV(a) laji ja se on luokiteltu vaarantuneeksi (VU) (Hyvärinen ym. 2019).

Liito-oravan **tyypillinen elinympäristö** on varttunut kuusivaltainen sekametsä, jossa on järeää puustoa, kolopuita pesä- ja piilopaikoiksi ja lehtipuita ravinnoksi. Lehtipuusto voi olla kuusimetsässä pieninä ryhminä tai hajallaan. Liito-oravan tärkeimpiä pesäpaikkoja ovat pienireikäiset, varsinkin käpytikan kovertamat kolot, jotka ovat yleensä haavoissa. Toiseksi tärkeimpiä ovat oravan rakentamat risupesät. Liito-orava voi hyväksyä pesäpaikakseen myös

pöntöt ja satunnaisesti rakennukset. Liito-orava on yöaktiivinen kasvinsyöjä, jonka pääasiallista ravintoa ovat kesällä lehtipuiden, etenkin haavan, leppien ja koivujen, lehdet (Nieminen & Ahola 2017).

Liito-oravan **lisääntymis- ja levähdyspaikkoja** ovat pesintään, päivän viettoon, levähtämiseen, suojautumiseen tai ravinnon varastointiin käytettävät puut, pöntöt tai rakennusten osat. Lisääntymis- ja levähdyspaikkoihin sisältyvät suojaa antavat puut ja ruokailupuut siinä laajuudessa, että yksilö voi käyttää elinpiirinsä lisääntymis- ja levähdyspaikkoja menestyksekkäästi. Yhdellä elinpiirillä on useita lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Liito-oravien tulee pystyä liikkumaan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen sekä mahdollisten erillisten ruokailualueiden välillä. Naarailla lisääntymispaikka ja levähdyspaikka ovat yleensä yhteneväisiä, mutta uroksille voidaan määritellä vain levähdyspaikat eli urosten käyttämät piilopaikat. Lisääntymis- ja levähdyspaikkojen, ruokailupuiden ja kulkuyhteyksien määrittely on tapauskohtaista (Nieminen & Ahola 2017).

Naaraiden **elinpiirit ovat kooltaan** tyypillisesti 3-10 ha, mutta koko elinpiirin metsän ei tarvitse olla järeää kuusisekametsää. Elinpiiriin voi kuulua myös nuorempia metsäkuvioita, joilla naaraat käyvät ruokailemassa ja joilla osa pesistä voi sijaita. Naaraiden elinpiirin ydinosien, joilla yksilö viettää suurimman osan aikaansa, on yhdessä tutkimuksessa todettu olevan keskimäärin 0,9 ha (vaihteluväli 0,04-2,5 ha), ja yhdellä yksilöllä on keskimäärin 3,9 ydinosaa elinpiirillään. Urosten elinpiirit ovat kooltaan kymmeniä hehtaareja, jopa yli 100 ha ja ne voivat olla keskenään osittain tai suurimmaksi osaksi päällekkäin. Yhden uroksen elinpiirin alueella voi olla usean eri naaraan elinpiirit (Nieminen & Ahola 2017).

Liito-oravan **biologiaan liittyy oleellisesti liikkuminen** pesä- ja ruokailupaikkojen välillä sekä liikkuminen asuinmetsiköstä toiseen (dispersoivat nuoret yksilöt ja laajalla alueella liikkuvat urokset). Kulkuyhteyksinä voi olla paitsi varttuneita metsiä, myös nuoria, puustoltaan yli 10 m korkeita metsiä sekä riittävästi puita kasvavia siemenpuukuvioita, puutarhoja ja puistoalueita. Aikuiset naaraat liikkuvat vähiten, eivätkä ne urosten tavoin ylitä leveitä avoimia alueita (Nieminen & Ahola 2017).

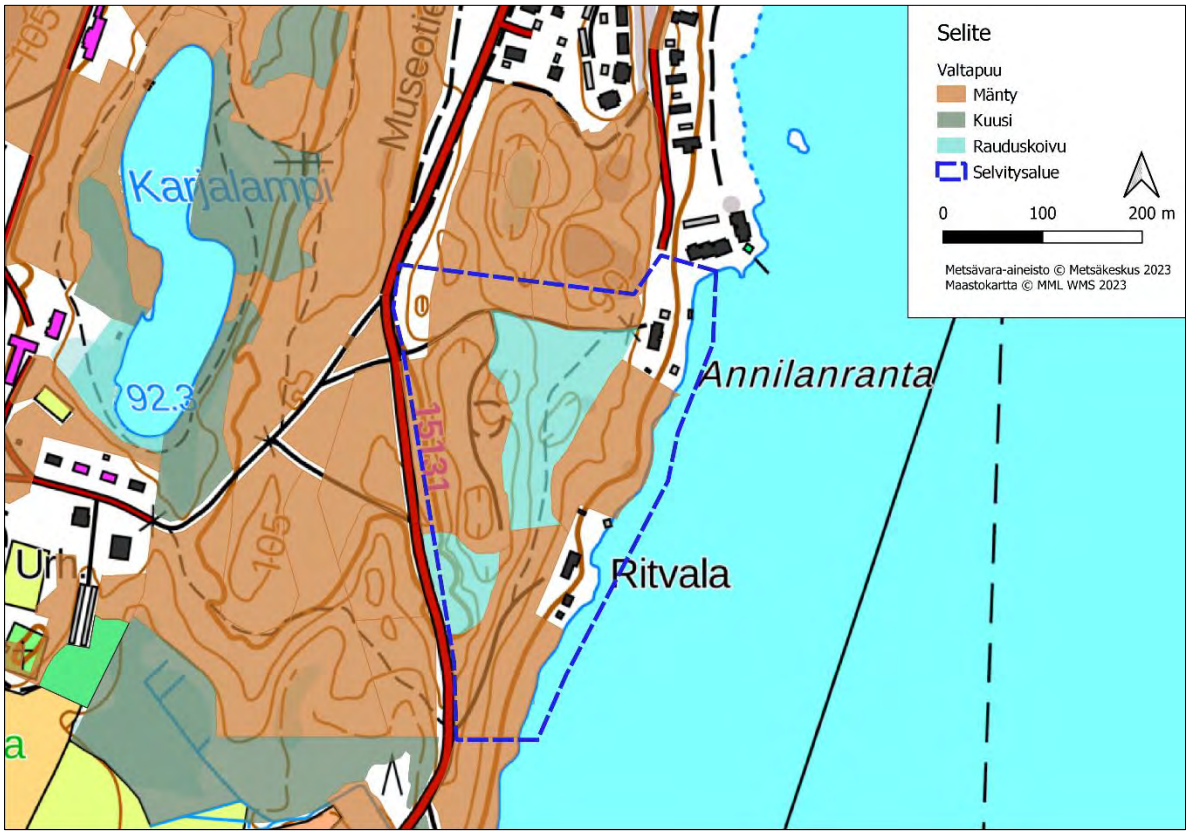
4 Tulokset

Alueelta ei tehty havaintoja lajista. Tähän syynä on se seikka, että alue ei ole liito-oravalle optimaalista elinympäristöä. Metsät ovat pääosin mäntyvaltaisia (Kuva 2). Vain keskiosalla ja Porrassalmentien varressa on koivuvaltaista varttuvaa puustoa. Ritvalan taloon menevän tien varressa on muutama järeä kuusi.

Annilanrannan talolle menevän tien pohjoispuolella on hieman varttuvaa haapaa koivujen joukossa. Haapaa kasvaa myös Porrassalmentien (yhdystie 15131) varressa alueen

eteläosalla. Tästä haavikossa löytyi tuore käpytikan kolopuu. Haavikko sijoittuu Annilanrannan kaava-alueen (973) VL/s-alueelle.

Liito-oravan voi käyttää aluetta liikkumiseen kaavan toetutumisen jälkeen. Kaavan toteutuminen ei vaikeutta lajin liikkumista, koska VL/s-alue mahdollista liito-oravan liikkumisen tiedossa olevien liito-oravakohteiden välillä.

Kuva 2. Alueen metsät ovat mänty- ja koivuvaltaisia.

5 Lähteet

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Katariina M., ja Salo, P. 2021: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi. Opas tekijälle, tilaajalle ja viranomaiselle. Suomen ympäristökeskuksen raportteja 47.

Kuopion kaupunki 2017: Toimintamalli liito-oravan suojelun ja maankäytön suunnittelun yhteensovittamiseksi. Raportti.

Nieminen, M. & Ahola, A. (toim.) 2017: Euroopan unionin luontodirektiivin liitteen IV lajien (pl. lepakot) esittelyt. – Suomen ympäristö 1/2017: 1–278.

Selonen, V. & Hanski, I. K. 2004: Young flying squirrels (Pteromys volans) dispersing in fragmented forests. –Behavioral Ecology 15: 564–571.

Selonen, V., Hanski, I. K. & Stevens, P. C. 2001: Space use of the Siberian flying squirrel Pteromys volans in fragmented forest landscapes. – Ecography 24: 588–600.

Suomen Lajitietokeskus/FinBIF. http://tun.fi/ HBF.73944 (haettu 11.4.2023).

Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi –kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Suomen ympäristökeskus, Ympäristöopas-sarja 109, Helsinki

2.9 Käytössä olevien asiakirjojen perusteella on mahdoton arvioida kaavan mukaisen rakentamisen tosiasiallista vaikutusta suhteessa alueen maisemallisiin arvioihin. Tällaisissa kaavahankkeissa on tarpeellista, tavanomaisen kaavoituskäytännön mukaisesti, arvioinnin tueksi esittää mahdollisimman realistisia kuvasovitteita kaavan sallimasta tilanteesta.	2.9 Vaikutusten arviointia on täydennetty kaavaselostukseen. Lisäksi alueelta laaditaan havainnekuvamateriaalia.
2.10 Tonttikohtaisen rakentamisen määrä on osoitettu yhdenvertaiseksi varsinaisen asuntomessualueen tonteille osoitetun kanssa. Kaavaratkaisut ja -alueet poikkeavat kuitenkin melkoisesti toisistaan. Nyt tonttien ja rannan välinen luonnontilaiseksi jääväksi esitetty rantavyöhyke on, ehkä korttelia 21 lukuun ottamatta, monin paikoin huomattavasti kapeampi kuin asuntomessualueen omarantaisten rakennuspaikkojen kohdalla, ja lisäksi sille voi kaavaehdotuksen mukaan rakentaa saunarakennuksen.	2.10 Kaavassa osoitetuille tonteille on osoitettava riittävä rakennusala. Tämän johdosta rannan puustoisena säilytettävä vyöhyke on paikoin kapeampi kuin 20 metriä. Paikoin on jätetty yli 30 metrin levyisiä puustoisia vyöhykkeitä. Asemakaavaa on tarkennettu siten, että uuden liittymän kohdalta Annilanrannan katulinjausta on muutettu ja osa tonteista muutettu VL/s-alueeksi. Kalevinrannan viereen sijoittuvia tontteja on levennetty ja lisätty luonnontilaisena säilyvän alueen osaa.
2.11 Yleiskaavoissa suunnittelualueen läpi osoitettu ekologinen yhteys toteutuu alueen pohjoisosassa, mutta alueen eteläosassa puutteellisesti (kortteli 26). Myös liito-oravaselvityksen tulokset voivat tuoda esiin yhteystarpeissa huomioitavia seikkoja. Yhteisvaikutuksia Porrassalmentien toiselle puolelle suunnitteilla olevan Moision asemakaavan kanssa olisi myös syytä tarkastella. Ranta-alueen käytännössä katkeamaton yhtenäinen tonttijono heikentää alueen luonnon monimuotoisuutta sekä virkistysmahdollisuuksia, joille rantavyöhykkeet ovat tärkeitä alueita.	2.11 Yleiskaavoissa osoitettu ekologinen yhteys toteutetaan rantavyöhykkeelle jätettävällä puustoisella osalla sekä tonttivihreällä ja pihapuilla. Korttelissa 27 tontin 2 luoteiskulmaan on lisätty alueen osa, jonka luonnontilainen luonne tulee säilyttää, jotta yhteys pohjoisen tontin 3 kautta Porrassalmentien yli metsäalueelle säilyy. Porrassalmentie ei ole niin leveä, että yhteys sen osalta katkeaisi. Laaditun liito-oravaselvityksen (huhtikuu 2023) perusteella selvitysalueelta ei tehty havaintoja lajista.
2.12 Lisäksi ELY-keskus viittaa Pohjois-Savon ELY-keskuksen liikennevastuualueen lausunnossa esitettyihin seikkoihin.	2.12 Merkitään tiedoksi.
2.13 Asemakaavamuutoksen pohjoisosan ehdotuksesta ELY-keskuksella ei ole huomautettavaa.	2.13 Merkitään tiedoksi.
3. Savonlinnan museo 17.3.2023	
3.1 Museotie on huomioitu suunnittelualueen pohjoisosassa merkinnällä *ht-2* ja loppuosalta yleisentien alueena. Lopputien kaavamääräyksessä on hyvä käydä ilmi, että kyseessä on edelleen museotie ja käyttää esim. samaa määräystä, kuin pohjoisosassa tietä.	3.1 Porrassalmentien eteläiseen osaan eli yleisen tien alueelle (LT) on lisätty ht-2-merkintä.

3.2 *Sr*-kaavamääräykseen museo ehdottaa lisättävän, että rakennusta tai rakennuksia ei saa purkaa.	3.2 Sr-määräykseen on lisätty määräys ”Rakennuksia ei saa purkaa ilman pakottavaa syytä.”
3.3 *Sr*-kohteiden osalta kaavaehdotuksen yleismääräys § 7 *Aurinkokeräimien ja -paneeleiden sijoittaminen on sallittua kaikilla rakennusten ulkopinnoilla* olisi hyvä olla ehdollinen.	3.3 Yleismääräystä § 6 on muokattu siten, että suojeltujen rakennusten (sr) kohdalla aurinkokeräimien ja -paneelien sijoittamisesta on pyydettävä museoviranomaisen lausunto.
3.4 Korttelin 24 osalta Porrassalmentien ja rannan välinen ala jää paikoin kapeaksi ja samoin paikoitellen rannassa säilytettävälle puustolle jää vähän tilaa Kalevinrannan uusien tonttien osalla. Puustoa on kaavaehdotuksessa esitetty jätettäväksi rantatonteille lieventämään vaikutuksia rantamaisemaan ja kulttuuriympäristöselvityksessä suositellaan rantaan jätettäväksi 20-30 metrin levyistä puustoista vyöhykettä. Tonttien määrän pudottamista Kalevinrannan ja rannan välissä voisi harkita, jotta rakentamisen vaikutukset rantamaisemaan olisivat lievemmät.	3.4 Ks. Etelä-Savon ELY-keskukselle annettu vastine 2.8.
3.5 *Ma-1*-kaavamääräyksen lopussa viitataan laatu- ja ympäristöohjeisiin, jota olisi hyvä avata kaavaselostuksessa, että mihin viitataan käytännössä.	3.5 Ma-1-kaavamerkinnästä poistetaan viittaus Kirkonvarkauden laatu- ja ympäristöohjeisiin.
3.6 Alueelta ei ole tiedossa historiallisen ajan kaskirauniota, joten kaavakartasta sekä kaavaselostuksesta voi poistaa aluevarauksen *kas* (”Alueen osa, jolla saattaa olla muinaismuistolailla suojeltuja historiallisen ajan kiinteitä muinaisjäännöksiä (kaskirauniota). Kaskirauniot säilytetään muinaismuistolain mukaisesti.”) ja kaavaselostuksesta 6.1.3 Maisema ja taajamakuva kappaleen ”Kaavassa osoitetaan alueen osa (kas), jolla saattaa sijaita muinaismuistolailla suojeltuja historiallisen ajan kiinteitä muinaisjäännöksiä, kaskirauniota. Kaavamääräyksen mukaisesti kaskirauniot säilytetään muinaismuistolain mukaisesti.”	3.6 Kaavakartalta sekä kaavamerkinnöistä ja -määräyksistä poistetaan kaskirauniooiden merkintä kas.
4. Väylävirasto 17.3.2023 4.1 Väylävirastolla ei ole huomautettavaa kaavaehdotukseen.	4.1 Merkitään tiedoksi.
5. Mikkelin seudun ympäristölautakunta 23.2.2023 5.1 Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavassa Annilanrannan alue on merkitty pientaloval-	5.1 Ks. Etelä-Savon ELY-keskukselle annetut vastineet 2.1, 2.7 ja 2.8. Asemakaavaa on muokattu siten, että tonttien lukumäärää on

taiseksi alueeksi. Ottaen huomioon tonttien lukumäärän, tonttien koon, rinnetonttien jyrkän profiilin ja rakennusoikeuden määrän alueen maisemakuva tulee muuttumaan radikaalisti. Erityisesti pienimmillä, jyrkkärantaisimmilla tonteilla rantapuuston säilyttäminen on käytännössä mahdotonta ottaen huomioon tontin rakentamisen vaatimat tasaukset ja rantasaunan rakentamismahdollisuuden, eikä olemassa olevan puuston korvaaminen uusilla istutettavilla puilla korvaa riittävällä tavalla maiseman muutoksia. On selvää, että omarantainen rakentaminen muuttaa maisemakuvaa mutta esitetyn kaavaehdotuksen mukainen maankäyttö on ympäristölautakunnan näkemyksen mukaan ristiriidassa Moisio-Kyyhkylän osayleiskaavan geologisesti arvokasta harjualuetta ja valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä koskevien määräysten kanssa. Uusi rakennettava Kalevinranta -niminen katualue tekee leikkauksen harjun rinteeseen erityisesti Kalevinranta -kadun eteläosassa.	karsittu, pienempiä tontteja on yhdistetty isommiksi, osa on muutettu virkistysalueeksi ja rakennusalueiden rajoja on tarkistettu. Muutosten seurauksena rakentamattomaksi jäävien alueiden pinta-ala on kasvanut. Kalevinrannan nykyiset asukkaat ovat toivoneet, että tontit liitettäisiin kaupungin katuverkkoon, koska nykyinen ajoreitti kulkee ikkunoiden vieressä ja katu on sen takia linjattu lännen suuntaan. Lausunnon seurauksena kadun leveyttä on karsittu.
5.2 Ympäristölautakunta pitää hyvänä, että Porrassalmen museotien itäreuna on merkitty kaavaehdotukseen *VL* alueena, mikä mahdollistaa museotien historiallisen harjumaiseman säilymisen. Maiseman säilyminen saattaa muodostua ongelmalliseksi kohdassa, jossa uusi, uusille tonteille menevä Annilanranta niminen tie yhtyy Porrassalmen museotiehen. Museotien ja uuden tien väliin jätetty viherkaistale on paikoin liian kapea, jotta viherkaistale voisi säilyä riittävän puustoisena. Museotie on myös muutettu katualueeksi kaava-alueen pohjoisreunasta Annilanranta -kadun risteykseen saakka. Kaavaselostuksesta ei käy ilmi, onko museotietä tarkoitus muuttaa tai parantaa esim. kävelyn ja pyöräilyn edellytysten parantamiseksi, ja miten mahdolliset muutokset vaikuttavat museotiehen ja museotien maisemakuvaan.	5.2 Ks. Pohjois-Savon ELY-keskukselle annettu vastine 1.2. Museotien status ei anna mahdollisuutta osoittaa esim. kevyen liikenteen väylää tien yhteyteen tai valaista sitä. Kaavassa Annilanranta-kadun yhteyteen on osoitettu kevyen liikenteen reitti, joka yhdistyy Kirkonvarkauden rantareittiin.
5.3 Ympäristölautakunta huomauttaa, että yleiskaavan mukainen ekologinen yhteys alueen etelä- ja pohjoisosien välillä ei toteudu riittävällä tavalla erityisesti kaava-alueen eteläosissa (Tonttulan alue).	5.3 Ks. Etelä-Savon ELY-keskukselle annettu vastine 2.11. Asemakaavassa on osoitettu VL- ja VL/s-merkinnöillä laajoja alueita, jotka soveltuvat liikkumareitiksi. Lisäksi uusille tonteille on merkitty rantavyöhykkeelle osia, joiden luonne tulee säilyttää luonnontilaisina ja joilla rakentamisen aikaisten vaikutusten takia puustoa tulee korvata uusintaistutuksilla.

	Tonttulan alue on olemassa oleva osayleiskaavan mukainen rakennuspaikka. Asemakaavan myötä tontille on osoitettu rakennusala, jonka ympärillä on kasvillisuutta ja puustoa säilyttävä / lisäävä merkintä.
5.4 Ranta-alueelle ei myöskään ole jätetty yhteiskäyttöön soveltuvia vapaita ranta-alueita, joita esimerkiksi ei-omarantaisten tonttien asukkaat voisivat hyödyntää, eikä sellaisia vapaita ranta-alueita, jotka soveltuisivat esim. hulevesien johtamiseen tonteilta ja katualueelta. Ranta-alueelle on jätetty kolme hyvin kapeaa virkistysaluetta, joista kahteen on liitetty myös s -merkintä (Lähivirkistysalue, maisema- ja luontoarvoiltaan tärkeä metsä, jonka olemassa olevat ympäristöarvot säilytetään). Kaistaleet ovat niin kapeita, että puuston säilyminen muutaman kymmenen metrin levyisellä rakentamattomalla vyöhykkeellä on epätodennäköistä eikä esim. hulevesien johtamiseen tarvittavia ojia ole mahdollista alueelle kaivaa (erityisesti, jos samalla pyritään säilyttämään myös puusto ja muu kasvillisuus). Alueen viihtyisyyttä lisäisi huomattavasti, jos ranta-alueella olisi huomioitu paremmin maisemalliset tekijät ja mahdollisuudet ehjän maisemakuvan säilyttämiseen edes osalla kaavoitettavasta alueesta sekä varattu yhteiskäyttöön sopivia ranta-alueita. Kaavan *VL*-aluevaraukset sijoittuvat alueille, joita ei voi parhaalla mahdollisella tavalla hyödyntää virkistyskäyttöalueena (kostea ojanvarsilehto Porrassalmentien ja Kalevinrannan välissä ja kaava-alueen pohjoisosassa oleva *VL*-alue Porrassalmentien ja ei-omarantaisten tonttien välisellä alueella, joka on pääosin vanhaa maa-ainestenottoaluetta).	5.4 Ei-omarantaisten tonttien rantojen käyttö painottuu lähiympäristön virkistysalueille, perustuen jokamiehenoikeuksiin. Annilanrannan asemakaava-alueen lähiympäristössä on lukuisia viheralueita, joita voidaan käyttää virkistysalueena. Porrassalmentien länsipuolelle virkistysalue jatkuu Moision asemakaava-alueelle saakka, joka on myös Annilanrannan asukkaiden käytössä. Golfkenttä sijaitsee Annilanrannan asemakaava-alueen läheisyydessä ja kunnallinen uimaranta Kyyhkylän puolella. Asemakaavaan on lisätty virkistysaluetta rantaan. Muutaman kymmenen metriä leveällä kaistaleella on mahdollista säilyttää puustoa. Asemakaavassa annetaan yleisiä ohjeita alueiden arvoista – katu- ja hulevesisuunnitelmassa esitetään, kuinka hulevesijärjestelmä käytännössä toteutetaan. Ne liittyvät toteutukseen. Asemakaavaa on tarkennettu siten, että uuden liittymän kohdalta Annilanrannan katulinjausta on muutettu ja osa tonteista muutettu VL/s-alueeksi. Kalevinrannan viereen sijoittuvia tontteja on levennetty ja lisätty luonnontilaisena säilyvän alueen osaa. Ks. kohdat 5.1 ja 5.3. Lisäksi ks. Etelä-Savon ELY-keskukselle annettu vastine 2.8.
5.5 Kaava-alueen pohjoisosasta valmistuu vielä maalis-huhtikuussa 2023 uusi liito-oravaselvitys, jonka mahdolliset havainnot ja johtopäätökset tulee ottaa huomioon kaavaehdotuksessa, mikäli alueelta todetaan liito-oravan esiintymisalueita.	5.5 Laaditun liito-oravaselvityksen perusteella selvitysalueelta ei tehty havaintoja lajista.
5.6 Moisio-Kyyhkylä osayleiskaavassa olevan kaskiraunioita koskevan aluerajauksen osalta tulee selvittää, onko asemakaavaa varten tarpeen tehdä erillistä inventointia alueella mahdollisesti olevista kaskiraunioista, jotka tulee muinaismuistolain mukaisesti säilyttää.	5.6 Savonlinnan museo on lausunnossaan todennut, ettei alueelta ole tiedossa historiallisen ajan kaskiraunioita, joten kaavakartasta sekä kaavaselostuksesta on poistettu ko. aluevaraus. Kaskirauniomerkintää ei enää edellytetä kaavakartassa.

5.7 Lisäksi ympäristölautakunta pyytää huomioimaan, että tonttien kapeuden ja rantasaunan rakentamismahdollisuuden vuoksi useiden lähekkäin sijaitsevien rantasaunojen ja esim. paljujen lämmityssavut saattavat aiheuttaa viihtyvyys- ja jopa terveyshaittaa.	5.7 Puun pienpolttamisen asianmukaisella tavalla hoidettuna ei voida katsoa aiheuttavan ympäristössä konkreettista jatkuvaa terveyshaittaa tai naapurikiinteistöjen asumisviihtyisyyden vähenemistä. Kaupungin ympäristöviranomainen voi tarpeen vaatiessa tehdä alueella savuhaitta- ja muita tarkastuksia, jos ympäristöhaittoja tai huomautettavaa ilmenee. Näin voidaan varmistua, ettei puun pienpoltosta muodostu laissa tarkoitettua terveyshaittaa tai ympäristöhäiriötä, joka edellyttää viranomaistoimenpiteitä tai ylittää puuttumiskynnyksen. Naapuruussuhdelaissa (26/1920) käytetään käsitettä 'sietovelvollisuus', jolla kuvataan naapurin velvollisuutta sietää tietty määrä naapurin aiheuttamia häiriöitä. Merkitään tiedoksi.
6. Suomen luonnonsuojeluliiton Suur-Savon yhdistys ry 17.3.2023 6.1 Kaava-alue on erittäin herkkää ranta-aluetta, ja on tärkeää että rakentamiselta rajattu alue todella jää luonnontilaan. Tätä voisi erillisellä ohjeella korostaa. On pidettävä huoli siitä, että valvonnassa todella myös edellytetään rannan säilymistä viitasammakoille ja lummelampikorennoille sopivana. Kallio- ja hiekkamaasto kuluu herkästi, eli pelkän rakentamisen rajoittamisen lisäksi on tarkennettava millaisena rantamaaston tulee säilyä. 6.2 Lähialueen luontoarvot on otettava myös huomioon. 6.3 Luonnonsuojeluyhdistys haluaa huomauttaa vielä, liito-oravien lisääntymis- ja levähdyspaikalle tehdyn puuston voimakkaan harvennuksen aiheuttamaa haittaa pitää vähentää. Tämä on mahdollista suojelemalla siellä vielä olevaa puustoa siten, että elinympäristö palautuu liito-oraville soveltuvaksi.	6.1 Rakentaminen merkitsee maaston merkittävää muokkaamista. Kaavassa pyritään siihen, että rantamaastoa ja olemassa olevaa kasvillisuutta säilytetään. Kaavamääräyksissä korostetaan sitä, että rakentamattomat tontin osat ja rantavyöhykkeet säilyvät luonnontilaisen luonteisina. Kaava-alueen luontoarvoja on selvitetty 2021−2023, ja niiden perusteella sekä muiden viranomaisten kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta kaavaan on merkitty kaavamerkinnät ja -määräykset. 6.2 Kaavaratkaisulla ei heikennetä lähialueen luontoarvoja. 6.3 Kaava-alueen eteläosaan sijoittuva liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikka on osoitettu merkinnällä s-2, joka rajoittaa niin ikään alueen toimenpiteitä / toimintaa. Kaavassa on lisäksi li-merkinnällä osoitettu alueen osat, jotka on istutettava siten, että liito-orava voi käyttää niitä liikkumisreitteinään. Puuton alue ei saa olla 20 metriä pitempi, ja puiden korkeuden on oltava liito-oravan liikkumisen kannalta riittävä.
7. Etelä-Savon pelastuslaitos 18.2.2023 7.1 Pelastuslaitoksen toimintaedellytysten turvaamiseksi tulee kaavatyössä ja alueen toteutuksessa huomioida riittävä sammutusveden saanti pelastuslaitoksen sammutusvesisuunnitelmassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti. Pelastuslain (379/2011) 30 §:n mukaan kunnan velvollisuus on huolehtia alueellaan sammutusveden hankinnasta pelastuslaitoksen tarpeisiin. Sammutusvesipisteen tulisi	7.1 Sammutusvesiaseman suunnittelun ja toteutuksen tai vesijohtoverkon tehostamisen osalta asia saatetaan tiedoksi paikalliselle vesihuoltolaitokselle, Mikkelin vesilaitokselle. Sammutusvesiasema voidaan tarvittaessa merkitä myös kaavaan, mikäli alueelle on laadittu pelastuslain (379/2011) 30 §:n mukainen sammutusvesisuunnitelma: ”Pelastuslaitoksen tulee tehdä suunnitelma sammutusveden hankinnasta ja toimittamisesta

olla 300 metrin säteellä kaava-alueen kiinteistöistä. Kaavamuutoksella voi olla kyseisen alueen riskiruutuun vaikutusta siten, että ruudun riskiluokka nousee rakennettavan kerrosalan ja henkilömäärän vuoksi. Tämä vaikuttaa pelastustoimen toimintavalmiuksiin siten, että kyseinen riskiruutu olisi saavutettava nykyistä nopeammin. Mikäli kaavoitettavan alueen riskitaso nousee kaavoituksen vaikutuksesta voi sillä olla jatkossa vaikutusta alueen saavuttamisen kannalta ja pelastustoimen toimintavalmiuden toteuttaminen on tarkasteltava sen osalta uudelleen. 7.2 Ajoteiden ja pelastusteiden leveyteen, kääntösäteeseen/kääntöpaikkoihin sekä käytettävyyteen tulee kiinnittää erityistä huomiota, että ne ovat riittävät ja toimivat pelastuskalustolle. Suunniteltujen umpikatujen päihin tarvitaan raskaan kaluston kääntymisen mahdollistavat kääntöpaikat.	(sammutusvesisuunnitelma) yhteistyössä pelastustoimen alueeseen kuuluvien kuntien ja pelastustoimen alueella toimintaa harjoittavien vesihuoltolaissa (119/2001) tarkoitettujen vesihuoltolaitosten sekä näille vettä toimittavien vesilaitosten kanssa. Sammutusvesisuunnitelma on laadittava siten, että sammutusveden hankinta ja toimittaminen vastaavat 29 §:ssä tarkoitetussa palvelutasopäätöksessä määriteltyjä onnettomuusuhkia. Sammutusvesisuunnitelman hyväksyy alueen pelastustoimi.” Sammutusvesiasemaa ei osoiteta asemakaavaan. 7.2 Suunnitellut umpikadut ovat mitoitukseltaan riittävät raskaan kaluston kääntymiseen.
8. Telia Finland Oyj, 27.2.2023 8.1 Telialla ei huomautettavaa kaavamuutokseen.	8.1 Merkitään tiedoksi.
9. Mikkeli-Seura ry 15.3.2023 9.1 Hienoa, että alueen kulttuuriympäristö sekä maisemalliset ja rakennushistorialliset arvot ja kohteet säilyvät kaavassa eteläisellä suunnittelualueella. 9.2 Pientalorakentaminen sopii alueelle, mutta maisemalliset arvot on syytä ottaa rakennusten suunnittelussa ja sijoittelussa huomioon. Tämä koskee myös järven suunnalta katsottavaa Saimaan rantamaisemaa ja sen luontoon liittyvien arvojen ja piirteiden säilymistä. 9.3 Suunnitelmassa mainitaan Porrassalmen museotien säilyttäminen. Mikkeli-Seura haluaa tähän liittyen korostaa sitä, ettei tien linjaus, rakenne tai tieympäristö muutu. Samalla tien on oltava turvallinen myös lisääntyvälle kevyelle liikenteelle (pyöräily ja jalankulkijat).	9.1 Merkitään tiedoksi. 9.2 Ks. kohdat 4.3 ja 4.4 sekä 4.9 9.3 Ks. Pohjois-Savon ELY-keskukselle annettu vastine 1.2.
10. Muistutus 1, As Oy Tonttula, 1.3.2023 10.1 Onko rakentamisen tiheys liiallinen ja miten mahdollistetaan ilman rantaviivaa	10.1 Ks. Etelä-Savon ELY-keskukselle annettu vastine 2.1 sekä Mikkelin seudun ympäristölautakunnalle annettu vastine 5.4.

omaaville tonteille pääsy veden äärelle lähempänä kuin nyt esitetään?	
10.2 Runsaan lisärakentamisen myötä liikenne tulee ehdottomasti lisääntymään, mitä on jo tapahtunut merkittävästi viimeisten 20 vuoden aikana. Tämä on merkinnyt liikenteen vaarojen kasvua. Porrassalmentiellä tiellä jalan tai pyörällä liikkuvat ovat usein nostaneet esille kohtaamansa vaaratilanteet ja pelon onnettomuudesta, kun kapealla tiellä on tilaa vain autoille ja muille muille ajoneuvoille. Annilanrannan kaava ei käsittele liikennettä juuri lainkaan muutamaa lausetta lukuun ottamatta. Ainoana on vain maininta, että rakennusaikana liikenne lisääntyy merkittävästi mutta sen jälkeen palaa ennalleen. Se on virheellinen ja harhaanjohtava. Varmasti liikenne tulee kasvamaan rakentamisen jälkeen, mitä se on tehnyt viimeisten vuosikymmenten aikana. Annilanrannan kaavan osalta ei ole tehty liikenneselvitystä. Kaavan yhteydessä on jaettu Moision alueen liikenneselvitys, mutta se käsittelee Porrassalmentietä vain Anttolan tien liittymän osalta. Selvitykseen on virheellistä vedota ja siksi tarvitaan oikeaa tietoa kaavaehdotuksen perusteeksi. As Oy Tonttula edellyttää, että liikenneselvitys tehdään ja siinä otetaan huomioon myös jäljempänä tehtävät esitykset liikenneturvallisuuden lisäämisen sisältäen myös jalan ja pyöräillen tapahtuvan liikkumisen. Liikenneturvallisuus on otettava kaavassa mukaan näkyvinä muutoksina. Kansalaisten liikkuminen on oleellinen osa kansanterveydestä huolehtimista ja siihen Porrassalmentie antaa erinomaiset edellytykset. Se tulee ottaa huomioon kaavassa.	10.2 Annilanrannan asemakaavan ja asemakaavan muutoksen tueksi on laadittu liikenneselvitys, joka on kaavaselostuksen liitteenä. Selvitystä on päivitetty nähtävillä olon jälkeen. Liikenneselvityksen tuloksia ja vaikutusten arviointia on käsitelty kaavaselostuksessa. Kirkonvarkaudenkadulla Annilanrannan kaava-alueen rakentuminen aiheuttaa autoliikenteen kasvua nykytilanteeseen verrattuna muutamia satoja autoja vuorokaudessa. Porrassalmentiellä liikennemäärä asemakaavassa esitetyllä maankäytöllä lisääntyy vain enintään muutamilla kymmenillä autoilla, jos korttelialueille toteutuu uutta rakentamista. Porrassalmen museotien jalankulun ja pyöräilyn ratkaisuihin vaikuttaa tulevaisuudessa tien museotiestatus, mikä on huomioitava jatkossa tarkemmassa suunnittelussa. Rakennusaikaisen liikenteen merkittävän lisääntymisen ja sen palaamisen ennalleen on kaavaselostuksessa todettu koskevan raskasta liikennettä.
10.3 Museotien statuksesta on jo luovuttu osalta tietä asuntomessualueen kaavan hyväksynnän myötä. Samaa ajattelua noudattaen näin voidaan tehdä myös nyt asemakaavoituksen kohteena olevalla alueella. Muistutuksen jättäjä edellyttää, että käydään neuvottelut viranomaisten kanssa Porrassalmen Museotien statuksen muuttamisesta ns. Maisemateksi välillä asuntomessualue – Surruintien liittymä.	10.3 Museotien statuksesta on keskusteltu viranomaisten kanssa eikä sitä muuteta. Tien osan mahdollisesti siirtyessä kadunpidon piiriin, on kaupungin vaalittava tien kulttuurihistoriallista arvoa ja turvattava kulttuurihistoriallisesti arvokas tieympäristö. Porrassalmentie osoitetaan kaavassa katualueena, joka on osa Porrassalmen museotietä ht-2. Museotien linjausta, rakennetta tai tieympäristöä ei saa muuttaa. Suunniteltaessa museotien ympäristöön toimenpiteitä tulee museoviranomaiselta pyytää lausunto.

Muistutuksen jättäjä edellyttää, että laaditaan liikennesuunnitelma Porrassalmentielle, joka ottaa huomion liikenneturvallisuuden vaatimukset ja luo edellytykset kuntalaisten liikkumiselle myös jalan ja pyörällä. Varsinainen Museotie olisi ensisijaisesti Porrassalmen taistelupaikan ja Kyyhkylän alueella. Maisematienkin osalta tulee kuitenkin säilyttää tien historiallinen linjaus ja muut historialliset kohteet. Ratkaisun tulee mahdollistaa kevyen liikenteen kevyen liikenteen edellytysten parantamiselle ja myös valaistuksen rakentamiselle ainakin Maisematieksi muutettavalle osuudelle.	Lisäksi ks. Pohjois-Savon ELY-keskukselle annetut vastineet 1.2 ja 1.3 sekä Etelä-Savon ELY-keskukselle annettu vastine 2.5.
10.4 Muistutuksen jättäjä edellyttää, että yhdessä edellä esitettyjen kanssa – ei vaihtoehtona – olisi 40 km/h rajoituksen asettaminen Porrassalmentien vaarallisimmalle osuudelle.	10.4 Nopeusrajoitukset eivät ole kaavalla ratkaistava asia.
10.5 Muistutuksen jättäjä edellyttää, että on tutkittava myös uudelleen Annilanrannan ja Kalevinrannan teiden liittymin Porrassalmentiehen. Teiden risteytyminen tulee kohtaan, mikä jo asuntomessualueen kaavaa valmisteltaessa hylättiin etsittäessä vaihtoehtoa kaava-alueen läpi suunnitellun kadun risteämiselle Porrassalmentien kanssa. Se tulee olemaan erittäin vaarallinen risteys esitetyllä tavalla rakennettaessa. Toisena käytettävänä risteyksenä olisi mahdollista avata Annilanrannan tien läpiajettavaksi ja liittyminen Porrassalmentiehen olisi mahdollista rakentaa kohtaan, jossa asuntomessualueen tien valaistu osuus päättyy ja käyttää siihen rannalta nousevaa tietä. Vähäisempi osa liikenteestä voitaisiin ohjata kaavaehdotuksen mukaisesti.	10.5 Annilanrannan ja Kalevinrannan sekä näiden liittymän linjaukset Porrassalmentielle on osoitettu parhaimpaan mahdolliseen kohtaan. Alkuperäinen risteyspaikka ei soveltunut pelastusajoneuvoille. Myös näkymäsektorit ovat nykyisessä vaihtoehdossa paremmat. Uusi liittymä sijoittuu rinteeseen ja tulevilla linjaukseen tehtävillä toimenpiteillä parannetaan alueen liikennöintiä.
11. Muistutus 2, 16.3.2023 11.1 491-404-3-6 kohdalla tulee olla mahdollisuus tulevaisuudessa tontin jakamiseen, jolloin tontin minimikoko olisi 1000m2 ja rantaviiva vähintään 25 m. Nykyinen tilan alue on n. 4300 m2, mutta sen todellinen käyttöala pienenee, koska tuleva katu halkaisee ko. tilan. Lisäksi kadun länsipuolelle on merkitty omistamani kiinteistöni kohdalle VL-alue, joka myös estää tulevaisuudessa tuon rajatun alueen käyttämisen muuhun tarkoitukseen.	11.1 Yleismääräystä § 22 on muokattu niin, että jokaisen uuden tontin koko tulee olla vähintään 1000 m^2, ja rantaviivan vähintään 25 metriä.
11.2 491-404-3-6 kohdalla oli aikaisemmassa karttakuvassa rakennuspaikka-alue rajattu suhteellisen kauas rantaviivasta. Pyydän	11.2 Rakennusalueiden rajoja on tarkistettu. Asemakaava pyrkii sovittamaan yhteen alu-

tarkistamaan määritellyn rakennuspaikan, joka mahdollisesti voisi rajoittua lähemmäksi rantaa ja antaisi näin hieman lisää vaihtoehtoa mahdolliseen tulevaan rakentamiseen ja tontin jakamiseen.	een maisemalliset ja kulttuurihistorialliset arvot siten, että se sallii maanomistajille hyödyntää kohtuullisella tavalla omistustaan. Tonteille on merkitty lisärakennusoikeutta ja suuria tontteja on mahdollista jakaa. Samalla on merkitty tontin hyödyntämistä rajoittavia määräyksiä, jotta edellä mainitut arvot säilyisivät alueella myös jatkossa.
11.3 Rakennusmääräyksissä tulee olla huomioituna erilaiset rakentamisvaihtoehdot, alueella on myös ns. tasamaan maa-alueita, kuten esim. yhteisessä omistuksessa oleva kiinteistömme 491-404-3-36 Niemi-Annila, jonne rakennusmääräyksen rinneratkaisu ei sovi tontin tasaisuuden vuoksi.	11.3 Asemakaavaa on päivitetty vastaamaan muistutusta. Kerrosluku ½k II u½ mahdollistaa myös muuta kuin rinnerakentamista. Kyseessä ei ole pakottava merkintä. Kerroslukumerkintä mahdollistaa esimerkiksi kaksi kerrosta ja ullakon. Kaavamääräyksiä on tarkennettu siten, että rannan suuntaan suurin sallittu kerrosluku on II ½.
11.4 Kaikissa rantaan rajoittuvissa tonteissa tulee olla mahdollisuus laiturin rakentamiseen rantasaunan tms. lisäksi.	11.4 Laiturin rakentamisessa noudatetaan kaupungin rakennusjärjestystä. Pienehkön laiturin voi rakentaa omaan rantaan ilman toimenpidelupaa tai kaavamerkintää. Isomman laiturin rakentaminen edellyttää vesialueen omistajan lupaa. Maanomistajat voivat hakea vesialueen omistajilta lupaa isommille laitureille.
11.5 Alueella on vanha *MA*-merkinnällä oleva, vuosikymmeniä siten peltokäytössä ollut, rajattu alue. Nykyisin tällä alueella on kasvavaa metsää. Kaavoituksen yhteydessä pyydämme harkitsemaan tuon aikaa siten vanhentuneen merkinnän poistamista.	11.5 Laki edellyttää, että asemakaava perustuu yleiskaavojen ohjausvaikutuksiin. Ruutipelto on merkitty yleiskaavoihin ja tunnistettu maisemallisesti arvokkaaksi peltoalueeksi, ja sen rajaus noudattaa yleiskaavan *MA*-rajausta. Myös Etelä-Savon ELY-keskus on lausunnossaan todennut, että Ruutipellon säilyttäminen kaavassa maisemallisesti arvokkaana peltoalueena (*MA*) on tärkeää sekä historiallisista että maisemallisista syistä. *MA*-merkintä säilytetään asemakaavassa. Tehtyjen selvitysten ja havaintojen perusteella muutokset eivät ole vielä niin merkittäviä, että yleiskaavoja tulisi tältä osin päivittää.
12. Muistutus 3, 17.3.2023 12.1 Anomme lisärakennusoikeutta tällä hetkellä kaavassa mainitun lisäksi. Tarkoituksena on myöhemmin aikanaan jakaa tontti eteläiseksi ja pohjoiseksi tontiksi. Tällä hetkellä kiinteistöverotuksessa vanha huvila on määritetty 180 m2 ja 70-luvulla rakennettu talo 100 m2 suuruisiksi. Toivomme, että rakennusoikeus olisi koko tontille 780 m2. Esitämme myös, että suunnitelluille tonteille tulisi molemmille 40 m2 saunan rakennusoikeus.	12.1 Kaava mahdollistaa suurien tonttien jakamisen siten, että uuden tontin rakennusoikeudeksi muodostuu vähintään 400 k-m^2, pinta-alaksi 1000 m^2 ja rantaviivan pituudeksi muodostuu vähintään 25 metriä. Rakennuspaikan rakennusoikeus on tarkistettu ottaen huomioon Ritvalan suojellun rakennuksen (*sr*) merkintä. Molemmilla muistutuksessa mainituilla ohjeellisilla rakennuspaikoilla on osoitettu saunan/talousrakennuksen rakennusala ja rakennusoikeus 40 k-m2. 12.2 Rakennuspaikka säilyy osana erillispientalojen korttelialuetta (AO). Annilanrannan alu-

12.2 Ritvalan tontti on tällä hetkellä luokiteltu AO merkinnällä. Mikäli status muuttuisi AP merkinnäksi, asia kiinnostaisi.	etta kehitetään ottaen huomioon suunnittelualueen sijainti Porrassalmen kulttuurihistoriallisessa maisemassa, joka on valtakunnallisesti merkittävää rakennettua kulttuuriympäristöä (RKY). Alueen huvilarakentaminen on alueen keskeinen arvopiirre. Aluetta kehitetään ensisijaisesti omakotitaloalueena, sillä omakotirakentaminen kunnioittaa alueen edellä mainittuja arvoja rivitalorakentamista paremmin. AP-merkintä on osoitettu ainoastaan pinta-alaltaan riittävänä suurelle kiinteistölle (yli 1 ha).
13. Muistutus 4, 15.3.2023 13.1 Valitan kaavamerkinnästä oman tonttini suhteen 491-404-3-8. Kaava merkinnän tulee olla AP koska tulevaisuuden uudisrakentaminen tulee sallia kustannustehokkaita ratkaisuita tulevaisuudessa. Ottaen huomioon realistisen rakennuspaikan sijoittamisen tontilleni maaston geometriaa huomioiden tämä muutos on välttämätön taholtani. Uusi katu-/tieyhteys tulee viemään niin suuren pinta-alan tontistani, jotta tämä on täysin oikeutettua taholtani vaatia ko. asiaa. 13.2 Kaikissa rantaan rajoittuvissa tonteissa tulee olla mahdollisuus laiturin rakentamiseen rantasaunan tms. lisäksi.	13.1 Ks. Muistutukselle 3 annettu vastine 12.2. Lisäksi maanomistajien tahdosta olemassa oleva ajoreitti on kaavassa korvattu uudella kadulla. Sen linjaus on sovittu yhdessä maanomistajien kanssa, ja se jättää enemmän tilaa olevien rakennusten viereen. 13.2 Ks. Muistutus 2:lle annettu vastine 11.4.
14. Muistutus 5 14.1 Haluamme, että teette asemakaavaan ko. sellaisen rakennusoikeuden / varauksen, että tulevaisuudessa sille saa rakentaa 2 x 400 m2 + 2 x 40 m2 paritalon (kaksitasoratkaisu).	14.1 Asemakaavan AO-käyttötarkoitusmerkintä mahdollistaa paritalon rakentamisen. Tontille on merkitty rinnemaastoon sopiva kerrosluku 1/2k II u1/2.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Porrassalmen museotie, Mikkeli

Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma

10/2010

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen julkaisuja

Porrassalmen museotie, Mikkeli

Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma

Martti Piltz, Laura Soosalu

10/2010

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskuksen julkaisuja

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen julkaisuja 10/2010

ISSN-L 1798-7970

ISSN 1798-8861 (verkkojulkaisu)

ISBN 978-952-257-213-4 (PDF)

Taitto: Mervi Koivula
Valokuvat: Martti Piltz ja Laura Soosalu
Kartat: © Maanmittauslaitos lupa nro 10/MML/10
© Affecto Finland Oy Karttakeskus, Lupa L4377
© Liikennevirasto 2010
© Suomen ympäristökeskus 2010

KUVAILULEHTI

Julkaisusarjan nimi ja numero
Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen julkaisuja 10/2010

Vastuualue
Liikenne ja infrastruktuuri

Tekijät
Martti Piltz, Laura Soosalu

Julkaisuaika
Joulukuu 2010

Julkaisija
Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Julkaisun nimi

Porrassalmen museotie, Mikkeli

Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma

Tiivistelmä

Porrassalmen museotie, yhdystie 15131, sijaitsee Etelä-Savossa Mikkelissä. Anttolantien (kantatie 62) ja Lappeenrannantien (valtatie 13/15) yhdistävä Porrassalmentie on pituudeltaan 7,2 kilometriä, josta museotien osuus on nykyisin 4,8 kilometriä. Museotieksi tie määriteltiin vuonna 1982.

Porrassalmen harju on toiminut luontaisena kulkureittinä jo esihistoriallisella ajalla. Suuren Savontien haarana se on johtanut ainakin Ristiinan Brahenlinnaan 1600-luvun puolivälistä alkaen. Aluksi jalkaisin kuljettavaa polkua alettiin kehittää vaunulla ajettavaksi aikaisintaan 1700-luvun puolivälissä.

Porrassalmentien historiallisesti näyttävin tapahtuma on ollut Porrassalmen taistelu 13.6.1789. Taistelun vuoksi harjun puustoa raivattiin tykkien ampuma-alaksi ja maisema muuttui aikaisempaa avoimemmaksi. Sotatoimet edellyttivät myös tien parantamista. Porrassalmentien nykyinen linjaus noudattelee jokseenkin täsmällisesti Kustaa III:n sotaa varten laatimien sotilaskarttojen linjausta vv. 1776–1805.

Tien varrella on useita arvokkaita kulttuurikohteita, mm. Kyyhkylän ja Moision kartanot, Annilan ja Pellosniemen (ent. Olkkolan) ratsutilat sekä Tuukkalan taloryhmä. Tien varressa on myös säilynyt manttaalikivi, jolla merkittiin vuoden 1734 lain mukaisen teiden raivaamisen ja huoltamisen ja siltojen rakentamisen rajaa, velvollisuutta, joka määrättiin maataomistaville talonpojille.

Hoito- ja ylläpitosuunnitelman tavoitteena on säilyttää Porrassalmen museotie valtakunnallisen maantieverkon autoilun alkuvaiheen todisteena. Maasto- ja karttavertailun perusteella tien linjaus on säilynyt muuttumattomana ainakin yli 200 vuotta. Museotien rajausta on myös esitetty tarkennettavaksi historiallisten ja maisemallisten lähtökohtien perusteella.

Maankäytön kehittäminen ja liikenneturvallisuuden parantaminen asettavat paineita myös museotien säilymiselle. Toimenpiteiden tulee olla sovitettavissa museotiehen ja sen ympäristöön. On kuitenkin tarpeen tarkastella tarkemmin alueen liikenneverkkoa ja toimenpiteiden toteuttamistapaa ja laatia niistä tarvittaessa erilliset selvitykset ja suunnitelmat.

Suunnitelmassa on esitetty toimenpiteitä tien ja sen lähiympäristön kehittämiseksi ja hoitamiseksi tienpitäjän ja maanomistajien näkökulmasta. Suunnitelma sisältää alueurakkaan sisällytettävät tieympäristön hoitotoimenpiteet sekä pitkän aikavälin kunnostustoimenpiteitä.

Asiasanat
Porrassalmi, Porrassalmen taistelu, museotie, kulttuuriperintö

ISBN (painettu)	ISBN (PDF)	ISSN-L	ISSN (painettu)	ISSN (verkkojulkaisu)
-	978-952-257-213-4	1798-7970	-	1798-8861

Kokonaissivumäärä	Kieli	Hinta (sis. alv 8%)
41	Suomi	-

Julkaisun kustantaja
Liikennevirasto

Esipuhe

Tämä Porrassalmentien hoito- ja ylläpitosuunnitelma on laadittu Pirkanmaan ELY-keskuksen toimeksiannosta. Suunnitelma on Liikenneviraston museotie- ja siltakokoelmaan pysyvästi tallennetun tiekohteen ympäristönhoidon ja kehittämisen pilottisuunnitelma. Aikaisemmin on tehty vastaava pilottisuunnitelma siltakohteesta, joka oli Pihtiputaan Heinäjoen silta.

Liikenneviraston museotiet ja –sillat muodostavat perinne-esineistön ja niiden tietoarvoa tukevien arkisto-, kirjasto- ja kuva-aineistojen kanssa valtakunnallisen tieliikenteen perinnekokoelman. Museotie ja –siltakokoelman pitkäjänteiseksi hoitamiseksi ja säilyttämiseksi käynnistettiin vuonna 2006 projekti, jossa laadittiin perusselvitys museokohteiden tilasta, historiasta, merkityksestä, alkuperäisyydestä ja pitkäjänteisen säilyttämisen edellytyksistä sekä varmistettiin kohteisiin liittyvien dokumenttien tallentuminen. Kohteiden arviointiin käytettiin museoteitä ja –siltoja varten kehitettyä kokoelmapolitiikkaa.

Arvokkaiden tiealueiden, museoteiden ja –siltojen säilyttäminen kuului aikaisemmin Tiehallinnon tavoitteisiin. Tehtävä on nyt siirtynyt Liikennevirastolle. Museotie- ja siltakohdeselvityksen pohjalta päätettiin, että kaikille museokohteille tehdään jatkotoimenpidesuunnitelmat kohteiden kunnossapidon ja hoidon pitkäaikaiselle toteuttamiselle.

Tilaajan edustaja työssä on ollut valtakunnallinen perinneyhdyshenkilö Päivi Kaija Pirkanmaan ELY-keskuksesta. Pääkonsulttina on toiminut Mobilia, jossa asiantuntijana konsultti Martti Piltz ja projektipäällikkönä museonjohtaja Kimmo Levä. Konsulttina työssä on ollut Destia Oy, jossa suunnitelman laatimisesta ja työn raportoinnista on vastannut maisema-arkkitehti Laura Soosalu. Avustajana on toiminut suunnitteluassistentti Mervi Koivula.

Työn yhteydessä on järjestetty kaksi maastokäyntiä, joihin ovat osallistuneet Mikkelin museotoimenjohtaja Matti Karttunen, amanuenssi Pertti Nousiainen Mikkelin museosta, maankäytön asiantuntija Pertti Asikainen ja liikennejärjestelmäasiantuntija Katri Mattelmäki Pohjois-Savon ELY-keskuksesta sekä markkinointi- ja kehittämispäällikkö Maisa Häkkinen ja kehittämispäällikkö Heikki Piiroinen Miset Oy.stä. Raportin luonnosvaiheessa kommentteja on saatu Mikkelin kaupungilta, Museovirastosta, Mikkeli-Seurasta, Pohjois-Savon ELY-keskuksesta sekä tilaajalta ja Mobilian tutkijayhteisöstä.

Tampereella joulukuussa 2010

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Liikenne ja infrastruktuuri

Sisällysluettelo

Esipuhe 4
1 Lähtötiedot 6
1.1 Porrassalmen museotien sijainti 6
1.2 Museotien historialliset vaiheet 6
1.2.1 Jaakko Teitin tieselitelmä 6
1.2.2 Porrassalmentien historia 6
1.2.3 Porrassalmentien kiinteät muinaisjäänteet 13
1.2.4 Porrassalmentien museaalinen arvo 15
1.2.5 Porrassalmentie Liikenneviraston museokohdekokoelmassa 15
2 Alueen nykytilan kuvaus 16
2.1 Maankäytön nykytila 16
2.1.1 Kaavatilanne 16
2.1.2 Nykyinen maankäyttö 17
2.2 Tietekniset lähtökohdat 18
2.2.1 Liikenneturvallisuus 18
2.3 Maisema ja kulttuuriperintö 18
2.4 Luonnonympäristö 19
2.5 Museotien tiehistoriallinen arvo 19
2.6 Museotien jaksottelu 21
2.7 Matkailu 27
2.7.1 Porrassalmentie matkailukohteena 27
2.7.2 Porrassalmentie sisällöllisenä kulttuurimatkailukohteena 28
2.7.3 Porrassalmentie välillisenä kulttuurimatkailukohteena 28
3 Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma 30
3.1 Tavoitteet 30
3.1.1 Museotien rajaus 30
3.1.2 Kulttuuriperintö 31
3.1.3 Maisema ja luonto 31
3.1.4 Maankäyttö ja liikkumisen turvallisuus 32
3.2 Tien ja sen ympäristön hoito 33
3.2.1 Tie ja siihen liittyvät rakenteet 33
3.2.2 Museotiekohteet 34
3.2.3 Maisemanhoito 35
3.3 Alueurakkaan sisällytettävät tieympäristön hoitotoimenpiteet 36
3.3.1 Kertaluonteiset toimenpiteet 36
3.3.2 Vuosittaiset hoitotoimenpiteet 37
3.4 Pitkän aikavälin kunnostustoimenpiteet 39
3.5 Talvihoito 39
3.5 Jatkotoimenpiteet ja toimenpiteiden vaikutusten arviointi 40
Lähdeluettelo 40

1 Lähtötiedot

1.1 Porrassalmen museotien sijainti

Porrassalmen museotie (yhdystie15131) sijaitsee Etelä-Savossa Mikkelissä, kaupungin keskustan eteläpuolella. Porrassalmentie liittyy pohjoispäässä Anttolantiehen (kantatie 62) ja eteläpäässä Lappeenrannantiehen (valtatie 13/15). Porrassalmentie on kokonaisuudessaan pituudeltaan n. 7,2 kilometriä, josta museotien osuus on virallisesti 4,8 kilometriä, kartalta mitattuna 4,9 kilometriä. Museotieksi tie on määritelty v. 1982.

1.2 Museotien historialliset vaiheet

1.2.1 Jaakko Teitin tieselitelmä

Suomen vanhimpana maaliikenneverkkona pidetään Ruotsin kuninkaan Kustaa Aadolfin sihteerin Jaakko Teitin luetteloa Suomen alueen teistä ja kulkureiteistä. Luettelo on vuosilta 1555–1556. Siinä mainitaan Suuri Savontie, joka yhdisti 1400-luvun lopulla rakennetun Olavinlinnan (Uusilinna, ruots. Nyslott), Hämeenlinnaan, Turkuun ja edelleen valtakunnan pääkaupunkiin. Tie noudatti karkeasti nykyisen 5-tien linjausta Heinolan ja Mäntyharjun kautta Mikkelin kirkonkylään.

1.2.2 Porrassalmentien historia

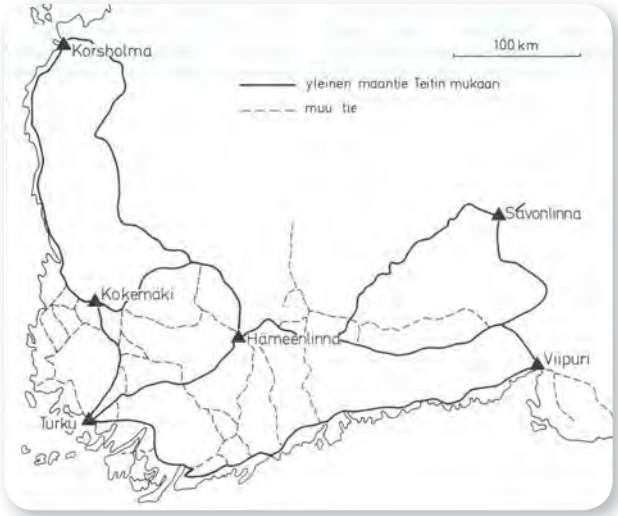
Porrassalmen alueella on löydetty jäänteitä sekä kivi- että rautakaudelta, mikä todistaa jatkuvasta asutuksesta noin 10 000 vuoden ajalta. Porrassalmen harju on ollut kulkureittinä siis jo esihistoriallisena aikana. Harjujono on ollut luontainen kulkureitti, kuten kangasmaat kaikkialla Etelä-Suomessa[1)].

Savilahdesta on vesireitti Lappeeseen. Seudulta on epäilemättä kuljettu talviteitä etelään Lappeeseen, ehkä pidemmällekin jo ennen Jaakko Teitin tieluetteloa. Maakulkureitistä on esitetty otaksumia, että jo 1500-1600-luvun taitteessa olisi raivattu Savilahden ja Lappeen välille jonkinlainen kesätie.

Vaikka tien ajoitus on epätäsmällinen, on selvää, että Suuren Savontien haarana Porrassalmentie on johtanut ainakin Ristiinan Brahelinnaan 1600-luvun puolivälistä alkaen. Kuten kaikki muutkin sen aikaiset tiet, Porrassalmentie on ollut lähinnä jalkaisin kuljettava polku, jota myös hyvin harvinaiset ratsuhevoset ja talonpoikien purilaita vetävät hevoset ovat voineet käyttää ainakin suotuisissa olosuhteissa. Vaunulla ajettaviksi teitä alettiin kehittää aikaisintaan 1700-luvun puolivälissä.

Kuva 1. Porrassalmen museotien sijainti.

Kuva 2. Jaakko Teitin tieselitelmän pohjalta laadittu kartake Ruotsin itäisten maakuntien maanteiden kaukoliikenneverkosta vuosina 1555-1556. Kaikki tiet olivat polkuja, jotka olivat kävellen tai ratsuhevosella liikennöitävissä. Turusta Hämeenlinnan kautta Olavinlinnaan (Savonlinnaan) johtaa Suuri Savontie.

Kuva 3. Ensimmäinen yleisesti saatavilla ollut Ruotsin valtakunnan kartta oli Georg Biurmanin Svean- ja Göötanmaan sekä Suomen ja Norlannin kartta vuodelta 1747. Sitä pidetään myös Ruotsin ensimmäisenä tiekarttana. Se oli aikaisempiin karttoihin verrattuna ylivoimaisen tarkka. Useissa painoksissa on myös St. Michels piirretty suunnilleen oikeaan paikkaan. Biurman julkaisi lisäksi tieoppaan, jossa karttaan on piirretty tiet ja kestikievarit. Tästä kartasta on jätetty Mikkelin kirkonkylä ja sen tieyhteydet pois, ehkä levottomien aikojen vuoksi. Tie Olavinlinnaan kiersi Saimaan itäpuolelta. Ilmeisesti Porrassalmen tieyhteys on suuntautunut Luumäen kautta Haminaan, mikä olisi luonnollista, kun Viipuri jäi Uudenkaupungin rajan taakse vuonna 1721. Kartan aineisto oli kerätty ennen Turun rauhaa vuonna 1743, jolloin Lappeenrannan, Haminan ja Olavinlinnan alueet kuuluivat Ruotsin valtakuntaan, mutta Viipuri oli jo liitetty Venäjään.

Kuva 4. Vuonna 1799 julkaistiin koko Ruotsin kartasto, nk. Hermelinin kartasto. Kartan on piirtänyt suomalainen Carl Petter Hällström vuonna 1798. Kartta oli käytössä seuraavan vuosisadan puoliväliin. Siinä "Vanhan Suomen" alue eli venäläisten vuosien 1721 ja 1743 rauhanteoissa saamat alueet on painettu vain raja- ja vesistöviivoina ja hyvin niukalla nimistöllä. Mikkelin- Porrassalmen- Ristiinan tie näkyy kartassa. Ristiinasta rajalle Kyyröön tietä ei ole piirretty. Tiet eivät todellisuudessa tietenkään kadonneet minnekään. Suomen alueen siirryttyä vuonna 1809 osaksi Venäjän valtakuntaa, uusissa kartoissa näkyivät taas tiet. Porrassalmentie jatkui Savitaipaleen kautta Yliselle Viipurin tielle Luumäelle, josta matkaa saattoi jatkaa Lappeenrantaan, Haminaan tai Hämeenlinnaan.

Porrassalmentie on Savilahdesta ja Mikkelin kirkonkylästä Ristiinaan hyvinkin vanha ja pysyvä tie. Ruotsin vallan aikana tien eteläosa on yhdistynyt Yliseen Viipurintiehen Luumäellä, mistä on tieyhteys Lappeenrantaan, Hämeenlinnaan ja Haminaan.

Turun rauhassa vuonna 1743 Hattujen sodan jälkeen tie katkesi Ristiinan Kyyröön. Lappeenrantaan ja Haminaan suuntautuva eteläisin osa tiestä jäi käyttämättä. Mikkelin kirkonkylästä oli tullut Turun rauhassa lähes rajakylä. Kustaa III halusi palauttaa Ruotsin suurvalta-aseman. Hänen aikanaan rakennettiin, korjailtiin ja parannettiin itärajan tiestöä. Vaikka raja oli katkaissut Etelä-Savon kauppayhteyden Lappeeseen Ristiinan eteläpuolella, tietä kunnostettiin sotilastarkoituksiin. Voi olettaa, että myös Venäjän puolella tietä parannettiin. Muuten tuntuu mahdottomalta, että Venäjä olisi voinut marssittaa keväällä 1789 tuhansien miesten sotilasosaston kohti Ristiinaa ja Mikkeliä. Sotahistorian kirjoissa mainitaan, että venäläisillä joukoilla oli Porrassalmella mukanaan kuusi raskasta tykkiä.

Kuva 5. Porrassalmen harjun rinne hakattiin avoimeksi ampuma-alueeksi ennen Porrassalmen taistelua 13.6.1789. Sata vuotta myöhemmin (kuva vuodelta 1899) puusto on edelleen pidetty matalana ja sillan ympäristöön on laajasti avoimet näkymät. Vasemmalle johtava silta Pellosniemen taloon on rakennettu 1800-luvun loppupuoliskon aikana. Paikalla on edelleenkin silta. Sillalle ajava hevosvaunu symboloinee, että tie on kaksiakselisilla vaunuilla ajettavassa kunnossa.

Etualalla oleva Porrassalmen silta näyttää uudehkolta ja hyväkuntoisella. Ennen Porrassalmen taistelua siltaa rikottiin, muttei ehditty kokonaan tuhota. Se on rakennettu uudelleen kaksi tai kolme kertaa taistelun jälkeen, koska puusillan kestoiäksi yleisesti arvioidaan noin 30 vuotta. Silta vaikuttaa kantavan hyvinkin henkilöauton ja kevyen kuorma-auton. Kun Suomen Matkailijayhdistys vuonna 1913 julkaisi Suomen ensimmäisen autoilijoille tarkoitetun maantiekartan, tietä ei luokiteltu erityisen kapeaksi (= alle 4 metriä) eikä sillasta ollut mitään varoitusta, joten ilmeisesti se kelpasi alkavalle autoliikenteelle. Kuva: Suur-Savon museo

Porrassalmentien historian näyttävin tapahtuma on epäilyksettä Porrassalmen taistelu 13.6.1789. Taistelun merkitystä ja mittasuhteita on ehkä suurestikin liioiteltu, mutta tosiasia on, että Ruotsin armeija suomalaisilla joukoillaan torjui venäläisten hyökkäyksen Porrassalmen (silloin Porosalmen) sillan maastossa. Taisteluun valmistautuminen muutti maisemia, kun harjun etelärinne kohti siltaa raivattiin tykkien ampuma-alaksi. Siitä saakka sillan ympäristöä ovat luonnehtineet avoimet näkymät. Oletettavasti tien parannuksilla sotatarpeita varten on ollut tärkeä merkitys myös muulle liikenteelle, erityisesti mahdollisuudelle käyttää hevosvaunuja.

Kustaan III:n sotaa varten laadittiin sotilaskartat, ns. rekognosointikartat vuosien 1776–1805 välillä. Ne on laadittu varsin yksityiskohtaisesti ja tarkasti. Karttalehden ”Poro och Sika-Salmi” avulla voi yrittää selvittää tien linjauksen alkuperäisyyttä. Maastoselvitysten mukaan Porrassalmen museotie noudattaa jokseenkin täsmällisesti kartan kuvaamaa linjausta. Myös museotiejakson ulkopuolelta on kartan avulla helppo paikallistaa tielinja, vesistöjen rannat ja useita rakennuksia.

Rekognosointikartta sijoittaa myös alueen muut historialliset kulttuurikohteet nykyisille paikoilleen. Kartalla on Kyyhkylän ja Moision kartanot (entinen nimismiehen talo ja kuninkaankartano) sekä Annilan ja Pellosniemen (ent. Olkkolan) ratsutilat sekä Tuukkalan taloryhmä. Karttakuvan vertailu nykyiseen tiemaisemaan osoittaa myös, että tien ympäristössä on säilynyt paljon kartan osoittamia piirteitä, kuten viljelysaukeita. Kartalla näkyy myös tie (ratsupolku) Siikasalmen rantaan. Kartan rajauksesta johtuen jää avoimeksi, onko jo silloin ollut lauttayhteys Siikasalmen yli.

Kuva 6. Rekognosointikartat tarjoavat mahdollisuuden paikallistaa tien linjaus tarkasti. Kartat laadittiin sotilastarkoituksiin vuosina 1772-1805. Ne piirrettiin täydentämällä maastohavainnoilla olemassa olevia pitäjänkarttoja, jotka perustuivat alun perin mittauksiin. Esimerkkinä tärkeästä sotilaallisesta tiedosta on piirretty ja nimetty laivaväylä Mikkelistä Lappeenrantaan ja Savonlinnaan. Vaikka tämä kartta saattaa olla valmistunut vasta Kustaan III:n Venäjän sodan 1788-1790 jälkeen, on varmaa, että sekä ruotsalaiset että venäläiset sotapäälliköt käyttivät sotaretkellä myös maastossa kuvan kaltaisia karttoja.

Mikkeli- Ristiina- Savitaipale- Lappeenranta- tie sai pysyvän kulkuväylän merkityksen, kun Suomen suuriruhtinaskunta liitettiin Venäjän valtakuntaan ja ”Vanha Suomi” yhdistettiin muuhun Suomeen vuoden 1809 jälkeen. Tien suuntaus näkyy useissa 1800-luvun alkupuolen kartoissa. Venäjän vallan aikana Pietarin kaupungin merkitys kasvoi. Kauppatiet kääntyivät Lappeenrantaan ja sieltä edelleen ensin maitse, Saimaan kanavan valmistuttua vuonna 1856 vesitse, Viipuriin ja sieltä Pietariin tai maailmalle. Saimaan kanava avasi Mikkelin seudullakin mahdollisuuden kuljettaa rahtia laivalla Saimaan vesistön ja Itämeren välillä.

Kuva 7. Rekognosointikartta Porosalmen (kts. kuva 6) alaosassa näkyy tiessä pitkä kaarre karttasanan Huisteri yläpuolella. Tien linjaus on maastokatselmuksessa etelästä pohjoiseen päin otetussa valokuvassa säilynyt täsmälleen samana. Kaarre on tällä hetkellä museotienjakson ulkopuolella, mutta kuuluu tien kokonaisuuteen.

Laivareitti näyttää olleen matkailijoille tietä suositeltavampi kulkuyhteys 1800-luvun loppupuolella. Suomen Matkailijayhdistyksen Matkasuuntia Suomessa 1888–1890 ja Suomen matkaopas 1895 suosittelevat vesireittiä. Tämä saattaa viitata tien kuntoon tai kävelemisen ja hevoskyydin vaivalloisuuteen. Matkaoppaissa mainitaan Porrassalmen taistelutanner ja väylän maisemien luonnon ihanuus. Höyrylaivat toivat Porrassalmen harjun itärannalle huvila-asutuksen. Viimeistään näinä aikoina lossiyhteys Siikasalmen yli on tullut tärkeäksi. Mikkelin liikenteellinen asema muuttui, kun se liitettiin rautatieverkkoon vuonna 1889. Rautatie oli tietä tärkeämpi liikenneyhteys monta vuosikymmentä.

Porrassalmentien varressa on säilynyt manttaalikivi. Vuoden 1734 lain mukaan Ruotsin vallan loppuajan ja koko Venäjän vallan ajan maataomistavat talonpojat määrättiin raivaamaan ja hoitamaan yleiset maantiet[2)]. Tiejaksot eivät välttämättä olleet yhtenäisiä ja niiden rajoista oli erimielisyyksiä. Asiaa helpottamaan tiejakson rajat merkittiin tienvarteen merkein. Kivi varmastikin oli pitkäaikaisin ja kestävin merkkiaines. Kiveen kirjoitettiin yleensä jaksojen hoitajien nimet tai tunnukset. Samassa kivessä saattoi olla rajan kummankin puolisten hoitovelvollisten nimet. Hoitojakson pituus perustui maanomistajan veronmaksukykyyn, manttaaliin eli miesmäärään (=mantal ruotsiksi), joka oli rekisteröity.

Suomen Matkailijayhdistys julkaisi Suomen ensimmäisen automatkailukartan vuonna 1913. Sen selitysosassa kuvataan maantieverkko autolla ajettavuuden näkökulmasta. Siinä Porrassalmentie osana Mikkeli-Lappeenranta tietä on kaupunkeja yhdistävien maanteiden luokassa. Suomen itsenäistyttyä ensimmäisiä lakeja oli Tielaki, joka siirsi vastuun teiden hoidosta maata omistavilta talonpojilta valtiolle vuonna 1921. Mikkeli- Savitaipale- Lappeenrantatiekin siirtyi valtion tieksi. Samalla Kyyhkylänniemen manttaalikiven merkitys poistui ja kivi jäi itse asiassa muinaismuistoksi.

Tiehistoriallisesti alkuperäisellä paikallaan oleva manttaalikivi on erittäin arvokas. Kivet ja muut rajamerkit ovat yleensä kadonneet teiden varsilta. Porrassalmen taistelun muistomerkin pystyttämisen vuonna 1923 voi tulkita osoittavan merkittäviä vasta itsenäistyneen valtion kansallisia arvoja.

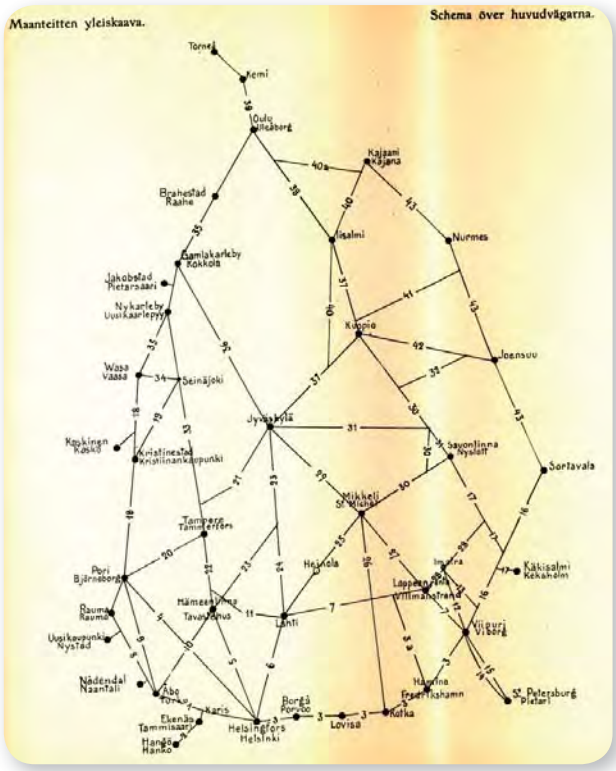
Kuva 8. Hieman heikkokuntoinen pitäjänkartta mitattuna vuosien 1842-1853 aikana näyttää Porrassalmen tien samankaltaisena kuin rekognosointikartta noin puoli vuosisataa aikaisemmin. Kyyhkyläniemen kylän raja ylittää Porrassalmen tien karttasanan MOISIO BOSTÄLLE yläpuolella. Siinä on manttaalikivi tiehoitoalueen rajan merkkinä.

Kuva 9. Manttaalikivi on pitäjänkartan (1850-luku) mukaan alkuperäisellä paikallaan noin 150 metriä Annilan golfkartanon liittymästä pohjoiseen. Sitä voi pitää lähes ainutlaatuisena jäänteenä talonpoikaisen tienpidon ajalta. Vuoden 1734 lain mukaan teiden raivaaminen ja huoltaminen sekä siltojen rakentaminen kuului manttaaliin kuuluville maaomistajille. Kivestä on tulkittu teksti: T.TUUKKANEN KYYHKYLÄNNIEMI NO 3. Se merkitsee, että Kyyhkylän kylän manttaalirekisteriin merkityn maanomistaja T: Tuukkasen tiehoitoalueen raja on kiven osoittamassa paikassa. Numero kolme tarkoittaa todennäköisesti, että Tuukkasen tilalla on ollut useampia tiejaksoja hoidossaan tai että Kyyhkylänniemen kylän kolmas tiejakso on Tuukkasen tilan hoidossa.

Kuva 10. Porrassalmen taistelun muistopatsaan vihkiäistilaisuus vuonna 1923. Kuva: Mikkelin kaupungin museoiden kuva-arkisto, Kauko Juntusen kokoelma: Porrassalmi 1. Etelä-Savon kulttuurin vuosikirja 2008

Kuva 11. Suomen Matkailijayhdistys oli vireästi kartoittamassa automatkailun mahdollisuuksia. Vuonna 1913, jolloin maassa oli ehkä 200 autoa, yhdistys julkaisi matkaopaskartaston autoilijoille. Opas oli kuudella kielellä, joten sen levitystä maan rajojen ulkopuolellekin oli varmasti mietitty. Sen ”Maanteiden yleiskaavassa” näkyy Porrassalmen tie osana Mikkelistä etelään johtavaa maantietä. Tien numero 27 viittaa oppaan selityksiin.

Porrassalmentien leveys oli oletettavasti suunnilleen nykyisen leveyden luokkaa. Matkailijayhdistyksen automatkailukartassa on merkitty erikseen kapeat tiet, missä rajana oli 4 metriä. Porrassalmentietä eikä muitakaan osia Mikkeli–Lappeenranta– tiestä ole merkitty kapeaksi.

Tie on ilmeisesti hyvin vastannut II-luokan maantietä, joita luonnehtivat seuraavat piirteet (Arvo Lönnroth, 1927, Tiekäsikirja): ”Ennen autoliikennettä täyttivät hyvällä sora-ajoradalla varustetut soratiet miltei kaikki vaatimukset, mitä hyvältä tieltä vaadittiin. Autoliikenteen yleistyttyä ovat nämä soratiet pahasti rikkoutuneet ja paikoittain on ollut pakko ryhtyä niitä parantamaan.” Virallisten ohjeiden mukaan tienpinnan leveys piti olla 5 metriä, josta ajoradan leveys oli 3 metriä. Tierungon korkeus oli vain noin 30 senttimetriä. Tien kuntoa yritettiin säästää tiukoilla rajoituksilla: ajonopeudet olivat henkilöautoilla korkeintaan 35 kilometriä tunnissa, paitsi mikäli tie oli suora ja kuiva, jolloin sai ajaa 45 kilometriä tunnissa. Se tuskin tarkoitti Porrassalmentietä. Kuorma-autojen suurin sallittu kokonaispaino oli kolme tonnia. Valtaosa Suomen maanteistä oli 1920- ja 1930-luvulla II-luokan maanteitä.

Porrassalmentien tärkeyttä maantienä todistaa se, että vuonna 1938, kun tiet arvioitiin ja luokiteltiin, se nousi valtateiden joukkoon.

Kuva 12. Tässä varhaisessa autoilijan tiekartassa Porrassalmen tie on osa maantieyhteyttä Mikkeli – Lappeenranta. Tien kuvaajan paksu viiva osoittaa, että tie on luokiteltu valtakunnalliseen maanteiden kaukoyhteysverkkoon eli kaupunkien väliseen liikenteeseen.

N:o 26.

Mikkeli—Kotka. S:t Michel—Kotka.

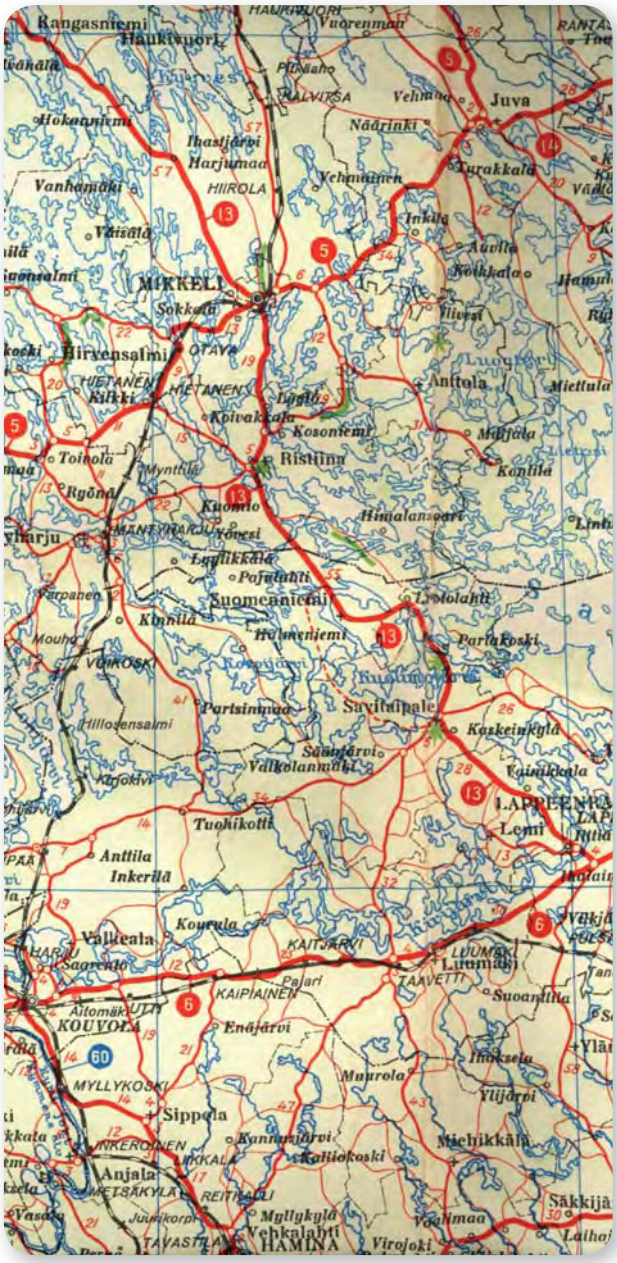
Km		
	Mikkeli ⊙ S:t Michel . .	
13		*
	Otava 🚃	∩
11		* ∩ ⌶
24	Hietanen 🚃	
26		
50	Mäntyharju 🚃	⌶
9		∩
59	Varpanen	∩
22		∩
81	Partsimaa (Valtola) . . .	∩
22		∩
103	Tuohikotti	∩
22		
125	Selänpää 🚃	
15		
140	Valkeala †	
13		
153	Kouvola 🚃 ✕	
30		⌶ ⌶ ∩
183	Anjala †	
20		
203	Kymi †	
11		
214	**Kotka ⊙**	*

N:o 27.

Mikkeli—Lappeenranta. S:t Michel—Willmanstrand.

—	**Mikkeli ⊙ S:t Michel** . .	
20		∩
	Ristiina † (Vihko)	*
19		∩
39	Järvenpää	*
12		
51	Suomenniemi †	⌣
14		∩
65	Orainlahti	*
16		*
81	Savitaipale	* ∩
22		*
103	Tallinen	*
17		*
120	**Lappeenranta ⊙ W:strand**	⌣

Kuva 13. Tieverkko on ajettu autolla läpi ja selvitetty teiden ajettavuus ennen oppaan painamista. Kaikkia teitä ei ilmeisesti ole ehditty tarkastaa, mutta selvä tieto on siitä, että niiden kunto vaihtelee. Siksi oppaassa pyydetään lähettämään kokemusperäistä tietoa ajettavuudesta. Jos vertaa tiekuvausta Porrassalmen maisemakuvan 1899 tiehen, tietarkastajat eivät anna kovin huonoa arviointia tiestä. Merkit tarkoittavat, että tiellä on äkkimutkia ja mäkiä.

Kuva 14. Vuoden 1938 tiestön luokituksessa Porrassalmen tie sai osana Mikkelistä etelään johtavaa maantietä valtatien arvon ja numeron 13, mikä näkyy vuonna 1939 julkaistussa Autoilijan tiekartassa. Viimeistään tässä vaiheessa Porrassalmen tie on ollut valtakunnallisesti erittäin merkittävä tie.

Merkittävä muutos tapahtui vuonna 1960, kun nykyisen valta- ja kantatieverkon teitä rakennettaessa valtatien 13 Mikkelistä etelään johtanut jakso oikaistiin Tuukkalan kautta Porrassalmen ohi. Porrassalmentie jäi paikallistieksi vuonna 1960. Tien varren toiminnot ylläpitivät kuitenkin melko vilkkaan liikenteen. Kun Mikkelin Anttolan tieyhteyttä parannettiin vuodesta 1963 alkaen, rakennettiin Kirkonvarkauden silta. Sillan rakentaminen teki Siikasalmen kapulalossin tarpeettomaksi.

Kuva 15. Kun nykyinen 13-tie rakennettiin, Porrassalmen tie jäi valtakunnallisen kaukoliikenneverkon ulkopuolelle. Kartassa näkyy vielä selkeästi Porrassalmen tiestä erkaantuva Siikasalmen tie ja Siikasalmen lossi.

Tietä parannettiin vuonna 1969 päällystämällä se uudelta valtatieltä poistetulla öljysoralla. Tiehen on kaivettu sivuojat ja linja-autopysäkkilevikkeet on rakennettu vuonna 1980. Vuonna 1985 tiehen on turvallisuussyistä tehty leikkaus- ja pengerrystöitä eteläpäähän. Nämä korjaukset muuttivat tietä niin paljon, että alun perin noin seitsemän kilometrin museotieosuutta päätettiin lyhentää. Museotie rajattiin välille Moisio-Siikasalmen tienhaara. Siikasalmen tienristeyksestä etelään oleva Lenjuksen pelto sekä tien linjaus pellon ja metsän rajassa on yksi Porrassalmentien tiehistoriallisesti edustavimpia paikkoja. Rajaus tuntuu heikosti perustellulta. Museotien pituus on nyt noin viisi kilometriä.

1.2.3 Porrassalmentien kiinteät muinaisjäänteet

Porrassalmen historiallinen kulttuurimaisema (RKY) muodostuu pitkäaikaisista kulttuurikerrostumista. Alue on suosinut liikkumista ja asumista heti jääkauden jälkeisistä ajoista alkaen. Kiinteiden muinaisjäänteiden määrä on siksi luonnollisesti suuri. Vanhimmat merkit asutuksesta ovat kivikaudelta.

Savon merkittävimpänä rautakautisena löytöpaikkana pidetään Tuukkalan kalmistoa. Hautapaikka löytyi vuonna 1886, kun Mikkelin reservikomppanian harjoituskenttää tasoitettiin. Arkeologisia kaivauksia on tehty Tuukkalassa vuonna 1886, vuosina 1933–1934 ja aivan nykypäivinä. Hautauslöydökset ajoittuvat 1000–1200-luvuille. Löydösten perusteella on rekonstruoitu Mikkelin seudun muinaispuku.

Porrassalmen muinaisjäännöksistä lähinnä Porrassalmentietä ovat Annilan (kartakkeella 8.), Reuhkalammen (9.) ja Hietalahden (10.) kivikautiset asuinpaikat. Näistä viimeksi mainittu on tuhoutunut jossakin tien varhaisessa rakennusvaiheessa. Kuten jokseenkin kaikki Porrassalmen muinaisjäännökset, myös edellä mainitut kohteet on inventoitu ja tutkittu melko äskettäin. Hietalahden asuinpaikka on inventoitu vuonna 1992, Annilan kivikautinen asuinpaikka on tutkittu vuosina 1972, 1998 ja 1999. Näistä kaksi viimeistä olivat kaivautuksia. Reuhkalammen asuinpaikka on aivan tien vieressä ja siinä on painautuma, jota arvellaan asuinkuopaksi. Kohde on tarkastettu vuosina 1972 ja 1992.

Porrassalmen taistelupaikalla on silmämääräistestikin erottuvia jäänteitä taisteluasemista. Maaperä sisältänee edelleen joitakin jäänteitä taistelusta, mutta sitä ei ole luokiteltu Museoviraston kiinteiden muinaisjäänteiden luetteloon.

Porrassalmentien rungossa on periaatteessa muinaismuistolain tarkoittamia rakenteita ja vanhoja rakennekerroksia, vaikka tietä käytössä olevana tienä ei voida luokitella lain tarkoittamaksi muinaismuistoksi. Manttaalikivi täyttää muinaismuistolain tarkoittamat edellytykset. Tiellä ei ole tehty tiearkeologisia tutkimuksia tai kaivauksia. Niitä on tehty muuallakin Suomessa melko vähän, eivätkä niiden tulokset ole antaneet kovin merkittävästi uutta tietoa. Tässä ja aikaisemmissa selvityksissä oletetaan maastokatselmuksen perusteella, että Porrassalmentien runko ja sen rakennekerrokset ovat hyvin kevyet. Toden-

näköisesti ne ovat säilyneet jokseenkin ennallaan kustavilaisen ajan tieparannusten jälkeen suurella osalla tiepituutta, lukuun ottamatta kestopäällystyksen yhteydessä tehtyjä aluskerroksia 1960- ja 1980-luvuilla. Tiehistoriallisesti olisi mielenkiintoista tutkia tien rakennekerroksia erityisesti Hietalahden asuinpaikan lähettyvillä.

Tiettävästi Mikkelin seudun kulttuuriperintöohjelma on saanut rahoituksen ja on käynnistymässä. Suunnitelman mukaan sen tavoitteissa on runsaasti liittymiä myös Porrassalmentien ja sen muinaismuistojen kulttuuriperinnön arvojen tunnistamiseen, arvottamiseen ja hyödyntämiseen.

Kuva 16. Porrassalmen kulttuurialueella on melko runsaasti kiinteitä muinaisjäännöksiä, jotka kertovat alueen pitkästä asutus- ja liikennehistoriasta. Porrassalmen tiellä tai aivan tien vieressä on kolme kivikautista asuinpaikkaa: Annilan, Reuhkalammen ja Hietalahden asuinpakat.

1.2.4 Porrassalmentien museaalinen arvo

Porrassalmentiellä on monivaiheinen historiallinen viitekehys. Kulkureittinä se on maan vanhimpia, kuten jokseenkin kaikki pitkät harjumuodostumat sekä Salpausselät. Valtakunnallisen tienliikenteen historian näkökulmasta epäilyksettä suurin arvo on talonpoikaisen tienhoidon siirtymisvaihe ensin valtion maantieksi vuonna 1921 ja sittemmin nimeäminen valtakunnan maantieverkon valtatieksi 13 vuonna 1938.

Yksittäisenä, lähes ainutlaatuisena yksityiskohtana, on talonpoikaisen tienpidon ajan manttaalikivi. Porrassalmentien tien Kyyhkylänkylän Tuukkalan talon manttaalikivi on jäänne yleisestä ilmiöstä. Se kartan mukaan sijaitsee aidosti alkuperäisellä paikallaan. Niitä ei museotiekohteiden varsilta tunneta ainuttakaan muuta. Manttaalikivi saattaa olla ainutlaatuinen koko maassa.

Museaalista arvoa lisäävät Porrassalmen taistelu ja sen jäänteet sekä muistomerkki. Myös osana Porrassalmen alueen kulttuurihistoriallista kokonaisuutta, sen selkärankana tiellä on museaalista arvoa.

Museoviraston rakennetun kulttuuriympäristön luettelot ovat luokittaneet Porrassalmentien valtakunnallisesti tärkeisiin kohteisiin sekä vuoden 1993 luettelossa (VAT) sekä nykyisessä valtakunnallisesti merkittävien kulttuuriympäristöjen luettelossa (RKY 2009). Siinä Porrassalmentie on osana Porrassalmen historiallista maisemaa, jonka perusteluissa mainitaan, että ”Porrassalmentie on yksi Porrassalmen historiallista ympäristöä muovaavista tekijöistä”:

1.2.5 Porrassalmentie Liikenneviraston museokohdekokoelmassa

Tie- ja vesirakennuslaitos[3)] käynnisti vuonna 1974 selvitystyön, jonka tavoitteena oli kartoittaa historiallisesti arvokkaat tieosat ja sillat. Taustalla olivat Tieyhdistys ry:n, Suomen Rakennusinsinöörien Liitto ry:n ja Muinaistieteellisen toimikunnan (nyk. Museovirasto) aloitteet. Selvitysten, neuvottelujen ja lausuntojen perusteella museotoimikunta valitsi ensimmäiset museokohteet vuonna 1982. Porrassalmentie oli niiden joukossa. Normaalien museologisten periaatteiden mukaisesti kohteet päätettiin pyrkiä säilyttämään niiden museoimishetken kunnossa. Teiden hoito ei varsinaisesti poikkea muiden maanteiden hoitonormeista, mutta niitä pyritään vaalimaan museaalisten huolto- ja korjausperiaatteiden mukaisesti ja huolehtimalla niiden siisteydestä poikkeuksellisen hyvin. Nykyisin kokoelman omistaja on Liikennevirasto.

Vuonna 2007 julkaistussa inventoinnissa Porrassalmentie arvioitiin säilyneisyydeltään hyväksi ja valtakunnalliselta tieliikennehistoria-arvoltaan myös korkeimpaan luokkaan. Inventointi osoitti, ettei sen tietoarvo vastaa historiatieteellistä tasoa. Kesällä 2007 tehtiin historiatieteellisen tason selvitys Porrassalmentiestä. Museokohdekokoelmassa Porrassalmentie edustaa 1900-luvun, tarkemmin Suomen itsenäisyyden ajan alun ja alkavan autoliikenteen maantietä, josta vuoden 1938 valtatieuudistuksessa tuli Valtatie 13. Alkavan autoilun kauden toisena esimerkkinä on Saviselkä-Piippola –tie Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskuksessa (ent. Oulun tiepiirissä).

Museokohteena Porrassalmentie täyttää Tiemuseon kokoelmapolitiikan arvoluokituksen kriteerit korkeimmalla tasolla eli se kuuluu pysyvästi säilytettäviin museotiekohteisiin ja niistä arvostetuimpiin.

Museaalista lisäarvoa Porrassalmentielle antaa sen helppo saavutettavuus. Sen sijainti lähellä suurehkoa asutuskeskusta ja osana sen kevyen liikenteen liikuntareittejä on poikkeuksellinen hyvä tiemuseokohteiden joukossa.

[1)] Kangas-sanan alkuperää voi yrittää selittää saksankielen gehen-verbillä. Sen taipuu muotoon gegangen, josta tulee sanoja gangbar, kulkukelpoinen, Gang, käytävä jne. Ruotsiksi saman sanan muoto muuttuu gångbar, Gång.

[2)] Maantie tarkoittaa käsitteellisesti sitä, että tie on valtion (=maan) tie, joka on yhteisessä hoidossa ja yhteisessä käytössä myös pitkän matkan kulkijoille. Se ei siis tarkoita sitä, että se kulkee maata pitkin. Näin on useissa muissakin eurooppalaisissa kielissä, lähinnä hallinnollisesti ja fyysisesti Ruotsin kielessä. Suomen kielessä tie ja tieto ovat samaa kantasanaa. Maantie voisi tarkoittaa siten myös, että se on maan (so. valtion, hallitsijan) tiedossa oleva alue.

[3)] Tiehallinnon historia alkaa vuonna 1799 perustetusta Kuninkaallisesta Suomen Koskenperkausjohtokunnasta. Tunnetuin se on kirjainyhdistelmästä TVH (Tie- ja vesirakennushallitus), joka sillä oli vuosina 1925-1963.

2 Alueen nykytilan kuvaus

2.1 Maankäytön nykytila

2.1.1 Kaavatilanne

Maakuntakaava

Ympäristöministeriö on vahvistanut Etelä-Savon maakuntakaavan 4.10.2010. Maakuntakaava ohjaa kuntien maankäyttöä pitkällä aikavälillä ja ottaa huomioon valtioneuvoston hyväksymät valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet sekä maakuntavaltuuston hyväksymät maakuntasuunnitelman ja maakuntaohjelman.

Porrassalmen historiallinen maisema on valtakunnallisesti merkittävä rakennettu kulttuuriympäristö. Maakuntakaavassa Porrassalmentie sijoittuu pääosin kulttuuriympäristön ja maiseman kannalta valtakunnallisesti merkittävälle alueelle maV 8.559 ”Porrassalmen kulttuurimaisema” kohteena ”Mikkelin – Lappeentie”. Suunnittelumääräyksen mukaisesti *alueen käytön suunnittelussa on otettava huomioon alueen historiallisesti tai ympäristön kannalta arvokkaat rakennukset, rakennusryhmät, puistot tai maisema-alueet taikka muut niihin verrattavat erityisarvot. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on osoitettava määräykset maiseman ja rakennetun kulttuuriympäristön osatekijöiden, kokonaisuuden ja ominaislaadun säilyttämiseksi.*

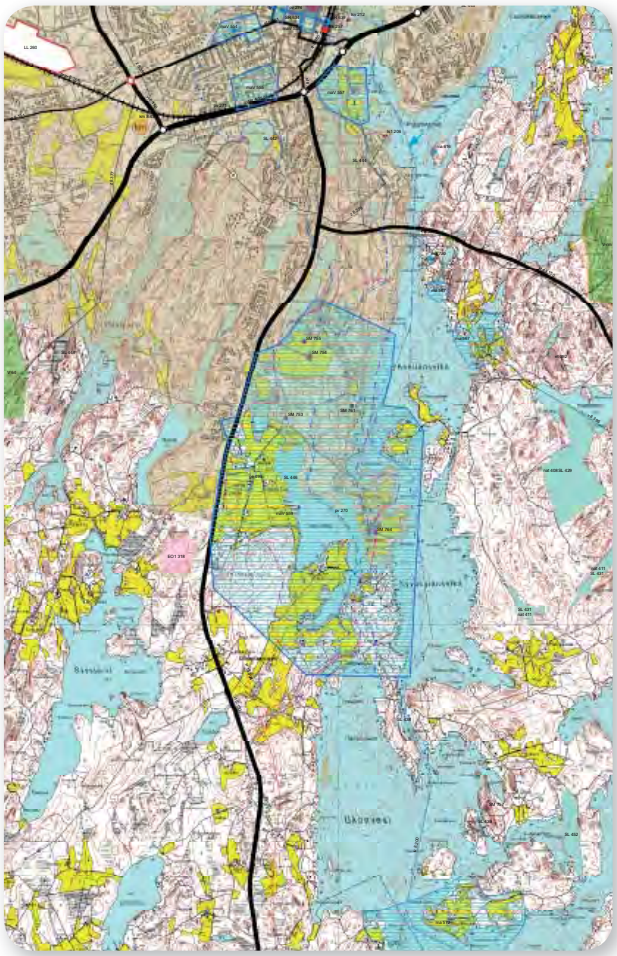
Alueella on myös arvokkaita geologisia muodostumia ja pohjavesialue.

Yleiskaava

Suunniteltavaa aluetta koskevat seuraavat yleiskaavat:

- Mikkelin yleiskaava, kaupunginvaltuuston hyväksymä 1990.
- Annilan osayleiskaava, jonka ympäristöministeriö on vahvistanut 17.6.1992.
- Saimaan osayleiskaava, jonka ympäristöministeriö on vahvistanut 20.12.2001. Saimaan osayleiskaavassa nykyinen museotieosuus on osoitettu.

Osayleiskaavojen tarkistus on käynnistymässä. Asemakaavoja ei suunnittelualueella ole.

Kuva 17. Ote Etelä-Savon maakuntakaavasta.

Kuva 18. Porrassalmi

2.1.2 Nykyinen maankäyttö

Porrassalmentien vartta reunustavat pääosin metsät ja avoimet, viljellyt pellot. Vakituista, nauhamaista asutusta on tien varren lisäksi Annilanselän länsirannalla harjun rinteessä. Myös Kyyhkylänselän ja Hietalahden rannat ovat asuttuja. Olkkolanniemen alueella on pientaloasutuksen lisäksi maatiloja.

Porrassalmentien varrella on merkittäviä julkisia rakennetun ympäristön kohteita; tien pohjoispäässä Moision sairaala ja tien puolivälissä, heti Porrassalmen pohjoispuolella, Kyyhykylänniemen kuntoutussairaala. Porrassalmentien varrella sijaitsevat myös Annilan lomakartano sekä Olkkolan koulu.

Kyyhkylänselän Iso-Sumun lahden pohjoisrannalla sijaitsee Annilan kartanon golfkenttä, joka on rakennettu vuosina 1990–1991.

Porrassalmen harju on Kyyhkylänniemen kohdalla luonnonsuojelualuetta molemmin puolin tietä.

Alueella on merkittäviä maankäytön kehittämisajatuksia, jotka liittyvät mm. Moision sairaalaan ja Kyyhkylänniemen kuntoutussairaalaan. Maankäytön kehittäminen vaikuttaa myös liikenteellisiin järjestelyihin, mm. kevyen liikenteen ja julkisen liikenteen yhteyksiä on kehitettävä vastaamaan tulevaa maankäyttöä.

Kuva 19. Olkkolan koulu

Kuva 20. Annilan kartanon päärakennus Porrassalmentieltä nähtynä.

Kuva 21. Näkymä Kyyhkylään harjuun rajautuvan pellon reunalta. Polku on osa ulkoilureittiä.

2.2 Tietekniset lähtökohdat

Porrassalmen museotie sijaitsee valtatien 13/15 itäpuolella. Tierekisteriosoite on 15131/1/0 – 1/4900. Museotien pituus on kartalla mitattuna 4900 metriä. Tien päällysteen leveys on tierekisterin mukaan 6 metriä, josta ajoradan osuus on 5,5 metriä. Tien pohjoisosassa on n. 300 metriä päällystetty asfalttibetonilla vuonna 1999 ja loppuosa tiestä on päällystetty pehmytasfalttibetonilla v. 1985. Päällyste on suunniteltu alustavasti uusittavaksi v. 2012. Koska tien rakenteellinen kunto on hyvä, riittänee n. 4 cm uusi päällystekerros. Tiessä on kuitenkin havaittu tasaisuusmittauksissa pituusheittoja 87 kpl ja sivuttaisheittoja 15 kpl (tiedot Pertti Pirinen).

Porrassalmentien eteläosa, joka ei ole museotietä, on kunnostettu vuonna 1985 ja samalla myös tien linjaus on muuttunut. Muilta osin tien linjaus ja tasaus ovat säilyneet ennallaan.

2.2.1 Liikenneturvallisuus

Tien keskimääräinen vuorokausiliikenne on 603 ajoneuvoa vuorokaudessa. Nopeusrajoitus on 60 km tunnissa.

Poliisin tietoon on vuosina 2004–2008 tullut yhteensä yhdeksän onnettomuutta, joista neljä on johtanut loukkaantumiseen ja viisi omaisuusvahinkoon. Kaikki loukkaantumiseen johtaneet onnettomuudet olivat yksittäisonnettomuuksia, tieltä suistumisia, jotka johtuivat liian suuresta tilannenopeudesta. Moisiontien liittymässä on tapahtunut kaksi omaisuusvahinkoon johtanutta onnettomuutta, jotka olivat mopo- ja risteämisonnettomuuksia.

Liikenneturvallisuuden parantamiseen tulee kiinnittää jatkosuunnittelussa huomiota.

Kuva 22. Näkymä Porrassalmentien muistomerkin kohdalta. Tien pysty- ja vaakageometriasta johtuen ovat näkemät paikoin rajattuja.

2.3 Maisema ja kulttuuriperintö

Moision–Tuukkalan–Porrassalmen maisema on muovautunut jääkauden lopussa mannerjään vetäytyessä. Maisematilan rungon muodostavat pohjois-eteläsuuntainen Porrassalmen harju sekä Tuukkalanvuori, joita reunustavat järvialtaat ja avoimet viljelyalueet. Suurimmat järvenselät ovat Annilanselkä ja Kyyhkylänselkä. Harjun ja vuoren väliin jää Iso-Sumun lahti, jonne vesi virtaa Porrassalmen harjun ja vesistön leikkauskohdan kautta. Harjuselänteellä tai sen tuntumassa on useita lampia, joista suurin on Moision sairaala-alueen vieressä sijaitseva Moisionlampi.

Porrassalmentieltä ja sitä ympäröivästä maisemasta avautuu pitkiä näkymiä, ja maiseman rakenne ja maisematila on hyvin havaittavissa. Porrassalmen harjun ja vesistön leikkauskohta muodostaa merkittävän maisemallisen ja historiallisen solmukohdan. Maisemakuva on kaunis ja monimuotoinen. Porrassalmentiehen rajautuvien metsäalueiden luonne ja tieltä avautuvan lähimaiseman avoimuus vaihtelee, tieympäristöä on osittain raivattu ja siistitty näkymien avaamiseksi. Tiehen rajautuu paikoin myös pihapiirejä.

Alue on topografialtaan vaihtelevaa kankaremaastoa. Tuukkalanvuori kohoaa n. 50 metrin korkeudelle Saimaan pinnasta. Saimaan pinta on vaihdellut nykyisestä 75 metristä merenpinnan yläpuolella aina 90 metriin mpy. Harjumuodostuma on paikoin hyvin jyrkkäreunainen ja siinä on lampien lisäksi syviä suppia.

Porrassalmen maisema on ollut asuttua jo esihistoriallisella ajalla, joka on myös osaltaan muovannut maisemakuvaa. Asutus on pääosin sijoittunut pienilmastoltaan edullisille alueille, etelä-, lounais- ja länsirinteille, vesistön ääreen sekä viljelyaukeiden keskeltä kohoaville kumpareille. Alueella on mm. kivikautisia ja rautakautisia asuin- ja hautapaikkoja. Esihistoriallisten kerrostumien lisäksi ovat alueen historialliset piirteet ainutlaatuiset.

Maatalous kaskiviljelystä peltoviljelyyn on vaikuttanut merkittävästi alueen maisemakuvaan. Maiseman alavimmat alueet, laakson pohjat ja rinteiden alaosat on raivattu pelloiksi. Karjaa on laidunnettu rantaniityillä. Osa entisistä pelloista ja niityistä on nykyisin vesakoitunut, metsittynyt tai rakennettu.

2.4 Luonnonympäristö

Porrassalmentietä reunustavat metsät ovat pääosin tuoreita ja kuivahkoja tai kuivia kangasmetsiä. Metsät ovat sekametsiä tai harjumänniköitä. Tien eteläosassa on myös kuusikoita.

Porrassalmen harjun luonnonsuojelualue on perustettu v. 1947 luonnonsuojelullisin, maisemallisin ja historiallisin perustein. Luonnonsuojelualue on luokiteltu maakunnallisesti arvokkaaksi kohteeksi.

Porrassalmen luonnonsuojelualueella on useita kasvillisuudeltaan vaihtelevia alueita. Pääosin koivunsekaisen harjumännikön aluskasvustona on mm. pensasmaisena kasvavia tammia. Kyyhkylän puolella on myös tiheäkasvuinen lehtipuuvaltainen notkelma.

Tuukkalan – Moision alueelle vuonna 2009 laaditussa luontoselvityksessä kartoitettiin Porrassalmentien läheisyydestä paikallisesti arvokkaita luontokohteita. Tien länsipuolella, Porrassalmentien pohjoisosassa, sijaitsevat kasvillisuudeltaan monipuoliset Karjalammen rantasuot ja tien vastakkaiselta puolella suppa, jonka rinteet ovat pääosin lehtomaista kangasta. Tien ja Annilanselän välisellä alueella on myös tehty runsaasti liito-oravahavaintoja.

Porrassalmen alueella on arvokas geologinen muodostuma, joka kattaa lähes valtatien 13/15 ja Porrassalmentien välisen alueen.

Porrassalmen harju on myös osittain I luokan pohjavesialuetta.

Kuva 23. Näkymä Porrassalmentie uudelta tielinjalta tien eteläpäässä

2.5 Museotien tiehistoriallinen arvo

Porrassalmen museotien arvoa voi tarkastella monesta näkökulmasta. Sillä on valtakunnallisesti tunnustettu asema osana Porrassalmen historiallista aluetta, jossa se on sekä ajallisesti että fyysisesti side ja selkäranka muiden osakokonaisuuksien välillä; kansallisen kulttuurihistoriallisen kokonaisuuden ydin.

Keskeisin arvo sillä on valtakunnallisen maantieverkon autoilun alkuvaiheen todisteena. Maasto- ja karttavertailun perusteella sen linjaus on säilynyt muuttumattomana ainakin yli kaksi sataa vuotta, oletettavasti huomattavasti pidempään. Linjaus on hyvin tyypillinen Suomessa. Vaikka linjaus on pienissä piirteissään mutkainen, mäkinen ja siinä melko jyrkkiä kallistuksia, se on helposti ennustettavissa ja jouheasti eteenpäin kuljettava. Harjutieosuuden kiistaton huippukohta on Porrassalmen sillan maasto, johon liittyy kansalliseen identiteettiin kuuluvan taistelun muisto.

Museotien ulkopuolelle on rajautunut toinen suomalaisille maanteille tyypillinen näkymä, missä käytännön valinnoilla on tärkeä tehtävä. Tien eteläpäässä Lenjuksen pellon itäreunan rinteessä metsän rajassa kaartavan tien sijainti aiheuttaa, että lumi sulaa nopeasti, tie kuivuu aikaisin keväällä ja nopeasti sateen jälkeen. Kuivaa tietä on helppo kulkea sekä jalkaisin että hevosella. Tämä etu siirtyi autoliikenteelle 1960-luvulle saakka, kunnes nykyaikainen autotieverkko alkoi valmistua. Linjaus on ollut siis erinomaisesti syntynyt; ehkei sen potentiaalia vieläkään ole lopullisesti hyödynnetty.

Linjauksella harjun lakea pitkin on saavutettu, paitsi hieno visuaalinen elämys, myös yksinkertainen tien rakenne. Porrassalmentien runko on monin paikoin lähes huomaamaton. Se edustaa hyvin tyypillisesti itsenäisyyden alkuvuosien II luokan maantietä, joka on aikaisemmin tässä raportissa esitelty.

Porrassalmen museotie kuuluu Liikenneviraston museokohteisiin. Museokohteena sen

1. Tietoarvo on arvioitu hyväksi perusteella, että siitä on historiatieteelliset kriteerit täyttävä tutkielma. (Ilkka Kurkela, 2007, Porrassalmentie, Historia- ja museokohdeselvitys, Mobilia)

2. Valtakunnallinen tieliikennehistoriallinen arvo on arvioitu myös hyväksi. Tämä arvio perustuu ensisijaisesti Porrassalmentien kuulumiseen jo Venäjän vallan ajan Suomen Suuriruhtinaskunnan maanteiden joukkoon ja tien valintaan itsenäisen Suomen ensimmäisten maanteiden ja sittemmin valtateiden joukkoon. Talonpoikasen maantienhoidon todisteena tiellä on ainakin museotiekohteiden ainut aidosti paikallaan säilynyt manttaalikivi.

Tieliikennehistoriallista lisäarvoa on epäilemättä myös sen jo esihistorialliseen aikaan ulottuvalla ja ilmeisesti katkeamattomalla perinteellä maakulkureittinä. Sodat käydään aina kulkuväylien omistuksesta. Porrassalmentien sotahistoria on myös tärkeä tieliikennehistoriallinen ominaisuus. Porrassalmen taistelun muiston vaaliminen sekä jäänteet ja muistokivi korostavat tien historiallista arvoa, vaikka tässä valtakunnalliseen maantieverkkoon kuuluminen arvioidaan painavammaksi perusteluksi.

Porrassalmentien nykyinen, luonteeltaan enemmänkin ehkä maakunnallinen virkistyskäyttö, todistaa sen linjauksen elinvoimaista ja pitkäikäistä toimivuutta.

3. Porrassalmentien säilyneisyys on myös hyvä. Säilyneisyys tarkoittaa kohteen todistusvoimaa niistä asioista, joita se on valittu edustamaan. Porrassalmentie siis edustaa 1900-luvun alkavan autoliikenteen maantietä sekä talonpoikaisen ja valtiojohtoisen tienpidon murroskautta.

Keskeisin säilynyt ominaisuus, joka nykyisin on lähes ainutlaatuista, on tien linjauksen muuttumattomuus, mikä on säilynyt karttavertailun perusteella vähintään 200 vuotta, ehkä satoja vuosia pidempäänkin. Tien runko on mittasuhteiltaan myös mitä ilmeisimmin säilynyt suunnilleen saman ajan, ainakin sata vuotta, ennallaan. Sen merkittävimmät muutokset liittynevät kestopäällystyksen alustaan. Tien mittasuhteet (Vrt. tienormit 1920-luvulla: leveys 5 metriä ja maastokatselmuksessa mitattu 5,1 metriä ja tien rekisterikortin vaihteleva leveys 5,0 – 6,0 metriä) ovat säilyneet ainakin noin sata vuotta ja vastaavat sitä aikakautta, jota tie on valittu edustamaan.

Tien tasausviiva lienee säilynyt, kuten tienpinnan kallistuksetkin, varsin pitkään ennallaan. Miltä aikakaudelta ne nykyisessä muodossaan ovat, on melko mahdoton sanoa. Ainakaan niitä ei ole voitu kovin merkittävästi ”nykyaikaistaa” 1960-luvun päällystystöissä eikä 1980-luvun korjauksissa. Tien varrella on säilynyt nykyajan Suomessa poikkeuksellisen paljon avoimia maisemia, kuten hoidettuja peltoja tai niitä vastaava golfkenttä.

Museologisesti museokohteiden tärkeä arvo on niiden tutkittavuus. Terminä se tarkoittaa, että kohdetta voidaan tulevaisuudessakin tutkia myös vanhimmilta osiltaan. Porrassalmentiestä voidaan arvioida, että sen tutkittavuus on säilynyt erittäin korkeana. Todennäköisesti arkeologinen poikkileikkauskaivaus näyttäisi tien kaikki ajalliset kerrostumat. Tutkittavuutta tukee luonnollisesti tietä ja sen hoitoa kuvaava kirjallinen materiaali, joka on arkistoitu.

Porrassalmentie museokohteena todistaa ilmiönä vuoden 1918 tielain talonpoikasen ja valtiojohtoisen tienpidon murrosta sekä alkavan autoliikenteen vaatimia tienpidon muutoksia. Näiden piirteiden säilyneisyys on hyvä. Erityinen säilyneisyyden yksityiskohta on manttaalikivi, jota voidaan pitää ainutlaatuisena Suomessa.

Säilyneisyyttä alentavat tienpäällystys, linja-autopysäkkien levikkeet ja katokset, erkanevien teiden liittymien eroosio ja paikoitellen tien varsien (sekä viljelysaukeiden) risukoituminen. Tie on valittu museokohteeksi öljysoralla päällystettynä ja todennäköisesti tietäen, että se kestopäällystetään. Käytännön hoitotoimenpiteiden, tienkäyttäjien mukavuuden ja turvallisuuden sekä liikenteen suhteellisen run-

sauden takia kestopäällysteelle tuskin on vaihtoehtoja. Päällyste on tehty kevyenä suunnilleen entisen tiepohjan levyisenä eikä se muuta tien korkeusasemaa visuaalisesti lainkaan.

Tien museokohdeselvityksessä päädyttiin siihen, etteivät edellä mainitut tekijät alenna tien säilyneisyysarvoa merkittävästi. Museologisesti ne voidaan arvioida selvästi erottuviksi lisäkkeiksi, jotka voitaisiin poistaa vahingoittamatta kohteen perusrakennetta. Mihinkään ennallistaviin toimiin ei ole aihetta ryhtyä.

Periaatteessa tämän tyyppiseen tiehen eivät ole alun perin kuuluneet ojat, koska ne eivät vettä läpäisevässä harjumaastossa ole aivan välttämättömät. Kuitenkin 1920-luvun tienormit ovat niitä edellyttäneet. Vaikka rekisterikortin mukaan ojat on tehty 1980-luvulla, niiden ei voi katsoa alentavan tien säilyneisyyttä.

Valokuvissa voi havaita, että tien varrella on ollut sähkö- ja puhelinpylväät ja niissä johtimia runsaasti, selvästi ajan mukana runsastuen. Ne ovat kuuluneet suomalaiseen maan- ja valtatienäkymään 1920-luvulta 1970-luvulle, maaseudulla pääpainoisesti toisen maailmansodan jälkeisinä aikoina. Niiden poistaminen on tuskin tien säilyneisyyttä alentanut. Mahdollisesti, jos tievalaistuksen suunnittelu tulee myöhemmin ajankohtaiseksi, puhelinpylväitä voisi käyttää suunnittelun esimerkkinä.

Museotiekokoelmassa Porrassalmentie on arvioitu kaikkien kolmen peruskriteerin suhteen korkeimpaan arvoluokkaan. Visuaalisena elämyksenä Porrassalmentie on positiivinen. Maastokäynneillä on voitu havaita, että nykyajan liikennetarpeet voivat hoitua satoja vuosia vanhaa linjausta pitkin, jossa on säilynyt itsenäistyneen Suomen ensimmäisten maanteiden mittasuhteet, vaihtelevuus ja perisuomalaiset, topeliaaniset, maisemat. Porrassalmentien historiatulkintaan saattaa vieläkin vaikuttaa kuva ja teksti Zachris Topeliuksen teoksessa Finland framställt i teckningar (1845 – 1852).

Porrassalmen museotielle on vaikea havaita kovin painavia konkreettisia uhkia museokohteena. Näyttäisi hyvin mahdolliselta, että sekä kehittyvien matkailupalvelujen aiheuttama kasvava liikenne sekä kevyen liikenteen ulkoilureittien turvallisuuspaine voidaan melko helposti yhdistää tien edustamiin jokseenkin ainutlaatuisiin historiallisiin piirteisiin.

Porrassalmentien edustaa tieliikennehistorialliselta arvoltaan keskeistä valtakunnallista kulttuuriperintöä, minkä myös Museovirasto on huomioinut valitsemalla sen valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen (RKY 2009) joukkoon. Se on valittu Liikenneviraston museokohdekokoelman pysyvästi säilytettäviin kohteisiin. Tien korvattavuus samantasoisella kohteella on vaikeaa, käytännössä mahdotonta.

2.6 Museotien jaksottelu

Museotien hoidon ja kehittämisen lähtökohtana on hahmottaa tiehen sisältyvät eri osakokonaisuudet ja niiden vaikutus museotien arvon säilymiseen. Näiden jaksojen museoarvoon ja kehittämismahdollisuuksiin vaikuttavat mm. alueen maanomistusolosuhteet, maankäyttö ja sen kehittämistarpeet, liikenteen kehittyminen ja liikkumisen turvallisuus sekä tiejakson maisemalliset erityispiirteet, historia ja luonnonarvot. Museotien jaksot on esitetty kuvassa 37.

Porrassalmentien ja sen museotieosuus voidaan jaksotella seuraaviin osakokonaisuuksiin etelästä pohjoiseen päin katsoen:

1. Valtatien 13/ 15 liittymästä Laurilan kohdalle (vanhan Porrassalmentien linjauksen liittymä) tielinja on muuttunut ja liittymän paikka siirretty alkuperäisestä pohjoisemmaksi liikenneturvallisuuden kannalta turvallisempaan paikkaan. Tieympäristö on pusikoitunutta ja jakson maisemalliset arvot ovat vähäiset.

2. Laurilan ja Purolan välinen tiejakso (Porrassalmentie-Hytkäntie) sijoittuu todennäköisesti 1700-luvulta peräisin olevalle tielinjalle. Tie ylittää matalan kumpareen, jonka molemmin puolin avautuu näkymä viljelyaukealle, näistä merkittävämpänä tien pohjoispuolen Lenjuksen peltoaukea. Peltolaakson alavimmassa kohdassa sijaitsee Kivisillanoja, joka johtaa Hietalahteen. Tien eteläpuolella on pieni tyrniviljelmä. Tieympäristö säilynee maatalousalueena.

Kuva 24. Tieltä avautuu maisema Lenjuksen viljelyaukealle

Kuva 25. Metsäistä tiejaksoa Hytkäntien liittymästä pohjoiseen

Kuva 26. Tien mutkassa on museotien alkamisesta kertova merkki, joka alueen maisemallinen arvo huomioon ottaen olisi perusteltua

3. Purolan ja Olkkolan koulun välinen tiejakso on kuusivaltaisen metsän reunustamaa suljettua tiemaisemaa ja osittain hakkuualuetta. Maasto on vaihtelevaa, mutta tieltä ei avaudu näkymiä ympäröivään maisemaan. Olkkolan koulu sijaitsee peltojen reunustamalla mäellä, mutta tiheästä puustosta johtuen koulu ei näy tielle. Osa metsäalueesta on entistä karjalaidunta. Tieympäristö säilynee metsätalousalueena.

4. Koulun ja Siikasalmentien välinen tiejakso sijoittuu mutkaan ja vaihtelevaan maastoon metsän ja pellon väliselle reunavyöhykkeelle. Tieltä avautuu näkymä etelään Hietalahden rantaniityille ja metsälaitumille ja pohjoiseen Lenjuksen viljelyaukealle. Pieni osa tietä itäpuolella reunustavaa Harjulahden metsäaluetta on muinaismuistoaluetta.

Kuva 27. Näkymä tieltä viljelyaukealle

Tiejakso on maisemallisesti hieno. Museotiekyltti sijaitsee peltoaukean reunalla, mutta virallisesti museotie alkaa vasta Siikasalmentien risteyksestä. Museotiekyltin takana olevalla piha-alueella sijaitsi ennen Hietalahden kartano, joka tuhoutui tulipalossa 1990-luvulla. Pihapiiristä on jäljellä hirsirakenteiset luhtiaitta ja palvelusväen asunto sekä navetan ja asuinrakennuksen rauniot. Rantaan johtaa lehmuskuja. Tieympäristö säilynee maatalousalueena.

5. Siikasalmentien ja Porrassalmen sillan välinen harjujakso on komean mäntyvaltaisen puuston reunustama tiejakso. Siellä täällä kasvaa myös kookkaita koivuja ja kuusia. Mäntymetsän aluskasvustona on nuorta lehtipuustoa ja taimikkoa, joka osin peittää näkymiä Pikku Surnun lahdelle ja Pellosniemelle.

Metsäalue on myös osa tärkeää pohjavesialuetta.

Maastossa on yhä havaittavissa Porrassalmen taistelun jäänteitä. Tieympäristö säilynee metsäalueena.

Kuva 28. Puuston lomasta avautuu näkymiä Pikku Surnun lahdelle ja Pellosniemelle

Kuva 29. Näkymä Porrassalmentien sillan kohdalta pohjoiseen

Kuva 30. Pellosniemeen Porrassalmentieltä johtava tie.

Kuva 31. Porrassalmentien kunnostettu silta

Kuva 32. Muistomerkki ja siihen liittyvä pysäköintialue

6. Porrassalmen silta ja vesistömaisema siihen liittyvine kulttuuriympäristöineen muodostaa tärkeän maisemallisen solmukohdan harjun ja vesistön leikkauskohdassa. Vanhoissa valokuvissa alue on nykyistä huomattavasti avoimempi. Rannalla sijaitsee Kyyhkylän kartanon viimeisen isännän, kauppaneuvos David Pulkkisen v. 1909 rakennuttama huvila. Huvilaan liittyy historiallisesti arvokas, jo 1700-luvulla viljelty peltoalue.

Tietä reunustavia kaiteita on hiljattain uusittu. Ranta-alue on reheväkasvuista ja pensoittunutta, kasvillisuus peittää osin näkymiä järvelle.

7. Porrassalmen pohjoispuolella on luonnonympäristöltään arvokas tiejakso, joka on luonnonsuojelualuetta. Mäntyvaltaisen puuston alla kasvaa pensasmaisena tammia. Pensaskerros on osin tiheä ja näkymiä peittävä.

Kuva 33. Luonnonsuojelualueella kasvaa runsaasti pensasmaisia tammia.

Luonnonsuojelualueen eteläreunaan sijoittuu myös Porrassalmen taistelun muistomerkki, jonka ympäristö on kunnostettu rajaamalla pysäköintialue uudelleen. Myös puustoa on jonkin verran harvennettu muistomerkin ympäristössä. Tieympäristö säilyy luonnonsuojelualueena, mutta siihen voi kohdistua maankäytön kehittymisen vuoksi muutostarpeita.

8. Kyyhkylän ja Annilan välinen metsäjakso on metsätyypeiltään vaihtelevaa aluetta. Tiejakson eteläosassa sijaitsee Annilan kartanoon, entiseen ratsutilaan liittyvä golfkenttä. Nykyinen golfkenttä on ollut peltoa jo 1800-luvun alkupuolella. Iso-Surnun lahti, golfkenttä ja kentän ja tien välinen suoalue muodostavat maisemallisen monimuotoisen ja kauniin kokonaisuuden.

Saimaan rantaan viettävät rinteet ovat osin tiheäkasvuisia ja läpinäkymättömiä. Annilan eteläpuolella sijaitsee Reuhkalammen metsäalue, joka on kuivahkoa kangasmetsää. Alueella on tehty merkittäviä arkeologisia löytöjä.

Tielle näkyvä karu lampi ja sitä ympäröivä kosteikko muodostavat luonnonpiirteiltään erityisen kokonaisuuden.

Annilan kartano ja pihapiiri talousrakennuksineen muodostavat maisemallisen kohokohdan pitkällä metsäisellä tiejaksolla.

Tien varressa on myös muuta pientalovaltaista asutusta.

Tieympäristö säilynee pääosin metsätalous- ja virkistyskäytössä. Annilan kartano ja golf-kenttä voivat kehittää toimintojaan.

Kuva 34. Annilan kartano ja golfkenttä

Kuva 35. Kartanon talousrakennuksia

9. Annilan kartanon ja Anttolantien välinen metsäinen tiejakso koostuu luonnonympäristöltään vaihtelevista metsäalueista. Heti kartanon pohjoispuolella sijaitsee Annilan puronvarsilehto komeine kotkansiipikasvustoineen. Puron läheisyydessä sijaitsee historiallinen ja museoteiden varressa ainutlaatuinen manttaalikivi. Maaston mukaan puusto vaihtelee rehevistä lehtipuuvaltaisista notkoista ja supista nuoriin harjumänniköihin.

Annilanrannan metsäalue on vanhaa kaskimaata, jossa on kosteita harjulle tyypillisiä suppia sekä kallioista metsää. Museotien pohjoisosassa sijaitsee Karjalammen metsäalue ja harjuselänne. Metsäalueella on käytöstä jo poistuneita sorakuoppia ja valaistu lampea kiertävä ulkoilureitti. Metsälampi ja sen ympäristö muodostaa maisemaltaan ja luonnoltaan vaihtelevan kokonaisuuden. Tieympäristö säilynee pääosin metsätalous- ja virkistyskäytössä. Moision sairaalan alueen maankäytöllinen ratkaisu voi aiheuttaa tieympäristön muutostarpeita.

Kuva 36. Annilan puronvarsilehtoa

Kuva 37. Manttaalikivi sijaitsee Porrassalmentien vieressä, mutta jää helposti havaitsematta

Kuva 38. Nykytilanteen analyysi ja jaksottelu.

2.7 Matkailu

2.7.1 Porrassalmentie matkailukohteena

Porrassalmentiellä on useita arvoja matkailun näkökulmasta. Viimeksi kuluneiden vuosikymmenten aikana on enenevästi uskottu kulttuurimatkailun kehittämiseen ja sen kiinnostavuuden kasvuun. Porrassalmentiellä on kulttuurikohteen vetovoimaa Ruotsin, Venäjän ja Suomen historiassa. Historiallinen pohja voi sisältää huomattavani laajoja mahdollisuuksia matkailupalveluiden sisällöntuotannolle ja kohderyhmien etsimiselle. Matkailuelinkeinon palveluille on tärkeää, että niillä on riittävä tulonmuodostuskyky.

Porrassalmentien tärkein arvo matkailulle on sen rooli Porrassalmen historiallisen alueen keskeisimpänä maisematekijänä ja selkärankana, joka sitoo alueen maisemalliset, historialliset ja kulttuuriset osatekijät yhteen. Museotien hoidon perusteina on muuttaa näitä arvoja tienkäyttäjille ymmärrettäviksi merkityksiksi, joista osa voi olla taloudellisestikin mitattavia. Matkailuelinkeinon näkökulmasta tämä on todennäköisesti helpointa, kun Porrassalmentiellä on museotiestatus. Vähäisin niistä merkityksistä ei ole se, että tie on Liikenneviraston museokohdekokoelman osana sen omistuksessa ja hoidossa.

Keskeisin rooli sillä on edelleen sen perusfunktiossa, maaliikenteen välittäjänä alueen muihin historiallisiin ja matkailupalvelukohteisiin. Oletettavasti arvokkain se on Mikkelin paikallisena virkistyskohteena, missä roolissa se on vuoden ympäri suuren ihmisjoukon palveluksessa. Näissä kahdessa funktiossaan on se jossain määrin uhattuna itsenäisenä museokohteena, koska nykyaikaisen liikenteen vaatimukset helposti näyttävät ristiriitaisilta konservoinnin näkökulmasta.

Kuten lähes kaikkialla Suomessa, myös Mikkelissä uskotaan matkailuun tulonmuodostajana. Porrassalmentien varren nykyisten matkailukohteiden, Kyyhkylän ja Annilan lisäksi Moision sairaalan alue, Kyyhkylän kuntoutussairaalan rakennuskanta ja alueet ovat kehittämisen kohteina. Lisäksi on vireillä Porrassalmentien ja Annilan selän välinen alue matkailurakentamisen käyttöön.

Kuva 39. Porrassalmentien vieressä kulkeva Karjalammen metsäalueen valaistu ulkoilureitti

Kuva 40. Porrassalmentien viitoitus Anttolantien varressa

2.7.2 Porrassalmentie sisällöllisenä kulttuurimatkailukohteena

Mikkeli on syntynyt vesitien ja maakulkureitin risteykseen. Se on Suomen varhaisimman maakaukoliikenneverkon varrella. Porrassalmentien historia esihistoriallisena kulkuväylänä on huomattavasti vanhempi kuin Savilahden kylän tai sittemmin Mikkelin kirkonkylän historia.

Kustaa III:n Venäjän sodan tapahtumat Porrassalmen liittyivät siihen, että venäläiset pyrkivät ja onnistuivatkin katkaisemaan Suuren Savontien ja valtaamaan Mikkelin leirin varastot. Ruotsin sotavoimien eristäminen Venäjän rajan ja Mikkelin väliin ei aivan onnistunut juuri Porrassalmella saavutetun viivytysvoiton takia. Valinta vapaussodan ja toisen maailmansodan päämajakaupungiksi liittyi myös hyviin liikenneyhteyksiin. Liikenne on siis Mikkelin kulttuurihistorian vanhin ja pitkäaikaisin elementti.

Tiettävästi alueella on alkamassa hanke kulttuurihistoriallisten kohteiden kartoittamiseksi. Porrassalmentien hoidon ja ylläpidon kehittäminen museotienä voidaan nähdä osana kulttuurimatkailun kehittämistä.

On vaikea arvioida, miten ja kuinka tehokkaasti museotietä voi käyttää matkailun markkinoinnissa. Tapahtuma- ja sisällöntuotannon puolella lähinnä sotatapahtumissa on dramatiikkaa, joka liittyy laajemmin seutuun ja sen asukkaisiin. Tiettävästi Porrassalmenkin taistelussa palkittiin lähiseudun talonpoikaissotilaita. Useilla Suomen sodan 1808-1809 taistelupaikoilla vaalitaan perinteitä esittämällä erilaisia näytelmiä, musiikkiesityksiä, tapahtumia ja taisteluiden rekonstruktioita. Nykyisinkin näyttää paikallisilla matkailuoppailla olevan opastuspaketti Porrassalmelle. Sotahistorian harrastajat ovat perinteiden matkailun kohderyhmä. Myös veteraaniajoneuvojen harrastajat ovat luonteva kohderyhmä, minkä ostokyky näyttää kasvaneen viime vuosina olennaisesti. Sisällöntuotannossa on lähes rajattomat mahdollisuudet.

2.7.3 Porrassalmentie välillisenä kulttuurimatkailukohteena

Paikallisena virkistys- ja liikuntakohteena Porrassalmentie näyttää maastokatselmusten perusteellakin toimivalta. Tien kapeus ja mutkaisuus epäilemättä tuottaa turvattomuuden tunteita kevyelle liikenteelle. Suomalainen liikenne ei vielä ole kehittynyt ruotsalaisen liikenteen turvallisuustasolle, jossa samalla (hidasliikenne)ajoradalle voidaan ohjata luonnollisen turvallisesti kaikki kulkijat lastenvaunuista linja-autoihin ja raitiovaunuihin.

Tien nykyinen linjaus tuskin tarjoaa mahdollisuutta perinteisten kevytväylien rakentamiseen tai tien leventämiseen riippumatta siitä, onko se museotie tai ei. Nykyistä ajorataa tuntuu vaikealta kaventaa erottamalla siitä oma alue kevyelle liikenteelle. Kovin yksinkertaiselta ei myöskään tunnu muuttaa Porrassalmentie tai sen osia kevytliikenneväyläksi, jossa sallitaan rajoitettu moottoriajoneuvoilla ajo. Välttämättä muutos ei palvelisi edes kohteen tavoitteita museotienä. Eräänä vaihtoehtona ehkä voitaisiin tutkia museotieosuuden lyhentämistä Moision risteyksestä etelään päin, mikäli sillä voi saavuttaa jotain hyötyä.

Museotiestatus ei sinällään estä tien kehittämistä, mutta kehittämiselle täytyy löytyä kohdetta kunnioittavia tapoja. Tien valaistus esimerkiksi voi lisätä turvallisuutta ja samalla myös parantaa sen historiallista tulkittavuutta ja matkailullista arvoa. Samoin tien varren opasteiden kehittäminen voi palvella sekä matkailupalveluiden toimintaa että tien tulkittavuutta. Yhteinen etu lienee hoito- ja ylläpitosuunnitelman tavoitteessa, että pyritään muusta tieverkosta erottuvaan siisteyteen ja huolellisuuteen, minkä toivotaan avaavan tienkäyttäjälle mahdollisuuksia tulkita kulkuväylän ja sen ympäristön kulttuurihistoriallisia ominaisuuksia. Museoteitä voidaan ehkä kehittää myös omistajan eli Liikenneviraston bränditekijöiksi, samalla kun ne palvelevat paikallisia liikennetarpeita.

Liikenneviraston museokohdekokoelman kokoelmapolitiikan mukaisesti kokoelmaa kehitetään ottamalla siihen myös nykyajan kohteita. Porrassalmentien yhteydessä voitaisiin harkita, voisiko VT 13 varrella oleva kevyen liikenteen väylä olla museokohde. Tämä edellyttäisi myös valtatielle 13 suuntaavien nykyisten tieyhteyksien (mm. Tuukkalantie, Kyläkouluntie,Tuukkalan kylätie ja Surnuintie) hyödyntämistä Porrassalmentien ja valtatien 13 välisenä kevyen liikenteen yhteytenä. Kokoelmassa kevyen liikenteen yhteys ja Porrassalmentie muodostaisivat ainutlaatuisen museaalisen kokonaisuuden. Matkailun näkökulmasta kokonaisuus ehkä olisi tienpidolle helpompi hoidettava, jolloin laatuun voisi panostaa. Asia vaatii kuitenkin tarkempaa selvittämistä.

Kuinka paljon nykyisten ja suunniteltujen matkailuhankkeiden aiheuttama lisäliikenne kuormittaa tietä, on epäselvää. Kohteiden sijainnista johtuen niiden liikenteen kuormitus ei rasita koko museotien pituutta. Luonnollisesti museotien tehtävä on palvella matkailukohteita lisäarvoa tuottavalla tavalla. Museaalisten periaatteiden mukaan kuormituksen keventäminen on keskeisiä tekijöitä, jolla esineiden tai kohteiden säilyvyyttä voidaan parantaa. Näyttää mahdolliselta, että ainakin osa Porrassalmentien liikenteestä voidaan ohjata muita reittejä pitkin samalla kun ympäristön kohteita kehitetään. Risteävät tiet heikentävät vain vähän tai ei lainkaan Porrassalmentien säilyneisyyttä ja historiallista ja museaalista arvoa. Erikseen täytyy miettiä mahdollisen kevyen liikenteen alikulkukäytävän vaikutus museoarvoon. Mikäli näiden mahdollisten maarakennustöiden yhteydessä tiehen kajotaan, niin luonnollisesti se on tehtävä arkeologisten periaatteiden mukaisesti, mikä lisää samalla tien tietoarvoa.

Museotienä Porrassalmentie erityisen mielenkiintoinen kohde, koska siinä on matkailullisia ja paikallisen liikennetarpeen aiheuttamia paineita.

3 Museotien hoito- ja ylläpitosuunnitelma

3.1 Tavoitteet

3.1.1 Museotien rajaus

Porrassalmen museotien keskeisin arvo on säilyä valtakunnallisen maantieverkon autoilun alkuvaiheen todisteena. Maasto- ja karttavertailun perusteella tien linjaus on säilynyt muuttumattomana ainakin yli kaksi sataa vuotta, oletettavasti huomattavasti pidempään.

Museotien rajausta tulee tarvittaessa tarkentaa; laajentaa, jos alueen maisemalliset lähtökohdat, historia ja kulttuuriperintö siihen luovat edellytykset.

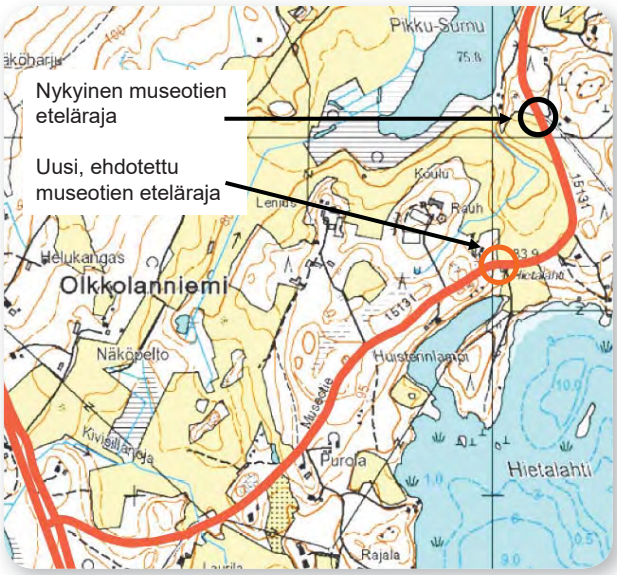
Historiallinen tieltä avautuva Lenjuksen viljelyaukea ja perinnebiotoopit, Hietalahden järvimaisema, sekä tiehen rajautuva entinen Hietalahden kestikievarin pihapiiri ja maisemallisesti kaunis tielinja ovat perusteita esittää museotien laajentamista. Luonteva museotien alku sijoittuu nykyisen tien eteläpuolelle Olkkolan koulun läheisyydessä sijaitsevan metsän ja pellon vaihtumiskohtaan.

Kuva 42. Ehdotettu museotien alku etelästä päin katsoen

Kuva 41. Luonteva museotien alku sijoittuu kuvassa taempana näkyvän pellon ja metsän reunavyöhykkeeseen

Kuva 43. Nykyinen ja ehdotettu uusi museotien eteläraja

3.1.2 Kulttuuriperintö

Esihistoriallisen ja historiallisen ajan kulttuuriperinnöllä ja niiden säilymisellä on merkittävä vaikutus museotien arvoon. Tien suhde maisemaan ja kulttuuripiirteisiin on pitkäaikainen. Tie ohjaa liikkujaa näkymästä ja kohteesta toiseen ja kulkureitin varteen on rakennettu asumuksia ja raivattu peltoja. Tie on maiseman selkäranka.

Tavoitteena on säilyttää tien ja kulttuuriperinnön suhde mahdollisimman pitkälle sellaisena kuin se Porrassalmentien olemassa olon ajan on ollut. Vastuun esihistoriallisen ja historiallisen ajan rakennetun kulttuuriperinnön suojelusta kantavat museoviranomaiset. Kulttuuriperinnön vaaliminen ei tarkoita uudisrakentamisen kieltämistä, mutta kaikessa suunnittelussa ja rakentamisessa on turvattava kulttuuriperinnön säilyminen ja sovitettava uudet rakenteet luontevasti vanhaan.

3.1.3 Maisema ja luonto

Valtakunnallisesti arvokas kulttuurimaisema, kauniit tieltä avautuvat näkymät ja luonto ovat rakennetun kulttuuriperinnön ohella museotien ympäristön erityisarvoja. Eri lähteissä tehty maisemahistoriallinen tarkastelu osoittaa tieltä avautuvien näkymien olleen ennen huomattavasti avoimempia. Osa pelloista ja niityistä on nyt metsitetty, pusikoituneet tai niiden maankäyttö on muuttunut. Uutta avointa maisemaa edustaa mm. golfkenttä.

Tiealueella ja sen lähiympäristön käsittelyllä voidaan vain rajatusti vaikuttaa tieltä avautuvaan maisemaan. Tavoitteena on eri yhteyksissä, maankäyttösuunnitelmissa ja maanomistajien kanssa käytävissä keskusteluissa, korostaa arvokkaan kulttuurimaiseman arvon merkitystä. Maisema säilyy avoimena viljelemällä ja laiduntamalla, joten kylien elinvoimaisuus on myös Porrassalmentien arvon säilymisen tae.

Kuva 44. Golfkenttä edustaa uutta avointa maisematyyppiä. Tieltä avoimeen maisemaan avautuvat näkemät säilytetään mm. raivaamalla ja harventamalla lehtipensaita ja taimikkoa.

3.1.4 Maankäyttö ja liikkumisen turvallisuus

Porrassalmentien varren maankäyttöön kohdistuu kehittämistarpeita, jotka voivat käytännössä lisätä liikennemääriä, sekä autoilijoita että jalankulkijoita ja pyöräilijöitä, Porrassalmentien varressa. Porrassalmentien suuntaisen liikkumisen turvallisuuden lisäksi myös liittymien turvallisuutta on tällöin tarkasteltava.

Tavoitteena on parantaa liikkumisen turvallisuutta siten, että museotien arvo säilyy. Tien geometriaan ja mitoitukseen ei tule puuttua. Tien rinnalle ei ole myöskään toivottavaa rakentaa esimerkiksi kevyen liikenteen väylää. Liittymien kulmaa ja sijaintia voidaan parantaa ympäristön erityispiirteet huomioon ottaen. Näkemiä voidaan parantaa kasvillisuutta raivaamalla tai harventamalla. Nopeusrajoitusta ja sen alentamista tulee tarvittaessa pohtia.

Liikenneverkollinen tarkastelu tulee ulottaa riittävä laajalle, mm. onko Porrassalmentietä ympäröivä muu tieverkko hyödynnettävissä jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden tarpeisiin. Itse Porrassalmentie on merkitty osaksi valtakunnallista pyöräilyreittiverkostoa. Tien ylityspaikat tulee sijoittaa näkemiltään turvallisiin kohtiin.

Kuva 45. Tiehen rajautuvaa uudisrakentamista Olkkolan koulun läheisyydessä esitetyn uuden museotien eteläpään kohdalla

Kuva 46 ja 47. Tien geometria on pienipiirteinen ja näkemät monin paikoin huonoja. Ajonopeus on tällöin pidettävä riittävän alhaisena.

3.2 Tien ja sen ympäristön hoito

3.2.1 Tie ja siihen liittyvät rakenteet

Tie on osoittautunut rakenteen ja päällysteen kunnon osalta hyväksi. Tien perusparantamiselle ei näin ollen ole tarvetta lähitulevaisuudessa, mutta tie on esitetty uudelleen päällystettäväksi.

Tiehen liittyviä muita rakenteita ovat mm. kaiteet. Suunnitteluohjeiden mukaan kaiteiden tulee olla teräsputkikaiteita. Nämä kuitenkin sopivat huonosti museotieympäristöön.

Kaiteiden kunnostamista tulevaisuudessa tulisi harkita vaihtoehtoisesti joko korvaamalla puinen ajojohde teräsputkilla, jotka maalataan tummanharmaiksi ja säilyttämällä luonnonkiviset tolpat. Tämä on perusteltua erityisesti siltakohdissa ja maisemallisesti tai historiallisesti arvokkaissa paikoissa. Sillan kohdalla kaidetta voidaan korottaa teräsputkella. Metsäjaksoilla voidaan harkita tyyppikaiteen käyttöä, mutta sielläkin kaide voidaan maalata esimerkiksi tumman harmaaksi.

Kuva 48. Porrassalmentien linja-autopysäkki on ilmeeltään perustyyppiä, mutta soveltuu suhteellisen huomaamattomana ympäristöön. Porrassalmentie on osa valtakunnallista pyöräilyreittiverkostoa.

Kuva 49. Porrassalmen ylittävä silta on rakennettu v. 1934 ja sillan kunto on tarkastettu 11/ 2009. Teräsbetoninen laattasilta ja kivimuurimaatuet on todettu kunnoltaan hyviksi. Sillan hyötyleveys on 6,10 metriä. Sillan kaide on uusittu ympäristöön hyvin sopivasti puurakenteisena, mutta vastoin voimassa olevia suunnittelumääräyksiä.

Kuvat 50 ja 51. Porrassalmentiellä on sekä graniittisia että betonirakenteisia tiekaiteita, joissa johde on puuta. Osa johteista on uusittu.

Kuva 52. Porrassalmentie pohjoispäässä on suunnitteluohjeiden mukainen teräksinen kaide.

Kuva 53. Muistomerkin ympäristö on kunnostettu hyvin paikkaan sopivaksi.

3.2.2 Museotiekohteet

Porrassalmen taistelupaikan muistomerkki ja sen ympäristö

Taistelupaikan ympäristöä on kunnostettu Mikkelin kaupungin toimesta. Muistomerkkiä on korjattu kiinnittämällä sen irronneita kiviä uudelleen. Alueen pysäköinti on järjestelty ja rajattu hyvin puurakenteisella kaiteella. Maisemanhoidollisin toimenpitein on turvattu näkymät viljely- ja järvimaisemaan. Harjun puusto on säilytetty mäntyvaltaisena ja lehtipuuvaltaista aluskasvustoa, erityisesti pihlajia, on harvennettu. Ympäristön käsittely ja rakenteet ovat paikkaan hyvin soveltuvia. Alueen nykyinen opastus, vanha Tielaitoksen aikainen taulu vuodelta 1999, on uusittava.

Infotaulu ja sen sisältö

Infotaulu

Tiemuseokohteiden vaalimisen kehittämisohjelmassa opastaulut uusitaan ja pyritään löytämään yhtenäinen muoto ja ilme. Ilmeen uusimista edellyttää myös se, että tiemuseokohteiden nykyinen omistaja on vuoden 2010 alusta Liikennevirasto. Ensimmäisenä hoito- ja ylläpitosuunnitelma on tehty Heinäjoen sillalle Pihtiputaalle. Siinä on hahmoteltu noin 5 metriä leveää ja 2 metriä korkeaa metallirakenteista taulua. Opastauluun kaavailtiin tekstin lisäksi kohteen historiaa valottavia kuvia ja karttaa, jolla osoitetaan kohteen mielenkiintoiset näkemäpisteet. Infotaulun tarkempi koko, sijainti ja tekninen toteutus ratkaistaan yhdessä Mikkelin kaupungin kanssa.

Kuva 54. Porrassalmen taistelusta kertova opaste on uusittava.

Kuva 55. Muistomerkin kohdalta johtavat portaat alas Kyyhkylän pellon reunaan. Portaat ovat osa ulkoilureittiä.

Porrassalmentien opastaulun paikka luontevimmin on taistelun muistomerkin ympäristö. Taulun täsmällinen paikka on ratkaisematta, mutta keskeiset näkökulmat sen sijainnille ovat helppo havaittavuus ja toisaalta ettei se saa asettua tärkeiden näkemien eteen tai peittää yhteyttä maisemaan. Porrassalmen taistelun muistomerkillä on nyt taistelusta kertova taulu. Sen kunto ei ole kovin edustava, eikä sen tiedotkaan vastaa tämän hetkistä käsitystä. Tässä esitetään, että Tiemuseokohteen opastauluun varataan tila taistelua kuvaavalle osiolle ja siten yhdistetään tiekohteen ja taistelun opastaulut yhdeksi saman ilmeiseksi kokonaisuudeksi. Perusteluina ovat toisaalta asiakaskeskeisyys, joka helpottaa lukemista ja toisaalta visuaaliset tekijät. On vaikea keksiä yhtään syytä, miksi vierekkäin pitäisi olla kaksi erillistä ja erilaista saman ilmiön kahdesta ominaisuudesta kertovaa rakennelmaa. Oletettavasti Mikkelin kaupungin museo on paras asiantuntija laatimaan taistelua esittelevän osion.

Infotaulun sisältö

Tiemuseokohteiden kokoelmapolitiikan mukaisesti infotaulussa korostetaan Porrassalmentien merkitystä ja arvoa valtakunnallisen tieliikenteen historian näkökulmasta, missä keskeistä on alkavan autoilun, talonpoikaisen tienpidon murroksen ja valtatieverkon kehittyminen. Erityiskohteena manttaalikiven esille otto ja kohteen arvon korostaminen on käsitelty erikseen, mutta liittyy tien säilyneisyyteen niin tärkeänä osana, että se lienee mainittava infotaulussakin.

Infotaulun tekstin kieliversiot ovat luonnollisesti välttämättömiä, mutta siinä mielessä ongelmallisia, että niitä tarvitaan useita ja siten ne vievät tilaa. Heinäjoen sillan kohdalla perusratkaisuna pidettiin sitä, että kieliversioita on kolme: suomi, ruotsi ja englanti. Se on perusteltu vaihtoehto Porrassalmellakin. Toisaalta, koska venäjänkielisten matkailijoiden määrä on itä-Suomessa korkea ja oletettavasti kasvava ja Porrassalmen taistelu liittyy Venäjän ja Ruotsin sotahistoriaan ja erityisesti Venäjän keisarikunnan ekspansioon Itämeren hallitsijaksi Ruotsin jälkeen esitetään, että myös venäjänkielinen teksti on erittäin perusteltu laajennus. Tiehallinnon museokohteissa tekstit ovat olleet suomeksi, ruotsiksi, saksaksi ja englanniksi.

Manttaalikivi

Manttaalikivi sijoittuu maastollisesti paikkaan, jossa se on huonosti havaittavissa. Kivi on ulkokaarteessa kaltevassa maastossa ja kiven ympäristö on reheväkasvuista.

Museotiellä poikkeuksellisen kohteen esille tuominen toteutetaan hienovaraisesti. Kiven ympäristöstä poistetaan heinä ja se päällystetään kivituhkalla tai soralla. Kiven taakse rakennetaan yksinkertainen matala puukaide, jolla korostetaan sen sijaintia ja näkyvyyttä. Vastaavasti on järjestetty muistomerkin viereinen pysäköintitila.

Notkon pohjoispuolella rinteessä on tien itäpuolella vino liittymä, jonka yhteyteen on maastoa raivaamalla mahdollisuus varata pysäköintitila yhdelle tai kahdelle autolle. Tien ylitys on näkyvyyden kannalta turvallisinta liittymän kohdalla. Kiven merkityksestä voidaan myös kertoa opaskyltillä ja tarkemmin esimerkiksi muistomerkin yhteydessä.

Kuva 56. Manttaalikivi tuodaan esille pintamateriaalin ja aitauksen avulla

3.2.3 Maisemanhoito

Maisemanhoitotoimenpiteet kohdistuvat pääosin tiealueelle. Maisemanhoitotoimenpiteiden avulla tuetaan osaltaan tien säilymistä museotiekohteena. Maisemalliselta vaikutukseltaan merkittäviä toimenpidesuosituksia esitetään myös varsinaisen tiealueen ulkopuolelle, erityisesti pitkien näkymien avaamiseksi metsän ja avoimen maisematilan välille.

Toimenpiteet on esitetty tiejaksoittain kappaleessa 3.3.

3.3 Alueurakkaan sisällytettävät tieympäristön hoitotoimenpiteet

Kohteen perustiedot

Kohde sisältyy nykyisin kokonaan normaaliin viherhoitoluokkaan N3, muut tiet.

Esitys kohteen luokitukseksi jatkossa on seuraava

Kohde kuuluu viherhoitoluokkaan N3, normaali hoitoluokka.

Alueella on hoitoon vaikuttavia ympäristötekijöitä:

Kulttuuri, kulttuurimaisemassa esimerkiksi kyläyhteisössä tai peltomaisemassa olevat erityishoitoa vaativat kohteet, jotka sijoittuvat tiealueelle. Kohteet ovat muistomerkin ympäristö ja Porrassalmen sillan ympäristö sekä manttaalikiven ympäristö.

Kohteessa on myös osia, jotka kuuluvat ***Erityisalueen hoitoluokkaan E2, luonnonmukainen tieympäristö***. Näitä ovat mm. sillan ympäristö ja ranta-alueet Porrassalmentien ja Pellosniemenkujan risteyksessä, vesistön ja teiden tärkeässä maisemallisessa solmukohdassa ja Porrassalmen harju luonnonsuojelualueineen.

Alueen perustiedot ovat:

Kohde on valtakunnallisesti arvokas museotie, yhdystien 15131 4,8 kilometriä pitkä osuus. Nopeusrajoitus tiellä on 60 km/h. Porrassalmentien museotieosuus on valaistu lyhyen matkaa Moision sairaalan liittymän kohdalle.

Museotiellä on vähitellen uusittavia ja kunnostettavia rakenteita, mm. kaiteita.

Tiealue ulottuu keskimäärin muutaman metrin etäisyydelle ojan pohjasta.

Hoitovastuut

Ely-keskus: Tiealue
Kunta: Tiealueeseen rajautuva maankäyttö, suositus.
Yksityiset: Tiealueeseen rajautuva maankäyttö, suositus.

3.3.1 Kertaluonteiset toimenpiteet

Kertaluonteiset toimenpiteet ovat tiejaksoittain seuraavat

1 Valtatien 13/ 15 liittymästä Laurilan kohdalle (vanhan Porrassalmentien linjauksen liittymä)
Metsäisen tiejakson tieympäristössä ei merkittäviä kertaluonteisia toimenpidetarpeita. Ei museotieosuutta.

2 Laurilan ja Purolan välinen tiejakso (Porrassalmentie-Hytkäntie)
Peltojen ja metsäsaarekkeiden reunustaman tiejakson tieympäristössä ei merkittäviä kertaluonteisia toimenpidetarpeita. Ei museotieosuutta.

3 Purolan ja Olkkolan koulun välinen tiejakso
Metsän ja hakkuualueiden reunustamaa tiejaksoa. Olkkolan koulun liittymän näkemät tarkistetaan ja tarvittaessa poistetaan yksittäisiä puita. Ei museotieosuutta.

Uusi ehdotettu museotien opaste esitetään sijoitettavaksi jaksojen vaihtumiskohtaan.

4 Olkkolan koulun ja Siikasalmentien välinen tiejakso
Viljelymaiseman, metsän ja asutuksen reunustamaa historiallista tiejaksoa. Nykyisen kyltin kohdalla olevan tietä reunustavan lehtipuuston kunto tarkistetaan ja lahot puut poistetaan.

5 Siikasalmentien ja Porrassalmen sillan välinen harjujakso
Harjujaksolla avataan näkymiä avoimeen maisemaan ja järvelle harventamalla yksittäisiä puita ja pensaikkoa. Toimenpiteet ulottuvat myös tiealueen ulkopuolelle, joten ne suunnitellaan ja toteutetaan yhteistyössä maanomistajan kanssa.

6 Porrassalmen silta ja vesistömaisema
Tieympäristössä ja ranta-alueella olevia yksittäisiä lahopuita poistetaan. Rannan kasvillisuutta harvennetaan näkymien avaamiseksi.

7 Porrassalmen pohjoispuolen luonnonympäristöltään arvokas tiejakso
Luonnonsuojelualueen hoito toteutetaan Ely-keskuksen ympäristövastuualueen ohjeiden mukaan. Tieympäristön kannalta tavoitteena on näkymien avaaminen ja säilyttäminen vesistöön ja viljelyaukeille.

Muistomerkin vasta kunnostetussa ympäristössä on täydentävänä toimenpiteenä ajantasaisen opastuskyltin lisääminen. Polkuyhteys muistomerkiltä rantaan on kulunut ja on kunnostettava esim. puuportain, rannan penkki myös uusitaan.

Viitoitus ja opasteet yhtenäistetään Kyyhkylän kohdalla.

8 Kyyhkylän ja Annilan välinen metsäjakso
Tieympäristössä ei merkittäviä kertaluonteisia toimenpidetarpeita.

9 Annilan kartanon ja Anttolantien välinen metsäinen tiejakso
Tiejaksolla on toimenpiteenä Manttaalikiven ympäristön kunnostus, opastus ja pysäköintilevikkeen rakentaminen.

3.3.2 Vuosittaiset hoitotoimenpiteet

1 Valtatien 13/ 15 liittymästä Laurilan kohdalle (vanhan Porrassalmentien linjauksen liittymä)
Tieympäristön hoito normaalin viherhoitoluokan N3 mukaisesti.

2 Laurilan ja Purolan välinen tiejakso (Porrassalmetie-Hytkäntie)
Tieympäristön hoito normaalin viherhoitoluokan N3 mukaisesti.

3 Purolan ja Olkkolan koulun välinen tiejakso
Tieympäristön hoito normaalin viherhoitoluokan N3 mukaisesti. Kallioisen hakkuualueen reunassa kasvava lehtipuutaimikko raivataan ja siistitään

4 Olkkolan koulun ja Siikasalmentien välinen tiejakso
Tieympäristön hoito normaalin viherhoitoluokan N3 mukaisesti. Tien luiskassa pellon puolella kasvava pajukko raivataan.

5 Siikasalmentien ja Porrassalmen sillan välinen harjujakso

Tieympäristön hoito normaalin viherhoitoluokan N3 mukaisesti. Näkymäravaukset toteutetaan yhteistyössä maanomistajien kanssa.

6 Porrassalmen silta ja vesistömaisema
Tieympäristön hoitoon vaikuttavat alueen kulttuuriperintö, maisema ja luonnonympäristö. Ranta-alueella ja sillan ympäristössä on tavoitteena avoimuuden lisääminen ja säilyttäminen, joka on

Kuva 57. Tieympäristön kasvillisuutta raivataan tehostetusti maisemallisessa kohokohdassa poistamalla lahopuita ja pensaikkoa. Tavoitteena on palauttaa maiseman avoimuus.

Kuva 58. Muistomerkiltä rantaan johtava jyrkkä polku tulisi kunnostaa maaston kulumisen estämiseksi ja liikkumisen helpottamiseksi.

aikaisemmin ollut maisemalle luonteenomaista. Lahopuiden poiston lisäksi sillan ympäristö ja ranta tieluiskan ulkopuolella raivataan nuorista lehtipuista ja pensaista ja leikkuujäte siivotaan pois. Maisemanhoitotoimenpiteistä sovitaan yhdessä maanomistajan kanssa.

Kuva 59. Museotien varren kyltit kaipaavat yhtenäistämistä

7 Porrassalmen pohjoispuolen luonnonympäristöltään arvokas tiejakso hoidetaan tiealueen osalta hoitoluokan N3 mukaisesti huomioon ottaen alueen erityispiirteinä luontoarvot. Hoito tarvittaessa yhteistyössä Ely-keskuksen ympäristövastuualueen kanssa neuvotellen muistomerkin ja luonnonsuojelualueen kohdalla.

8 Kyyhkylän ja Annilan välinen metsäjakso
Tieympäristön hoito hoitoluokan N3 mukaisesti. Puuston ja pensaikon näkemäraivaus maisemallisen ilmeen kohentamiseksi toteutetaan tien itäpuolella sijaitsevien peltojen kohdalla. Tarvittaessa yhteistyössä maanomistajan kanssa.

9 Annilan kartanon ja Anttolantien välinen metsäinen tiejakso
Tieympäristö hoidetaan hoitoluokan N3 mukaisesti. Manttaalikiven ympäristö ja rehevä uoma kulttuuriperinnön ja luonto- sekä maisema-arvon kannalta erityinen kohde.

Kuva 60. Sillan ympäristö niitetään, niittojäte korjataan pois ja puustoa harvennetaan.

Kuva 61. Näkymä Annilan liittymän eteläpuolelta, kallio ja puu muodostavat kauniin porttikohdan. Pellon reuna kaipaa kuitenkin paikoin raivaamista näkymien avaamiseksi Annilanselälle.

3.4 Pitkän aikavälin kunnostustoimenpiteet

Pitkän aikavälin kunnostustoimenpiteet kohdistuvat tiehen ja siihen liittyviin rakenteisiin.

Näitä ovat:

- Tien päällystäminen ja mahdolliset rakenteelliset kunnostustoimenpiteet
- Liittymien turvallisuuden ja näkemien parantaminen
- Tiekaiteiden uusiminen ja kunnostus
- Pysäkkikatosten kunnostus tai poisto
- Valaistuksen täydentäminen turvallisuuden parantamiseksi Kyyhkylän kohdalla
- Valaistuksen kunnostus ja uusiminen tien pohjoispäässä Moision sairaalan kohdalla
- Museotiekylttien uusiminen ja kunnostus tarvittaessa

3.5 Talvihoito

Porrassalmen yhdystie 15131 kuuluu nykyisin talvihoitoluokkaan II ja tie esitetään edelleen hoidettavaksi luokan II mukaisesti.

Tarkennuksena esitetään liikkumisen turvallisuuden parantamiseksi ´talvihoitoluokan mukaisen linjahiekoituksen toteutusta 6 tunnin sijaan 4 tunnin kuluessa. Linjahiekoitusta täydennetään pistemäisesti hankalissa liittymissä ja mutkissa, tarvittaessa pistehiekoituksen ryhdytään jo ennen linjahiekoitusta. Auraus ja hiekoitus esitetään toteutettavaksi yhtäjaksoisesti koko tiejaksolle, 7,2 kilometriä, jolloin talvihoito ei vaikuta ajosuunnan valintaan kohti Mikkelin keskustaa. Tällä pyritään ohjaamaan liikennettä käyttämään valtatietä Porrassalmentien sijaan. Tien kapeudesta johtuen ei tien reunaan ole mahdollista jättää hiekoittamatonta väylää potkukelkkailijoiden käyttöön.

Porrassalmen yhdystiellä 15131 tien koko pituudella suolan ja suolahiekan käyttö on periaatteessa

Kuva 62. Porrassalmentie on suosittu pyöräilyreitti, näkymä museotien pohjoispäästä.

Kuva 63. Kunnostettavaa kaidetta Annilan kohdalla

kielletty pohjavesialueen vuoksi. Tästä huolimatta esitetään mustan jään aiheuttaman liukkauden torjuntaa 4-5 kertaa liuossuolauksella, jossa suolaa käytetään 20 kg/ kilometri. Näin toteutetun suolauksen vaikutukset ympäristöön jäävät vähäisiksi, mutta parantavat merkittävästi turvallisuutta.

Tien muiden osien laadusta sovitaan Alueurakan työkohtaisessa tarkennuksessa, mm. muistomerkin pysäköintialue esitetään puhdistettavaksi lumesta samassa toimenpideajassa pientareiden ja linja-autopysäkkien kanssa.

3.5 Jatkotoimenpiteet ja toimenpiteiden vaikutusten arviointi

Museoteiden suunnittelun ja hoidon keskeisiä kysymyksiä on toimenpiteiden vaikutusten arviointi museotien arvon säilymiseen nähden.

Liikkumisen turvallisuuden parantaminen ja maankäytön kehittäminen edellyttävät rakenteellisia toimenpiteitä. Näille on kuitenkin olemassa vaihtoehtoja, joita tulee tarkastella museotien näkökulmasta.

Museotien arvoon voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia mm. mahdollisella tien linjauksen oikaisulla ja tasauksen muutoksella, tien leventämisellä ja rinnakkaisen kevyen liikenteen väylän rakentamisella. Näiden toimenpiteiden toteuttamista tulee harkita perusteellisesti.

Liittymien vähäinen siirto ja korjaus, tien rajaaminen reunakivellä, päällysten ja tiehen liittyvien rakenteiden uusiminen ovat museotien arvoon lievemmin vaikuttavia parantamistoimenpiteitä, jotka myös tulee toteuttaa harkiten. Liikkumisen turvallisuuteen voidaan vaikuttaa sallitulla nopeustasolla ja sitä mahdollisesti tukevilla rakenteellisilla hidasteilla, valaistuksen parantamisella ja puuston ja vesakon raivauksella. Vaihtoehtoisten jalankulku- ja pyöräilyreittien selvittäminen ja suunnittelu voi myös olla tarpeen.

Lähdeluettelo

Arkistolähteet:

Etelä-Karjalan maakuntamuseo

Aarno Piltz –kokoelma

Biurman, Georg, 1742, Regiones ad Sinum Finnicum, Stockholm

Biurman, Georg, 1747, Svea och Göta Riken med Finland och Norland, Stockholm

Carli, Pazzini, 1790, l'Ingria e la Carelia Russa, Siena

Hällström, C.P., 1798, Charta öfver Nylands och Tavastehus samt Kymmenegårds Höfdingedömen, Stockholm

Jyväskylän Yliopisto

Jyväskylän Yliopiston digitaalinen julkaisuarkisto, JYX

*http://www. vanhakartta.fi/historialliset-kartat/sotilaskartat/rekog¬nosointikartat-1776-1805: O.E. v. Fieandt ja F.E. de Car¬nall, Porosalmi ja Sika-Salm*i

Mobilia

Tiehallinnon kokoelma

Autoilijan tiekartta 1939, Maanmittaushalli¬tus, Helsinki

Kurkela, Ilkka, 2007, Porrassalmentie, historia- ja museokohdeselvitys

Matkai¬lukirjan tiekartta 1962, Suomen Gummitehdas Oy, Maanmit¬taushallitus, Helsinki

Porrassalmentie, museokohdetiedot

Suomen maantiekartta 1913 ja opaskirjanen, Suomen Mat¬kailijayhdistys ry, Helsinki

Kaavat ja rekisteriaineisto:

Etelä-Savon maakuntakaava, ympäristöministeriön vahvistama 4.10.2010

Liikennevirasto: Tierekisteriaineisto, Siltarekisterin perusraportti ja Museotien kohdekortti

Mikkelin kaupungin yleiskaava-aineisto

Internet:

Museoviraston kulttuuriympäristö rekisteriportaali

http://kulttuuriymparisto.nba.fi/netsovellus/rekisteriportaali/portti/default.aspx

Haastattelut:

Arja Hartikainen, kaavoitusarkkitehti, Mikkelin kaupunki, 23.8.2010

Matti Karttunen, museotoimenjohtaja, Mikkelin kaupungin museot, 24.8.2010

Pertti Nousiainen, amanuenssi, Mikkelin kaupungin museot, 24.8.2010

Pertti Asikainen, maankäytön asiantuntija, Pohjois-Savon ELY-keskus, 24.8.2010

Katri Mattelmäki, liikennejärjestelmäasiantuntija, Pohjois-Savon ELY-keskus, 5.10.2010

Maisa Häkkinen, markkinointi- ja kehittämispäällikkö, matkailu, Miset Oy, 5.10.2010

Heikki Piiroinen, kehittämispäällikkö, sijoittumispalvelut, Miset Oy, 5.10.2010

Marianna Niukkanen, intendentti, Museovirasto, puhelinkeskustelu 20.12.2010

Pia Puntanen, FM, historiatutkija, puheenjohtaja, Mikkeli-Seura ry 20.12.2010

Kirjallisuus ja selvitykset:

Aarnio, Jouni, Luostarinen, Maria, 2000, Saimaan sylissä, Savon sydämessä, Porrassalmen maisemanhoitosuunnitelma, Etelä-Savon maakuntaliiton julkaisu 40

Biurman, Georg, 1776, Vägvisare uti Svea- och Götariken samt Stor-Förstendömet Finland, Stockholm, (näköispainos 1973)

Haaranen, T., Partanen, H., Tarvainen A., 2006, Maatalouden ympäristötuet - Maiseman hoito, luonnon moninaisuus, Maa- ja metsätalousministeriö, Helsinki

Harju, Erkki-Sakari, Strang, Jan, 2005, Suomen karttakirja 1799, C.P. Hällströmin Suomi-kartasto, Helsinki (”Vapaaherra S.G: Hermelinin kartasto”)

Heikkilä, M. (toim.), 2002, Maatalousalueiden luonnon monnimuotoisuuden yleissuunnitteluopas, Maa- ja metsätalousministeriö ja Ympäristöministeriö, Helsinki

Heinonen, A. , 2005, Töyrällä ja lakialla – Maatalouden erityisympäristösopimukset maiseman ja luonnonhoidon välineenä Etelä-Pohjanmaalla, Pro Agria Etelä-Pohjanmaa, Etelä-Pohjanmaan

Maa- ja kotitalousnaisten piirikeskus ja Etelä-Pohjanmaan keskus, Seinäjoki

Enviro Oy/ Mikkelin kaupunki, 2009, Moision-Tuukkalan alueen luontoselvitys

Liimatainen, Kirsi, 2007, Tiehallinnon museotiet ja –sillat, Museokohdeselvitys, Tampere

Matkasuuntia Suomessa I-IV, 1890, Suomen Matkailijayhdistys, Helsinki, käytössä näköispainos 1986, Jyväskylä

Niukkanen, Marianna, 2009, Historiallisen ajan kiinteät muinaisjäännökset, Helsinki

Rodriguetz, Kaisa, 2006, Porrassalmen maisemaselvitys, Mikkelin kaupunki, kaupunkisuunnittelu

Ramsay, August, 1895, Vägvisare i Finland, Helsinki

Teiden talvihoito, Laatuvaatimukset, moniste 22.1.2007, Tiehallinto, Helsinki

Viherhoito tieympäristössä, 2000, Tiehallinto, Helsinki

Viherhoitosuunnitelmat ja kohdekortti, 2003, Tiehallinto, Helsinki

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne-
ja ympäristökeskus
Liikenne ja infrastruktuuri
Yliopistonkatu 38,
PL 297, 33101 Tampere
puh. 020 63 60050
www.ely-keskus.fi

ISSN-L 1798-7970
ISSN 1798-8861 (verkkojulkaisu)
ISBN 978-952-257-213-4 (PDF)